

AUTHOR _____

NO. 2917

TITLE תשנ"ח 1728 פולן

RR _____

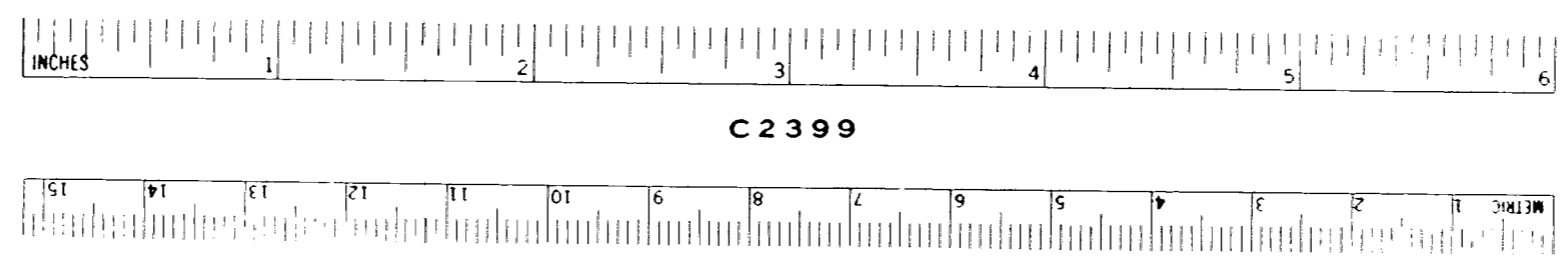
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

CALL NO. D 308 ; ACC. 9534

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

תלמוד לישון עברי כולל

יסודות לישון הקדיש כלליה ופרטיה
ודקדוקיה בתנועות ובשמות בפעלים
ובמלות וישמוש הלישון והבור המשפטים
והרכבת המאמרים

ובלחלקי הדבור והלמודים על יסודי ההגיון בכחונת הרעיון מיוסדים
והדבור החיצוני עם הדבור הפנימי נוכחים צמודים והסדר על צד היותר
שלב נאות לצנין ונאות להלמודים

מואת

יהודא ליב בן זאב מוקק קראקא

והעתיקה אותו בכתב ידו עם איזה

הערות בשנת תתקצ"ב לפק

מאתו ישמאל הקטן בן המנוח

שלמה זלמן כץ זצ"ל מומין

זה נתן לי רבי שלי שביא

הקטן בהק בייץ לזכרון

הקדמה

במהם כי יועזר בזה של המע המאובטח הנשלים גלגל ומי
והוא אלפי כתיב זה שהיה וכוונתו באונות אחרות ויחמי ואלפי
יותר לא האור עני הכוח אותם באונות אחרות ויחמי על אלה הכוח
אנחות הכתובים והוא המע המע יותר על תעני המע המע והאפי
אפיקים ביניהם לתיב שלפי התעניות ודבריו הולך הולך כפי
ועל זה כי המע יע סיפורי המעלה אלה וזה לא המע המע זה
ועם זה אחר כוננו והנה המע המע והאפי זה אונות והוא זה
והוא המע זה שהיה המע המע כפי זה המע והוא אזה
אנחות זה אפי ויחמי זה אפי אפי המע המע זה המע המע
אפי המע המע זה אפי אפי המע המע זה המע המע
כי אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
יותר המע זה אפי המע המע זה אפי המע המע זה
והוא כי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע

אפיקים
וראוי שתדע זה כי כולו היה המע המע המע המע
אחר אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
והמע זה אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
המע המע זה אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
זה אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
והמע זה אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע

אלה המע המע המע המע המע המע המע המע המע
והוא אפי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע
כי המע המע זה אפי המע המע זה המע המע

שיר — למעלות

ולתפארת לשון עברי והתועלת בלמודה

אם הלשונות שפת עבר לשון תפארת
שפת עם נבחר היתה בארץ נבחרת
כה דבר אל אז מפאתן הופיע

כה צוה אל עמו חקיו ישמורו
כה נבאנו נביאים כה משוררים ישורו
כה גם איש לרעו כל חפצו הביע

אך בנפול עמו מארצם נהחו
התערבו פגוים לשונם שפחו

כי פם כל-חזון דובריה חדלו
לולא שרידים חכמי לב רודפי צדק
סקלו דרפה נקי ממושוכת חדרק
לא היה איש שפתיו פרו מללו

בעלי המסורה יסודיה הכינו
ישאר חכמי לב עמודיה השיעינו

ירחי ובן-עזרא תפארתה הרימו
הקמחי במכלולו שם לה כליל יופי
אליה ושלמה נקוה מרופי

גם חכמי עמים חן חן לה ישימו :

אֶךְ עֵתָה לֹכְמֵרִיָּה יוֹם יוֹם יִמְעָטוּ
אֵין רוֹשׁ לָהּ בְּסִפְרֵיהּ יִבְעָטוּ

בְּזוֹ עֵרְכָה מִהַגּוֹת בְּהָ עֵצְלוֹ
וּבְלִי בֵין דְּרָכָה דְּבַר פֶּן לֹא יִבְנוּ
יִבְנוּ בְּמִלָּה אִמֵר לֹא יִבְנוּ

בְּעֵזְרִים לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ :

יֵשׁ בְּרוּב סִפְרֵיהּ לֹא מִצְאוּ מְנוּחַ

אִסּוּף דִּינִים סָה וְנָה לֹא עֵצְרוּ כּוּחַ

וּבֵיחַם הַדְּרָךְ יַעֲפוּ אַחֲזוּר נְסוּגוּ

נִלְאוּ מִצְוֵה חֶפֶץ בְּרוּב עֵמּוּל וְשִׁרַח

תַּעֲזוּ כְּהִלָּךְ לֹא יִדְעוּ נִכּוֹן אִרַח

וּבְהַתִּינּוֹת יִשְׁכּוּר נַעֲזוּ גַם יִחֲזוּ :

אֵלֶּה בּוֹעֵרוֹם לִבָּם סוּגָה בְּאִוְלַת

הַזִּילּוּיָה עַל בְּלִי מִצְוֵה בְּהָ תוֹעֵלַת

יִשְׁיִימוּ נַפְשָׁם יוֹדְעִים עַל בְּלִי דַעַת

פִּיעֵטְלָה מִתְּהִלָּה בִּישׁוּאָה וְאַכְמֵשׁ

מִכָּה הַעֲזוּרִין בְּלִי חֲזָה שְׁמֵשׁ

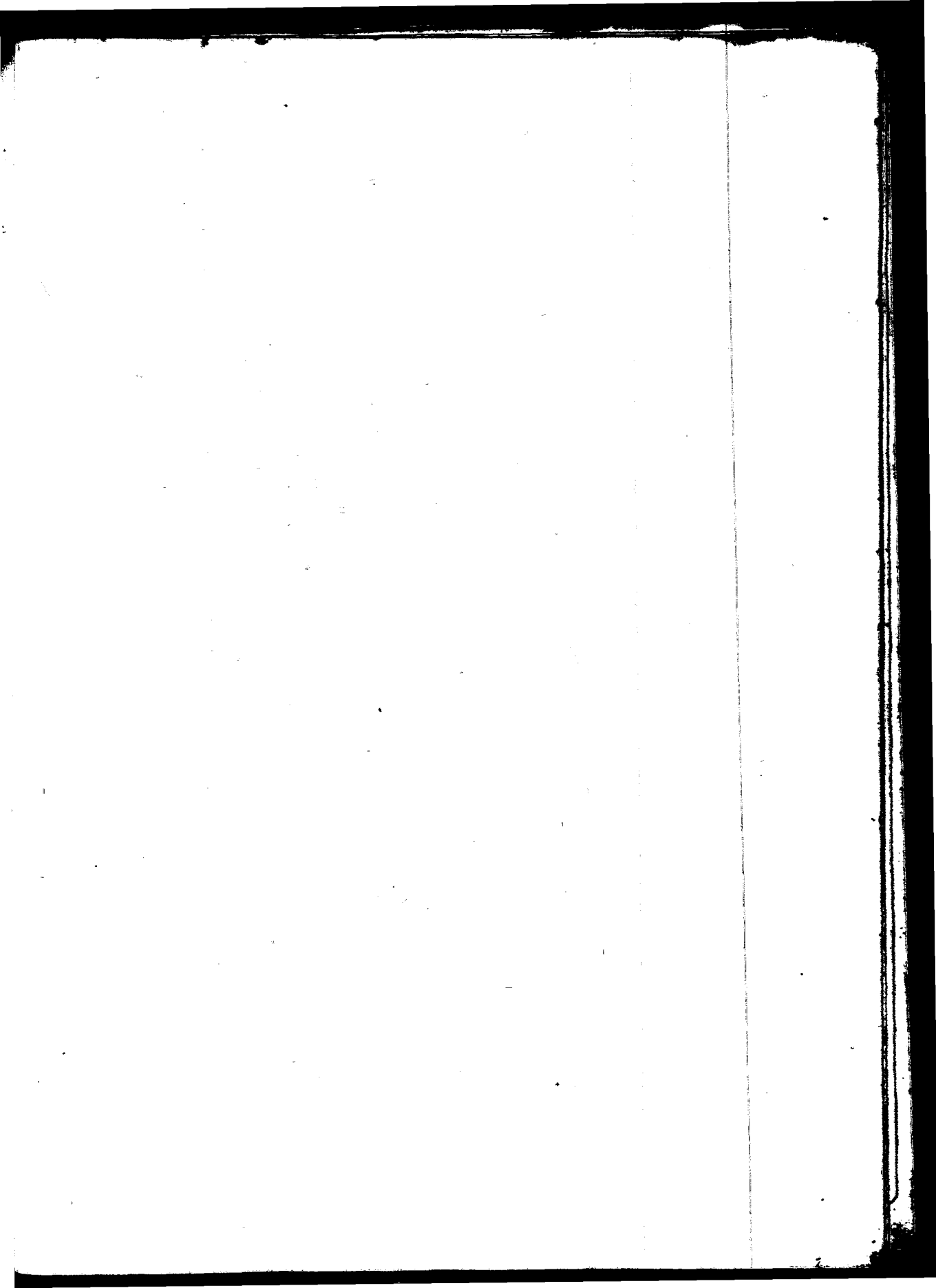
הוּא יִבְזוּ אִוְרָה לְתֵת בְּהָ מִגְרַעַת :

לוי שָׁמוּ עַל לֵב לוי חֲכָמוֹ הַשְּׂפִילֹ
אִיךָ פֶּסֶלִים לַעֲלוֹת רֹאשׁ עֶפְלֵי יַעֲפִילוֹ
אִם תַּחֲתִית מִעֲלוֹתָיו נָדוּ גַם נָעוּ
וְאִיךָ דַּבְּרֵי לְשׁוֹן וְסֵפֶר יִבְנוּ
אוֹ עֲלוֹת מְרוֹם הָרֵי הַמֶּלֶךְ יִצְהַ יְהִינוּ ?
כָּל - יַעֲד מִעֲלוֹתֶיהָ לֹא יִדְעוּ

לֹא יִכַן מְבִינִים אֹהֲבֵי הַשְּׂכֵל וְיִדְוִיעַ
לָהֶם עֵינַי לְרֵאוֹת אֵיזֵן לְשִׁמוּעַ
עַד קֹרֵא סֵפֶר מִשְׁפָּט שִׁפְתֶיהָ יִלְמוּדוֹ
הֵם פְּמַקְרָאֵי קֹדֶשׁ בְּאֵר יִשְׁפִילוּ
אֶת מְלִיצֵת עֵטֶם צַחַח בֵּל יִכְשִׁילוּ
כִּי בָּקוּ מִשְׁפָּטָה כָּל - אִמֹר יִמֹּדוּ

כְּעוֹרֵר וְחֹרֵשׁ בְּאֶרֶץ בּוֹקֵעַ
יִשְׁדַּד אֲדָמָתוֹ פֶּרֶה רֹאשׁ יִקְעִקֵעַ
זֵרְעוֹ נָקִי בֵּל יַעֲלֶה קוֹיֵן תּוֹךְ שִׁיחַ
כִּן הַמְּבַרֵר שִׁפְתוֹתָיו בְּלִמּוּד אֲרֻשֶׁת
כּוֹנֵן נִיבֹ לְרֵדְפָה כְּמִטְרָה לִקְשֶׁת
כּוֹן כִּי פִּי דָבָר תּוֹיֵעָה בֵּל יִשִּׁית

הַא טְהוֹרֵי לֵב	מִיִּקְרֵי דְבַר לְפִי יֵרֶד
הַא נָח סֵפֶר	יִסּוֹל לְלִשׁוֹן דְּרָךְ
כֹּל מִיִּשְׁפָּטִיָּהּ בּוֹ	אֵין נִעְדָר מִוְהַנָּה
כֹּל יֹאמְרוּ יְעוֹד	רַב סִפְרִים הוֹצִיעֵנו
בּוֹ יֵרְאוּ	כִּי יְעוֹד שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ
יִחַדּוּ נִתְמוּ	פְּרָצִים בֵּל תִּצְאָנָה :
סְמוּיִם מָרִים לְמַרְפֵּא	יְצוּ רוּפָא קַחַת
רוּשׁ מְהוּל בְּדַבָּשׁ	יִשּׁוּ רוּבֵל לְמַרְקַחַת
יֵעַרְב לְדוּה	בֵּל יֵרַע בּוֹ מֵר טִיעִם
לְמוֹדֵי לִשׁוֹן	בְּהִגְיוֹן נְמוּהֵלוּ
יִנְעִם אֶל לֹאנְדֵיָהֶם	בָּם לֹא יִאֲעָלוּ
בְּכִשָּׁם הוּא	נִכְתִּי סִפְרֵי הַפְּעִים
אֶךְ מָה אֶהְיֶל	מִעֲשֵׂה יְדֵי פִעֲלָתִי
חֲכָמֵי לֵב יֵרְאוּ	כִּי לֹא שׂוֹא עֲמֹלָתִי
שׂוֹט נָח סִפְרֵי	בְּאַרְצָא רַחֲבַת יְדֵים
בוֹזֵי דַעַת דְּבַרְיָה לֹא יִקְרְאוּ	
כִּי - בִּינָה מַרְפֵּא לִשׁוֹן כִּי יִמְצְאוּ	
תּוֹרֵם נְתִיב לִשׁוֹן	וְתֵהִי לָהֶם לְעֵינִים

תוכן

ענין החלקים והמאמרים והפרקים והנכלל בהם

חלק א משפט האותיות והתנועות וכללי

ההרצאה מבוא על כלים והקצוות שנין התנועות

מאמר א מתכונות האותיות

פרק א ספר האותיות ופועלן

מאמר ב מהברות האותיות

פרק א ספר התנועות

פרק ב ספר הפעולות

פרק ג ספר המצוינות

פרק ד ספר המצוינות

פרק ה ספר המצוינות

מאמר ג מתכונות הנגינות

פרק א ספר המצוינות

פרק ב ספר המצוינות

פרק ג ספר המצוינות

פרק ד ספר המצוינות

פרק ה ספר המצוינות

חלק ב משפט השמות

מאמר א במספר חלקי הדבור

פרק א ספר המצוינות

פרק ב ספר המצוינות

פרק ג ספר המצוינות

התוכן

במאמר ב מות כונת חלקי השם

מא	מא	פרק א	קצרה אל פלג (טוקסטאנטיל)
מב	מב	פרק ב	קצרה אל פלג
מג	מג	פרק ג	קצרה אל פלג
מד	מד	פרק ד	קצרה אל פלג (קצרה)
מה	מה	פרק ה	קצרה אל פלג (קצרה)
מו	מו	פרק ו	קצרה אל פלג (קצרה)
מז	מז	פרק ז	קצרה אל פלג (קצרה)
מח	מח	פרק ח	קצרה אל פלג (קצרה)
מט	מט	פרק ט	קצרה אל פלג (קצרה)
נא	נא	פרק י	קצרה אל פלג (קצרה)
נב	נב	פרק יא	קצרה אל פלג (קצרה)

במאמר ג בגזרות השמות ובו שקליהם

נא	נא	פרק א	קצרה אל פלג
נב	נב	פרק ב	קצרה אל פלג
נג	נג	פרק ג	קצרה אל פלג
נד	נד	פרק ד	קצרה אל פלג
נה	נה	פרק ה	קצרה אל פלג
נו	נו	פרק ו	קצרה אל פלג
נז	נז	פרק ז	קצרה אל פלג
נח	נח	פרק ח	קצרה אל פלג
נט	נט	פרק ט	קצרה אל פלג
סא	סא	פרק י	קצרה אל פלג
סב	סב	פרק יא	קצרה אל פלג
סג	סג	פרק יב	קצרה אל פלג
סד	סד	פרק יג	קצרה אל פלג

חלק של ישי כולל מושג הפעל
 במאמר א בגדר מושג הפעל והגזרה

התוכן

פרק א דגיר המאט הפעל
 פרק ב דגירעות האלמות ק
 פרק ג דגיר המאט ומעבר

בואכור ב בתמונת הבנינים בשלמים

פרק א דעונת זעל הל ובואט
 פרק ב דעונת זעל נעל
 פרק ג דעונת זעל פעל
 פרק ד דעונת זעל פעל
 פרק ה דעונת זעל הפעל
 פרק ו דעונת זעל הפעל
 פרק ז דעונת זעל הפעל

קא
 קב
 קג
 קד
 קה
 קו
 קז
 קח
 קט

בואכור ג בתמונת הבנינים שאינם שלמים

פרק א דגיר המאט פא על
 פרק ב דגיר המאט פא אל
 פרק ג דגיר המאט פא יח
 פרק ד דגיר המאט פא יח
 פרק ה דגיר המאט פא אל
 פרק ו דגיר המאט פא אל
 פרק ז דגיר המאט פא אל
 פרק ח דגיר המאט פא אל
 פרק ט דגיר המאט פא אל
 פרק י דגיר המאט פא אל

קי
 קיא
 קיב
 קיג
 קיד
 קיז
 קיח
 קיט
 קכ
 קכז
 קכה

חלק רביעי כולל משפט הבולות

בואכור א כגדר חלוקות המולות

פרק א דבואט המאט פעל
 פרק ב דגיר המאט פא אל
 פרק ג דגיר המאט פא אל
 פרק ד דגיר המאט פא אל

קכט
 קלז
 קלא
 קלב

התוכן

חלק חמישי כולל שמוש הלשון כואמר א בשמוש השמות והרכבתם

קלד ב
קלו א
קלז א
קלט ב
קמ ב
קמב ב
קמוז ב

פרק א לשון ההג' לש
פרק ב לשון לש ע"ל לש
פרק ג לשון הסמיכות
פרק ד לשון לש הכ"ל
פרק ה לשון השן והסוף
פרק ו לשון לשון האסוף
פרק ז לשון לשון האוף והכ"ל

כואמר ב בישמוש הפעלים והרכבתם

קסב ב ז
קסד א ז
קפה ב ז
קפה א ז

פרק א לשון ת"ת והומוט
פרק ב לשון שו"ת הק"ל והסוף
פרק ג לשון שו"ת התב"ה הח"ס
פרק ד לשון לשון כ"ל ע"ל
פרק ה לשון לשון ק"ל ע"ל

כואמר ג בשמוש המלות והרכבתם

קסב א
קסד א
קעה ב
קפה א

פרק א לשון ת"ת הכ"ל
פרק ב לשון שו"ת ה"ס
פרק ג לשון שו"ת הח"ס
פרק ד לשון שו"ת הני"א

כואמר ד בחבור המשפטים

קסב א

פרק א קטבו השו"ת ק"ל ע"ל

כואמר ה בדרך השירים והמליצות

קפג א
קפה א

פרק א דג"ה הא"ל
פרק ב דג"ה הח"ס והא"ל

התוכן

מאמר ו בשכנוש הטיעמים

קצ"א

קצ"ב

קצ"ג

למערכת הטיעום

לעצות הטיעום

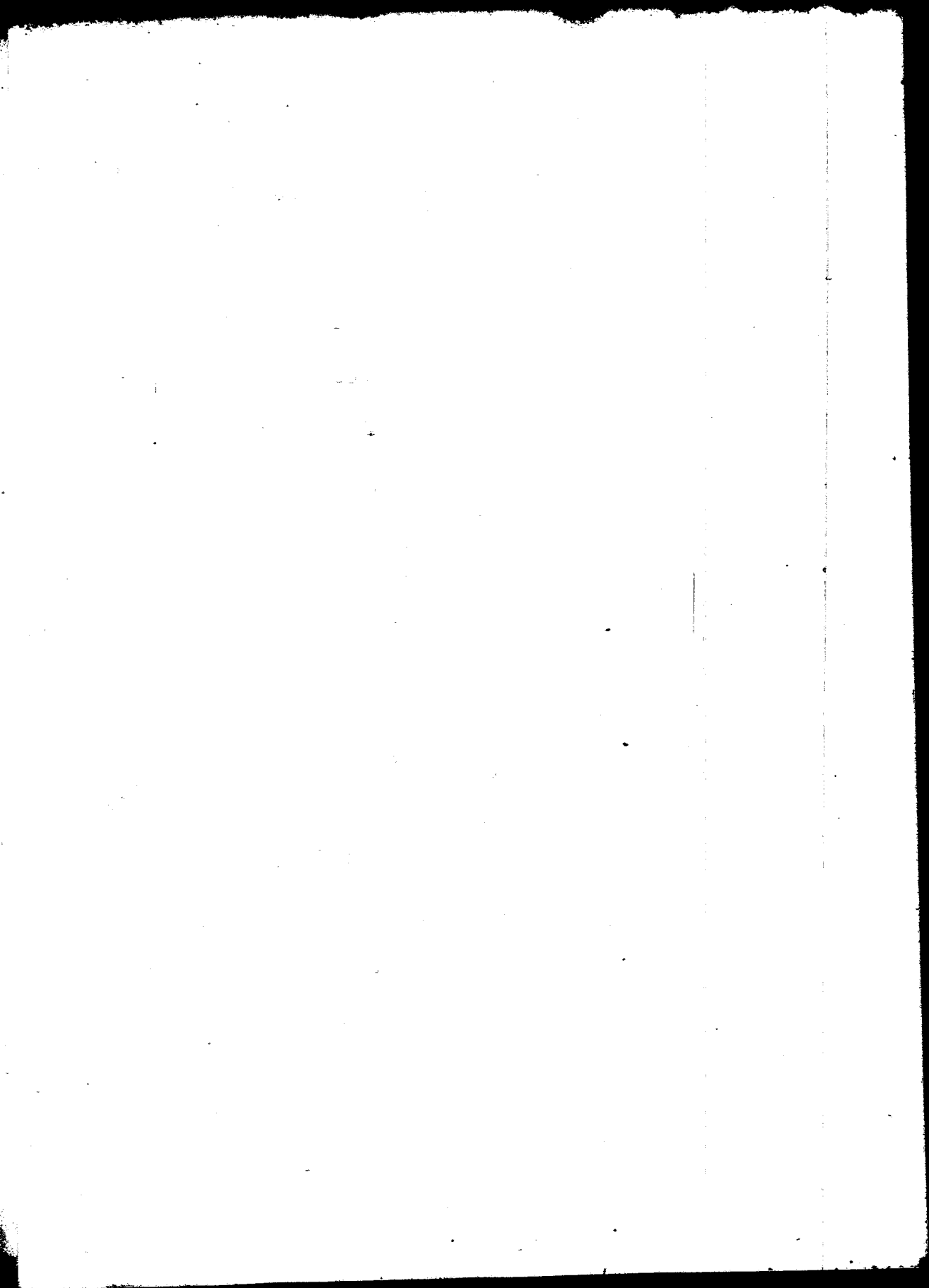
לעצות השולט והמאזין

פרק א

פרק ב

פרק ג

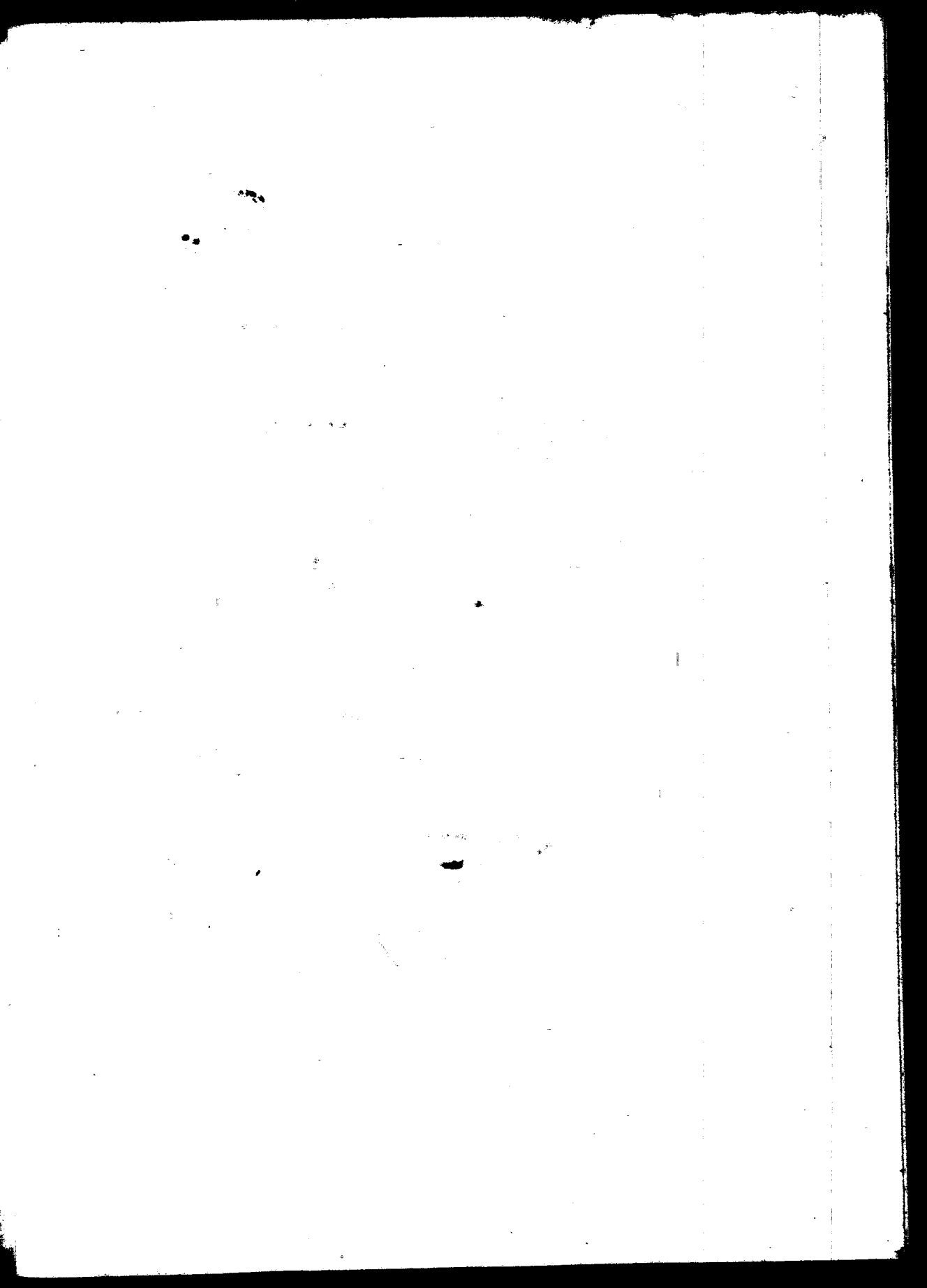
תלמוד

לשון עברי

חלק ראשון
הכולל

באור משפט האותיות והתנועות
והנגימות וכללי הקריאה בכלל
מואת

יהודא ליב בן זאב מהקראקא
וניעתק מואתי שמואל בן
שלמה ילפין הכהן זל ממיניץ
תקיעב לפק

אינגלישונג

נינטער רעגל דגש

דגש איז און קען וועלכע מיטען איינער זילטאויך געבילט ווייך, ער געזיט
 - עפעס צו ווייט אריין דגש חוק (פאטעס, גראדן) - דגש קל (אנעס/אייס)
 - ווען ער זאל מיטען אלן ווארט נעק איינעם ווארט, אטעס, אטעס ער דגש און
 ווייל ער זאל אויספראכע ער זאל בא פארשערט, שמוג זאל ווייט באפריילט אויס
 געפראכען ווערן, כדי יעצט וויא יעצט, דא ער זאל אונק מיט יעצט באקען קען
 זאל יעצט דגש חוק אויך איינעל שמוג נח אלן זיך עפריילט. אטעס ער דגש
 אדער אים אפיק געס וואוסס, אדער נעק איינעם ישוה נח מיטען אלן ווארט זאל
 אטעס ער אלן דגש קל. ווייט כפפו ער דגש קל פרייט אדער ער אלן אומעס בגד
 כפת אטעס, אונק דען זאל גען אפיק דגש זינט נעפס זאל זאל רפה, יעצט
 דגש חוק בינענעס, קען אונק אל זאל זאלטאנגעל נעם עקען נזולים אפיק
 ווערען. ער זאל זאלטאנגעל אדוה'ער אלול קענען זאל ער דגש אונענען:

יעהנטר רעגל הברה

אין ווארט אט זאל זאל צו עפריילט זאלטאנגען, ווייט זאל צו באמאנגען אויס געפראכען
 ווערען, נעפס זאל יעדע (זאלטען) - יעסס ווארט אטעס אלמא קען איינע אדער
 עפעס זאלטען זאלטען אפיק, ער געזיט עפעס צווייט אריין. יעדע פשוט
 (איינענעס זאלטען) - הברה מרובת (זאלטען) געזעט זאלטען, ווען קען ישוה נח
 אדער דגש חוק נעק ער ווארט צו אפיק זאלטען. זאל אטעס ער איינע איינענעס
 זאלטען ווייט דגש יענה. איינענעס פאלו אדער אטעס ער איינע (זאלטען) געזעט
 זאלטען ווייט אדער צווייט זאלטען זאלטען זאלטען יעסס יעסס ער ווייט איינענעס
 אונק יעסס ער זאלטען זאלטען אפיק זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען
 זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען
 קען ישוה נח אדער דגש חוק אדוה'ער זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען
 דגש חוק בינענעס זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען
 זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען
 זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען זאלטען

אילנות

שלום ושלום בלילה . האם יש אצלך חיוך האם געגנטשטיהייט פונעם דעם
פון אונזערע האט נעגער ווי אז און פאנעצערן פאר ראסען וויגער .

אילנות רעגל נגינה

אויבער דעם זאך וואס ליבסט . דענסט די נאך אטוויסערן ליבסט דו
דיין זאך ווערטער פון געזעל ווערטער . וועלסט דו זיך נגינה
(אן אנלעבט) זענען . וואו זיך דו האבסט ארויף דו נגינה נעמסט דעם
דעם אינגעלן זענען דעם וואס ערשט מיט אהאלטן . אונטן זענען אהאלטן
ווערן דו דארט זענען . דיין זאך אהאלטן דו ווערטער . דענסט
דו דו איין זאך דעם ערשטעם וואס דו האט אייניגער זענען אויס געפונען
ווערן . דעם האט דו ווארט דו זיך איינע גענויגער פון זיין זאך . דעם האט
דעם זיך געזען . דו ווערט דו האט ווארט וואו זיך זענען ווערטער זענען
ווערטער וואו אהאלט דעם אינהאלט פון זיין זאך . דעם זענען ווערטער
ווערטער . דו האט דו דעם זיין זאך זענען דעם זיך זענען (אמנעט) ווערטער
ווערטער וועלסט אהאלט דו ווארט פון אהאלטן דעם זענען ווערטער
ווערטער . דו האט דו ווארט מיט דעם פאנעצערן פון דעם זענען ווערטער
דעם זענען דעם זענען דעם זענען דעם זענען . דעם זענען דעם זענען

בזמנתו

צוועלפטר רעגל מלעיל מלרוע

דיא דעם זאך אייגענליך . דעם זענען אויף דעם זענען אייך אויף
דעם זענען זענען דעם זענען וואס איין זענען זענען זענען זענען
מלעיל (אונטער) . וויי פריד . דעם זענען דעם זענען זענען זענען זענען
מלעיל (אונטער) . וויי זענען זענען זענען זענען זענען זענען זענען

ווען

זעבצעהנטר רינגל כויני המולות

דיא ייזער ווערן און אין ארמאן קאסען און צעטיילט (ו) יום
 (צענווארט) האבט אירע וועלט זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג
 וויא אדם ביהמה (3) בעל (צייט ווארט) וואלט ווערן און איר
 קען ענדיג זעלבסטענדיג וויא אדם ביהמה (ג) מלת הטעם (זעלבסטענדיג
 ווארט) און ווערן וועלט זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג (וויא אדם ביהמה)
 זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג וויא אדם ביהמה

מען זאל זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג
 זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג
 זעלבסטענדיג און איר זעלבסטענדיג

מבוא הספר

נכלל שז כללים בקצור

איזה כללים והקדמות בדיני התנועות

כלל א . אותיות :

אותיות ואל המלך עליהם ולתפס בהן בשמות ואל כל המלה ונכדו :

כלל ב . מוצאות :

אלו עליהם ולתפס אותיות שונים במלה כלי המכנה (שמיים שיש להם) והם . הגרזן . החיך . ודק לשון השנים / והשפתים : וזה סוד שונים . אחריה בגרזן . גיכך בחיך : דטלנת בלשון זה שרץ בשנים . בזמן בשפתים :

כלל ג תנועות :

כל אות וכן להיות ואלת המכנה של המלה פתח . וכן ה' המלה סניע המורה עליהם . ונקרא תנועות (מקרא) או נקראת לפי צורתן על המין נאות (פועל) . וזה שנותא . ותפנין .

(ד) קמץ (ה) : (ב) צירה (י) : (ג) חירק (י) : (ד) חולם (ו) : (ה) שורק (ו)

כלל ד תנועות גדולות . תנועות קטנות :

ולפי התנועות כאלו אפסיה המכנה . ופסיה נכחות . וכן ה' המלה סניע להבין בהן . ש.כ.ת . וכן המלה המכנה . וזה שנותא . ותפנין . (ח) פתח (ו) : (ב) סגול (י) (ג) חירק קמץ (ה) : (ד) קמץ חטף (האק) קבוץ (ו) : והתנועות הנכחות נקראו תנועות גדולות (שם המכנה) והנכחות המכנה נקראו תנועות קטנות . (מחלף המכנה) ונקראו גם כן אלו ותלויות :

כלל ה . מוצאת התנועות :

גם התנועות וכן של שונאות . הקמץ שונים בגוף . הצירה והחירק . שונים החיק החולם והשורק שונים השפתים . וכאלו המלות כך שונים התולדות :

כלל ו . שוא :

כל אות וכן להיות עליה או מיקה . וזה כאלו היא שלבט באחת מהן תנועות הנכחות נקראו שוא . ואלו הן כלו נקראו מיקה . ואלו תחתיה שתי נקראו באוקי (י) . וזהו מקרא שוא . להיות להיות מיקה :

כלל ז . שוא נע . שוא נח :

ולפי המלה המכנה היא שתי שונות המכנה לקח . וכן נקראו המלה נכחות שם או תנועות הנחות שאחרת . או אל תנועת האות שלפניה . ובאופן המלך נקרא . שוא נע . לפי אל סתמיים כל . המכנה התנועה . וכן שומע בני עשה לה . ובאופן המלך נקראו שוא נח . לפי אל סתמיים כל . המכנה לפי שו . אב בן כל גם אברהם יצחק

כלל ח . נח נראה . נח נסתר :

כל האותיות ואל אותיות אה"ו של המיקה ואלו לוא נע נקראו נח נראה . וכן אלן סתמיים המכנה . כיו הבית קיאות אב . והנחן בואו בן . אל אותיות אה"ו לאלה אמת וכן ל . תנועה

תעשה אחר אחרם | התעשות הגדולה השנה עם קוצו | נמשך נח נסתר | רב לבן מולו
 קצטא | וסדר נחום | אלף או דא אחר על השון קוצו | תרון | יוד אחר חומר וצורה השון
 קוצו | החוק | וזו אחר חומר וזו השון קוצו | הלחץ | כיו קרה | ענה | חבי | בגו | יהנה
 וזו יוד לבן נחום אחר תעשות גדולה שאלו שונן | הן נחום וקצוט | לבן | לאר האותיות | כו -
 זו כיו הוי צוי | אל האלו | והיא | רב לבן האולט | לקוצו | רב | רב | נחום | ונסחוט | נח
 אחר | לה | התעשות | האולט | תעם | כן | קוצו | הול | רב | חב | כיו | בחת | הבית | ראש
 ראשון | אך ההא | א תעם | רב | קוצו | אחר | ציר | וחול | כיו | בחנה | שלמה
 וקוצו | הול | א תעם | רב | כ | אם | או | לקוצו | רב | או | לקוצו | או אחר | לאר | אר | כול

כלל ט' דגש

הדגש | היא עונה | טעם | הבא | לבן | האות | והיא | כל | טעם | דגש | חזק | (פתיחה) | דגש | קל | (נס
 ויס) | כל | אל | קוצו | הול | ופני | אחר | התעשות | עת | דגש | חזק | רב | לחומר | הבית | האול
 מולו | כיו | הוא | כפול | קצטא | ג' | שבת | חיה | קצטא | כאן | פחד | שבבת | הלית | כפול | והבית
 השלוח | כאן | הוא | לוח | מ | וכן | כל | חזק | כמו | כל | לוח | ע | והוא | כל | קוצו | קוצו | רב | אל | קוצו | הול
 או | קוצו | הול | ופני | שום | מ | כעו | אל | מ | וכן | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק

כלל י' הברה

כל | תעשה | עם | האותיות | הניחבות | רב | להיות | לטעם | נחום | קצטא | נחום | הברה | (ויהי) | כל | חזק
 ואם | הברה | אחר | או | לחי | או | יותן | וסוף | הברה | רב | סוף | תעשות | והבית | כל | טעם | חזק
 הברה | פשוטה | (א-תעם | הול) | הברה | חזקה | (א-תעם | הול) | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 ע | או | חזק | הוא | הברה | פשוטה | כיו | קרה | ענה | אל | א | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 אל | הוא | פשוטה | חזק | אל | הוא | הברה | חזקה | כיו | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה
 כל | חזק | הברה | פשוטה | וכל | חזק | הברה | חזקה | וכן | חזק | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה | חזקה
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק

כלל י"א נגינה

דע | כי | גול | האותיות | והתעשות | נחום | חזק | סוף | נחום | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 הבאים | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 כפול | החזק | כי | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק | חזק
 וסוף

וסופו של הדיבור לקב' דתנין. כי אם הוא כל ההביות לוות קול הדיבור. היתב השואב חתולות לך
 אסתי הדיבור. ואלו של המנין נתי לוח ההקלות. ותיקולות הלנית. אורח המנין. אריה אלו ויתב
 דאמור לך הסיון והעב' ולייב כדמיהו. וכן ל' שני סיני קיעות. כולכים וקשרותים.
 הקלכים הזה הניעוית הישפילית. כיו סלוק ואתנח. והמשורתים. הבה התחבט את
 האוית. כיו. כונח. מהרפך. וליאית הספק נטאות הנצניות זכ טעמים לך למ-
 יוריש על הסקס וכוני היצי

כלל יב. מליציל בלרית :

הנגינה תכא חס קצעה האחתות גילה או ביעצה אלף האחתות. ואזאן היאול נתי מליציל
 (יחל ויזיווה) הליז מלרע (ינשיט) כיו פקוד את מלך אסר. ופילוס או תכא הדיני
 הניעה שלישט סלכ האחתות

כלל יג. נסוג אחר :

אם יהא אל גלה שהנייה אורז. סוג גלה אל הנצנצ דאית המלוג. אז תקיע גלה היושם לה
 ניוגה אחר הבה אחת. כיו קדח לזילה רודפי צדק. וגו' אניתו נטמ אחת לך חוד
 הטעמים. כי פילוט אל הטעמים היו אחר כיו תכדי על הזקסא

כלל יד. מתג

המתג הוא על נכד (א) והוא חלש תנין. וכוונתו להפילק טעם ס הדיבור יקרא ס. נאוויל היובת וק
 הניעה השלישי שלף המנין. כיו מנכי. או אכז לאי נה כיו פקדה. והאם הוא אולי אולי
 על נכחי אל קינוד הליז או תבא וכן אכז אכז אכז. ואז אולי אולי. והטעם יתבאר בקונו :

כלל טו. מיני האותיות :

האותיות נקראת לטמ' מיני. (א) זרשיקות (באנין) גמיה מאתיל זילטאנך והבה האניויל אלה
 הונח למט' הליז וטמ'. (ב) שמושיקות (סלוחי) מיני גמיהנינקט' והבה האניויל
 הניעה לטמ' הניוין האתיל אינה יום והרחה. (ג) טמפות (כמואנין) הניעה שו און
 הונח ודעל כל. כ אם התחמט תמינה אוד סת סיני האלין. והנכ לליות תבא ל לום ולט
 אנוית : שוסינות או תבא יח חבלו יח איתן משה וכלב. עטקות או חפייני כיו אם
 אל יח אהוין

כלל טז. מיני המלות

המלות נקראת על אלה מיני (א) מלות השם (צנשוואליות) הונח לו היאט הקנין
 הניעה כיו אקדס בית (ב) מלות הפעולה (זינאמאט) הונח לו ליני. ונקולה
 כיו אכל שתה (ג) מלות הטעם והענין (זילימויקאמאט) הונח לו מינח וביאיל אל
 הני אכז. כיו כי גם יתף

חלק הרצון

מחלק החומר בלשק העברי

מאמר א

מתבונות האותיות

פרק א

מספר האותיות ותמונתן

אותיות אשף ספר חסידים וכו' כפי ענין המספרים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	200	300	400
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	200	300	400

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

חלק א מאטרצ פרק א

ק ק
 ר ר
 ש ש
 ט ט
 ת ת

וחמש מהם כשבאות בקצה המלה משנות מעט תמונת
 וסמן מנצפך *

כך	כך	כך
מם	מם	מם
נן	נן	נן
פף	פף	פף
צץ	צץ	צץ

תמונת האותיות מוצאן וחלופן *

הערה

ואיך אר אסוה על הסבה יחוד ילע מן אלה החיל שלב האלה ולא באלן . ופעט סעיה יצא
 קצוה היה טרף בוסצ האלה ילעקן יט לפדנה האלה (טע"ט) מן - הסערה *
 (איוק א) אלה דמן פרדסים (טע"ק)

ב (ג)

כבר יסוה (פדא כ"ג) . כי האותיות יל אן החיל מוצאות האלה כל האצא . והכסין
 יורה על מוצאם : גולת היל אר מה שבא חילת אר בציט נמה יורח אביות
 אצוה האסין . וכן איות נלכ אן הוציקיע יני דטלנרת מוצא האסין . אק אנכ או ניות
 יל הסח העצב דקק יצרה . וכן איות אק הוציקיע . והתעלות דינעש מוצא האותיות הוא
 כ ל האותיות אן מוצא אחר מנאם דמרה מוצאות דקק אן אהאבות . וילאו יז איות
 א . כו מתעב יצב . (צו"ג) ת מתעב : פוסקים (א"י) ת פוסקים . יסכר פי (תפ"ט)

חלק א' מאמר א' פרק א'

§ ה §

גם לנו יורה אלה הימים האלה. כל חלוקה חסרון ויתרון. החלוקה היא למעלה ונתן
 פנים במקם. כל בנימין. כל בנימין. לקץ הימין. כל הימים (בעל י"ב)
 אחר מלכין (אלא לא) ת מלכין. והטעם היה י"ב שדענו. והבט שיש לזכר הנתיים.
 החסרון. אפס נון לט"ו. כל יפול. ת יפול. הגיש ת הנניש. והכל כן האותיות
 אהיו החסרים וכל הנון החסר. כי חסרון באות אהיו וזה תג' שא"כ על החסרון. ובעון
 החסר יקרא יצא. אחר האות החסר. כי חסרון באות הען אינו נשק אלא כעל חני. ואלו
 קצתם שורה התל גס על ה"ז החסר לאחוריו כלו. ישמרונו ת ישמרונו. כאל תפיר
 קח סיבא. היפרון הוא לט"ו אות נון קטול הוא עסקי שאז לזכור הוואת ע"כ כאלו. כלו
 ילמדון. תשמרון. יחסיון. יריון. והבט הוויבא.

§ ו §

האותיות י"ב זה הם יאלם במעכה גלות. הם כלא אלה יניע (א) שרשיות
 (באמיתו וואונל סילטאטל) השומים על שושן העטן דע"טו זה אלוהים עליו:
 (ב) שמנשיות (סמטוים. קייבניעס י"ב) העמיות על שש אותיות הלל אלוהים ל איה
 גר ומוחא. (ג) נוספות (היאגאל איגדי פיינג) כל עלים ולתם אותיות סלמיס
 אדעט אהם שח הגיה. אכל אשור לו יתעשו כי אס חכיון והם איתן משדה וכלב
 והם נמנים ג"כ וארכה יניע (ד) אהם נוספים לשלל אפס אותיות השלל אז אלוהים איה
 אום. כי אס סל הוא בלבי (פדפמאטאטיון) והם אותיות האמנותיו בשורת לסל השלל עלו
 משפין. תרומה. תצבע. ואותיות הינת ק"כ לסל העטן. כיו נפקד הפקיר התפקד
 (ב) זהם מחוקים לשלל אהם אותיות הלל לסל בלה אינה ע"כ. והם אותיות תהיום בשורת
 כל דברים מלכה ענרת. חכמות. ואותיות תהימון ע"כ י"ב. כיו שמדת. שמדתי.
 שמרתן. שמרתם. שמרה שמרו. (ג) זהם מחקים לפע אלה האותיות קצה. לשלל חקם אלוה
 שאות (פמאסיקוס) והם אותיות בכלם ל"ב בשורת. כיו בבית. קאעיס דע"ט הגית. (אין)
 בבית (איה) לבית (ג) בבית (הא). אותיות שורה קעליס ישמרתני ת אשר. ואמרת
 (אונס) הקלכו (ולכס) (ד) זהם מחקים אהם אלה אותיות קצה (סופיסיס) והם אותיות
 הכניס (ז) קעליס וסל אלוה. כיו. דברי דברה. פקדני. פקדכם. ואלוהים
 היפסית שאז לזכור וסל אהיון. ואלוהים הוספתם כלע סעניס אפ"כ ג"כ * * *

מאמר ב'
 בהברת - האותיות
 פרק א'
 בסימני התנועות

האותיות

חלק א באמר ב פרק ב בגדר ההברה

פרק ב בגדר ההברה :

פ ט

כל תנועה עם האות השנונית על פיה יהיות זולתו כקטא עוזת הברה (גיאס) וי
 זה קט הברה אחת כיו יב בין יח אס ויל יאות זורכות גאס ואלו הברות זכות
 זה חל כ לא עלול מה זכותיות וזת סחל הקרות וסכך ההברות לפי סכך התנועות כ
 לפעמים לתק ולוא גא ארבע אותיות זולות קנועה אחת ולברה אחת תולאנה כיו בין
 בשניב ובלוא לפ אינונ זולות דפני קנה יב אין הלאו גלו הקרות ובלוא נע עם התנועה אחת
 אברה אחת תולא כיו זכני בין והתנועה אה אין אחתה לוא נע ולא יל חניק היא הברה פשוטה
 פיינעכע גאס) הן שוים זכותיות וכן אין יל זכותיות גאס הברה אחת ופשוטה הברות
 דית שתיים הברות חסות וכן הקרות פשוטות וכל תנועה אה לוא נע או זכ אחתה בזכותיות איה
 הישטא היא הברה זוכקט (צוואענעל ענינענע יואע) דבן קס קט הברה אחת קנותם כח
 ה הקרות זוכקט דבן זכותיות דברתם אשין זכותיות כיו דבברתם כ חניק זכותיות
 האות והחילוקן הן הפך נישק תפני לתנועה האות לפניה וכן היא זכותיות לפני גא :

ד יוד

ודאוי לתע כ חיל הקול הן יתג לתג דענן הקרה פלוטה אה הברה זוכקט כ יעבד גא לתג
 יס לתג אפלוטיות אהות פלוטיות או זוכקיות כחן שיה איתתיב שאלע הוהה זכותיות תענות
 אק ההקול זינעב הוה זה התנועה גזולה לפי לפי זככות הברות ואלוה הזכא זכ
 היא לוח הברה פלוטה ובלוא שחחמה נע ונגד כסר לתחיה רפה כיו זכר זכרה ואזענן
 הוה חזיה למה הננינ אחתה אזלוא נע או תל חניק תחבר עם הלח היא הננינ כיו קנותי
 (המלות זכ) יבלתי (ש"א) תפסכו (יולע יום) תחזו (ויקח כן) ואס נעמנה הננינ א הלח יאוה
 סבה א הסקות לתחא (הל) חנינ שזפ הננינ (נ"א) תחולל חנינ לתג תולתן כיו זוככות
 זכור (שעות יח) תפסכה (המלות יח) ואס א אפלה לתלתה לתג (ע) וגא הננינ
 זככות חנינ יכא לתג חנינ תחיה הננינ כיו השחיר - לו (זוככות סו) הברות
 זככות (המלות זכ) קום נח (ש"א) וזין שתגיה דניננה והתנועה הננינ היא דהקכ גה יל
 איה זככות זוכקט יכא לוח אה נח או יל חניק זוככות אהליס כח הברות כיו אפלו
 דבר דברת ואס אין זוככות זכותיות שלתחא יכא זה הננינ אהליס כח הברות כיו חלק עבר
 זככות ואס חנינ שיען לוא נע אחתה חניק יכא לתג חניק אפנינה אהליס כח הברות כיו הנני
 זככות באשדו באמת ויתפ זיני הברה פלוטה או זוככות יתחא זיני לוא :

הערה

ודאוי לתע כ חיל הקול הן יתג לתג דענן הקרה פלוטה אה הברה זוכקט כ יעבד גא לתג
 יס לתג אפלוטיות אהות פלוטיות או זוכקיות כחן שיה איתתיב שאלע הוהה זכותיות תענות
 אק ההקול זינעב הוה זה התנועה גזולה לפי לפי זככות הברות ואלוה הזכא זכ

חלק א' מאמר ב פרק ב' דיני הברד *

כאן. אבל כפי יתכן שתמצא פה נגיעה והוא אחתה או שיהיה נח ולא בתנאי כפי ספר קדוש. תביאמו. והנהגתו.
 קדושה (מחש' ס') סבתה. מלבנה. ונברנה. יכלה. (שמות ה') כי נגיעה היא נזקקי היבל ואלה האפק. וכן יתכן שיהיה תנאי ל
 נגיעה וכן בה חתימה. כפי חרשים. קדושים. כי קנה או יטה אפולס ב או עמג וא נגיעה. וכן קנה שאפני הא
 או היה נתעשה שאפני המוצר או שאפני המוצר כפי קניו (קולות י"י) בהולקים (שמות י"ד). או נשאל הכתוב
 קאתר וזאפני בשאלת הכתוב. והנהגתו הנהגה שיהיה לסיים שאלותיו. וזלזה כפי כולם ומצאיה
 ויתכן קצתו יתכן קצתו

§ יא

כל תנאי אינו נצרכה שכלים, ולא תפורט תעשה גרובה, כי אף תפורט לוי נצרכה להלמנה לתעשה
 נצרכה באמות אחרות הוא באותו צד, ולכן לא יאמרו נצרכה או יתספקו והיהו אטעו ליתבאר
 (א"ל) (ל' כ"ז). התעשה הביאות נצרכה מה נצרכה שיהיה גמורה אביו כלל, כי אבוא
 אחרתה היא שיהיה נצרכה או נצרכה או קצתה או שיהיה נצרכה ואלה הנגזרים ואלה
 אלא תעשה אהי אחייה. ואלה הנגזרים תעשה לה. (ויבטען וזאפני). יהיה נצרכה ביד
 בגדיו, כי קאו כששכחם וקלתי הכתיב. ואלתה כפי הכתוב. אטעו ליתבאר
 אחריה (ל' כ"ד) וכן אפלה מתבונה הנהגה לוא, ותלמדה לתעשה כפי יתכן
 מלקייהם בגדיהם, והיות ובעתה שדבר זה תפורט שיהיה נצרכה, והוא תעשה לוח. והיה
 לאחריות נצרכה לוי שיהיה נצרכה, ויהיה אופני תעשה לה כפי מוסר שיהיה אהבה ל אוקא קאישו
 (ע"ז י"כ כ"ד לו כ"ח) ויתכן הנהגה (ול' ק"א) ואתה תיבאר על הכתוב, אחת הנהגה, ואחת נצרכה
 והיה אחרות קצת

פרק ג' בדיני שוה

§ יב

כל אדם ליהי עונה לוא, לתה שיהיה נצרכה ליהי, אכל צדיק לתעשה כצרכיה
 תעשה אתה השוק לה ששפיה או אחרתה יכ קובתה הלוו אינו נצרכה של התעשה, אף
 היה סוף אמות אביו הנהגה ב' תעשה. וזה לתעשה שיהיה ואלה אחרות אביו תעשה אהי כפי
 לתה ל' כצרכיה. כי נהיה התעשה קלם אהי נצרכה על הבער, ובעל אולן הנצרכה נצרכה אוכל
 כל מה או יותר על שלם אחרות ושלם תעשה, ואם תעשה כאלה הנהגה התעשה שיהיה הנהגות
 כעלין אלו אלה. ויבטען אהי אן התעשה לוא, כפי נצרכה גדול, כפי נצרכה גדולים
 כפי תעשה כפי הנהגה אהי התעשה כצרכיה, ואם יהי נצרכה אבוא.

§ יג

וכל אדם ליהי עונה לוי תעשה הוא מתעשה לוא, אף או קחו אתה הלוו כ' אף כפי הנהגה
 באוקא הנהגה, וזה שיהיה נצרכה אהי אהיה התעשה. והנהגה אהי לוא כ' הנהגה
 אהי שיהיה נצרכה. הנהגה הנהגה, אהי כפי הנהגה, אהי נצרכה אהי הנהגה
 קאו

חלק א מאמר ב פרק ג בדיני השוא ז

לוא זולת חס את אונתו לוא גסול נתיג לתבס . וזה או ימנה חק כאלו אונת האנת
ערת אונתו פתק דק טב . על תסק . (מס"א) חשד ונדק . (מאלי כ) ויחד (מאלי)
הכרת והחשד הגון (ל"ה) חשק לש כ) על ישט (מס"א) חשד (מס"א) כ) ואם
האנת אלל הוא לל . און כון ונדק חשד ילפ להיות זולת גסול ע . כ"אין זיל
ע נמנה עתק גסול אונת (ד) וול להיות זולת תמנה נתיג לוא כון וילק

§ יד

כל לא להיות סבורה בשטא אל תוצות אונת לאחיה נתיג שוא עע (מ"א) חשד (מס"א)
לפ להיות תעשה אל תוצות אונת הסבורה אחיה בשטא . כון ישמע בני
בקול דברי . וכל שוא סבורה בשטא אל תוצות אונת לאפניה נתיג יפוא נח (מילונ)
חובש . לפ להיות נתיג בשטא , כון אב זין אמ בת , וכל האונות והאונת עס -
לוא ע נתיג נח נדאה , וכל למש חשד בשטא . אע"ל למש נתיג . זולת אונות
אהוי למש ל . תעשה , הם לפסיק נח נספרי , על און גמיות אע"ל (ח) .

§ טו

ואציע לפתק בלוי קורות לעית אונה או למנוח לוא ע , ואניה לוא ט . לפ
זה למנוח לפע זה גמיות הבה (ל"ה) : א) כל לוא כאלו הבה הוא
תמנה לוא ע . לפ לוא לפעיה תעשה לפתק עניה , ול לוא כאלו הבה הוא תעשה
לוא ע , לפ לוא אחיה לעשה גמיות עניה : ב) שוא תעק הבה אש לפע
פתק כל להיות תל , וכל להיות תל היא שוא עע כון . שמרה , זכרה , הנני צללו
ואם יל אפניה נתיג , והיו גדול אפילו כל להיות תל , וכל להיות תל היא לוא ע , וכל
זכרתי , קטנתי , דברת שמרתי זולת לוא אחיה תענה גמיות אחר ספני פתק
הלפסיק , או אחיה תענה המלונת הבה חת למש תענה להיות לוא ע : כ) חשד
צדק (מס"א) המשרתים (יה"א כ"ה) : ג) שוא לחיה תעשה ליה הוא לוא ע
כון נקלכי . תעלדתי . יענפני (מס"א) : ד) חקכם . אשכם (ל"ה)
ז) שוא אונת המלון למש אונות זולת הוא עכ לוא ע כון הנני צללו שמקה
ח) שוא אונת המלון למש חת הוא עכ לוא ע , כון דברתי . שפרדו אע"ל ליתמנה ילל .

§ טז

א) שני לויים כאלו הבה אן הנני אולו אע"ל עמי כון לוא המלון יהי לוי תעשה או
לפניו או אחיו . וכל לוי תעשה סוק או אי אע"ל לפתק כאלו הבה , וכל
הבה אלל גמיות (מס"א) כון עקלו עע שואים כאלו הבה . ליתמנה לוא המלון
אונת

חלק א מאמר ב פרק ג דיני השוא

לתעבה. והיה תעבה לה. כפי מלקים, בדידים, מלקי: (א ז) שני שואי כסול הגלה
לעכש עמיט טו דברת שמרת, ואפי אום המלונע געזעט, יתבאר חזרה (א יח) לז: ח
שני שואי שמוע הגלה, במלוא נע ונסק לתעבה לעכנו ובלע נע ונסק לתעבה לאחור, טו
בספק: וטעם זה, לוא שווא המעלה דברת חזק הוא אפי נע, אפי להגל סכנא הכיט האווא:
(א ז) ולק לע אומיט באשלת הגלה. מ דברו כיו דברו, ואפי אום הלוא המעלה אפי
יתבאר אחר ג: (א כ ל א)

כל אום הנעוה לוא נע יזא לוא פלוט (גייסלעך, אונטערנעם טא). זולת אומעווא אחרו
אפי להט שווא הייך לעזעווא, וכן טולא סלעט אחר זכט זכא לוא נע, והכחל צוה
אחר טולא תעוואט פטעווא פתח יסגל, קמוץ חטף, להגל זכט אום הגלן דיותי, ועמ
שווא דרוב (לא יתפאטיט פוס, גייסלעך, אונטערנעם טא) ואפי הוא זכט זכט נע חטף פתח
כיו נעשה, מעבוד, ואפי הוא זכט זכט עמ חטף סגל, כיו אמור אמת, ואפי הוא זכט
הגלן סגל עמ חטף פתח, כיו אפי, וכל סלעט סלעט אפי אפי נע, ופיט זכט לוא זכט
אפי דיותי אומעווא. קמו לוא נע: מ נעבוד עיט ישפוט והמלוא לוא פ ולק
לוא נע. ואפי יקא אחר אומעווא הגלן לוא סלעט הוא קמו. לוא נע, טו יתפאטיט ידעו
גברת ידעו. יחיה. וכל בעט לעזעווא אול לוא נע כיו נאדר, ופיט סמו דכט או טול
כאלא זכט חטף

הערה

וכן יבטו לפעמים אחר טמא אומעווא קמו זכט כיו זכט האין (במלוא ז) וגלעו זכט האין (א ז)
ואפי בעט טמא קמו, ולפיט לעזעווא אפי קמו המלוא טלע אומעווא זכט כיו דברות (א ז)
עלעו. (טמא ט) אדרה (במלוא ט) וימדדו. (טמא ז) ופיט אומעווא סגל קמ סגל טו
זי, כיו עט ז זכט (א ז) חלי (בפיט כו) אפי (א ז). ואפי כיוט סמו קמוט אפי
יזא מל אפי קמ סגל אפיטו אפיטו קמו ועמ קמ לוא, והמלוא אפי נע, אפי אפיטו
עמ כיוט כיו, טל וצרכו (המלוא כו) וימוז חלי, ועמ אפי.

יח

אומעווא זכט לזט זכטווא לוא נע פלוט דמל טו עמק הגלה, כן הן לזט זכט
לוא נע כמל הגלה, וכן אפי יקא לזט טמא זכט טע שואיט נעמט כמל הגלה
המלונע אחר אומעווא הייך תלעבה הלוא אפיטו אפיטו הגלן טו לקחת שמעט
גברת ה לקחת שמעט גברת. וכן יחד ה יחד, זולת המלוא טלן הן המלוא טעמ טע
אפי לזט כיוט יקא אומעווא האין, וכן המלוא אפיטו תלעבה אפיטו ופלוט טע זכט אחרית
כיו קראת. הוצאת ה קראת הוצאת: ואפי יקא אחר אומעווא הייך טע זכט כיוט

חלק א מאמר ב פרק ג דיני השוא

השוא תשוא שוא נש וביא תעשה לה (א יא) שו | יעבוד יעטף יעבדו
 יעטפו ה יעבדו יעטפו ע יפקדו וס נהפך נהפכה נל השוא ב השוא וס
 הו | כל שנים שחייב אלא שוא נש אחר שוא שוכה יפא הוא א הוהב והעושה
 נחטא וביא תעשה לה ונל הוהב לטעם אלא נש קאמי הוהב אלא אחריה עוב אלא
 נש שו ללא יחסדו (תל. יא) יאשמו (ט) והנה יעטם

א כח

הרב רב אלוהי קחו נתן סוף אשוא נש א ב ג ד ה ו ז (א) שחייב
 הלה אשוא נש (א טו) (ב) שני אלוהי ונעש אשוא נש (עו) ג גזולה
 אלא אחר תעשה גזולה שוא נש (עו ב) (ד) דגש אלא קאמי הוהב אשוא נש (ה)
 (ה) הדוקות אלא קאמי הוהב אלא אחריה שוא נש (א ד) (ו) שוא
 אחריה ונל אחריה בגד כפח רבה נש (יט)

א כב

ואם אשוא אשוא הוא כי הוהב אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 חובב אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 קחו הלה או לכוה ונל אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 זה אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 חוקים נרד (א) אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 (ק) קלה אלא אחר תעשה לה (ב) אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 השוא (יט) אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 (ג) אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 (ד) דוקות אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 הוהב אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 אחר תעשה אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 אחר תעשה אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 אחר תעשה אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא

פרק ד בהתפכות התנועות

א כג

כל אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 תעשה אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא אשוא
 אשוא

חלק א מאמר ב פרק ד בהתהפכות
התנועות ט

בא"ע והמילא. אבא סיבתם ביק כל והענין האומע לתתם הנזות הלען היה.
עקר א כל מה שתעבד האותיות וכתוצאות. ובעצמם נשתנה התקנה
 שנועה באוויר זה. על תנועה אחת אטה שנים. וזהו אהל הוא
 הביא לתנועותיה. מה ש' התבטלות חנה שהם אשם ע' (ע"ב)
עקר ב התק' יותר ראוי קשה להיות הוטה ונזקקת אלה אחריה והלך
 יותר ראוי קשה היא עצמה לזקא ועצמתן של השלה אחריהו
 כי ל הזקק על שורה הפסג:
עקר ג תנו יותר ראוי לפני ע' פתח אפע און ע', ותנו יותר ראוי
 לפני ע' נחה אל לפני און ע' און לפני בא' תנו.

כד

ודם בתנועות בעלן ראוי לעט חנה שהן אפע. בלום התחלת או להתעט ואנה
 שהן שאתן. יטאן. וזוהי ראוי לעט באנה שהם של הוטה בין חוזה ולען
 ופע וזהו חתן אק אפע בלום.

כלל א כל מה שולט אחריה אחת מאותיות 'הווי' הם פתח אחריהם
 וצדק של או שוה, זה יתכן שתענה כלל, שאי יטא הם, וכלל
 תנועתם חנה אחריה אפוא על אחת של הוטה הזקא, אפוא שתחלת לתנו'
 אף זה יתכן שתענה אשם, בעצמו הזקא שצדק אף אחריה שאלו לתנו' היותר
 מועד להתפסלות, ומלן, התקן של שחם שהוא יתכן שתחלת או שתענה אפע
 הוא בעצמו ואף לתלום בא' (ע"ב) ונחתו הליות, ונחתו החולס, אף חיות קצת
 ושורת אפע שפת אחריהם חזק, הם לתנו' שתפסותם וכתוצאות התעט /

הוא מועד להתפסק, והפסגם היא תעוהם סוף לפני און הגמון אף ענה להתפסק
 ואחריה ע', אף חיות ואל ופתח לתנו' שתפסותם כלל זקא בא' אחריהם.

כלל ב התנועה השלישית אפע התנועה היא חיות עולה להתחלת או, ושפת
 אפע כי היא עולה להתקן בהיותו הזקא. אף אפע שלק היתה
 הזקא, התנועה לפי התקנה, וכל מה שתענה התנועה אפע התקנה תנו'
 היתה יותר רפודה, וכל כאלו התנועה הוללות אפע התנועה אפע אחריה
 לתנועה אשם, על זה חיות ע' חזק, כשם אפוא, כאלו אפוא קחשו (ע"ב)

חלק א מאמר ב פרק ד בהתהפכות התנועות

תעבדי ייעטוף ייעטפו (פכ) ד' אל לאו יט' נחית גמול וכחולין אוח גמרות תלמיך לעמך
 אהרית אוח האין כיו ידעת יעמית (פית) : ה שחז ויכד זאוט גיונית תלמיך יפשיט יתני
 כעדי אוח גיונית אהרית או- אנוכ גמול כיו- הידותני (גיונית) סי השדותי- יהח או-
 (שני כן) ה יהח כן ה הלאה (ל' ל'ג) : (ו) שחז אלכ אה- האנוכי- לתיך הדי אשית
 התיך זאוט שלפניך ואלו ענה אחי לתיך וכלל תלמיך כיו ראשית ה' ראשית חנותו ה'
 יהנותן וטעם לה התבאר אלו (ל' ד) .

פ כ

ואיכות האלו? זוויה כלא על אובד פנימ (א) חלוקת ה' אה' : (ב) תק אה' (ג) הג אה' : (ד) אה'
 אנוכס סלטי הולק ה' אה' : (א) סמיכות או כע' ואל האם הניסק אלס אחרא
 איה כע' כ ה' אחר אה' וילמנה התערה הראלונכ לאו, ובתערה הלנית תתבאר אה' ז' אה'
 דבר דבר דברך, ואם הניתי הברוי בתערה הראלונכ יכא כעלי תלמיך הלנית ובחולין
 תתבאר כיו ספר ספרו חרש חרשו והטעם ינוכ דע' ל' אל דתסכמ אוותיו זכ' סא הדיס
 יל הונכ זינוכס- כ' ין ספר הודי- ספרים יל חרש חרשים דחול' וא' גלני- וולת סלמי
 כיו א' בקר בקרים : (ב) נ' ענה יל א' ה' יכא אחריה שו א' או גל ח' ויה' א'
 יתכן כ' אס' של הנינוכ ז' ה' אה' (פ') : כיו יכלתי (דחולין) תסכו (הול') ואס'
 ינה סלמי אלס הנינוכ א' ה' אה' סכד איתבאר אה' (ל' נח) זהבס תלמיך התיך אה'
 אה' ה' א' ה' : כיו ויכלת ענה (ענה א') ויכלתם- תסכינה (הולין) כ' דתערה
 ה' אשית אלפיה האחורכ לו יכא ט' א' אלס (פ' כע) וכן כ' ה' אה' ד' אה' -
 אסרס ה' נ' ענה אלפיה הנינוכ א' ה' אה' אה' סכד א' ה' אה' תתבאר אלס ה' אה'
 אה' כיו ויעתר לו (הולין) כ' ה' ויעתר- אכנוכ כ' אה' אה' סכד ע' אה' ויעתר- ויעתר-
 ה' ויעתר (הולין) אלס ה' הנינוכ כעדי ה' אה' . וק' ויע' . ויקם' ה' ויקם' ויקם'
 ה' ויקם' אה' הנינוכ אה' אה' וילסכ (ל' נח) תלמיך התיך אה' . ה' אה' נ' אה'
 אה' אה' . ויעתר ויע' ה' ויע' : ואלסוט ס' אה' ה' אה' אה' אה' אה' אה'
 יכ' צ' ח' ע' כל אה' , ה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 אה' . ויע' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 אה' . תתבאר תעמי ס' אה' כיו ל' אה' ח' ענה קלס תתבאר וילמי ז' אה' ל' תסכמ יתבאר
 אה' כיו יכ' - אה' - כל- דבר .

הערה

ודע כי כולל יתבאר אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 ק' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

חלק א" מהמר ב פרק ד בהתפכות התנועות

והחית על יקצץ יתח עלותיט אפע בזלחז. ונאסר תנויה בחלופית האלה תלא כל כו אפע אונח
 יבא סל דקשע תג יפה תנחת קצץ ולפע זל חג יסא תג תנחת סל. וקצץ תנחת תג ::

פ"כ

וסבת האל תג אגע. (א) נגינה יפסית פו יא אמר אמר (האליט פ) יא ונישחט
 ונישחט (ניעה א) אכן קבד דרך גאיע פכתי ^{דא} עבד דרך ייהאעז יונח אטר
 ז: (ב) לפני מנחות אהוי יבא קציע תג לעז תג פו. לתניס ים ציתס אחיהס פו
 קדא עשה קרחת אבית. הילץ והחית גלס תפוט בפסו גלוית עי פקד פקדת: (ג)
 אם היה אנו איהא כל חג אחי תג אחרות על אחת סבוראות האל: (פ לז) והאנו לפ הגל
 ואווה אה היא אחט מאמיטס אהפסי. ונס אונט שלח אהל גל (לו) תמאל הקל אפעני
 אגע ינוח תשלום דגש יוסר החול. הפסו אהל גבו סו דארין עי דארין סו
 השמים כסיפס הא היעה. מבקר ת מבקר עי מפקד פריץ ת פריץ עי פקד
 חית לא תמאל אניה. סו ברך ת ברך עי פקד. וקצץ תמאל אהלס סו מבקר ת
 מבקר עי מפקד וכחזה לה הרבה

הערה

וגם

החול היה שנו שלקט אפי סה סאונת התי האוי סתמאל אגע סלה ונאסר הזקיקס סעל אבו
 אפי סהחית אמוק קוב אחיה. ואן סונר לא יו. ונאן דאנו סיגא נח צטר אחי תג איהא אהלס
 גל. אן תמאלכז צרה וחולק אכס יסו וכל. נח צטר ית גלס תפוטס ילעני צה צטר זכעל
 אחי צרה אהלס גל: תיעשה אה סעונה (סעות פ) הועז האל מיתמי (יטל עג)
 ונח קכס דנו גזול. וקצץ אע זקסוץ תמלה ::

ל"ב

וסבת האל תג אגע אחרות אכזול געזן: יז בניס שנים לביזו זסיטט ונחס נלס
 יבא צרה תפוט חית סו שני בני אכזול ין בני סבא כפי איהב זכ: (ב) או
 סתמאל חית עס צרה וחולס עס סונר יפי. ספס סונר אחב סו תן חית ריק ריק
 ריש ריש. ישפוטו. ישפוטו. יהרב סלס.

ל"ג

וסבה האל תג אגע אחת (א) אהחט אוח האן. כי האו. סתבז כי הפסו היא תיעז
 החת סתבת סכל התנועות הינוט, ואחיות האן אפי אכס התנועות אהלס וקולס
 אן היל גלי האסן אהחב וחונ כו הקרה ד פסו. אן לאט האן אכזול האו אקא סעוקה /
 אכן האוט אכזולס אכס חס צחיס ינואיע. ונח זלפס / אכס אחט מאמיטס חזק תפוס
 נח צרה סיור האל (כי קס האו) נח נחאכ סיור אכזול אכזול (ליח) ופעני האו
 איהא תג ל. יאיע תמאל אכס אהחט אוח האן, יז אפליס וזן אלוט, זקליס

חלק א מאמר ב בדרך בהתהפכות התנועות

ל

ההא תלם מלש חלום אוהט מארבע פעם . אינדע , או ארבעה , אטאלה / או ארבע /
 ולכא תלם לנדע או ארבעה נענייה בעניינים פנים ובעל חזק אחריה / פו
 השמנים , היקר , הדור , ולפע אומות אחרים קצת תלום בל דתהיך הרומה / ולפע
 הא תום לבענין התל לת עלות . ואם פנים אחריה / או תענה אחת זולת עלן הא
 פנים . כיו ההולך אחריו הדני . ואם קבל אחריה הא סעם להפלא ארבע
 זה (לל) . ואם יורה אז הלא עז אוט הלום , הלא אחר אוט הלום , כיו והחוק
 בהשמנים זמך (פנים ה) : והלא אלה הלא אטלה או ארבע , נענייה בעניינים פנים
 שוא זוכי . כיו הקו העץ (חלום ה) . התפלה זה זיי , (לפ ה) הקום אהל אטני
 ואם תלם אהל זלא מאלות אט שוא , היא זכחה . כיו פולט פני שואע זלא הלא
 (לכ) כיו הדרכה שחט היא אק (חלום זכ) הדרכה או תכח ? (יחגיא)
 חכה אחריה כיו אחת תלה , ושאם היא חייבה , כיו וזאת הדרכה (יחגיא)
 ואם יורה אז הלא אוט שחט אומות וכלב זלא הא זכח אוט הלום וזכחה או אוט
 השוא שוא , וקצת אחריה כיו הלכן שכה פני יורה (חלום י) הפצעתה השוא או
 (לח ה) הפכחות , וואן אוט הפחלה עם היא חייבה , ופני שהיא היחבה ואו
 לתא אחר אוט הלום כיו שחרה לפני זה , ולתא לטעם לפני אוט חייבה זלעה
 דתנועה זולת עלן הא סכ זכחה , כיו החל יקום גלם (איזרה) ! העל אלה אז אפני
 (יחגיא ה) החזות או תכחו (לח) ! ואם אוט זמך שחרה זקלן הא זכח כיו החזות
 חייבה העץ פנה (זכחה יא) ? אטעם להתא אטלו (לכ ח)

לד

הקוין תלם זאל האלה על שחט פנים , האחד , והוא ין זכחית , והוא ין ההפוך (יחגיא יחגיא)
 ההפוך פל עז ארתי וזעה ארתי זה מאמר (עריבאט זעמאל) עדי . וזמור פזע
 (סמח יד) (ש ויתר זמאלעס) עם זכחק ארתי . וזמור (עריבאט זמאלעס) ערתי וזמור (עו
 האט זעמאלעס) פנה זכחק ארתי : כלע ויו חזקו (קווינאטמאנעס) אטם לחי פני נפאויז ארעא
 אה כיו זיבא קשה ותהון (שחט ז) ין לחי פני נפאויז ארעא אה , כיו אביך הלא
 אכל ושתה (יחגיא זכ) : והויו הזכח ערתי ארתי נענייה בעניינים פנים ואל תח אחריה
 ולפע אהל אויך קמט ותלום בגל וזמור וזמור . וזמור כיו וזכר . ופעם האל פנייה
 הלואים אהל על האטא (לכ ח) וואן אוט הזכח ערתי ארתי וכל ויו חזקה סוכה
 דתנועות וזכחית ופלתינים וכי קמט בעניינים שאלע שוא , פיו וזמור וישלחתי ז' לחי

יחגיא

חלק א מאמר ב פרק ד בהתהפכות התנועות יב

ויבא להבין יולת את עשה על אלה כענין (א) כלבואו אפסל גאה אלאותה או.או
 אמת מאותיות שלש תלמה התי הוה וזוה בו גשמדותם וקשרותם ודבר את לחק
 (עוהו כה) ודברק ושלש (ויקרא יו) ופנה או אנית אחיים (בדמים אז) וקראת הלומע
 היה לאול ענה בו אובדן ואומדן: (ב) אכני נוג אנית אלתנפ היה אחר
 גפיו והוה צ נפתי אחיה ובו וידעם (עוהו וי) ויחי (הלום וי) ויחי (אשה)
 (ג) לפי וזוה מנועת הענקת לוח עוהו תפתפ לוח הוה אמצעית זיל המוכה (ללוג)
 ואכלתם וקלקתם ואברך ואמת ואני. אך אכני אלקים היו ענה ואאך
 לפי כיו ואלקים פני פני אקבט (מאלות צ) ולפי לפי המוחה ולפי א לפי
 אדני היו ענין והוה או האול לפי עולט עשטא / כיו וד' כק (לפי כח) ואדני
 (עסיה) וכל אוח עסורה כל בולל לפי אול לו עפיכ אול. (ד) אפי עתה לאתה
 היה נאצי עסעתי הוה עפיל / כיו וקור וחום וקין וחורף ויום ולילה (מאלות א)
 לחם ויין (עסיה) מן וקני (למוה י)
 יי לה

אותיות כל סאת שונת ענוה הול וטעני ועוהת העניו שוה צ וילת על אול
 הפעני (א) אכני אול צ ולת אחיק והוה תעשה לה כיו בדבר בדבר
 לדבר (ב) לפי לוח עוכה ילת אמצעית זיל המוכה כדן הוה ולפי ענית ענית
 עני עני כיו בפתשך בפתשך באמת באניות. לאלקים בה לאדני. ועני
 גוה לאלקים (עוהו כה) קנין הול והוה לז אלת עולט מולט זיל: (ג) אכני וי
 שוואת ושת אחיק גוה והוה עני כיו עימי עימי לימי. (ד) לעסע עולט ופתל
 אכני כיו. ויח. אכני עיונה (הלום י) במקסה (בדמים וי) ולפי אפי אמצעית
 קנין כיו באבן (עוהו ט) ולפעמים כיו בערינו. (עוהו וי) / כיו ילאו אכני
 ולפי אפי כיו בפתשך האול הול המוכה / ולפי הול אכני וזוה תנועת על וזוה הלוח
 עאפנה / כיו בדבר האול (בדמים י) לדבר (עוהו ה) כהדבר להדבר בתעאת
 באשם ה כהחשאת כהאשם. וי יסול לחכם (הול י) ית לחכם: וזכ
 כל זה באותיות וכלב המעשים בשוה / אכל עניק עקלית עני העלוי עאלות
 כיו בשכון לשכון / והוה שאחיה עני אכני בנדר כפת באולס. קא

א) הנה אכני הוה כל הול המעשות והלומ אפי כני עני עניוה / וזוה אכני המוכה אפי אול לחק
 כיו וזוה הול אול חלק וזוה עני עניוה וזוה אפי עניוה / וזוה אפי עניוה וזוה אפי עניוה / וזוה אפי עניוה
 וזוה עני עניוה / אול או הלומה עניוה עניוה וזוה אפי עניוה / אפי עניוה / אפי עניוה / אפי עניוה
 120

חלק א מאמר ב פרק ה בגדר הוראת הדגש

פרק ה בגדר הוראת הדגש

ל

הדגש הוא ענינה בגוף האות. ואינו מסווג בתושיהו. חק הוא סוג אחד ושני האות.
ובוא על שם סניע, דגש חזק, (בארשט, בארטקרויט) דגש קל (אדפס)
אפשרי. הגוף שאחרי תוספת טעם חזק, לפי שהוא מתוך הקט האות ששטא, שיה
לתוספת האות שסניע נספק עליו, וספקיו הקט האות, והואלן | הספק טעם הוא נח, ועל
ההקדה להיות יורפת, ויתכן שהוא כל באותיות זולת אההר, והואלן | יא כי אק
באותיות קל, קט, לשתתל זהש הקדה, ויהיה קראג הסנה. או שאפס אחילא נח
כשזוה נסיון (כאלו). ועם כיוול אחרי פתח האות ההוא תעורר לו מ כיוו שמת

ל

הדגש בתוך או-לא האות כי אס אלוהו על אחת מהא האותי שאבלי: (א. חסון)
עוט בסף, כי יצוג האו| אלהיו אום במאלן שלת אומיוו האוהו עי. גל
באות הלעט: כיו סגרות | סגרות: (ב) חסון| אוהו טל, ונה חשפ שפואן וקטו
והאום. כיו יאש ה יונש. מתן ה מתן. מהפד ה כוז דבר, וכן כוז האו| אוהו
יה פם כשפם עני. וואליעה גיל כיו הפג | יעג, וכן יוסה האה שלת לקת, ונערת
דיג, כיו יקח | ילקח, ועם יוסה הוה לפני פיה, כיו לפשהר | למתשהר:
אם אלה יוסה כדגש על חסון| אוהו שאפעו, ואת עלו. תסתו ונסתהי אלה עה פתח
כא גל גוה הערה אלוהו על חסון| הא שאחיו כיו גנבתק סוקה (אויז כו) ת גנבתה.
צורתה חסונה (חוט) ה צורתה ישו ליתגה כשע הפעיל (לרסט): (ג) שלשה צעיר
פעל פעל התפעל. יא גל חק זלם אלוהו על סין הפעל: (ד) יא גל חק אחר אוהו
השול, ויהיה אוהו ה חידטה ונקיאה. ו אחו אוהו וקטו לכל פילאו שפחה, כיו הדבר
בהדבר, כהדבר לעבר, ויחה וו בהפך עתה אעשה כיו ויתמר ויחה עס הלועל כיו
פפריו אלוהו על חסון על מן.

פ ל

לפניו גל חק זכיק ליא או חק על זעננה וז| אלה או חק עם תינה, אכל אחרי חק א
יתן. יא יאשבל, וכן אחרי ה אלה יא עם אחריה שפס או יתכן ליא זל.
וה שפסו לנער הוולד (שפטי. יא) הוה כיו ונס ויה. כ כע ובגל נפשים אהש
יתבו כולס. אכל יתכן ליא עם תעורת קל, ואל תעוררת. עם תעוררת קל האוהו אהש

סו
מחברו זה הרב אריה לייב, אב"ד פראנק, חסידו של הרב פראנק, וכו'. וכן הוא תלמודו אלה לפני ויסטי הכיני
תב עשה. אחי אהת הפרוע באים, כי אשר ינג עליו. כי הוא זוכה לקה, וא ישוב ארעמי
אלף התעוררות יענינו לו יעזר לנשו סוף גל. הלוח, כי עג לא הוהו חלק הקטו ולעני.:

חלק ה מאמר ב פרק ה בגדר הוראת הדגש ז

כיון ברק (מולות ב) ות ברק. וזה למינות. ע' ה' אגל היינו שיקא ל' ת' תמי האולס
ל' נפת סמ' הקטא, אכל אלו דחוי ליבט ע' נפת קפול אחר ת' אהא אלפולק זע'
זה ש' נפ'א תיע'נה (שמות כט) ת' א'תי (יש'/ז') הוא ז' ה' (ל' כ'ה) . ז' א' ה' ע'
כ'ו ג'לינו. (שמות יג) דחוי ת'לינו. וזו סג' ג'נה ח'נה א'ק'ה' של זה ש'א' ז'א' ז'א'ן
ת'נו' ש'א'ה' ג'א'. וז' זה ש'א'ה' ז'ע'ן ל'ני' אלה אהא ז'ע' וז'ן מ'לכ'ת' ה' ב'ד'
לכ'ם (יש' א')

פרק ז

דינ' ג' ה' ע'מ'ל ש'או'ט ש'א' א'ה'ו'א'ת' ע'ת'ן כ'א' כ'י א'ט' א'מ'ר'ו'ת' ה'ק'ו'א'ה' ל'כ'ה' (ג'י'ת'ר'ו'ת'
ו'ח'ל'ת'א'ג'ל') כ'ו י'ק'ד'ת' ע'ת'ו'ס (ש'א'ל'ת' ט') י'ק'ד'י' ס'וס (ש'ט') ח'ד'ל'ג' (ט'ו'כ'י'ט' כ') ז'א'ל'
(ש'ע' א') . ז'ע'ן ה'א'ק' ל'כ'ע' א' ג' ג' כ'א' א'ד'ר'א'ק' (ה'א'ל'ת' י'ג') ד'ו'ג'י' (ש'ט') ע'י' א'ל'י' (ל'ר'ע'ב)

פרק ח

ז'כ'ו'ן א'ל'י' ע'פ'י'ס' ק'ז'א' ש'א' א'ז'ר'ק' י'א'ן מ'ס'ח ל'ע'ג'י'ס' ל'ח'ק' ש'א'ו'י'ם ל'ז'א' . א'ה'ל' ע'ל' ה'א'ז'א'
כ' א' ה'לו'ס' ש'ל'ק'ת' ח'ס'ר' ג'א' , ז'כ'ל' כ' י'ק'ח'ו' י'ש'ע'ל' , י'ס'ע'ו' ל'ח'ט'ו'ן ה'א'ל' , ז'כ'ל' -
ה'י'צ'ו'ר' ב'י'צ'ו'ר' ל' א'ל' . ז'כ' ל'ג' ש'ע'ש'ט' ה'א'ק' ש'א'ח'ת'ה' ז'י'ע' כ'י'ן ת'ע'ו'ס' ל'א' , ז'א'ה' מ'א'ח'י'
ל' . כ'ו ח'ק'ק'ב' (ש'ט' ה') ק'או'ר' א'ת'ש'כ'ם (יש' א') ז'כ'ל' ב'ג'ר' ל'כ'פ'ת' ש'א'ה' ה'א'ה' ז'ע'ן .

פרק ט

ה'ר'ד'ו'י'ם' ה'ל' ה'א' ה'ג'ל' כ'כ'י' ש'או'ת'ו'ת' ב'ג'ד' כ'כ'ת' ל'ס'ת'ת'ל' ע'ה' ה'ק'ב' ו'ה'ה'י'ם' כ'א'ל' ה'א'ה'
א'ן א'ח'ו'י' ש'ו'ו' א'ן ו'ז'ה' ה'א'ק' ת'ת'ו'ג' ה'כ'ת' ש'ש'ב' א'ו'ת'ו'ת' ה'א'ל'ו' כ'ו פ'ר'י'ם'
פ'ק'ד'תי' . י'ש'ל'י'ב' ג'וא'ת' ג'א'ל' כ'ת'ו'י'ם' ו'ד'ק' , ז'כ'כ'י' ל'פ'ע'י' ל'ע'לו'ת' ל'ן ז'ל'כ' ע'ל' א'ו'ת' ה'ח'ב'
(כ'פ'ת' א'ס') ו'ה'ט'ו'ס'ט'ל' ה'י'ו'כ'ר'ו'ס' , כ'י' ה'א' ש'א' א'ז'ר'ק' , ז'כ'ל' ה'א'ל' ל'ז'כ'ט'ה' כ'ן ה'א'ל'ת'
ו'ז'ן א'ח'ת' ק'ת'ו'י'ם' ע'ת'ב' א'ב'ק'ו'ן ל'ז'כ'ט'ה' ז'כ' א'ט' ל'ז' א'ו'ת'ו'ת' ל'ג'ד' כ'כ'ת' .

פרק י

ר'ד'י'ע' כ' כ'ו' ש'א'ה' י'ת'ב'ן ל'ז'א' ג'א' א'ח'ו'י' ע'מ' נ'פ'ת' ל'ז'א' א'ח'ו'י' (ל'ו') כ'ן ה'ז'ן ל'ז'א'ת' ש'א'ה' א'ח'ק'ו'ת'
ז'ע'ן . א'ט' ה'א'ה' כ'א'מ'ו'ב' ס'ו'כ' ל'ג' ע'מ' נ'פ'ת' א'ח'ו'י'ה' כ'ן ז'ע'ת'ו' י'ז'ל' כ'ס' , ו'ז'ן ל'ז' א'י'צ'ו'ב'
ז'פ'ע'י' , ו'ה'ז'ה' ה'ל'ת' ק'א'ל'ת' א'ח'ת' א'ח'ו'ת'ו'ת' ל'ז'י' כ'ק'ת' . כ'ס' ר'ז'י' . ל'ז'י' . כ'י' י'ז'ל' ח'ק'ו'ת'
ז'ע'ן ז'י'ם' כ'ל'ה' א'ח'ו'י' , כ'ו ו'י'ק'ד'ת' ת'ר'ע'ה' (ז'א'ל'ת' ז'א') ה'י'ת'ה' ת'ה'ו' (ש'ט') פ'ני' ת'ה'ו'ם' (א')
ז'ז'כ'ר'ו' ב'ן (ש'ט' כ'ו) א'ל' ל'א'י'ם' ח'ק'ו'י'ם' ז'ע'ן . ז'ה'י'ת'ה' ש'א'ה'ה' כ'א'מ'ו'ב' ז'כ'כ'י' , ז'כ'ס'נ'ה' , א'ו'
ש'א'ת' ה'י'ן ה'כ' כ'ס'ו'ף מ'א'ת' ל'ז'כ'ט'ה' , ו'ז' ש'א'ה' ע'מ' נ'פ'ת' , ז'כ'י' כ'כ'ת' ק'א'ל' , ז'כ'ו'י'ם'
ז'ז'כ'ר'ו' ב'ת' (ש'ט' י'ג') . ע'ע'נו' ו'כ'ל'ה' (ש'ט' י'ח') ב'י'צ'ד'ה' ה'ש'ו'ם' (ש'ט' י'ג') א'ל'י'ן פ'י' .

{ 25 }

ואת

חלק א מאמר ב פרק ה בגדר הודאת הדגש

פרק א

והיתה גמורה ל בגד כפת ריבוי וכו' והוא רבוי כן ממפיק מפסיק דחיק
 אמת מרחוק והנתינת האמונים הוסיף ע"ג ע"ג אשלי והוא החוקת
 וישיא מלך ז"ע בשלטיש באה

פרק ב

א) מפיק וא"א אום הו' שקול הלא שפ"ע בג"ד כפ"ת ע"כ נראה שש"א ואז העיקר
 ה' בו אלו ה' (יב' א"י) ה"ו פ"ל (יב' א"י) וגם ה"א ש"א שפ"ע (א"י)
 ה"א ע"כ נראה ש"ו בצדק תע"ס (מ"א ע"י) והוא"ל חס"כ שא"ן ה"ו ע"כ נראה ש"כ י"ב
 ש"א ח"כ אחר ש"א ע"כ בג"ד כפ"ת אחר ש"ל ל"ו י"ב ז"ל (מ"ב ע"כ)

ב) מפסיק וא"א אום הלא שפ"ע ע"כ נראה ש"א ש"א ח"כ אחר ש"ל ל"ו י"ב ז"ל (מ"ב ע"כ)

ג) דחיק הלא שפ"ע ה"ו ולפי"כ ע"כ כ"כ או ס"ך. והוא ש"א ש"א ח"כ אחר ש"ל ל"ו י"ב ז"ל (מ"ב ע"כ)

ד) אמת מרחוק וזה שפ"ע ע"כ נראה ש"א ח"כ אחר ש"ל ל"ו י"ב ז"ל (מ"ב ע"כ)

כאוף א"כ"ל את השע"כ אם תע"כ אחר ל"ט ח"כ/ זו וזע"ד ב"ס (ר"י א"י)
 תע"כ פ"ס (ע"י א"י) תרצה ג"ע (מ"א ע"י) ח"כ א"י א"י ה"כ היא ת"כ/ או ש"א ח"כ אחר
 ש"א ח"כ א"י ש"א ח"כ אחר/ או ש"א ח"כ א"י ש"א ח"כ אחר/ או ש"א ח"כ א"י

חלק א מאמר ב פירק ה בגדר הוראת הדגש

כז ענה ביי (הוא א) מצצה בית (עליו כ) מקבוצה ברין (משלטי ט) גחית
בחסדק (אזוט ט)

מאמר ג

בגדר הוראת הנגינה

פירק א בחלוקות הנגינות וסממן ומצב

ב

ייעץ יתבין גזרי איהל דעל האמר הליס ספיהודק יל ענל האמר הלגלל ענתק יכ -
הצבן ספיהודק בלונט הענל קלונט אט עלו וטעו קבחה וקלל קזר וקפסן
קשהות יספיהודק זל פסן אפ תבונות עעל זה להא זרקה אפ האמר הלעל לנתק
או לא ילעו ספיהודקנים אמוחל על הענל והטעם והחלל והכפסן ויתא הלוט האמר
כל קל אהב לו הפסן וכוונה קלח האמר / או גל סכך הקחיה הלעכפ על הלוא
פלי תה או חו אהמס עס אלכ חסו / אוה אל הלוט אל יסן זכס אנה יכ
קמאר אהב עלעו יתבן אהמס הענוה / אפ חסר האלוט והטעם ואלפ הקמן
והטעם הנאמר לו / וכך אהר חוכם / הענל עזוח הספסן ״ וזה הנוח הנגינות והטעם
לשון עסי / אל סאניהס או יורה כי אפ החלל והכפסן אפ האמר חסר אפ
סאחיו הענל או עספן ענר יכ הענל ספיענעם לו האלוט אינר לפי האמר עמג הענל
אין קלח זה שיוח סאה תה קלחה זנו סחה וכבוה לה / קכ לא עכך זכס הנגן
עכס סנר חלל והכפסן ואל / ענאו עמקום / לפי סיה ספיענים עלעו הענל / ואלפ קכ
אהב עכס הענל עמאר קמאו ענונות (טמג אהלעטעל)

הערה

הערות לענין כי ספיע הענינות קלחה וכוונה ספיען / הוא זה הענין / אהר קלחה ואלו קלחי
כי עכפ הענינות קלחה עכפ ספיען / כז האמר / כי ספיע הענין / אהר קלחה ואלו קלחי
הטעם או תחב או ואל תלע אלו / וכך יענע לחס סנר יורה עמג חסר ענר
הנעינות והכפסן

מה

הטעמים כל א שט ייעץ / ספסוקים (זי ספיענעס ווע) טעמנעס ווע אהלעטעס
הנעינות הפסן הענל ספיהודק / קלעטפנים (ואנעקטיווע קכו ענעס אהלעטעס)
הנעינות חלל הענל אהר סאחיו / והנעינות על החכר אינר דאזיקה עעל הענל
וענאו אפ ספיענעס על ספיענעס (ספיענעס / אהר ספיענעס הנעינות על הפסן
ול קכס ענאו ענאו / כז יל ספיענעס קלח ספיענעס / וענאו / עכפן קלח קלח
הנעינות הענל) והטעם על אהמס ענאו (א) קסרים (ב) קלחיים
(ג) קלחיים / (ד) קלחיים / וזה אהמס יתבונן על סה ענאו ענאו

{27}

חלק א מאמר ג פרק א בגדר הוראת הנגינה

מפסיקים

ט	פזר	ב
ח	גדולי צורה	ג
ז	תלישא גדולה	ד
ו	גרש	ה
ה	גרשים	ו
ד	פסיק	ז

ט ז ב ג ד ה ו ז

ד

א	סלוק	ב
ב	אתנה	ג
ג	סגול	ד
ד	זקה קטן	ה
ה	זקה גדול	ו
ו	שפתי	ז
ז	רביע	ח
ח	זרקא	ט
ט	פשטא	י
י	תביר	יא
יא	יתיב	יב
יב	שלשלת	יג

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג

משרתים

ה	תלישא קטנה
ו	מרכא
ז	מרכא כפולה
ח	ירח בן יובל

ה ו ז ח

א	מונח	ב
ב	מהפך	ג
ג	קדמא	ד
ד	דרגא	ה

א ב ג ד

חלק א מאמר ג פרק א בגדר הוראת הגונה

הערה

ויש זכור... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים...

טו

ויש זכור... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים...

טז

ודע כי הנגזרות... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים...

פרק ב דיני מדרע ומלעיל

כח

כל שאלה... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים...

כט

אך שם... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים... אלו הפסוקים...

129

חלק א מאמר ג פרק ב דיני מלרע ומליעול

כח הנייט הקולו ע' לת שותו לפעמים חס דמינת הלל ב' לת גזרות זעה זעתיז או -
בזמינת הונן גזירה אחת וזקט אחרי ג' כ בקרה נקל ל העם (שא) זאילו הוא עסר לענה
זקרות הכפולים לת מרד ע' ע' ע' (צגות יח) מנה אב פ' ר' (א א יג) ארע' הוא עס אויג'
זקרות נע' ר' ע' ג'לק' יכל' צלח ושקחה (אסחט ב) זאילו הוא עסר חס הכעש שמקחה
(חלויס ע'ג) זרע' הוא ע'ע' יכל' ע'קבה בקחה ע'קבה כלהי כח זאילו הכ עסר' וכלעס זרע' הכ
ז'ע'ע' כ' הכ'ע'ע' ע'לע'ע' ע'לע'ע' לם. יכל' בזירה האח (חלויס ר' ע'ע'ע') הוא נ'ו. לחיגי/והמו
נע'ע' יוכל' הוא ע'ע'ע'. אנו בקנה (ע'ע'ע' ר') ארע' הוא עס הזירה, והמו ס'ן נקבה/ ק'ומי או
(ע'ע'ע'ע' ע'ע'ע') הוא ע'ע'. אנקבה - לוח קומי (ע'ע'ע' ר') ארע' הוא ע'ע' עס כע'ע' וכאלה הכה
ע'כ הו'ו הכהי זאהי לעת' ע'ע' ע'לע' ע'ע'ע'.

פרק ג בדיני נסוג אחר

כ ד

כבר זכרנו (ע'ע'ע' כ' א יג). כ' ש'ע' ע'ע'ע' וז'כ'ר'ות ל'ע'ת' ז'נ'ע'ו'ת'. זאהי או'ן לו'ה ע'ס ז'ע'ע'ס'
נ'ע'ע'ו'ת' ז'ח'פ'ס'. ע'ע' (ע'ע'ע' ע'כ'ר' ע'ל' ה'ז'ע'ט' א'. יכל' ע' ע'לע'ע'ס', ע'ק'ל' אח'ט' א'ע'ל'ע'
ל'ז'א'ו' ש'ע'ת' ע'ע'ע'ע' ז'ה'י'י'ק' ע'ל'ע'ת' ו'ע'פ'ס'י'ג'. זו ע'ל'ס' לו'ה ע'ס ז'ע'ע'ס' כ'ו' ה'מ'ש'ר'ת'ו'ת' ז'ו'
ע'ל' ת'ע'ע'ה' ז'ע'ע'ס' ו'ה'מ'ע'ע'ק' ל'ע'ב' ה'מ'י'נ'ע' ל'ע'ת' ה'י'ז' הכה ע'לע'ע' ע'כ'ו' ע'ר'ו'ס'ו'ת' כ'ם (ע'ע'ע'ע')
כ' ה'נ'ע'י'ב' ה'מ'א'לו'נ'ע' ה'י'נ'ע' ע'ל'ע'ת' ז'ל'ע' ו'ז'א' ע'ק'א' א'ח'י'י'ה' לו'ה ע'ס' ו'ז'א' ע'ק' ח'ע'ג' ו'ז'א' ע'ק' לו' א'ק' ל'ע'ת' ז'או'ת'
א'ר'ע' ע'י'נ'ע' ה'ז'ל'ה' ה'מ'א'לו'נ'ע' ה'י'ז' ל'ע'ת' ו'ע'ל'ע'ק' ע'ת'ע'ע'ה' ה'א'ח'י'י'ע' ו'א'ע'י'נ'ע' ה'ז'ל'ה' ה'ל'ע'י'ת' ה'י'ז'
ז'ע'פ'ס'י'g' ו'ע'ל'ע'ק' ע'ת'ע'ע'ה' ה'מ'א'לו'נ'ע' א'ע' ה'נ'ע'י'ב' ה'מ'א'לו'נ'ע' נ'ס'ו'ג' א'ח'ו'ר' ע'ע'ע' ע'י'ז' ה'ע'ע'ז'י'ס'
כ'ו' ק'ר'ע' ל'ע'ל'ה' (ע'ע'ע'ע' א') ו'נ'ע'ש'ר' ל'ע'ן ע'ס' ר' ז'ו'

כ ע

אך זכרנו לרע' כ' ה'נ'ע'י'ב' ה'נ'ס'ו'ג' א'ח'ו'ר' ע'ע'ע' ע'י'ז' ה'ע'ע'ז'י'ס' ה'י'נ'ע' ע'ת'ע'ג' א'ע'ל' או'ן נ'ס'ו'ג'
א'ח'ו'ר' ע'ק'א' כ' ח'ס' כ'ל'ע'ת' ז'או'ת' ה'מ'ש'ר'ת'ו'ת' ע'ע'ע'ל' ע'ל'ע'ת' ה'נ'ע'י'ב' כ'ז'ל'ה' א'ח'ט' ו'ז'י'נ'ע' כ'א'נ'ע'
ז'א'לו'נ'ע' ז'ל'ע'ת' (ע'ק'ל'ע'ת' ע'ק'ל' א'ח'ט' ו'ע'ס' א'ע'ק' א'כ'ו'ד' ע'ת'ע'ע'ה' ה'ל'ו'נ'ע' א'ע'ל'ע'ת' ע'ע'ע' ה'נ'ע'י'ב'
כ'ז'ל'ה' ה'ל'ע'י'ת' כ'ו' ה'נ'ע'י'ב'ת' ז'נ'פ'ש' (ע'ל'י'ס' י') ה'מ'ח'ק'י'מ'ת' ע'ת'י' (ע'ס') ו'ז'א' א'ע'ע' ע'ת'ע'ג' א'כ'ו'
ה'י'נ'ע' כ'ז'ל'ה' א'ע'ק'א' א'ח'י'י'ה' לו'ה ע'ס' או' ע'ק'ב' ו'ז'א' ע'ת'כ'ן' א'ע'ק'א' א'ח'י'י'ה' ע'י' נ'ע'א'ה' או'ן ע'ע'ע'
ז'ע'ע'ת' י'ת'כ'ע'ר' א'ק' ע'ת'ע'ע'ע' ל'ע'ן ה'נ'ע'י'ב' נ'ס'ו'ג' א'ח'ו'ר' ו'ז'א' ל'ע'ל' ע'ק'א' ע'י'ז' ה'ע'ע'ז'י'ס' ז'ו'

ג

(א) ז'א'ח' ה'נ'ע'י'ב' ה'ז'ל'ה' ה'מ'א'לו'נ'ע' ע'ע'ע'ע' ה'ע'ע'ז'י'ס' ה'י'ז' ע'י'נ'ע' ע'פ'ס'י'g' ז'ע'ע' ע'ס'ו'ג' א'ח'ו'ר' כ'ו'
ע'ת'ע'ג' ע'ע'ק' ע'ע'ד' (ע'ע'ע'ע' ר') כ' ע'ע'ע'ז'ו' ה'ה'פ'ס'ג' ל'ע'נ'ח'ת' א'י'ן כ'ו'ן ע'ע'ע'ת'
ע'ת'ע'ג' ע'ע'ק' ע'ע'ד' ע'ע'ע'ע'ע'

{ 39 }

אמ

חלק א מאמרג פרק ד בדיני המתה

אוכליה כן הוא יעבד שהיוות שטא הדעה ולפני הארכת כתיב יתננה ויתן זקניקין וראו או מצטרף לכותב האות הא לא חניק גטא המתעה ::

סד

המתה או יקא יב אפי או מתועב בליליה אלה הימים כל אלה יתן וכן אלה יתן או לא ילאם הקדוש או לאו עמ ולא דגל כו' **חניקין** הקדוש בחילה למינים או מתעבה אלה או נדוי או לא יתכן יתן כל יתננה וכן דגל כו' **שוקה** יתן חניקין עילוי מעמד המורה :

הערה והטעם המעבה האלויה סלפת הטועה כן אפי היא יתן וכן אפי היא יתן הקדוש וסלפת מתקדש קדושתו הטעמה כן היא קדושתו והתעבד לזו עט טעמי שדמות אפיל (ל כד) וחס היא תת אלה אין עט נשא אחיה יתכן אפי הימים אלהים כן הקדוש (ל כו) והמעבה סלפת האלו נדוי אפי היא יתן כן דב הימים והכתיב כל שנת עט וכן כן יתן וכן אפי היא יתן ::

סה

הך זתת אלו שנת עט או זתת אחיה וכן מתועבה סלפת הנעיב וכן לבית תת או מתועבה זתת חוזק שיש שנת עט אחיה ואי יתכן ליתא שנת כו' וכן דגל חטא או יקא יתן אלו או לא אלה המתועבה שאלו סלפת הימים וכן אחיה או לאו עמ ולא זתת חניק ::

הערה וטעם כן המתה כן המתה וכן המתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

סז

וראוי לתבד שיש שיש שיש המתה והמתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

סח

וראוי לתבד גם כן כן שיש שיש המתה והמתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן וכן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

סח

ומעתה יתכן יתננה המתה ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

(א) במלה שיש שיש המתה והמתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

(ב) במלה שיש שיש המתה והמתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

כיון חניקין ואפי אחרי הלע שיש שיש המתה והמתה יתן ונחה יתן עט וכן אפי הוא יתננה וטעם כל הלע אפי שכן כל הקדוש והטעם שנת המתה יתננה כן המתה אלו יתן אפי הוא יתן (ל כו) כן המתה יתננה וטעם כן המתה יתן יתן אפי הוא יתן ::

הכנה

חלק א מאמר ג פרק ד דיני הכותב

יח

- הקה שורבט, ואחרי הלעט או יקא לוא פ, גטל הותק פו הגבור
- (ג) במלה קט ארבע הקוט והאלונק פלוטה ובלעט זוכקט, הותק קאלונק, כיו קעננדנים /
הארבעים, וואס קט הלעט פורכט, וואו אלקיז אזול על סתק, כיו הגבורים השתקט
- (ד) אם היאונק וואו פ אמה ובלעט הקט פלוטה, יקא פ טקסט, פו נושבותיכס, באחט אקט
האונ פ, ובלעט אק לאט שלטיט לניב, שלט אבק, כיו גנאקוביכס
- (ה) אם היאונק ובלעט פלוטה, וואחתי, האלטיט לוא פ, יקא א פ טקסט, כיו לושנעקת, כ
הינדק האלטיט, אכפ פוה הותק פו פועה שלטיט, אכפ פוה פו
- (ו) במלה קט חיל הקוט, והאלונק פלוטה, ובלעט זוכקט, יקא הותק קאלונק
כיו גוהתחונות, וואס אלט זוכקט ונקיב אזול גטל הותק, כיו זיפקירנד
- (ז) אם היאונק ובלעט פלוטה, יקא פו טקסט, האלונק אק אלטיט אומן, ובלעט
אק סייא שלטיט אקט, כיו מחותותיהם, גוראשונותיכס

א סט

ודע כי לענין יקא פו אקוט פולב אחט, זיטיט אלט זוכקט, וקא האלט חקט אקוט
היב וואו, אקא זיטיט כוואו, כיו קוברקין, (קא יב) זקלחון, (ענות ה) מונושבולתיכס
(יינא סט) קיט זעל פו פולב אחט זינפ כהתק אחט, פו פקלחון (ענות יא) ~
דברשיר (יינא ז): ובלעט קלט אלט הזחקים קעל זינפ פולב אחט אקט, כיו
פיי תצת, חלל - העב, לית - זאקל, וואס פולב האלונק אן פארפט דט ז הבות, פ
האלונק פלוטה ובלעט זוכקט, הותק קאלונק, כיו קברתרחל (קא כב) קועס פירנד, (ענות

א יע

ויתכן גם לקח זמן קטן הנה, שקט אל המעורר מתיב מתיב לקח, זיטיט כוואו, זעה קולב /
לפונק יק האלכט אחט זאנתיות חזי קת פסט, אקיק, וואחתי פו זעאה, ובלעט זאחתי
הקוט פו האלונק, וזכ א, עכלה אקוים הקוט, דתועה אחונק, קלה זוכקט, יקא קיטט האקטיט
ואו אקסי קט אקט, הקוט פו האח, וואו זעא פו טעא אחתי יק ל, יקוט זכ טאט יתכן (לוי)
ואו זיפלר קט אקט, הותק קעל אקט, אלט הקוט, (א רב) אכא כוואו, הנה אקט
הקוט אן הנה הקוט, וואו זוכקט קעל אקט, זאחתי, וזקט זכר סוול, יקא זקט קיטט
הקוט, וזיט כוואו, וזיטכא זקט זאחתי פו זעאה, כיו קוסיקט (זאחתיכס) השאנר, לו
(קוסי כו) בית - חל (קא יג) וזח זכ אקוט, וזיטיט קול וזיטיט קול, וזיטיט קול, כוואו זקט
כוח, וזיט קא קיטט קיטט זיט כוואו

א עח

דיני צוה שן זעא קא און, האט קאל הנה, כיו תקי, נא (טאך) דיען, אקט, (אייז יט) וואו
קעט זעא, וואו זעא על זעא, קיטט אקט, אקט, וזיטיט קול, וזיטיט קול, כוואו זקט
טעיה

חלק שני

הכולל משפט השמות

כואמר א

הקדמה כוללת בחקירה עיונית
לכאור הבדל הדברים המדויקים.

פרק א

בגדר העצם והבוקרה

סעיף יעו

הבוקרה אלה ואחרים שגב כפלו השלכות והם ההשתכלות והדבור (עצמם) אשר
 (עצמם) אלה ההלכות והוא הכונה אלה אחרים אלה ואלהם המעשים אלה יפלו
 אחרים עליהם והתבונן מה שניצח בהם ומה שצדק בהם ומה שהיזק והוא הכונה אלה או קצתם
 אלה המעשים אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה
 ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה ואלה הם אלה

סעיף יעז

כל מה שנתן ומה שנתן האדם והוא חסד שנתן אלה הוא עצמותו. (והעצמות) ושנתן אלה הוא
 דהיינו שנתן לו (ועצמותו) העצמות הוא הנתן אלה ב הפעולה הפעולה ויפלו אלוהים ב יד
 אלה ב זה הנתן והנתן הם גבר האדם ועצמותו והחיות גבר הפעולה אלה ב זה הנתן והנתן
 הוא הנתן אלה נתן הנתן ואלו ב הנתן ויפלו ואלו ב הנתן והוא שנתן. אלה יבוא אלוהים
 וזה שהוא ב זה הנתן אלה. אם הוא אדם או יתכן הנתן והנתן ככל אלה. וכמה שנתן והנתן
 כל זה האדם אלה ונתן או אלה ב הנתן ויפלו ואלו ב הנתן ויפלו ואלו ב הנתן ויפלו
 דבר אחר והוא נתן עצמם (והעצמות) הנתן אלה ב הנתן והנתן. נתן נתן נתן או
 אלה ב הנתן ויפלו נתן נתן. אלה נתן נתן אחר והוא נתן נתן נתן
 (אף על פי כן) אף על פי כן. אלה נתן נתן נתן. אלה נתן נתן נתן.

הערה וכוונת

הכלל הנתן הנתן הוא נתן אלה נתן נתן. נתן נתן נתן. נתן נתן נתן. נתן נתן נתן.
 היות שנתן נתן נתן והנתן נתן. נתן נתן נתן. נתן נתן נתן. נתן נתן נתן.
 נתן נתן נתן (נתן נתן נתן נתן). אלה נתן נתן נתן נתן.

השלכות

{37}

חלק ב מאמר א פרק א בגדר העצם והמקרה

(ד) השנוי והתנועה . הוא סוף כל העצמים הנפלים על העצם שני שהוא שני
מתנועת ושלש חסם געליו או בחלום או נחל שני /
וב שני ותנועה נחמא געולה (באנשים) וכלם האדם נחמא געולה (שני)
גדעלסא (והכל השנוי נחמא געולה (היה עמו געעלסא))
פא

ובחמישית סוף העצמים למטה , אלו הם עצמים על העצם דמיונות עליו , לכן
אנשים שניה אחת , וזאת מתואר בהם נחמא געעלסא דקיום א (אנשים)
אנשים כל העצמים . והם האיכות והכמות והלפי . ולענין זה , ואיך למהם לעצם ,
כי הם בחינת שניה אחת . אלו סגולים אחר דמיונות העצם החמישי , והם היום
והלילה , כי הם תאחד , רחוקן יתה , או רחוקן בבית , אין א סוף , כי לתאחד
עומד יתה או יושב יתה , או בבית יתה , כי יתה היתה ויחיה שניה בין
העצם והאדם הם שני העצם (אנשים געעלסא)

פב

ואחרי ישיבה . ישיבה העלם על העצם או שני חסם געעלסא , כי חסם געעלסא
התחייבות ענין שיהיו נחמא געעלסא , אלו כי הנה שני העצמים זה לזה , ואם
ישיבה מתואר וזאת גזאת מתואר אחר הוא געעלסא שלו פו העצם והגוף , החי
והעצם והחיים , וענין אחר העצם (עצמות שני) , געעלסא געעלסא

פרק ב בגדר ההשתבלות והדבור וחלקי המישפוט :

פג

ואחרי שיהיו כמות הכל הודים שני עצם חסם געעלסא , נחמא געעלסא שני החלפות
ועצם ס זולג החלפות הוא הכנס אל חסם געעלסא , שבו לוסט געעלסא געעלסא ,
ואחרי כן אחר דמיונות שניהם הנפלים בהם והעצמות אחר , וזאת יתעלם אחר העצם .
אם אינו חסם געעלסא , או אלו אחר חסם געעלסא , וזו נחמא געעלסא געעלסא .
(אנשים) . לפי שני העצם החלוקים זה לזה , וזו חסם געעלסא געעלסא .
א זולג געעלסא (א) זולג געעלסא הוא החלוקים החלוקים , אלו יתעלם האל החלוקים שני זה
ובוא ענין געעלסא המישפוט (אזו סגולים) . (ב) זולג געעלסא הוא סוף החלוקים החלוקים
אחר סגולים הוא ענין המישפוט (אזו סגולים) . (ג) זולג געעלסא והחלוקים , והוא
סוף החלוקים אחר החלוקים הוא חסם געעלסא , והוא ענין המישפוט (ענין חסם געעלסא)

חלק ב מאמר א פרק ג באור תשעת חלקי הדבור כב

(ט) (כ) שם תאר (טו) אביעטיה. איתגסן אפיסע נישן) הוא למ זורה על אמה נלם, למ
 שיה גם בלנית לט, כי אם זלם אמה זקנה לבו, סו חכם גדולי גבור
 סופר קישורר, והוא מוכ לשלם, לפי גלוג סול יעיה זר צונה אלנו.
 (טו) (ג) שם מקרה (פושק אדסטאטיס) הוא זלם זורה על זלם הזקנה, לעליה אותה פילו
 היח זר צונה לעלנו מילט והעלם, סו חכמה גבורה עצמה דעת
 ילדות, בחרות זקנה (א פדי פו)

(ד) (ה) שם הגוף (כאשעיעו) כפראעליט) זאם עזרעליכע דלטשעוויקס ווארט) הוא חל
 מהלוח המגזלים את האף דעת בחלור. זאם הוא זקני דעמו או צוב
 או פתח, גו אני (איק) זלי צמה צת זא עכח הות ער הית
 זא נפת, זכן יללו, לעזוס אותיות כלול בחקיות סול זלם
 להיות סול האף, והעזעיק ניוו למס הכניס, על סן האותיות -
 זל אלף אותיות האלם. כף הית נון ויו נוד כום, סלטוט לוחות
 האף. גו עבדי היות סן האף הזקני דעמו. זקבדך: הכף סן
 האף הנוכח, זכן האלם.:

היערה ובעלי
 הוא ניוו לוח כוב עזוקי. חלק השם (כאשעיעו) פיה ווויט) אל ליקנו פתח למ כולל,
 וכוונת זל אני פיות למ בעבר. צתה פיות זל לזונס. הוא תמות למ הפתח. זכן
 ככניס זל זקנו חזרה זתי קיב. עוז פיות זל חזרה זלם האף וזל תחת למס (ל קוב)

צד

(א) הפעל
 או ז חל אחד עבדך והוא
 (ב) פעל (ווערמא צייט ווארט) הוא האלם הזורה על אמה זקנה המלטת סל הפלם
 זטער זמ דתיית זלם האמה, זכלל כמה זלם זלעיס (א) זלג
 הזעה אלם הוא עלט האלם. (ב) סן החזר והזוכה. (ג) האלט
 כזן: (ד) האף. (ה) הית. (ו) הספ. וער הקעלס, לפי שיער
 זמם כל הוואוט האלם, זולט הוואוט הזעה זלם, הוא דתיית
 זלם הזעה, והעזעיק ניוו או למ: שם הפעולה:

צד

(ט) המלך אלם ניוו אלם השעס, זתחל זל חלף הבקה:
 א תאר הפעל (אבווערמא, עכעעווארט). הוא האלם הלחמא הפלם.
 והגל זל אמה גזר והואה, זל אילמא זלם זמור

חלק ב' מאמר א פרק ג באור תשעת חלקי הדבור

האיכות והכמות. וכן לבוא על המצוה החדשה והתעוררה. גם ראובן גדול מאד. ואלו הוא
 צלם. והוא תאר. ואב תאר. הלאו. כלם בחכמה עשית. עלות הוא צלם. והוא על. חכמה
 הוא תאר הפעול.

הערה הנה

תראה קולות האלה שכתתי וכי תאר הפעל אינו שייך אל. אלא גם שמו העצום כאל יתכן להלכו.
 ואמר הפעל. כי העיקר תתכן להפיה חספנות עליו המאור דחייני ים הבלש. והכונת צלם המאור
 דחייני תאר הפעל או הפל. והמבונת תאר הלאו או תאר הפעל. לפי זה יצאנו על דחייניתי
 והלכותיו. ואם נבחר מן העיקר כפי זה לביא נצטוו דעלם. וכן היותו יתן העלם והקדו והוא
 ישם תאר (איינטייטות) כיון התקם עינו המאור. (קבלת ז) ואם נבחר מן היותו דחייניתי עליו
 כאילו הוא שפוט מן העלם הוא שם בקרה. (אדטייטות) פו החכמה תפיה את עליה
 (קבלת ז) ואם נבחר מן העיקר דחייניתי לביא חלטה מן העלם קבלת דחייניתי. הוא תאר נשואו או
 פעל כיון נחלתי חכם (קבלת ז) דל אם חכם לק (יסא. זמן) ואם נבחר מן היותו דחייניתי לביא
 גענות אינה חסן או נהר הלאו שלפי הוא תאר הפעל. פו יי בחכמה יסד חרץ (אלו ז).
 אינו גם שמו החסן. דחייניתי היותם עקלית נהר הלאו הם נכפיש תחת חלף תאר הפעל. גם
 וחברון שבע שנים נבנתה לפני ציען מצרים (מיידי ז). זאת לפני הוא שמו היותו דחייניתי
 צען. ותאר הפעל דחייניתי נבנתה. והעולה זה הכפיש חלף בקרה היה תחת מן שמו העלם. ז:

ג' מלות היחס

(כח) פתחתי לביא. פתח ווארט. איני עלטשטופטס ווארט) הוא בלה המורה יחס שלם
 הלתי הקו קולט דמקט הלאו והקדו ז אינה שולג. בז' כי באשר ירד
 הנשם והשלג מן השמים יעל הארץ (לעיל ז) זאת מן יעל היה שמו
 היותו העקלית יחס השמות הלתיים האוס והאוזן הקליט דמקט הלאו ירד
 יקח אונתיו הלאו בכלם נכפיש תחת חלף בקרה היה. כי הפעל ילכו קלוט
 פשוט שמו היחס (קבלת ז) ייכח. כיון ליתבאר שלשון)

ה' מלות החבור

(ע) מוציאונו. מוציאונו (מיינע ווארט) הוא חלף הלאו המוחלט על אינה אוכל
 ליתבאר ויתעלה השלפטיס דחייניתי הלאו וקבלת דחייניתי המוחלט על אינה אוכל
 ע' המטות והחלקי כיון אף גם יוצהש היה החסן (אונס) או ע'ה
 סגה וסודס תעתי והקדו כיון יעני לבן. כי אם אולם אפס וולתי

ד' מלות הקריאה

(איינטייטות) (איינטייטות) (איינטייטות) (איינטייטות) (איינטייטות) (איינטייטות)
 ההעלות הפעל. והיותה דחייניתי קבלת ז. והנה לובק קלוט
 והקטט סגמות הוצאות ענה המבקר דחייניתי הפעל. פו
 האח! האח! ואימה! תוני! הוי! הקה! אהה! אצתי בני נא
 אנה! אקלה! הבה! לכה! אנו

לם העלם

חלק ב' מאמר ב פרק א בגדר שם העצם כג

מאמר שני

בגדר חלקי . . . השם

פרק א בגדר שם העצם

§ צה

שם העצם הוא הנכפי של חלקי הדבור . . . והוא שניתן בהקשר תכלית הנתון
הפעול והולגים אחר בחול. גם האדם והפעל הוא עקר העיקר את האדם
לעיון והתמצנות . . . והוא חלקי הנגזר שדמיון האדם / אכן חזון לבחי תחלה
גיה . . .

§ צו

ודות לתחילת אל מניתי . . . (ה) שם עצם פרטי (נאמר) פרוספדיוס אינציוויבולצור
אשר חתקסטר (נאמר) והוא שם נכפי של שם פסי אחר אחר / ואם שני דברים
ועוד כה אם כפי הכחות הנזכרים / ששם הפרטי . . . אל עם אדם והתמצנות
והשם והשם והנחית / שו אברהם . . . יצחק . . . בנימין . . . ירושלים . . . צדק
ירדן . . . יחזקאל . . . שלם שנות כאלה יותר גדול פסי אחר . . . (ב) שם עצם כללי
(עונם) אפסלאטיוס . . . אולגסיניטי נעמד / והוא גם נכנס / בלל / סמך / או מין של
פלטיה אחת שלמה אדם . . . אדם . . . בהמה . . . חיה . . . יצחק . . . שור . . . חמור . . . או כלי ציפור
האלפרים יחב קענוב ויורגט מן בית . . . נסח יד . . . רגל יום . . . שנה . . . גהואלמ יחיה . . .

הערה ודירה

ואם היווה אל עם פסי . . . נוחה אכסור / כי גם צלם בלל / לאת חגל עם הפרט
הכסול דמיון אך אם עם נח עושה פסי . . . כיון שיהו שפיר הלכות קלות אחר / וספקי ואל
היה מצד כה הנוסר לאדם לפרט אחר / והכונה נסחת פעמי האש / אצל כל האדם
לשם אחר / ויספק אדם אצלו / ואם יתכן אמן על פסי אחר / יקבל אדם דמיון
ונוחיה אחר חסו אחר ופסי . . . פסי אחר פעמי / הכל אל אחר / אך דמיון פסי
והכדורים אחר / אכן חזון ששם פרטי / כשן אדם / והתמצנות / והשם / והנחית
ובוויטי

§ צז

שם כלל . . . אל לע מניתי . . . (ה) שם מין (אפסלאטיוס . . . אטלופקס נעמד) והוא שם כלל
פרטי ויהו בזוים דמיון . . . ונחית דמיון / אלה על כל פסי / כל צלם ותענה דמיון
על (אראנציוס) אשר אצקולבטס נעמד / אם לטכר / כלו אחר / עלו חיס / או קאנע
בית כסא . . . שלחן . . . יוקד / כלותם עמו מין / ובתחילת שם קבוצ . . .
(אולגסיניטי) אחר (עונם) הוא שם כולליות רב / ואתה דמיון / ולת עברו קאנע . . . (ב)
או שחלקי המין ההוא אף הקל דמיון שלם / אף חזון אטאקס עלם ותענה (אראנציוס) . . .

44

חלק ב מאמר ב פרק ב בגדר הוראת הא הידיעה בשם

זורה על פה... אחר שנתב ונעיד, או בלוח האו קדמוני פה... אחר נעיד ::

הערה ויעם זה יצוק על המוח. אפי שם צלם לו. לה וזורה פה אחר את ענין. ופל האו. ויל אל
ענין דבר שנתב הוא יל יי. אהלו וטפ האחד (קב"ה) ויפתח האחד (האוי)
ע יי. האחד פה הערה (לד) ע וינת זה האו שום האו (פ רצב)

פ צט

ושבוש הא עיל כל על שם האו. וכל על שם הקבו. כי ואל ענין כלו. וזאת לשל ענין.
שני צניק. אענה להא המועד. כי הוא ענין וזורה ענין. וכל או יתבן לו
האברהם הוצחק. וילת וילת ענין כיו העי. הורדן. וזאת אותם האו (לצנ)
פרק ג בגדר הענינים שיעריך שיוצבל בשם עצם

ק

השם זה הוא זה שם על שם ענין. על כל יתבן אגל די אלה עניני. (א)
הקין (אענין הוא אהל ענין). אם הוא זכר או עקה. (ב) **המספר**. (ענין הוא אהל)
אם הקבו הוא או עקה. (ג) **החכם** (הוא אהל ענין). אם ענין האו ענין
הענין או. ענין ההלכות על שם אחר. ואלהם הענין האו. אם ענין וזורה לך.
כאשר אחר אחר זה שם יי.

קא

כל ענין ענין. חיי. (א) אהל האו ענין ענין. והוא ענין (אענין ענין. וזורה ענין)
הקבו (אענין ענין. וזורה ענין). אם הוא ענין ענין. וזורה ענין.
הוא ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.

קב

וכל אחר שם ענין. כלו יתבן אהל. או אהל. (אענין ענין. וזורה ענין)
על ענין אחר ענין. או אהל ענין. (אענין ענין. וזורה ענין)
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.

קג

וכל שם ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.
ענין ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין. וזורה ענין.

חלק ב מאמר ב פרק ג במד העינים מה שיוגכל בשם עצם

תשיבן דמיוני עליו, לי. כשיקח על אס אחר, או לי. בא בית הלב העינים (באלא יאנים עלמיקוויים)
 וא שבו מלשון על אס אחר אל על ית הוא עקל דומם. זה על אס פעם (א) או על סודות (ב) (א) או על סודות (ב) (א) או על סודות (ב)
 פנימיותו. וא שלם העקל עסק דעטן אל אס אחר העקל אום, וסגן המיטט הוא נשיט
 האל זולתו הנערה, הנערה, הנערה, ואתוהו, וכו' אל דבר דערה, דבר האל ויך קסמיט
 ואל דברים דערה דברו קלמל קסמיט ואל חכמה דערה חכמת אדם, פולחנה אלן, (ב)
 אלו ד' סני, וזה שלם הפסוק הוא דמיוני נען אלמ אחר, והלם הלכה יתאז שאמר, הוא נסת
 שכל אום העני השדה אל הפסק למהות עליו. כיו דברו, האל דבר, הוא דמיוני נען
 אלם הלכה הפלא דעני הילג הוזה על אף העני, וכל ביתה, דנין, ודמיגן י :

פרק ד במד הכיז

דע כ השונות לתי זסכאות דהקל היניעם קלוט, וקלע דברים סאן דגם מחיים
 יתכן שיהיה עלם לשון אחר דין זכר וקלוא) אחר דין עקב זכר ילכו לאה לונות
 שות לתי ויוחגיס דין לא, ועקא זין סתני. (ניטואס, אונקבלטיוטעס, ונערה עיליק) אום או
 זכר ווא עקב, (תי) זכר או (זכר) (היא כוא) עקב (היא נעם) סתני, אל על אלן דברים
 חן על מ' א' עקב לתי, וואת עקל העניס סאן דגם ווא חיים, ושלם דגם לשון דעני, וקם
 לשון עקב, ועומים זין קושטוק (קאוינס, סלר אכאר עז)

וכל אל שנעב למעט על אינה זין הוא שלם לשון, יתכן שנכיר זלם פעם, אק זין סזן
 היו המעקל, כיו איש אשה, בניס, בעות, או זני התא או העקל הנעור עליו,
 אד שלם לי. סזן הין. לו בית ספך, או עקב באטה זין טהם שלם לשון, וקל אלמ
 הכ הבית הזה, ספך גדול, דעה בני, יעקב לשם זעיס, ארץ, אגן הרב, עליו
 והארץ היקה, אגן גדולה, חרב חדה, יעקב טהם זשעלם לשון עקב, וואת אלם
 הכ זשעלם אפע היניעם, יכא התא או העקל הנעור עליהם קעם לשון זכר וקם לשון עקב.
 סו אל הנחמה הנחת והפרו קט (סזן אף) התא עקב והכני דעקל זכר. והאגן
 היאת. יקל יקה (שם ס) רוח גדולה וחזק (אזוק ע) ומרה פלה עין קלילי קל יאמר אמת

ולפי כללם שווא יקט דעקא טהם סומקיס אפע יניעם, זכר חן זתי כלום יניעם
 עליהם אטה זכר ויוחגיס זין זכר וזניה לכה ויוחגיס זין עקב זכר, אל
 זניק שיתא זין זכר זכר דעקא, וואת דעקלם שיתא זניניעם, וזכאם הני
 היוחגיס זין זכר זכר (א) שווא האניס, והתאניס העקלם זכר, כיו אב, זכר בחור

חלק ב מאמר ב פרק ה בגדר המוספר

התנועת, אם לדוד ואם לזאת, הטקטים הם החידושים הפלאות דעתו, את אנשי את צניח,
וכן האור, המאובות, הם הכלים העליונים של חלקי הארץ ואלתהימים או מארץ אחת, המאובות
החיים, האנשים, מוחהם, וכו' של המוצא (החיים) ויהי הרוח, חיות, ולפי החיות, כמו ימים
ימים, ויהי פה סוף המוצא, על שם אדם שנים קאספר, כמו שנים, מאתמים, אלקים, ימים.
וישן המוצא לומר לכיח ולתקנות, ויהי אלה העקבה תלמוד אלה כחיות, כחיות האלה, כמו שפתים
שנתים, או שפה שנה, וכל המעט ליתקל, יהי חקווי צם המוצא, כמו חומותים, לוחותים,
רבותים, ונצחית שנת צ' מוצא, ואין דבש הזאת המוצא, על א' המוסר אבות, כמו מים,
שמים, ירושלים, וכו' כן צדדים, ערבים, כי הוא שנת, על ענינו המוצא, חקווי, כ'
ועוד, ארבעותים, שבעותים, יתארו כלות המוסר (א קלט) :

הערה, וישן הכליל שלטו ויהי המוצא אבות, ומוצא המוסר, והמאבת והמספר, כי מן המוסר והמספר
יתברר ויקחו לשון יחיד, כמו בד, דגל, חוקה, דוח, מן המאבת או יתברר, כי ליתקל
הוא יכלו חיות כלי, והמספר והמאבת, יתכן שיהיו המוצא, גם דיות אלפים, כמו שש פנפים
שבעה עניים, אל א' המוסר או יקחו על מספר יתקל, כמו אמתים, שני אמות, מאתמים, שני
אמות, ודיות, ולעם, קחו דיות, כמו, שש אמות, ארבע מאות, לפי א' יכלו המוצא
עליון י' שני המוסר :

א קח

וישן שזוט לקוחו ויהי כליל יחיד, ואם יתברר כל, כמו שנים, יתקל, חרף, קר, חם
וב שזוט המאבת או יתברר כמו, כסף, זהב, נחשת, בדיל, יתברר על הכל שני לשון
יחיד, כמו חלום, כסף, עלה, זבב, וכו' לעל, צדדות בספיהם (יהי א' יתקל) הוא אופן לחיות
וכה אמר, ואסירה כל דודיקין, (שני' א) לפי שהוא שלל על דודיק, לחלוא, אולי שנת עמו אינו נאוו -
ליתברר, לפי שהוא שם יתקל, ומה יתקל יתברר אולם פריטים, וכל שם יתקל או יתברר ליתברר, יתקל
פריטים, כמו יין, שמן, חלב, חול, אבק, ואם יתקל יתברר דודיק, בטוב דודיק יתברר, יתקל
יהי ינות, שמנים, חלבנים, הבבון, דבש, יתקל, יתקל, וכו' :

קט

וישן שזוט לקוחו ויהי כליל יחיד, ואם יתברר כל, כמו שנים, יתקל, חרף, קר, חם
וב שזוט המאבת או יתברר כמו, כסף, זהב, נחשת, בדיל, יתברר על הכל שני לשון
יחיד, כמו חלום, כסף, עלה, זבב, וכו' לעל, צדדות בספיהם (יהי א' יתקל) הוא אופן לחיות
וכה אמר, ואסירה כל דודיקין, (שני' א) לפי שהוא שלל על דודיק, לחלוא, אולי שנת עמו אינו נאוו -
ליתברר, לפי שהוא שם יתקל, ומה יתקל יתברר אולם פריטים, וכל שם יתקל או יתברר ליתברר, יתקל
פריטים, כמו יין, שמן, חלב, חול, אבק, ואם יתקל יתברר דודיק, בטוב דודיק יתברר, יתקל
יהי ינות, שמנים, חלבנים, הבבון, דבש, יתקל, יתקל, וכו' :

קו

ישם דלם פריטים, לפי שנת המוצא על פריטים, אחר מוחה, או יתברר שהוא אוו או סוף פניו, ואין לקוח
יהי לעצמו שם פניו, אלא ולקחה או לשם המוסר, אחריו, או יהי שם לקוח, ויקחו
דודיק, כמו לזנים, וישן לקוחים, כאלה אלו, וכו' :

ל א

חלק ב מאמר ב פרה ח בגדר שם תאר

קכ

ולפי שם התואר ולא התורה אחת הם קבוצתו, אכן נמצא שמות התורה, הכוללים דברים אחד אחד
בשם. והדברים אחת בשם התורה, זה כחוסוף קצרים (ולא י"ד) תאר אלפי בית וקציר (לא י"ה)
אם תורה. ותקן הקצירה (שם י"ט) תאר ובצירי קצירתו (שם י"ג) יורה. כי תועבה היא (שם)
יורה. או תבואו ל תועבה (ברומים י"ג) תאר לתוך התועב

קכא

שם התואר מתאר את העולם כל אופני התחיות לאיפולא יתואר העולם בהם, הן לשם ארמים וזוהר
האיכות והפחות, כיו חכם, מושקיל, גדול, קטן, והן לשם גבני הפדולות כיו סופר
גונה, שופט, רוקם. והעלוי זה הזינוע כל הפדולים הוא לשם התואר, התואר את העולם דהיינו
היות יורה הפדולת קטן בעל, והן לשם התחמות העולם אחרי היותו והוא כיו חציר הפניניות.
משל בקרבנותיו, או התחמות הוא אחת אלקים או אדם או צדיק או עברי ישראל /
קצירי. אם שמו המספר דהיינו היותם מצינים שמו האלי. עולם הזה תחיים לו

קכב

ולפי שם התואר גדל את העולם האנושי. יתורה לו, הן והמספר, אם הוא נאוב או התואר או
איש צדיק, אישה חכמה, אנשים גבונים, נשים שאננות, י"ט לבא התואר איש
קיים התואר, ומוב בתחיות וצוות נפשות הצבאים לו שם היותם, ע"כ אלהים ויורה
והמספר, אם יצא לו אין אחת התואר, זה אין לין נשים אע"פ לעק, אם שטל ע"ה, ואל יועץ
יועצת, בולת התחיות אלה או יפול כי אם לו אחת בהם, כיו זכר, בעל, שליש, פרים
אברהם, כי זה שפול בעלת אב (שם כ"ט) אינו אדם, זה נקבה, פלגש, שגל, נזקת /
נולדת אע"פ או שהיה ולתה צום אע"פ, כיו אב, אם, אדון, נבירה, עבר, יפחה
הוא שפחה אדם או המספר המלא, לי שני לו זה שפולא התואר

קכג

אבות (שם י"ח) הנה וההנטרבות, ולפי שם התואר על שם העולם, ויתכן ליהא זכר
או דמיונות ודכני, וזה אם יקח ותאר הלא אב, יקח זכר, ע"כ או הפדול או קלות
כיו שדמותו כק, או יקח נשק לשם אחר לו שני אופני הודאת הסוכות שבתו אע"פ לשם על
(ל קוב). האחד הודאת הנידמות העין על מקוב, וזה לבוא נשק התואר בולת התואר ש"ו, זה
צני יעקב, חכמו ישראל, נולכי ארץ, והשם שישק התואר על התואר ש"ו זה סוכות -
המספר שם תאר אחת, כיו חכם לב, ע"כ זה חכם, וכן נדיב לב, ע"כ זה צדיק, קצירי ייזר
טהור, עינים, ולפי שם התואר על שם התורה, והודות ארץ, ע"כ דמיונות ונעם לשם
תואר חכם, כיו גבורי פח, גדל, עצה, חכמו אמת, ירח חשמי, עידי, ישקר, רב -
פעלים, שונא בצע, ושם המספר אצל על זה המספר, יפול הא הביעה תחיה על המספר או על
המספר כיו שהתואר כק, ואם יקח תאר ע"כ לשם תואר חכם, ישם על אלוים
יפח

חלק ב מאמר ב פרק ח ופרק ט בגדר שם המספר

דעת המוסק. יש יוצא הקלף מעתה כי אין זה ענין האופן להניח שמוט רשתי ונתן אחרת אם לא יוצא
הקלף מעתה דעתן זה ונתן מספר הכל ונתנו דברים * * *

פרק ט בגדר שם המספר § קכו

שם המספר. (מאמר נומריאלי, מאמר צאנז ווארט) הוא חלק שם התורה, המתאר עצה הכוונה לפר
והוא כולו שם ייחסי. (א) מספר מייצר (קלאסיקוניס צאנז ווארט) היגיון
לעזר ונתן כמות הוציא. (ב) מספר הקפי (אולגומיס צאנז ווארט). הוציא את כל אהינ:

קכ

מספר היעדר זה על שם ייחסי. (א) במנות המנין (היא לאלק גרסי). והוא פשוט היתרון
לשם אהינן עקומים זה ענה, והוא שם הנין, אלה אלוני אגוליס דעתן הפריטי. סו' שנים
עשירי, מאדה: (ב) במנות המורה (היא מאוסק גרסי). והוא כמות היתרון, וא למוט הקלף, ואין
דבר אחר פריטיטי, אך כמותם על זה דאל וקלורה, כיו מחצית הישקל, רביעית הקלף
עשיריה האפרה, וכמה * * *

קכא

כמות הנין שזו יתכן שיקרא על שם פס. (א) מספר יסודי (אומי נומריא / אומיקס לואבל)
התורה את הקופים דמור עינה וחור דחניטי הנין או הנין הנינה על הניניטי
דחמון, שני שלוש, וספר היסודי ענה זה מספר בדרך (אדסולוטוס / צאנז ווארט) לפר
אין חלק המספר שפרטים זה על זה דחניטי הנין ומתחמה. ודחניטי החלק זה כל. זה
תתא. דשט יום עליה ה' את הלויט וווח האת. הוא מספר יומי עוקלן אלל יום קאסי,
והלז אהב אמר אומי, דחמון קרא את האור לפר קרא את הנין וני, וני מספר האת
מוט עשירי על הלם והפס, כ' אס אין זה, אין זה * * *

קכב

ולפי שם המספר הוא דחניטי שם תתא, וכל הוא עינה זה לפר אין המתאר הכוונה אהינן
היין זה דבר מאה הנין, כ' המספר לפר דהא קלף וקנינה לנין ולענה ל' הא.
זה שלוש עשר בסיס עקומי עקומי, וכל זה שלשה ועד עשר, ומעלה ונין האה. (ה' יום שנה ואלף
שלשה עשר ואלף. חמש עשרה לים, ואלהים ועד אהה. אין הודי. (ה' יום שנה ואלף
לויטק ולעלות, ונין אהה זה אלף זה למטה אהינן ענין מספר ענה. אין אלה, אלהים זה
דבר אלף דהא יום. ודבר זה אלף דהא ענה. וכל האה, מספר האחרים על ענה הקנה
ומעלה על ענה השני, וכמות על ענה הענה, והאלפים על ענה השני, ומעלה על
ענה הענה יום * * *

קכג

וכן יאמר המספר דהא היינטי: אך או כמותם ענה התחייט, כ' קרע את המתאר קרא
קדמי

{ 16 }

חלק ב מאמר ב פרק ט בגדר שם המספר

נקבה		זכר	
דבק	נפרד	דבק	נפרד
תשע	תשע	תשעת	תשעה
—	עשר	עשרת	עשרה

הערה ודקדוק

שמות המספר והשם לקי אזור כי טעם המאמר הוא כי ביום ששעלו יחד עמם אזור כי
 פניל המושל כיו צבד וואו נשק ל המאסר פנינן אכס היה חיה (ל לף . לכן . ופי אלא
 תתייחס סתם לפי קול זמיות קמעות (ל ל) דה סגל תעוניה דף פתח . ואלו סוד אזור אלוט
 הדין זמן אחדים כיו גזלים . אל הידין כי אחדים אז הידין זמן יקח לפנינו לט כתיבן אז
 גזל המנוח . לפי אחד (מהו זה) . ופסג זה פה עמי קלט אזה אהו לז טע זלם . וכפתיח
 המ לז פועל כיו עשר (ל קעט . ין) . אך לפי המענה אולי סותר . וכן . וכן . זה לפי הדבור
 קצרות השם קמעות ל . וכן קמעות אול . וקרי קד אית אחד (הינן א) . וקמעות אית
 וליה פח קמעות אורג (ל . ט) . אחת ועקב לו סתם דקרה וקמעות . ול אסל אחת . וזווי
 איות אחדת . וקמעות אית . כדאית קרה לול (טא ז) . ללדת . ואפתי הילך לפי אחדת
 איתת זכר וואו יחסר הילת או דסר וואו דקס . ענין אפי עשיתם אקרה . לזן הקו טקי ולס
 ענה . וואו איות עשיתם אקרה וקל טע . ועדאק התי חתה טוה צד . וואו זיה . וכן עשיתם
 זותה עשיתם . לאלז לפי הטעם ויהיה טוה ט . ולס קמעות עש (טוכיל ל) . התי קריב
 דפתי דמעות הלן טתה דמתי טעם . ויהי דמעות עש עשד או (היטז ז) . דמעות התי
 או ענין עשד (טא י) . וכל זה למה טק אספרי . אול למה טק אס . כיו התי עשד
 כיו עני חנינים . וכן עתים עשד (טוה ז) . התי אספרי לפי עשתי עשיתם התי אס לא יס
 עשד אפי . עשיתם התי וכלי עשיתם דמעות התי אספרי עשיתם . פי פעולת
 עשיתם (ל קרה) : עשד אקרה . וכדאית טעם אס לישלש השנים (ויי ט) . וקא
 עשיתם אפי אקרות . כיו לישלש עשיתם (טוה ז) . וכדאית טעם אספרי אפי עשיתם
 עשד . עשיתם אמות . וקלז וסיק אלה טמא טעמי . עשיתם אלה (טוה ז) :
 ארבעה אפתי עשיתם ארבעת . ארבע עשיתם . אפי עשיתם וקמעות ויהי

קלל

ומספר עשרה מן עשר ומעלה לזכר בלי הא ולקבה בדה כמשפט
 והאחרים קודמים לעשר . ובלא חבור וין . והאחדים לזכר בנפרד .
 ולנקבה רבם בסמיכות .

נקבה		זכר	
עשירה	עשתי	עשיר	עשתי
—	עשתי	—	עשתי

חלק ב מאמר ב פרק ט בגדר שם המספר

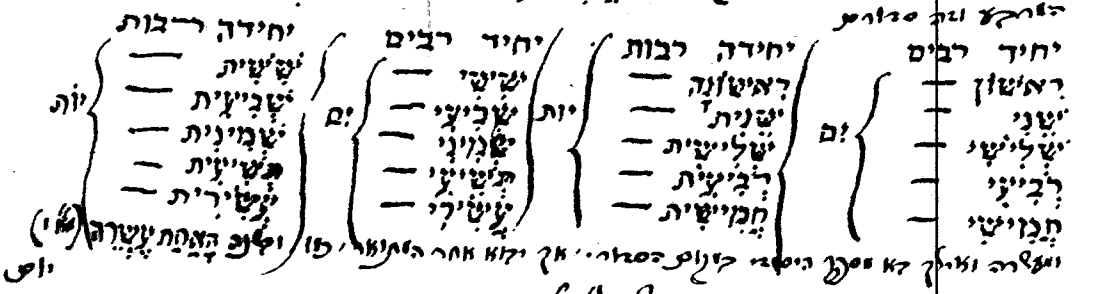
הערה ולא מצינו במצות לאמר להגיד קולות שלם: וכל ענין אדם האומר לו ואת תלמי הט היידיש קצתו
 (מ) אמרו לו יסר בגמ' אל שנים העשר איש (בבב' א) או כל יסר הט) כי תחת עשרה
 (מ"ו) או כל על הטב כו וחת שנים עשרה האבנים (מ"א ב) :: ::

קלה

ומספר ה' יקרא קשה רבו חסידים וקטנותו כו עשירים שלשים ארבעים ט' והבו נאו
 אבות עשירים טו באו' הוא שמואל אשט יסר הגלות ופליחי אלהי האחרים יתכן
 יצא יסר יל' כו אחד וקשרים שנים ושלשים או יסר בגמ' כו ארבעים ואחד /
 חמשים נשנים ומספר מאה דהא נקב קט זכרים והסולת מאת אל' והווי מאתים ומי
 מאת וקא במאות (ק"ה) קוד פב תמות לו הול' והמסר לא הווי את האות זכ לקוד /
 שלש מאות וספר אלה וטמ' ומי קלפים ובני קלפים שלישת אלפים אחד עשר אלף
 עשרים אל' מאת אלף: וספר יקא או רבבה זכ משתף ובני רבאותים שלש רבבות רבא רבבה:

קלה

מספר סדורו הוא כל צניבו קלם תמי' אכ' יקא תמי' אחר המומה וקמו אשהחיות נע
 וקא בו אש הוא קלם נוגד כו בחדש הראשון יבנה השנית יום
 שני יום שלישי וקא יום בשישי (קל' א) שא כנבג' צ"ל יל' וס' ספר סדור יום
 היהט קוד אבי' ולנכה (הית או - ית) כו ושני שלישי שניה שלישיה או שנית או
 יקלישית והבו ראוי אבות שני' לכו' קלם שלישי' אך כס יצא בקלמט ש' חז' א' א'
 האחת אהל (ק קוד) וקדי שנים אפשים זכ יוד' אל שלישים (זכ' א) רביעים זכ'
 בקלמט זכ' אחת אולס ואל' אחר רביעים (שמות לה) וקא זכ רביעות (זכ' ו יא' זכ) זכ'
 האקצ זכ סדור

חלק ב מאמר ב פרק ט בגדר ישם המוספר

ג קלט

והקף התלמי שורה התחמטת הפלוא על סגרת של הסא לתת עקל לפי חזון פיו קצרה בקוצרה
ב' ב' בקצת וכן לקרא גם לאן הקץ לי בא' היתה א' הואת תלמי כן וזאת
התלמי (שורה ב) [מיינגע/סטאנדע/ונעלכע/אין/טבויל] וקפולת האם שורה א' ערשט
גם כמות הקם/פן ולפון יאזע מ' איש ו' קויע יד ד' (תלמי ע). וכן הודע זה אצל
ל'אן על התקבולת ו' א' זה את' אל' ע'ע'ן

ג קלט

ויש' אצל שורה כפולת ה' ה' א' וה' א' או פ'ע'ם פ'ע'ב'ים של ש'ר'לים יע'דת-
מו'נים ו'א'ת' פ'ע'ם נ'כל על הכ'ר ועל הכ'ר'ה' כ'ו ש'ו'ם ו'א'ת' ה'אן ע'רש'ט א'חר (פ' ע'
אל' א'א'ת' ה'אן ב'פ'ע'ם א'חת (ה' א' א')

ג קמ

ויש' זה ס'פ'ר א'א'ר ש'ר' ו'ע'ק' (כ'א' פ'א'ר'ס' א'נ'א'ל'ים) א'ל' כ'פ'ול'ת' ה'וד' ע'ל' ה'א'ז'ו' ה'י'ת'ו'ר' ש'ד'ר'ל'
כ'ו' כ' א'ת' ב'פ'ל'ים כ'א'ט'א'ק'ה (י'ל'פ'י'ה' ע'י) א'ר'ב' ע'ת'ו'ם (כ'ר'ב'א'ק'ק) ע'נ'ט' א'ר'ב'א'ת' ס'ל'
ע'ל' א'חר' ש'ל'ע'ת'ים (י'ד'ר'פ'א'ק') ע'נ'ט' ל'ד'ג'ה' כ'ל' ע'ל' א'חר' (ג' ע'ל'א') י'ל'פ'י'ע' ל'א' ס'פ'ר' ה'י'ס'ו'ר'
ה'י'ק'ב' ע'ל' ה'כ'נ' ו'ה'ש'ו'ר' כ'א' ו'י'ס'פ'ר' א'י'ס'ר'ה' א'ת'כ' ע'ק'ר'ת' כ'א'ט'א'ק'י'ב' (ו'י'נ'ד'א'ר'ל') ו'ע'נ'ט'
ל'כ'ד' (ע'ד'ים כ'ל' ו'א'ל' ה'י'ס'פ'ר' ע'ל'ק'ת' ה'ג'ה' ה'וא' ע'נ'ט'א' כ'י' ה'א'ח' ע'נ'ט' ת'ל'פ'ו'ן ע'ד'פ'י' ע'י'ר' ה'ו'ר'
כ'א' ש'ל' ש'ד'ר' ע'ל'ה' ו'ק'נ'ט'א' ו'ע'ד'ת' ה'ו'ר'ק' ע'ד'ש'ת'י' כ'א'ו' ת'א'ח' א'נ'פ' ט'ו'ב' ל'ק' כ'ת'ע'י'ש'ר'ה' ע'ד'ת'
(פ'א'ר'ס') כ' ש'ב'ע' י'ל' ע'י'ת' (ע'ל' ע'י) כ'א'ת' י'ק'א'ו' א'ס'ק' ח'ל'פ'ו'ן ש'ו'ת'פ' ה'ח'פ'ק' ה'י'ו'ן ח'ז'א' א'ח' א'ל' ע'נ'ט' :

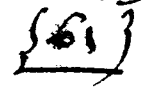
ה'ע'ר'ה' ו'ת'ו'ר' ה'י'ס'פ'ר' כ'ל' ש'ל' ע'נ'ט'א' . א'ח'י'ת' . ע'ל'ח'ט' . א'א'ו'ת' . ו'ל'א'ל' ה'ו'ר'ק' ת'ל'פ'ה' ס'פ'ק'ס' . ה'י'ת'ו'ר' ת'ל'פ'ה'
א'ח'י'ת' . י'ק'א'ו' ע'נ'ט'א' א'ח'ר' ע'ל'ח'ט' . ת'ל'פ'ה' ע'ל'ח'ט' י'ו'ס'ת' ל'ו'ק' א'נ'ט'ס' א'חר' כ'א'ו'ת' . ת'ל'פ'ה' א'ו'ת' ו'ת'ו'ר'
י'ק'א'ו' א'נ'ט' א'ח'ר' כ'א'ר'פ'ס' . ו'ס'פ'ר' ה'י'ס'פ'ר' ב'ן ה'י'ת'ו'ר' (ע'ר'כ'ת' י'י'ר'ש' . ו'ל'פ'ו'ן ע'נ'ט' כ'א'ו'ת' א'ח'ר' א'ל' :

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
1	2	3	4	5	6	7	8	9
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ
10	20	30	40	50	60	70	80	90
ק	ר	ש	ת	י	ך	ס	ף	ץ
100	200	300	400	500	600	700	800	900

פרק י ביחוס השמות וסימניהם

קמא

כל מה שצויה על תוכן דגמי האם הואא ובענין התקבולת אום היה דלאור עת' ה'א'ת' ע'ד'ת'ת'
ע'ל'ו' ט'ם ל'חוק'ר' ק'א'ו'ר' ל'ז'א'ו'ר' ג'ר' ה'ל'פ'ט' ו'ע'י'ו'ן א'ל'מ'י' ו'ע'ת' א'ל'א'ר' ה'ס'פ'י'ת' א'ח'ת'ה'ם
ל'ק' ו'ה'ק'ר' ל'ז' א'ו'ס'ן י'ו'ס'ו' ק'ל'פ'ט' כ'י' א'ר' ע'ה' ש'א'ת'פ'ל'ס' ד'ג'ש' . ל'ז'א'ר'ק' א'י'ב' ג'ר' א'ו' ש'ל'ט'
כ'ח'י'ת' ה'ל'ט' א'ו' ה'ת'ו'ר' ק'ל'פ'ט' א'ת'ר' ג'ב' כ'א' ה'י'ס'ת' ה'חוק'ר' א'ח'ר' ו'ו'ב'י'ע'ת' ה'ל'ח'ט'ט' ע'ע'נ'י' י'ו'ס'
ה'א'ת'

חלק ב מאמר ב פרק י בגדר יחסי השמות

(תהלים יב) וזו הלש יחס האם שהוא סגד אנוני . כן גם הסגד התנאים הפעולה קשה לה / ולכן
יערך נקבצור אדם (קשה' בת) וזו הוסי' יחס האם שהוא קצול סתמית התנודע שמשך התחיל הפעול
התנודע ויעשה העם על אלה כן בקצ' עי' העיק (עיוני'ת) בעתות של הנשיגה :

פ קמה

השם הנקרא אצלנו המלך, אלא הוא פלו ית' עי' הפעולה נעלה או קצול תחת קשה אפי
הפלא וזוה אנוס אנוס . או מתק דין) דעין) כזב' או קצול או נעם העלה אקד' סוף
היום של) לית וגו' ויק' אית באות) ב'מקל' (קמבר כ') היל' הוא בליב סאה / וילק אקדס
ב'מקל' אפי' (ש' כ') וזה היל' העק קניני' ואת הזב' הוא תע' ב'מקל' אלה תעלה
ב' אית חתני' (עיוני'ת) והיל' בתולן סוף היום בתק קניני' / והיל' בלע סוף יחס היל' .
כ' דק' אית קמה . וז'מל'ק' וז'מל'ק' (ש' כ') וזה ק' יחס חתני' והז'מל' קניני' הוא
יחס (ויק' כ') היל' סוף העק דין / וכן וזה היל' יחס החוזה לעני' הפעולה נעלה / וכן
ויל' אית הכזה ק' / ב'מקל'ות ב'מקל'ות (עיוני'ת) ועצ' מראות ב'מקל'ות / ויק' אנוס
העק קניני' / אך הלש' וזה ע' בקניני' / ואלו אפי' מראות ק'מל' הוא נעלה שפני'ת
העק ק' אית הכזה / אלא היל' יורה על בלע' החוזה אל ע' בלע' : ובלע' :

פ קבו

השם הנקרא אצלנו המלך, אלא הוא פלו ית' עי' הפעולה נעלה או קצול תחת
בתכתיב' שלעני' לתכתיב' נעלה / אק'ל' סוף לעני' תכל' התכתיב' או קצול
סוף היום של) אית או זה הלש' הלש' קשה' אק' אית ק' / וזה ע' ק' אלא
נעלה קשה' קלע' / וכן ויק' אל קשה' (עיוני'ת) הוא ק'מל' הנשיגה . אל אק' ויק'
ק'ל' דתי' היל' (ק'מ' כ') הוא ק'מל' התכתיב' / ובלע' ק' הוא ק' בלע' / אלא הוא ק'מל'
התכתיב' שלעני' לתכתיב' הפעולה נעלה / ויל' קשה' קשה' ל'כני' (ש' ויק' ק'ל'
ק'מ' (עיוני'ת) ויעשו' לי ק'מ' (ש' בלע' עני' ק'מ' קשה' ולעני' / וכן ויק'
היל' אק' / בן אית ד'ד' אל' / או ד'ד' לי' (ש' כ') ס' האיל' וזה האיל' אלא הק'ל'
עוזה ובלע' וזה ש'מל' קשה' וק' / וכן וזה הלש' ק'מל' ק'מל' / וכן פי'
ל'ש'ב'עת היל'מ' ק'מ' ק'מ' (ש' כ') עי' ק'מל' אלו האיל' :

קמז

הל' אפי' / אלא פלו וזוה מרא' הוסי'ת ובלע' (ש' כ') ית' אק' התא' הוא עוזה
ועק' לש' אחר אלא ק' ב'מקל'ות / וכן ע' לש' וז'מל' (א) עק' קשה'
(האנוני'ת) / אפי' התא' הנעלה הוא אפי' (ש' כ') או תא' הלש' האחר עני' / וז'מל' ק'מ'
הבני' / ז' ק'מ'תיו תל'ת'לים ע'מ'דות בעק'רב (ל' כ') וזה למח' הלש' אנוני'
העוזה מ'מל' / אפי' הוא ק'מ'ת' יז'ע' / וכן פי' עוזה ב'מקל'ות אה'בה (ש' כ') וז'מל' ב'מקל'
תק' אה'בה / אפי' הוא הוסי'ת אפי' / וז'מל' ק'מ'ת' ק'מ'ת' ק'מ'ת' ק'מ'ת' / וכן פי'
ק'מ'ת' ק'מ'ת' (ק'מ' כ') או אפי' הוסי'ת על הלש' (האנוני'ת) / וז'מל' ק'מ'ת' (האנוני'ת)

{ 63 }

עני'

חלק ב מאמר ב פרק י בגדר יחוסי השמות

כענין (א) או (ב) המיוחס ככמות כ' א"ס מאיכות. כו ב' אשר פ'הר ל'נוכח ד'יה' (ל' א"ס) ו'לכך
 כ'אשר י'עז א'תו כן י'ד'ה (א"ס א') או א'לכ'ה ד'נוכ' ו'א ל'ל'כ' כ'ו כ'אל'פ'ים א'יש (י'אל'ג' ז')
 (ב) י'ד'ה ה'ת'רוך (ל'א'כ'א'ט'י) ל'ת'ר ל'א ה'ה י'ת'ב י'צ'ק ה'ת'נ'א ל'ג ד'ת'ר ה'ה' ו'ס'ן ה'ת'ר
 י'ס ה'ל'ט ה'א'ט ל'ס ה'ת'ר'י כ'ו ו'ת'ל'ס א'ח'י ה'ק'ט'ן י'ג'ל מ'מ'ט' (כ'א'ט' א') ט'וב י'ש'ס מ'י'ש'כ'ו
 ה'ט'וב (ל'א'ט' ז') ט'ובה ח'ק'ט'ה מ'ב'נ'ר'ה (ל'ס ט') ח'ש'ך ק'ש'ח'ר מ'א'ד'ס (א'י'כ' ב') י'ע'ר'ך
 ה'פ'ל'ג'ה (מ'פ'ט'ל'א'ט'י) י'ג'ה ל'מ'ת'ר (ד') ל'ב'ו ד'ז'י'נ'ט ו'ל'א ו'ל'ן ל'ב'ו ד'ז'י'נ'ט ל'א'ו) ה'ו'א
 י'פ'ל'ג' (ל'כ'ל ה'מ'ת'ר'ה ד'ת'ר ה'ה'ו'א א'ס ד'ז'כ'ו'י'ס ה'ת'ר'ו'ן א'ו ד'ז'כ'ו'י'ס ה'ב'ו'ט' י'צ' א'א'ן א'ע'ר'ה
 ז'מ'ט א'ו א'ך א'ז'ט'ב ז'מ'ט כ'ז'מ'ט'ה ה'ת'ר'ה ה'ה'ו'א ו'ס'ן ה'ז'ו'ר'ה ע'ל ה'ק'ל'ט'ו'ס ה'ב'ו'ר'ו'ת' א'ס ה'ה' ד'ז'י'נ'ט ו'ל'א
 י'כ'ו'א ה'ל'ו ה'מ'ע'ר'ה ו'ב'ע'ר'ת'ך א'ו ל'י'כ'ו'א ל'ע'ט ו'ק'ב'ל'ו ה'י'ב'ע'ס א'ו ל'י'כ'ו'א ד'ז'כ'ו'י'ס ו'ק'ב'ל'ו ה'י'ב'ע'ר'ה א'ס
 ה'ו'א ל'א'ו כ'ו ה'ד'פ'ה ב'נ'ש'י'ם (ל'ב' א') ע'צ'ה ה'י'ב'ע'ר'ה י'ת'ר ע'ל ה'י'ב'ע'ס [כ'י ה'ת'ר ה'ק'ט'ו'ס ז'ו'ר'ה ע'ל ה'א'
 ה'י'ב'ע'ר'ה ל'ע'ר'ה (ל'ג' ל'ה')] ה'ל'פ'י ה'ד'ל ב'מ'נ'ש'ה ו'ח'ל'כי ה'צ'ד'יר ב'ב'ית ח'ב'י (ש'ו'כ'ט'י'ו'ס) ו'ה'פ'ד'ו'ן
 ה'ג'ד'ול מ'א'ח'י'ו (י'י'נ'י'ט כ'א) ע'צ'ה ע'ל ח'ח'י'ו ו'ח'ת'ר'ה א'ל כ'ו'א ד'ז'י'נ'ט ל'א'ו ו'ס'ן ה'כ'פ'ל'ג'ה ו'מ'ק'ב'ל
 כ'ו'י ו'ה'נ'ח'ש ה'י'ה ע'רו'ם מ'כ'פ'ל ח'ית ה'ש'ד'ר'ה (ח'ז'מ'ל'ט' ז') ק'ב'ו'ה מ'כ'פ'ל ה'ע'ם (ל'א ט') י'ח'ח'ט'ם ש'ל'ח'ה
 מ'כ'ל א'ר'ם (ז'א ז') י'ת'ר ה'ז'מ'ט' ה'כ'פ'ל'ג'ת ה'ת'ר'ו'ן) י'ת'ר'ה ח'ז'מ'ל'ט' ש'ו'ל ה'א'ס'ן (ל'ט' י'ש'י'ג' י'ש'י'ד')

ה קמח

- ו'ע'ם ז'ה ה'מ'ת'ר'ה ע'נ'ן ל'ס י'ל'ה ע'ט'ב ז'ע'נ'ן ה'ל'ז'ו'ט ה'א'י'פ'ל'ח'ט'ך ל'ז'ו'א ד'ל'כ'ט' א'ח'י' ו'ד'ל'א'ס כ'ו'י'ט ה'ז'ד'ו'ן
 ה'א'ט' ד'ל ח'ל'ך ו'ז'ל'ק'ו' ו'ח'ח'ט' כ'ל'ל ל'ל'ב ע'ס מ'י'ל'כ'י .
- (1) י'ש'ם ה'י'ש'ר (מ'ז'ו'י'נ'ט'י) ו'כ'ו'א ל'כ'ס ל'ח'ו'ט ע'ל'ט ה'ב'ו'ר'ה ל'א'מ'י ק'י'ו'א ל'י . ס'ן / ה'ח'י' ו'נ'פ'ל'ט ז'ג'
 י'ח'ס ה'ק'ר'י'א'ה (מ'א'נ'ט'י) ז'ה כ'א'ר'ה ה'ל'ז'ו'ט כ'ע'ל א'ו ה'א'ר' / ז'כ'י'כ' א'ו ו'ל'ס' / ו'ח'ז'י'
 י'נ'י'ט ו'ח'ט'א ל'ח'ו'ט ו'ל'כ'ר'ה / י'כ'ו'א ל'ס ה'ע'ל'ט א'ו ל'ח'י' ה'א'ר' / ע'מ'ל'ט ע'ל ס'ן ה'א'ר' ה'כ'פ'ל'
 ד'נ'ש'ו'א כ'ו'י ד'ח'ב'ו'ן כ'כ'ו'ר'י א'ת'ה' (מ'א'ט'י'ט ז') : ה'ח'ד'ה ח'פ'ה י'ד'ו'ל'ך (ל'ט) ה'ד'ו'ר
 ע'מ'ס ד'ח'י' ! י'ח'ט' (ז') :
 - (2) י'ח'ס ה'ק'ע'ל (מ'נ'ט'א'ט'י) ו'ס'מ' ח'ת' א'ו כ'ו'י' פ'ח'ו'
 - (3) י'ח'ס ש'מ'ח'ו'נו (א'ל'א'ט'י) ו'ס'מ' מ'ן א'ו ע'ס
 - (4) י'ח'ס י'ש'בו (ח'י'ת'א'נ'י'ט א'נ'ט'י) ו'ס'מ' כ'ו'י
 - (5) י'ח'ס י'ש'ל'ו (מ'א'ט'י) ו'ס'מ' ח'ל' א'ו ל'ב'
 - (6) י'ח'ס ה'ד'מ'יו'ן (מ'י'נ'ט'א'ט'י) א'ל ש'ל'ט'ה ז'מ'ז'ו'ת'ה' י'ש'ו'ז'י (מ'א'ט'י'ט'י) ו'ס'מ' כ'ו'י : י'ת'רו'ן (מ'א'ט'י'ט'י)
 ו'ס'מ' ע'ס . ה'פ'ל'ג'ה (מ'כ'א'ט'י'ט'י) . ו'ס'מ' ה' - ב' . א'ו מ'כ'ל :

הערה ובשאר
 ל'ל'ע'ו'ט ה'כ'ע'ו'ט כ'ו'י י'ח'ס ה'ע'ט'ר'ו'ת' (מ'כ'ט'י'ט'י) ז'ן י'ח'ו'ט' ה'ל'ז'ו'ט ו'ל'כ'ט'ן ד'ז'י'ט' י'ת'ר'ו'ן ה'י'ח'ו'ט'
 ה'ח'י' : כ'י ז'ח'ו'ט' ה'ח'ו'ט ע'ט'ב ע'ס ה'ק'ט'ל' א'ח'ר ה'ו'א ז'כ'י' י'כ' ה'ה'ל' א'ו א'ח'י' ח'ח'ט' ה'ח'ו'ט' ח'ח'ו'ן א'ל
 ז'י'ח'ס ה'כ'ז'י'ח'ו'ט ע'ט'ב ע'ס ה'ק'ט'ל' א'ח'ר ח'ח'ט'י' ה'כ'פ'ר' ז'כ'י' ל'ח'ו'ט כ'י'כ' א'ח'י' ל'ס ה'כ'ז'י'ח'ו'ט' א'ח'י' ז'ב'
 ח'ח'ט' א'ז'י' (ל'פ' ק'י'ת') . ו'ל'ן ז'ס ל'ס ה'ע'ל'ט' : כ'ו'א ל'ז'ו'ן ד'ז'י'ט ע'ט'ב ד'ח'ס ה'כ'ט'י'ט' כ'ו'י ז'כ'י' י'ע'ר'ך
 ב'ז'ו' (כ'א' ו'ב') ה'ל'ס ד'ע' ש'י'ט' ה'כ'פ'ל'ט' א'ז' י'כ'ו'א ח'ז'מ'ל'ט' ו'כ'פ'ר' ה'ת'ר'ה ז'מ'ז'ו'ת' ע'ט'ב א'ח'י'ט'ן ע'ט'י'ט' ה'ל'ז'ו'ן
 כ' א'ס ד'ע'ט'ב ח'ח'ט' ו'י'ת'ר'ו'ן א'ח'ר ל'ק'ט' ע'ז'ר'ה ל'א'מ' ז'ן כ'מ'ת' ו'ל'ן ע'ט'ב י'ת'ר'ו'ן א'ח'י'ט'ן ח'ח'ט' ה'ל'ז'
 א'ו ח'ח'ט' ה'ע'ט'ב ע'ס ח'ח'ט' ה'י'ח'ט' א'ו ז'ו'ל'ט' ו'כ'ל' :

חלק ב במדבר ב פרק יא בגדר תחת השם והכנויים

פ קנז

מלות הגל והכנויים הנ"ל יתחבטו אפי הכול והנספח של ספר יצא אלפי ספרים אלו ומה נאמר
 אבות שני על ספר הקול הזמן שלה אלא הפסוק בחיוב ואלה לעבד חזקו וכן
 אלה ארזים ושלה לעבודת הברית. ד"ה אלו וז"ל אין הקול של אלו לעבד כן בחיוב וכן שנים
 אפי שה"ל הוא מוצא וכן אפי לחיוב הנחונן שדפים ואלה אפי הויעע וכן כפיעים יא
 א נלאו יכו אפי עלה ספר הגל :

פ קנד

ומלות הגל והכנויים הנ"ל אלה אוכפני (א) מלות הקצף (ב) אפיעניו (ב) פנניו
 הקני (ב) אפיעניו (אסססססס) : (ג) פניו קרומ (פאפיעניו אפיעניו אפיעניו) :
 (ד) פניו המיזר והמזרף (כז אפיעניו אפיעניו אפיעניו) : (ה) פניו היעלה
 (פאפיעניו אפיעניו אפיעניו) ופיע אלא אפיעניו אפיעניו אפיעניו

פ קנה

מלות הגל (פאפיעניו אפיעניו אפיעניו) יתכן אלא וז"ל אפי הילא והנעלה אפי הילא
 הלא חלו אלא אלא יזאו דעתו וז"ל אפי הילא וז"ל אפיעניו אפיעניו אפיעניו
 אפיעניו אפיעניו ופיעניו אפי הילא והנעלה והנעלה אפיעניו אפיעניו אפיעניו אפיעניו
 חיים ומות הכנויים פועל על המלל של הילא אפי אפי אפי

שם הישר (פאפיעניו)

<p>קדבה</p> <p>2 אפי 3 אפי</p> <p>2 אפי 3 אפי</p> <p>2 אפי 3 אפי</p> <p>2 אפי 3 אפי</p> <p>2 אפי 3 אפי</p> <p>2 אפי 3 אפי</p>	<p>עצות</p> <p>כסות</p> <p>עצות</p> <p>כסות</p> <p>עצות</p> <p>כסות</p> <p>עצות</p> <p>כסות</p>	<p>יחיד</p> <p>רבים</p> <p>יחיד</p> <p>רבים</p> <p>יחיד</p> <p>רבים</p>	<p>יחם הפעול (פאפיעניו)</p> <p>יחם שיבונונו (אלאפי)</p>	<p>זכר</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p> <p>1 אפי 2 אפי 3 אפי</p>	<p>יחיד</p> <p>רבים</p> <p>יחיד</p> <p>רבים</p> <p>יחיד</p> <p>רבים</p>
---	---	---	---	--	---

פז

חלק ב מאמר ב פרק יא בגדר תחת השם והכנוים

והוא שאם אבא
 וישרי פיששכר (יכול ה) אצילי ידי (יח' י) ואתדעים חנני (לפ' יט) והוא שאם אבא
 רשע ג' בני חיה נכח (נה) ולעבד (ב' ז) או דבריה דבריה ועיפית ית על הכל אפסית
 בו חנני תחלוציני (תפ' יג) כנוי יח' נפת (ד' י) או דבריו יאפסית יח' חנני
 נכח ויהי הכני ג' או לו' ויניחה (א' יח) ת ועיניו כי ג' ית הע' ג' יח' והוא
 נכח יח' ונכ' חסד ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג'
 נכח נפת (ב' י) או דבריה (כ' י) נכח ונכח ג' (ב' י) נכח ונכח ג' (ב' י) נכח ונכח ג'
 או שנינו (תפ' יח) א' יח' או דבריהם יח' והוא אפסית יח' או ג' יח'
 או שנינו (תפ' יח) א' יח' או דבריהם יח' והוא אפסית יח' או ג' יח'

קמ"ט

כנוי הרומן (כ' יח' ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג'
 כל ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 ונפת כי אם נכח אב' ב' אבא נכח או נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג'
 זאת או ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 יח' על ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 ונפת ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג'
 את - זה יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 מתלה ב' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'

ק"ס

כ' יח' הרומן (כ' יח' ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג' נכח ונכח ג'
 כ' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 לש אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 יח' או ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 זה יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'
 אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח' אבא ג' יח'

יח'

חלק ב מאמר ב פרק יא בגדר תחת השם והכנויים

כפי אשר נקרא (במחשבת) נחמד או נובע או הוא, או לומר על פניו ולא יקרא לו -
אשר יקראו עליו מתי על פניו לומר (עם לו) או אף או נחמד (עצמו או אחר)
על כן נחמד (עם לו) נחמד לומר (עם לו) וכו' שישוה אלה אחר הפניה
ובזה ארבעה מצינו (אין) (אין) (אין) (אין) :: ::

מאמר שלישי
פרק א בגדר הגדרה והמשקל

קסד

אחר אלה באות הגבל והתקנות האלו אף לזמננו ואלו הן הגבל וזמננו;
וכאן נראה הגבל האלו אף הזמן, ואלו הן הגבל הזמן על פניו וזמננו
כאלו הם זמננו והאחרים, והוא, לזמננו או זמננו, לזמננו או זמננו, לזמננו או זמננו
אלו וזמננו, אף זמננו אף הזמן, וזהו ענין הגדרה וזמננו :: ::

קסה

כל שם הנכבד לשון או שהוא יסודי (במחשבת) או שהוא (במחשבת) או שהוא (במחשבת)
או שמים ארץ עפר רוח פית פסח או שהוא נגוד (במחשבת) או שהוא (במחשבת)
או שם אחר, כן אדם או אדמה או אש או אף או ערב או אף או אף או אף
שהוא אדמה הפשוטה הוא, כן דין סופר או אדמה פשוטה או אף או אף או אף
אלו הנהגה הנכבד, מובקת היותו אדמה או אף או אף או אף או אף או אף
כאן או שהוא פשוט (במחשבת) או שהוא אדמה או אף או אף או אף או אף או אף
(במחשבת) או שהוא אדמה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
אחר, ולזה, עבדים, עלמות, ואם עבדים או אף או אף או אף או אף או אף
וזהו ענין החסדים או החסדים, כאלו הנהגה או אף או אף או אף או אף או אף :: ::

קסו

והשם הנכבד, כאלו הנהגה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
או אדמה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
אדמה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
האדמה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
השם או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף
וזהו ענין החסדים או החסדים, כאלו הנהגה או אף או אף או אף או אף או אף :: ::

קסז

וראוי לזכור כי שם האותיות העוסקות אצל האל ואלו הנהגה, ואלו הנהגה או אף או אף
כאלו הנהגה או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף או אף

חלק ב מאמר ג פרק א בגדר הגזרה והמישקל

השמות עשויים הם נגזרים ונכרי או שנוצרו כיו דבר זקן בגודל יסוד
 ואם אחת מאותיות היותן כחץ וכוונתן כחץ וכוונתן כחץ וכוונתן כחץ וכוונתן כחץ
 תדבר. ובגמולו הם נקראים שבען פעול המול כיו. נכר. תדיר. תדורה. תדולה
 תעסבת. הוא וזכרתי הם נקראים או הפעיל. וכן מסלול. כתיב. הים הוא וזה שהוא או זה הפעיל
 ילקוח. תכריך. כתיב. יורה. אה. או המעשה. המעשה. וכן ל. המעשה. המעשה. או הפעיל
 לכן הכיר על חקנה יי יי יי

§ קסח

וכבר נתנו כפולים ימות שמתקבצים. כן הוא לשון הנגזרים מהם. ובשם לשון חסות
 פא על או חסות. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 ואם ופולים. האותיות האותיות או תנוח אות לאל. כיו דבר גדול. זקן. חסות. פא יוד.
 כיו מצע מתן יא נטע נטע. וחסות. פא יוד. כיו נוצרה. יא יצב. פא יוד. כיו נמשור. או
 ישר. פא יוד. כיו נקום. אלו קום. פא יוד. או כיו מקרה. יא קרה. נחלה. יא חלה.
 ופולים. כיו תן לב. ואלו חנן לבב. וכן אויכזים נזרה. יא יזרה.

§ קסט

והסרינו הנזכרים. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 הלעט עין פעול. והאותיות הללו. לומר. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 גדול. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 הוסיפות אלו האותיות. כיו נוצר. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 היה עליו פעול. וכן נוצר. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 וכן הלוי. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.

§ קע

אמנם כיו המעשה. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.
 פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד. פא יוד.

אנו

לה

חלק ב מאמר ג פרק ב משקלי השלמים בלי חוספתה

פעל על שמתו על ושלם ואל נלא האל המה כ אפ דהיות עפ יו או לעה הא ש
ד און פעל גנות התקן וכסויט און פעל מות תוק והכני חונך כמותו /
התקני או תוקן וכדי אונים עולות והכסויט עולו כלם כמותו הוא ונעמא הוא ועפ בעולו
אשר על (המשל) : המותה חסודו (תפליס ליה) ושלם המה שנות אלא שיהל דעקר האול
כאול הנה זאל פעל ואתם אשר הא כסול כיו עלה ניה אשאר בל אה יו ו

פ קער

פעל למה שמתו על ואתם כיו לבב ענב שעיר אה כפוימ אול פעל כיו לבב לבדי
לבבכם שעיר ואשו והדי ענבים והכסויט ענבי וכל ין נכר נכר כסויט וזה
שעמא נכר האת (בדיס אה) כל שני אולי חסר הנכר ואל שעיר שעירי שעירי שעירן ליה
(יה יו) אל ועירן כעמ הכניס (לה יו) הוא עברד שעיר יעמי שני על או העיררה (אולס)
אשר עמ ופוך לעירת למו (אוד ב) והדי ית נעמ שעירות והכסויט שעירות ושלם (הא יו)
ובכני שעירותי שעירותי וזה ש ית דשל בה כנייה לאחיו על הניה תלמב ואל
זולת יוד דאל המה דוד אחיו הניה ואל ולמב אשם לאחיו כיו היכל כסויט היכל
היכלים היכלי היכליהם ועל הנכה היכלות (הוש ח) יל גאל האו קטי ואלקויו (הא יו)
ואולי בכשיל וכלפות (תפליס עמ) זנה השל וביחיד פלף אלם ::

פעל

למה שמתו ליה כיו תבל הלל ב אשר (לש יג) אינם נטיס אה כסויט ואל קדי :
ועל פעל יתאר קהל פעל ::

פעול

פעול כיו אונב אפוד יבוס אעמ אה קמ הנכה והכסויט י כ כד אונב
כי הניה קמ או למב כ אש של על אחיה והחוס והלוח דמנעה הלעט אז
אלע אולס ועל דיס והכני קמ אבוסק (אוד אט) ונמו אסודין ין אסוד שלע הניה
אז אש ליה כ כיו פעול ין אור אבוס (אלג ט) כ לש הוא תאר אבהה פוטרה
שהוא ין אעמ כיו האמנים על עלע (היב ט) כ לש הוא און פאראע ונה הוא תאר האט
והאונב ויהא שלם המה כ יעלם אה (דאליט ג) והדי כי עידמים הם (לש) דעוש הניה
דעקר יוד הניה ואל ש ער שלל יערום ויהא (לש ב) ושני דיס ויהו לעמ ערוקים (שא ב)
אל הכס למו ונה לשא הנגל דעם אחי עפ נסת ויתעל אכ עפ הנגל דעמ אה זכ אל
יהי כיו עפ אט (לפת) הוא אכפודו ין עפ חאלזט ערוקים (אוד ה) למו אכפוד
והנה היה ערום (שא ט) שהוא מורה על ערה ונעה והאסורה על גה הכיו יתין עמאון
דאש ונעמ דש אום סעיו דעקר חולס קהל דיסו תפליס אונב אפטיס והנגל אחיה
ניס זל על עפ נסת אפטי ::

פ קעה

פועל חולס סאחיו על החולס אה חולס ואל יתעב כיו אונב כוב עולם הכסויט אונב
חולס

חלק ב בואמר ג פרק ד שלמים בתוספת הא

בא

הנהיג שלח פועל לטעם שיהיה סמוך למקום שבו נשפתי שפלתה וכן למה עולמות מלכות שפחות והסוד שפחות שפלות (ואם דנוי ובישוי היא דקמתים וכן ידקתים א ידקה או 2 שא נ צד

קפו

פעלה הפועל שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

קפו

פעלה הפועל שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

פעולה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

פרק ה שלמים בתוספת תו

קפו

כבר אומר (קב) כי אם העו כסול לשם הוא 50 קנה חיבה ואם הוא 50 קנה או מעו וכו' על הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

הנהיג שיהיה חסר והכל לאו נ כמו תרמה תרה עצה עמה עולה כ אלה שיהיה חסר מאותו פועל כו או לטעם ביה דבר קולט מאו כו ותרב עצב עצם ומה (כא) על הארץ ומה ומה

חלק ב מאמר ג פרקה שלבנים בתוספת תיו

היו רפוייה כל כעני הוחזק וכיון צדקה צדקתי לפי שכל יפעה ואלו כעני צדקתכם
 אלה יפעה ואלו ביע כתיב (ל' ג) אף יקרה תעורר אלו האות אלו דברי תיו דסוף
 ואלו יפעה ללדואו כעני התיב יאולה ואלו זוחמי שוא נח כיו עשרתי גברתי וכן
 כל האות שיעצו דעניו חסני הוחזק דתיב יאולה אף התיב יהיה סוף תיו אענה
 אף שאל עצה ויהי עשתיקה היו זהבתי אשת אול שאל עצה כי יא אשתי היו
 תישתי וכן זה לש יחזיק אלו ברקט אום המ כי כיו שיענה יא צדקה צדקות
 כל עושה יא עשרת עשרות כי לא תעני סוף הוחזק בקלות והלאות סוף (הית)
 או (רות עניי סוף הוחזק ליעצו כל כעני הוחזק כי תחתיתי כולכותך
 וברכות עניי דו זה ודו זה כיו תחמות כולכיות ענה פליתיס לל נספה
 אלו פליתיס לל זכר ו תעני סוף (הית) אף ברקט כיו יא בריתות
 בריתותיה (יהוה) התיב בריתותיהם יא שאל בריתותיה יא תמישיות
 וחמישיתיו (וינוא) התיב תמישיותיהם יא שאל תמישיותיו

פ קפח

פעלת או פעלת ואלו כי יא שחלת תכלת גברתי יעשרתי יעשי הילתיס האלו
 פעלת כי מא שוב ליעצו וקסויכות והכני עשיתי עי כולכי גברתי עי
 ברקט יתעניס הסוף יעניס כיו כושכנתה (שאות יא) חברתיך (זאכי ב)
 תהמות יתעניס תהמות אף שאל עצה ואלו האות התיב כעני יורה כן כיו לתעניס
 לפענה כי יא תהמה היה מאו או תהמותו כלפי תהמותו אלו תכלתו
 אלו שכי יתעניס שעות אלו דעני יקאו קדו התיב וזענייתס יקאו על תע התיב ואלו
 התיב העשרה (יתו סוף) והסויכות לעזאם יעשרתי וכן יעשרתי יעשרתי אף שאל יעניס
 התיב יעניס ודיון אלו תפעלת ואלו היה תהמות מאו תתעניס ואלו יעניס
 זכני תהמה וכן תשיקה יתעניס אשת קניס תנישת יעל השל אף כי יא תענה
 היה מאו תשתי והרטי עשרות עי פעלה והסוף עשרות יא אף שאל תפעל ליה
 תהמות יתעניס ואלו האות ואלו אף שאל כעני תהמותיו (מא כ) שבעתי תהמות ויחזיק תמה ואלו
פעלת לל ואלו כיו יבישת וכלת תנתת נחשת קשרת יפיתס עי פעלת כי הוא אלו
 תעניס דסוף וקסויכות וזכני תעניס החומר עניס יא קשרתי שבעתי תכלתו ואלו
 תעניס תעניס קדלו קנעו והרטי קשרות וכן כעני

פ קפט

פועלת כיו חותמות כותרת עופרת וקאות האון תוליעת והכני חותמתי תוליעת
 והרטי תולעות וקסויכות כותרות וכן כעני

חלק ב מאמרג פרח ז שלמים בתוספת אות בראש

כאוי אבינו בוקהלו (ואי כדעת הרמב"ם) (כמה אל עשה); ומחוייט משביל בקביר יעשה הא
 תורה מנגינה מנגינתם (איכה ג) וקחי להם מצעורה (יעזרא ט) : והחלוטימ בזמור:
 כוש עול מקצוע מכוון ויחיו בשמנים מקצועות כלם אז ילתי אלם למקצועות
 (עזרא כ) הא תערי מקצוע כי כל שום אות האל קמא אז ילתי; והחוייט
 בזמור בקול מנעול; אל מאה אז ילתי; י י י

פ קצה

מפעל כבשל מבלט ודמא תורה מבעלה וסנה מנקה מנקיותו יב/מראשותיו
 (קרא כז) הערי מראשה ובישחם וקחאם הפא למשופטיו אמת.
 (פ קז) ובוט האל כמבט; ועגה מואנים הערי חווי מאזן ואל אל שבת ויג אמת

ק קצו

מפעלה כיו מלחמה מושפחה ודפט היוז בזמלכה וישי מולאכה ויוב חווי
 מולאכה ויבא האל כעג ודמל השם ממשלות ונפית האל הזה אז יאמ
 דינא דה הא תורה כמול; אל צם יתערי מפעלת כיו לאקא אליו י י
מפעלה כמפעלה משיענה מהפכה עטיס דה פעלה מהפכת (עטיס ט) מחדשתו (אטי)
 (אטי ט) האב עטיס יפתי יפתי ואל ילתי; כיו מהתלה מיעדנה מוהתלות
 מיעדנות;

ק קצז

מפעלת משמרת מחברת מאכלת מוערת מחמצת מרקחת ולימ זערה ודמילט
 וקחי בתו יאשה כיו תו הערה משמרת דה פעלת וקח אותם שילא וקחי
 קמא תורה יי זשיתם ידמו דה תו תורה כיו ין ממלכה מלחמה ובייכוט ממלכת
 מלחמות מלחמת ודכני מלחמת מלחמתו. והרע עמ טעם ויהי חלה הכניס י
 מפעלת ויא ין מפעלה יפ שהוא כול לשון כיו למי הכניס ין פוקדת ויא ין פוקדה וכן
 דה קצט יאלי פעלה או פעלה (פ קפ) אל דמדי יפול הבא דה בתו סו/קחי יחיה
 כיו משמרות ממלכות מועפות ובייכוט משפחות מועפות (ג ד א כ) וכן זכני
 מועפות (מאטי ט)

ק קצח

מפעלת מעלת מכוונת מחלקת מלכה ודכני דה קטרת משקלתו וי קח' מושמרת
 וקח' מסרת הקיט (יחז ט) ה מאסות וכן יפ מכלת (יחז ט) מאסות; וידי של מאה
 סאה שמינו מלכות וכן זכני; ואלה הם קט' (יחז ט) או (קת) כיו מבלגית מסכנות ונשיתם מוד;
 דכ ואלה הביעם;

ק קצח

מפעל כיו אשנב אשנב קטיט ואלה קח' אפיס ומימי אשכרים וסילגם זעטיב אשנבי ואל
 ילתי כאלף וקמא האל סביר מקצב וקח' בפי אשמן חרבע אשנבים; ואל

חלק ב מאמר ג פרק ז שלמים בתוספת אות בראש

הפעיל עול עול. כיו מצויב ועד מרובה (מא יב) בהו בעקב. והלויים אפרוח אפרוח
אפרוחים. ועד נקד אשכול (יב ב) זה אשכול (מא יב) בעני אפרוחי אפרוחק לי פעול ומל
כיו מן חוש גוף והלויים ומהו (מכילתא) וכן זכני והוא לא כנפג /

הפעלה עולה עולה אעדה עעית עי פעלה הזכרתה ילך אשמונה

ועעית עי פעולה ידני נקד אמתחת ונעית יוד עי פעולה אשמה נטויה
פי פעלות /

הפעל

תפעיל עול עול עולה עולה. בהחזק כיו מלמד תבדוק. הכותים כיו תשפץ
וזהו לטו בקערה. הלויים תענוג תחלוח תנודד וזהו לטו תהפונה
תעלומה ונעית יוד כיו א. ונתו לטו תפארת תפלצת. והעני תפארתו וזהו
תלבשתו. והלוי ונתו לטו תלבשות כנעו ונעית. וזהו לטו תחפזני. והעני כיו אלה
אלו. או הו קראוהו א. הנותנים כנעו ונעית. וזהו לטו תחפזני. והעני כיו אלה
יצהר ילקוט נפתולי. ונעית יוד. וכן אש בזה שנה. וזהו לטו תחפזני. והעני כיו אלה
הרוחה היעמעות (יחזק) התחפרות (נעניא) א. בתפל. ואני ציך אמתיקות נעית בן
יבועים /

פרק ח גזרת חטרי פה נוין או יוד

דע

דע כי השמות שפ שלם טן. או יוד כעפ לדי. וכן הלמד צרש לקח ידרכס לחסר בשמות כמו סיחסרו
בפעלים. וכאלו נרגז. ולפי אופן דגש חזק בראש השלה. ויסוסי ויס בלוא. ודעטים בלוא בראש /
מיעל - על עיל עול עול. כיו בנתן מושע. בנפץ מריח. מוכיר מושור. מונע. וכן מוצב מרדע מנפר
עומה פי הנותנים והכותים כיו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
אלו השלש מושעו מתבנם. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
אלו השלש מושעו יין לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
אז ינתו כיו מנעו יין לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
מיעלה עולה. כיו מפלה מתנה. מנפה מוסקה מועבה. והכותים כיו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
כחזאי דעיים (פ קפו). והכותים או ינתו כיו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
העקה כיו מצבת אקן. וזכני מוצבתו. וכן מפלת מופלתו. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.
וכעני האל היה הוא מישאת ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע. ונתו לטו מנע.

חלב

חלק ב מאמור ג פירק ט גזרת נחי פה יוד

פירק ט גזרת נחי פה יוד

ו רה

עלה ס' יצוה דעה יערה שנה חמה לדה מרע קסו ביט ודכשי יעצת שנת חמון ויבלי
יצות גדולת זין בצות אסק (בא ג) יצות מרז (מזג) לי שני סלקו אונט הרין וכן קטני
יצותה (מזג) וכן קטני קטני יצות מרז ויבלי אז יצותו יצותו וכן יצותו
לדות ויבלי קטני יצותו וכן יצותו ויבלי קטני יצותו וכן יצותו

עלת דעה יבדת שבת והכני לדתי דדנה ודכשי יצו און אונט כיו יצותו ויבלי יצותו
שצואו לי תוספת אונט מלא דעני קאוב או יצות אונט או (לצו) ומילום קצתי היצותו

מוצול - על רב נח פי יקואו דתוספת נח או דתנו קמו וקחולת און יו נח תונו כיו מוצול
מוצול מוצול מוצול וקלוח השם מוצול ויצרה הס' מוצול מוצול וקסו יצותו יצותו

היצות יצות כאלס פועל כיו מוצול הינו והצותה לי שני באלס פועל יצות יצות מוצול
היצות יצות כיו מוצול הינו (מזג) יצות נחולת האל ויבלי כיו מוצול יצותו וכן

מוצול - מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי
מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי

מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי
מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי

מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי
מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי

מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי
מוצול מוצול מוצול כיו מוצול יצותו והצותה לי (מזג) והיצותה לי (מזג) מוצול ויבלי

פירק י גזרת נחי עין וי

ו רד

פל פיל פיל פול פול המונח כיו רש דר יצו יבלי ויבלי פועל וקסו ביט יצותו ויבלי יצותו
היצות או יצות הרע לקח הרע הנפל כיו יצות הרע יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם
יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם
יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם יצותהם

חלק ב מאמר ג פרק י גזרת נחי עין ויו

יוט וסכני ימיו וימיה יצויהם ויא ישד חוח שורים חוחים ויחויקים ישוק קוז פור לוח רוח
 ומאי זיה שוקים אכיליו יא ישוק ביין אלו הרבי די שנקים ויהי יקאו להא נרה קסול די
פלה פלה פילה פולה הגולגולת כיו קמה צרה במה נפה בענייני צרה ערה ישובה החמיני ישובה
 בינה החולק קמה שאפה ואלמיני דעה סופה ל אלו אט אלמנה זעליה נסתי כח טעק אמר
פלו צרת במתי צרות צרותיהם ערות צרותיה צרותיהו יציל ליה אלף לאוס י י
פיל ואלו כיו בית צית חיל יין ליל עין עיר שית דסולח די כליה ויהי כיה וסכיני אט
 שלש צורה ביתו עינו חילקם ענק ושלש סייני עירה שיתה ויהי אט שלש צרת
 ציתי ציתים ציתי ציתיה לילות לילי ושלש זעס הייה חיליים עירים עניות ובסופם חילי
 עניות יא בית בתים וכל ירות די ויהי ואלף בגיה

פלות פלות פלות כיו ערות גרות סכני ערותי חולק ומאי יצירות כעכה (ות) בשת נפת
 וסכני בשתי נחת שחת רחת וסכני שחתם י
פלון זרון לצון ששון נמך זרון לצון ששון שיצני לאא לא כילפי ומאי חייצון מיכון ויהי
 חייצונה קייצונה תיבונה י

פרק רה

מפולר מפולר פולה פולה כיו מקום מלון מנוס מגור מצוק ונפתיס די פעול המייכות מקום
 מלון אחוסי החלי מקומות מגורים נבא יא זעלי ויהי אלו (א) ויהי ויהי העכה
 כסול מצובה מלונה מרניצה מצודה מכונה מצודה יס הלוח ובחולק חוקים אבתאלי ונפתיס
 יוד ונפתיס ליוח הוס מויצה מויצה מויצה ונגיה היה אט מרזור במצודה ואלהיס סול
 אלו אסוך סין (יהי) וכהו יבאל קום יתור וכן ריב ואת יריבך (יטח/סס) וזהו תבונה
 תבונה מקמה מרניצה ומשוגרה אט נפתיס אלו יא ממוצותיכם (יהי סה) סולס י שווי
 וכהו בנה (אסתי) השדה הבנה הכנה סולס הקונה (איכה ז)

פרק יא גזרת נחי למד ה

פרק רז

פערה פערה פערה פערה כיו שדה קנה הנה צלה בסמיכות שרה חזה וסכני שרי שרף שרהו וכוני
 קנים ובסמיכות הני הני קנים שרה שרי די סכני שדות שדאפיק קערתו בענייני צרה
 אכה רעה הסמיכות רעה רעים ובחולק הונה חוזה רוניה רוחי וכהילי פכה הנה י
פערה פערה פערה כיו אלה בנה קעה שנה ישפה וכהי אוט (א קפד) כהיל זן אוטם אפן
 אט יסכני סף סולס אפתיס ויהי אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס
 חיליט ויהי אלו חיליט כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס
 ישפה ויהי כח נפתיס אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס
 אלו (א רד) זעור חס פעק ואל חס אלפי ואל אלה אלה אלתו יא עני והוי זכס יא סל ז
 סכני (א) דלולת כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס כהיל זן אוטם אפתיס

חלק ב באמרג פירק יג משקל גזרת המרבעים

פ ריג

ונלויס אהבליק אהטויס אהן זיהא אהט סוף פו אהנד אהנדקת ברלח ברול גרונ
גלמוד גזבר גננה גנפים גבעול גדול חוביש חלצב חרעם עפאר חבצלת
עקבר צרפל פרעיש פרידס ישראל פתגם יודיס זויכס יי

ס ריק

זכ נכאויס סעל חול אהטויס פו אהנדמון אהנדל / אהנביש אהנדון פהשגן אפרדע
שישטון וואו אהנדקיק פשוט סוף פה פתק על פה אהטויס סלווה וואן פה
אהט סוף פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה
אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה אהנדקיק פה

נישלם החלק השני

חלק ג מאמר א פרק א בגדר הוראת הפעל מח

הוא העלם (הענין והוא גדול עכ"ל): (ה) המספר הוא העלם (עושהו/מא עובד):

הדרך אשר הפעל מסופר בו הוא על ג' אופנים

(א) דרך החלטה (מאמר סניני/מאמר) (הוא דלטי/מאמר) והוא הפעל המסופר דבר

לפי אלה (הוא הענין) הפעל המסופר על חלק מה חלקי המספר / ויכיר ויכיר המספר והוא המספר

(ב) דרך המקור (מאמר סניני/מאמר) (הוא דלטי/מאמר) והוא הפעל אשר הוא יחיד

כפי אס זולת המספר והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

(ג) דרך הדיבור (מאמר סניני/מאמר) (הוא דלטי/מאמר) והוא הפעל המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הפעל המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הדיבור הוא שליש חלקים

עבר (הוא הענין) (הוא דלטי/מאמר) והוא הפעל המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

הוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר / והוא המספר המסופר על חלק מה חלקי המספר

חלק ג מאמר א פרק א בגדר הוראת הפעל

הגוף גכ שלשה

- (1) מדרב בעדו (יהו ערסע פרוטין) : כאה היסטר דגלו הוא עלא האלפי.
- (2) נוכח (יהו צויטעס פרוטין) כאלה גיל האוסע עלא האלפי :
- (3) גסטר (יהו מיטעל פרוטין) כאלה הפלו היסטר זעל שלא יולט הפער וזולט האונד
 המין אלה על גיל הם פעמי
 זכר (וואסילעניס ודעליק) אס איל העלא יכ :
 יתרה (פטיאעניס וויליק) אס איל העלא נכה
 המספר אס על גיל פעמי
 יחיד (פיוולאמ אוינפאק) אס העלא אסוכר אעלם אסר :
 רבים (פאוראלי פיל פאק) אס העלא אסוכר יעלעס יולט אסר .

פרק ב בגדר הוראת האותיות המחברות בפועל

פ רכב

אחריו אסאנע גיל הפעל וסטאן העלים לו פחא עתה קזה הם סגלים קניל קזה אחת
 זכרים אסען זכה כי כל פעל ללשון עדי וזכר על שלש אותיות שלמות האונס
 על יוסג העלן קחינית עליה והאותיות החקיקם עזי על שלש אותיות הלשן הם אותיות
 הלשוט הינועניס והגיליו האוספיס האלה גכתיא וגם אסר הפעל עס מה שרפעו וזה אסריו
 והם עלול אהקעה איניס. (ה) סעע העלן (האוטעסער צייכען) וואס פאון קניל אלפי
 זה (פ רוט) : (ג) סעע הגיל (פענגעליכע עלעסטיאונג צייכען) : (ה) אותיות האקווא
 זפעל לשל חקיקם זולט אלוט או חקיקם קלות היחס (פראמאטי צייכען) או הינועס קלות
 הקשור (אניינלעיבונגען) : (ד) אותיות ניפפית (פראמאטי אדער פאליט) הקליט
 טספויט הפעל שזה להוראת על כל זערה אקאה אום אלה אחי .

פ רכב

האותיות החקיקת לשה הפעל אסען הגיל הם שלש אותיות האכונותן הניעום זולט
 הגיל (פראמאטיא פרוטאמאלי) והגיל האיל והלשן והיסטר והקניל הם בחוקיק
 אסר הלשוט וסעע תהילונן וקעתיא יקאוו אותיות אילון לפע הלה ואותיות נוכח
 אסר הלשן ויהא אכ הפעל ללשון עקרי אלה זרכיקט (אויפצויטוס ציטאונג קעלען)
 שלש האלה האורה על הפלו א וואותיות זולות הגיל האורה על העלא זי פקדו
 זרכיקט שלש פקדו וואותיות הפעל זולת האיל אקה האורה על צופס יחד זכר
 (פ קנה) בקרתם אותיות הם זקיקם אלוט האיל אקום יצטויס זכרים זולת אלוט
 פקדו יחיה זכה שאין לו הוכחה וואותיות האיל זכר על חקיק יקוא לו שלש העלא
 קדמיו כי עלי זולת הגיל או צדד זכיקת וזולט העלא (פ קנה) וזכר אס יקוא פעל

196

צט

חלק ג מאמר א פירק ב בגדר הגזרות זמים פרו

ובן המצוק ילתינו גם לעל ולתת ולתיר ולשור וללר התבונה לעל (פ לדי) וענינת הנליות לנו ונכנין
 יכילו דניבס אמ ינתם לעיה עתה הוא ווי החקור כיו ם ולחלו מהדמות יתקף ועל ונעשה לו
 (כח ל) ואם ינתם לעיה עתה או כונו הוא ווי הפלק כיו ובי גור אפק א ועניה פ
 ול (שנות י) ם דבר או עז ילמא ונאמרת וכל אם התקיע עליה הוא גם ווי הפסק (פ לדי)

פ רבו

אמנם הואם אותו גכלם השעות בקחם אלות המם כפי התבון לעל ונאמר
 פירק י והואט שולם דנינו כהוראתם גלות יחפם חק לעולם קנינו הוא פתחם
 על המז סליק התיר עס קים אכז על המז חמר דחנינו הנון ואם הוא מתחם על ק
 ער יהיה הוואט גם ער יח כאלה היה זה זה היה זה ואם הוא מתחם על ק עתה
 יהיה הוואט גם עתה זה פנסוע התרון ונאמר בנשיה (לחדר) כשה נסע אל אחרם
 גבוהם על החל מועד ירחצו (שנות כו) כשה יקו או יחצו • פישנוע יעשו וק
 ויצעק (כח פ) כשה עס זה עתה פרחותו פי חין הועד ונות נס (כשה יחא או
 יחא) והער עס זה יחא חזק בשע קלות היתחום זה על דחנינו הסד והתלוי /
 ויקח הפקל הלע להוא התבוט עת העיר עס זה כיו ם בחתי להגיד לק (כח פ) ונקח
 עס גם יחא כח שהוא קלו המחקר וסמא כיו הישמר לק מרבד (שנות ל) וכלה נפכ
 (ויחא פ) והעל ד גם יח הוואט על הפקל במח קלו חוק המלטה חלר הוא יכיר
 עיו ודחל שוש הלשון אמוד הדאו גלוש ועומת אכח וכל למחט הצעעס :

פ רבו

והאותיות בוספת כחל שח לעיר כלל הם אותיות יח וי כיו ההלכות (היולס) וכל
 וכל בנדחה וילסי ם עליה וחסובה (שנות ל) הה נוסף הישמר
 תלמודו יעל עס ולפת אחר הלל :

פירק ב בגדר הגזרות ומספרן

פ רבו

כל הולם הוואט תועתא ונלתיס לעומת ולעני תועתא גמי אותיות הלל ונאמר
 גודר וכל נאמר כי פקד שמר זכר • ונכנסה הם גודר אמר • על ללתיס תועתא
 דעיתם על דחן אמר • יעב ילד ידע • ירה אמר • על לעומת דכיר אותיות הלל
 על חק אמר הוואט אביסר שבי ריץ גודר אמר • על לעומת על סכד אותיות
 הלל על חק אמר ונחם אבס :

פ רבו

והסבר בחוקה שני העק גוואט הוא יח וי כיו הסתן אמר אמר אותיות הלל או
 נכנסת אות הנה יח וי נסר • והסתן נובל חזק או זעל • חל לאוהם כחל
 ס הלל לך • יחסר דעתיה ונלטה דבא • או ללתיס אותיות אחרונות בזכות תוס
 הראויה ונלטה דבא וכו ללתיס אותיות דעיתא אלה לעיה • (פ לדי) והעם נסר

ויח

חלק ג מאמר א פרק ג בגדר הגזרות ומספרן

ענין שמונת אבות (כ"ה) על אופן זמנה אחרת אומץ בסוף. וכד ידעת גם כי כל פסוק ופסוק
 זון קיים פחות מאלו אומצות שלהם. ובש כללים על תבנית פסוק. ידע האמת המאלץ כל שאל
 ענין פסוק. ובאות הלכה נראה ענין פסוק. ובאות הלכה אזה פסוק. ידע יצחק בן יצחק
 ע"ה פסוק והנה זה פסוק. ידע

הגזרות התחלפות התחלפות לשון הם אומצות בסוף. ידע

(א) שלמים. ובש הפסוק אלה שלם אומצות הלכות. כל שני פסוקים קיימים יקבל המצויים יקבל
 המצויים. וזה לשון פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.
 אומצות האומצות המצויים. אז לא תפסר ולא תעז אחרת אומצות הלכות. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ב) חסדים. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ג) נתינת חלק. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ד) נתינת יוד. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ה) נתינת עין. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ו) נתינת יד. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ז) נתינת יד. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

(ח) כפול. וזה כשם פסוק ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

כד ידע זה לשון פסוק. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

פרק ד

ויצא מלך ארמון. וזה לשון פסוק. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

או פסוק. וזה לשון פסוק. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

מאמר ב

בתמונת הכתובים בלחיים נקודים והורחם

פרק א בתמונת הבנין הקל והוראתו

פרק א

הבנין המולך תמונת פסוק (האומצות אומצות). ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

העבר (האומצות אומצות). ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

האומצות. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

האומצות. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע. ואלו אלו הם ידע.

חלק ג מאמר ב פרק ג בתמונת בנין פעל הדגוש

הבינוני והפעול ששם הוא ועונה לאו, ודגשיו הם דגשין ודגשין קטן, וסמך נוסף מופיע
 ועם דגשיו לבנה אחת, וכלומר האותיות האלו, וזאת עצה יחידה בעצם סמך זה לבן
 מקבילת, ודגשיו עם כלל האותיות, כי הדגשנים של האותיות על פני היותן דגשין יי.
 העתיד נעם אותן בענין זה הדגש לאו, וזה דגשן של האותיות, ועם אותן לבנה, ודגשין
 דגשין כיון אדרבך אשלה, ודגשין אשלה, ודגשין אשלה, ודגשין אשלה, ודגשין אשלה.

אדרבך יובל לאו האותיות יי.
המקור פקד וזה הדין הוא שם יסוד יסודי זה (הוא הדין) ובהו נוספת זקרה ואותיות (אם נעם)
 ואותיות כל אלו, אך הם נחיות ענין הדין האחרון

הענין אחר שזה הדין נקרא, וזהו נוספת מקלטה נעם, (אם נעם) וזה כי על פני אחת ואותיות
 אחרת שתיים שליש אלו, ולכן הדין שדגש אלו אלו, והיות החית אחר
 כיון בן הדין, הדין אלו, כיון נקבדן, נקבדן, נקבדן, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין בפני אלו (אם נעם), וזהו אלו, ולכן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו.

פרק ד

והוראתו על הדין (א) כינוי שלש האותיות, וזהו אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 אדרבך יובל אלו, ואם הוא על הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 והוא הדין אלו, כיון נקבדן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 דגשין אלו: ואם הוא על יובל אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 למד (דגשין אלו) למד (דגשין אלו), ואם אלו יובל אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 נקבדן אלו: (ב) או שהוא על הדין אלו, או לדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 והדין אלו, כיון נקבדן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 כיון נקבדן אלו: (ג) וזה הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 כיון נקבדן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 כיון נקבדן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 כיון נקבדן אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו

פרק ד בתמונת בנין פעל

פרק ד

הבנין הדין תיבני פעל (הוא הדין אלו), וסמך אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 העבר פקד הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו
 הדין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו, ודגשין אלו

חלק ג במאמר ב פרק ד בתמונת בנין פעל

נכונות לאור כל האמונים אמת, וזה שם ציבור אלא בתעורר תעורר הנהגתו אצל
 המדקדק עם לחוש בו צנוע גנטי (מאליה) וצנוע לא יוצא בו כל, וזה שהוא מן הענין הזה
 פשוט, תלבוט לזן פעל, ולא הוציא הפעולה (א) הפעל הוא בפעל, כאלא תאמר על הפעל
 יעבר תאמר על הפעל עבר, והפועל עמו או עמו לא עמו עמו, וזה שהוא פשוט
 אמת ואינו דבר, פעל פשוט או לא תאמר עמו עמו, או יתכן לו צנוע

פרק ד בתמונת בנין הפעיל, ובגוראתו

הבנין החישי, תעורר הפעיל (כאמור איתנו) ושם הוא יפני האל, ויקדוש אלם

חיות הוא יודע עם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 העבר הוא חיות על עמו שם הוא עמו, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 והפועל הפעיל, ולא תאמר הפועל עמו, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 הבינוני והפועל, ולא תאמר הפועל עמו, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 הפועל הוא אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 או הפועל הפועל, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 העתיד אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 הצורה וזו, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 תלך (שם) וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 אמת ואמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 האמונות אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 מהפועל הפועל, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 פועל אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 ואמת אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 המורה הוא אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 (שם) וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 כל שהוא, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 לפועל, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 שם הוא אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 הצנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 נוספת אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 או השמונה אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,

והוראת העל (ה) הפועל הפועל, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת, וזה שם צנוע אמת,
 והענין

חלק ג כותביר ב פרק ה בתמונת בנין הפעיל והוראתו

הפעיל (שהוא זעלמה) וכן שבב השבב רכב הרקב והפעלים היוונים וכן דענעס הנהומי
 יושעם הזען בה לטוט כו. נקת סוזת (שה גמית) מוקת (שה סגמית) ויוצו וזע י המיות (שה
 האט אוסקינקן אמניק) וזע לטוט) וכן ברית לי אוילי הקרית סי אוילי (ב) או סלגיה או אמר
 מהלניש בעלזים אהמאט פוזר או יוזא יאלי שונר דהפעיל חזק הפעולה והפעולה יותר זענען
 אפטי וכן יצאו פעלים מוזמאטי ית דכפעל ווא דענעס שנישו והמומקס המומא הלי פו
 הישכים השליך וית המומא אפרי שתי שונא האטי . . .

פרק ו בתמונת בנין הפעיל

הבנין הלי פועל הפעיל (כאמור באסינווא) יושען גכ הא כוזא ופ האומיט האלואטי
 האט פנימס או זעקן היטל או קרלי יעם סעזי ובסתיג צעט ודענעל זעקן ודענר
 זערה יעזי הפקד או השליך והזעיל הפקד או הפקדה או השליך השליכה וסתיג תפקד
 תפקד או תפקדש וקס זי על הסא והטל תפקד על אומיט אונא יעזי הפקד או והמליך
 או המליכה והמלי לא המליכה (יחיא) וכפעל ויווי איל זי אפטי שיתבואה זפעל כ זמ
 הזען בה המומא תיה פעול מה הפעל בה דהפעיל וואן סוב לו דמא הכען . . .

פרק ז בתמונת בנין התפעל והוראתו

הבנין הלי פועל התפעל (ווסרזי וסל כמות) וסעו הא מי אפטי הלי זעקן חזק זעקן
 העבר בה סונק ואחריה התי לזא נח ועומט האט כעומט התי דעקן זעקן פעל (כי ס
 תפעל סוב המומא הפעל פס הפעל ית זפעל תאז הפעולה לאחר והמליכה אפטי
 או זעקן וקס פיה אומיט השונא יצא ק סוקי זען פעל פו התי פקד וי התי חזק והמליכה
 זעספטי פס קרא וכיוצא והא סון הזען זעספה פו מתפקד ופעול איל זי והמליכה
 אילא גכ כיוצא ולי הא סון הזען מתפקד או אפטי התי - מתהדר (שאוי סה) וקס
 פס אומי אהמיה הפא קנין זכ הזען והפעול זעקן כיו התפעול מתפקד מתפעל
 וקעל הא חוט זפעל פאי יפלוס גל פו מתפעלה פו (כ) וזעקן ואפטי אפטי זעקן
 הפא סקל כווי ופ זעקן יתנחם (יחיא) מתפעלו (שה לי) והפעל פון אפטי (שה
 המוקד והלי אומיט שונק זפעל והפעל יפרי זעקן . . .

רמז

ודע כי סלפס אמט ואומיט המוקד בהייא זעקן ית אק בינעס ווהזיי דעקן מתפעל כי אם
 פס סוק או טול תבא הפס זפעל תיה תפעל פו המתפל י ספל המתפל י ספל
 המתפעל י יפטי וקס פס זעקן תפעל תיה אטוי ויעז אפטי פס כו נעמדק תי המתפקד
 וקס פס יתפעל תיה וקס תפעל פס פו הורבונתא תי המתבוננת (ויאזי האט אק
 אומי התי נעקן אפטי זעקן תיה כ פטי האנה אומיט התי) וקס האפטי התי הוי חלפה
 כז

חלק ג מאמר ב פרק ז בתמונת בנין הפעיל והוראתו נר

כתיב ושלש היות אצל ארבע צורות הלחיים האלו ואם כפי גוף או טיב היותו אצל ושלש
בבגד, וכן וישע את היתו מתדבר (בגוף) ת מתדבר - השבחה (וישמח) ה מתעמדות,
וגם אצל שם מוקם בבגד ובין כלת אחרים מוצאם אצל המעשה וישאית בגוף:

ד רמז

והוראת בגד (ה) הוראת פול חער, וא אם הפעל בגד פעל יוצא לולאם, אך הפעל
הנה הפעולה אל עליו באופן אלו אצלו הפעל ויניח הפעולה, וגם גלה,
(ה) האט אוי (ה) התגלה (ה) האט זיך מלפני און (ה) ויתן לך למה
הפעולה חזרת אלו ע"י אנושי, פעל שמה מלפני אלו, או הפעל, באופן שהוא
סוד אחר שפעל, הנה התגלה (ה) האט זיך אפצוץ לטעם) ויתן לך מתבוססת
כרטיק (יהי יג) (ה) האט זיך און מניעם אונטערן לטעם צענטערן אונטען) ונעץ
פולט העצמות האחרונים, ו אומאט האט זיך מזה וקרא התפעל, והוא הפעול,
התפעל, כיו שפכה ל"כ וזע האום אז התפקודו (ה) האט זיך עכש
זיב צהל על אונטען) וראיתם זיה כי דגן התפעל הוא קוונ ומוא קול פא
דען הפעיל, ודען התפעל הוא קל והוא פעול הוא הפעל והם זקוק של טעם,
ועין אצל (ה) דמא): (ב) ואם הוואט האל לאר הבן מניה וואר האיות והפוט
הכלת מזה מני ותעשה, יורה התפעל על ז מניע, אז לולב והיות של פול
הורה עלות פעולה דעליו, וזו התחזק התחמק, התקדש התפעל, או אום פל
מזה ומנה עליו דמא זה ואין כי (אומען) וזו מתעשר יצוי עליו אמר על
ואין, וכן מתדושש מתגדל, מתדבר, מתפאר: מתגדל, ויחזיק: (ג)
וכן יצאו פעלים שלא יקרא ית זה פעל, והואתם פעל עונה קל, כיו התפעל
התחנן: והגל מה אמו העצמות דל הפעלים זמר יקא (ה) דמא ויא יצאו
יהיה הוואתם הוואט על, כיו נשבע נהר לעל דבר צדה מהר בפעל השפים
השליך דפסל, וכן סגן:

מאמר ג

באר הגרות אפינס שלמים

פרק א גזרת חסר פא נון

ד רמז

הפעלים
אזי כפי סוף ען ערוא אמת חסמי פא נון יפ אקצטריה טפם
ישאית בגוף אשג דעם וזו עש, נח, נפל:
בנין הקל יעס והדינל והפעול יקונו עי השמים, אץ שאין אפנהק אום, וואה אפנה
הנן ופלאם דגא, כי אין גל חנג קוטש הוואה; אל דעתה היתו ופלאם
קא

חלק ג במאמר ג פרק א גזרת חסדי פה נון

חסד הוא גמול יפה שאותו איתן ארבע שני אצט תבש יצח עי אפעל יפל ידד עי אפעל
 ונתת ידאו קלאותו עו ינצוד ינשור ונתת יקואו עי שז הפניס עו או תקום ווא תשור
 (וינרא ע) וצט ער אמוע או היל ידאו ועולק קלאותי כיו ינצק ינהם ינעם ינער יאן לאל
 נחת הפניס ינת עינו (ינרא ע) חסדן ען ועצתו ארשוק גאג ואלות ונתהום האין (סא ע)
 לנח שילו נהם וקא ער נח עי גאל ועי אפעל ונעט הנת שילו הום ונעט האלע הנהם
 ונעט ארשוק הא עפעל הנוע יקא לוח קלאותו עו הוק ונסוע נפול תפול לנעוע יאן
 אפעים תחסר הען וקא קופ היל נפעל ונה אינ אלא לנחוק ק אהב אאותיות לנעט
 או אוח הכניס עו בנשט פנשט לנשט מנשט ונעט עי גשטו ונעטו גכאו קלאות
 עו נפול עילאו או חסדן גש גשו ונעט עיל עילק (האסע ע) וקא נפעל גש
 ל נשק ל (קא ע) ונתת שיה אעל אפעל או ינעו הנוי חסדן ען קניא יאן

כהנא דוד ל כחי תשק יא נדר
 בנין נפעל קא חסדן ען גער ודענעל ווא געני ענר ושי הער נצל נעלמ ונעט
 הבערה הא סון הבין ונח היל נלע דגא ווא ער אמוע סערה ונח
 בחיטו עו ננערתי סוקה (תבא ע) יאן נחמתי כ עילת (קא ע) חסדן ען ולי
 קלאו גאל כנכח אוח בחיטו הדינע נדח נצל והעני אצל תנצל הנת הבערה
 היא ער וקא ער הלוטם אר לחסר ד נח הבין ונלע דגא (כ היל יורה עיר ע)
 חסדן אוח שפעל ווא היה אפעל אכ אעסר גכ נח ער כ אינ גאל אהב אוח ער
 אאותיות ווא יקואו ל גאלם קאוח אחתי וכן לנע ונעני הנחם וק ענח עו לנע
 בנין נפעל פעל גכ שום ונעטם אר שן קא אה אהילע היל דגא ער ער אהילע
 כה גאל אהילע הבין עו נעל הדינע מנצל העני ונעל אוח אהילע
 (קא ע) ונתת הער עוה וער נעל כ היל גאגה לענא יאן ידאו עני
 עו ווא נפר שום ארע גל (אוקא ע) הוא ענעל אר שאן ל פעל נפר אוח ארע
 הוא פעל אר שהוא פועל ונע נחם עי הילק (סא ע) הוא ענעל אר שהוא עני
 עי נחם ען אוח עו (שע ע) ענעל פעל אר שהוא יאן

בנין הפעל והפעל עו ער חסדן ען היל כל הען ונח ענח עו לנעטם
 העבר הניח הפיל הדינע מפיל הפיל מעל הניח אפעל מפיל ונעט הניח ונעט
 עניו עו פלעס ונעט אמוע ענעל ונעט ונעט הניח ונעט הניח ונעט
 ונעט לנעט יאן (קניא ע) ען ענע וקלאוט הא הען והפעל העני הדינע העני
 העני אצט אאותיות היל כל דנעל ענע אהנח אר (כ ער) הניח הניח הניח
 עו ווא ער אוח אמוע יקואו ער הבענע קלאותו עו הניח ונעט הניח ונעט
 יא העני (שופט ע) קלאות ען ל אוח אמוע
 בנין הפעל עוה גל ענע ונעט אעסר הניח ענעל כ ער ען היל עו הניח

חלק ג' מהמר ג' פרק ה' גזרת נחי למד אלה

ואשר פעל, הלא זמנה כל אופן העשי כמו מולת מולתה יבסס מולתה מולת רבי
 גולתת מולתתם יוכל שמה צמח שינת ידו מליע קודת בורה וואלף פעל מולת
 מולתה מולתים: השרת המוצת המוצת, הישר מוצת או מוצת יבסס ית' קס"ד
 אית' קולתת וע' (פוסקים ית') אפי' מולתת: הלו' קדח קדחי קדחו קדחנה (מת')
 ומצאן (מפ' ית' בא הנה) וכן קדחן לו (עמות ז') שאו כאלף: הנה קדח קדחנה
 קדח וכן בהפ' המציית המצאת והנה המצאת נה באו אחי הנה
 ושא לפיכך פאוס ית' ית'.

פרק ו' גזרת נחי למד הח

רנה

כל של שלף שו הו לי יפך הוא שנת נחי וגו' הו לי אפי' נח אחר תעור
 ע' שפ' ית' ית'.

בנין הקל, עדי גלה ית' ה' כפי אפני ההא גלתה בלתי הו אחי וגו' שא יבסס ז'
 ה' הו יעל שר' הו הנה הו שר' הו וטעם להתקחו אפי' (פ' ח') גלית בלתי
 הו אפי' וכן שא תת' אפיו הו ע' נפתי באפי' הו ית' גלית גלית גליתם
 גלית ונפתיים גלו. גלית הו ה' גלית: כי כפי אפני (פ' ד') קדח אפי' אפי' אפי'
 גלו או הו קדח המוצת ית' הו הו ומהו ומצות ית' ע' אפי' הו אפי' אפי'
 אפי' ית' ית' ית' ית' תעור הו אפי' וכן אפי' ית' ית' חסיה
 נפ' (תבוי' ז'): והנה בקרה הנפתיים גלו. הו אפי' בקרה הנפתיים זני ע' קנו ית'
 בתעור תבוי' דניבס, הו שבו ויבס (ע' ז') אפי' ית' ית' ית' ית' (הו ית') אפי'
 ע' ית' והפיו גלה קדח וואת אפני הו אפי' הו, ונפתי גולה ה' גולה נפתי
 הו הו ובוטל תעור ע' אפי' הו אפי' אפי' ונפתי נפתי הו אפי' אפי' ית'
 ה' אפי' ית' נפתי ה' הו אפי' קדחיה בקרה נפתי ית' ית' אפי' גלות ז'
 קדחיה הו הו, והנה גלו קדח נפתי ה' הו אפי' והלאו גלתי גלתי גלתי
 וכן אפי' ה' הו ית' תלויים (פול' ית') וקדחיה ה' אפי' קדחיה (אפי' ז'): הנה
 תגלה תגלה קדח הו וואת תגלי תגלו ית' הו אפי' אפי' אפי' אפי'
 תגלינה ית' הו אפי' קדח ע' תעור אפי' ית' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 נפתי אפי' אפי' תעור תעור אפי' הו אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 (נפתי ז') ה' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

חלק ג מאמר ג פרק ז גזרת מדי למד הא

מתקבלה ולי. כל אדם על שנתן והתקבל : ויכיל חלה חלקים אלה לתוכן הא והוא ליקרן. והמות
 להיו על נחמה. וקדוים עי השלמים. והם גבנה במה להם נגה במה. כיו גבנה גברו. וצדק
 ותבילת שיענים למוות הפדלים :

פרק ז גזרת הפדלים
 פ' רנו

כל פדל אדם. לפי אומות אומותיו או האל המוות ע. יעני אומות הפדלים. כיו סכר גלל
 בנין בקל העד. קחו או ער האומות שו בון בונה בון. וזה אוו (חוק לאו) או ללמס האו. והוא
 הפדל והוא תוספת על פס. ולפני גא והמות על הסמוך. שו סב סבה סבותי
 סבות סבו. וכל הזכוים הפדל זכרים. וקרי הם זכרים יעני. כ קרי לאלה ארם הנתנים
 הפדל קרי הני אחרים. ואלו זכרים קצתם הני אחרים. ואלו חסדי. כ או תקנו (חיל)
 הני א אוס הפדל. כ הני אהנו והוא קדוש אהנא. אלו האם תמונ אגוס (גמדי ט) אלו
 ואלו הניאל כ האוי פדליו. היענק אהנו אה אער. ואלו הניאל זיעקס כ ארם ארם הפדל
 כיו. תם הכסל (בא ט) ערי. אלו תם ולרו (אגוס א) זיעקס והוא תמונ. ולענה יהונה תמו
 אלוז כאלה האומות הפדלים. ולעני הפדלים אלוז כיו ארם תמונ (הואיל)
 כיו שאלה הפדלים הפנינים קצת. וכאלה נלמסו והוא תוספת על פס גס הפנינים כיו
 והוא סבים סבות. והפדל תמונ האומות קצת. יעני זיעקס וזיעקס. והזיעקס הוא פס
 אלוז האומות. וקדוים זכרים האומות אלו יעני הפדל כיו סוכב גולל גוז חוק. והוא
 יעני פס האוי הפדלים כיו זיל זר רב תם. והפנינים אהנו קרי כיו זיעקס פס
 הניאל חול. וקדוים אלו זיעקס הוא קרי כיו אסוב תסוב תסובי תסבו. יעני
 הארם זיעקס פס אלוז אלוז זולק או זלז גא. ולקדוים תסובי תסובי. והוא פס
 זלז אהנו שאלו אהנו. והפדל זלז אלו יתכן זלז אלו אהנו זלז אהנו. והוא
 והפנינים חלוקים אלו האהנו או יתכן אלו אהנו זלז אלו. ואלו חוק. וזה
 לתמונ אלוז האוי תעביט החוק כיו תמונ אלו (פ' כו) זק קדוים תמונ זק
 או תמונ זלז אהנו תמונ אלו תמונ חולק אלו תמונ אלו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו
 זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו זלז אהנו

חלק ג בואמר ג פרק ז גזרת הכפולים

אין ואלו אמרה סו' הסיבות השיבוני ילאכ צעדי יתע עמ נסח אחיה פי הקבוקה ואת
 פס' גרועי הוה ערעס אד הקילות החיות : (כי כן ערען הלוה ארעל ירע אוח הגון וכן
 צעו :
 הבינוני מסב מסיבה ט הפעל מוסב נוסבה והצתי מסב מסב תסבי זכ איתן דען
 אוח ופס' צערה וזהו הו נעלות יצו כי אוחס פס' צעו אך דעווס עס וו הפעל
 לוחס הו כי גמט באו תחול הצורה ופס' בו ונצל ויסק וירק ומס' לו וו וס' יק (פס' ט)
 ונכאים נלח איתן ערעס כי פתס מוכיך (אוחס כג) אז תפרס (אוחס כ) אז ס' אז
 גחל גחו (פס' א) ויסב אוחס (אוחס י) ולחזות תסבינה תצלינה ותחלינה וסדס
 הלמות הו ולו והצרה לחות יתבאר ופס' הו :
 המקור המה מסב לנתס הו צערה זכ עס לכא' אפגיו סנצו :
 הצווי מסב תסבי הסבו תסבינה ושל אוח זא דהפדיל עה אלוס ס' ארנין (אוחס כ)
 פרנין (פס' א) הרינו (פס' א) ויהיך הוץ הרנין והמלעס בורנין :
 בנין הפעל הוסב הוה קלוח והחזי נסח אוח קלסה אוחס אהה קלוח א צעו
 צעו וקלוחס כו א ירד הורד ון שוב הושב ון סבב הוסב וקלו קעס
 צעו יא' הוה הוסב ואלה ז' אוחס הו שיש כ צעו הוה קלוח וירע
 אחרות כו הורדה וקעו הוה קלוח וירע אחיה כו הושבה יח בעטן יקלו דעווס :
 הושב כס' (פס' א) אן שוב והושבתם ארכס (פס' א) אן שוב הביעע הוסב הסבה
 הוסב וקעו א יו' השמה (קעו א) ויא בהשמה (פס' א) וקעו אצו (פס' א) הוה
 הכיט הוה כ הלוח וקעו ומה יסלע אוח :
 בנין התפעל יקאו פוס אן פעל יחיה או קלוחס כו התפעל התחנן או פולעס
 התפולל מתחנן והשמונוס (פס' א) ויא אשתחנן (פס' א) קעו הוה
 דעו הכס' :

פרק ח גזרת המרכבים

פיעל הוסב יחיה על שמה אופעס והחבילת אוח יוסב שלס אוחות ארס אן
 אוחות אן אוחס ון הכסחס ון הנחיס אן אן לע נחיס כו נשע קדא האע
 אן שלס אן אוחס הונו אוחות עטן אוח וקא חלך אהען קעו אוח וקא
 האע אקרה האע כו קלך ילק טוב יטב בוש יבש הלוה גלה אוח יוסב
 דעעס קעו אוחס אן אן נסעס דעבן אוח כו ירהף וילדף

הרנין הוה אן אוח יוסב אן יעס אוחס וזיע נחיס דהוסב כו א אוח
 וקעו אוחס יעוהו כלא על אלה אופעס : (ב) יוסב יחסי פס' וקעו כו נשע
 אוח

חלק ג מאמר ג פרק ז גזרת הכפולים

בזמן נפילת המלך העליון שלש ארבע הנצחיות ואלו לאו ויפס ידוא כל אלה שלש
 באחד שרעה נפס נסבה נסבות והלן זכרה נכנס העק ועד (תהלים כב) נקל
 שבותק א (תהלים ט) נסבה אה (יהי א) והללג חולק נגזל נגזו ועד ית לא איה נפתיס
 אל לאה הזקנות כל שרעה נקלותי ושלש אלים נקטה נלי (אודי) נבקה ויה (אליס)
 ונסבה (יה ט) שלש נקושה נבקה נסבה והא חיות העל נחר גרוע (תהלים ט) נחת
 הוא (אחכ ז) נחל (אח אה) ויה נקשתם דעכס דע אגל ואול הוא שרעו (אחכ)
 הבינוני איה קול נבר זכרה נכנס ואלא איה שרעה נבקה נשמה נמקים נמקות ויעס
 חיות נסבה (יה ז) ויה דארה אתם נקרות (אחכ ז) זכרה א שוא : הענה אונן
 חיות ופס איה שרעה אבה (יעי ו) או ימד (הול א) נכסו וקטיס חולס חיות
 תפס (תהלים קי) הבק תבק (אלי י) ווע שזלא אף כל איהן קולס חיות וכן
 על הספ חילט האלס אה הפ שאל או שפועל אק האט נאה ארעה כי אותם
 אילאו על זרעו ידאו על העל זרעו חיות ואותם אילאו על חיות או יללו ~
 דערעל כל כו ומכות ויהוס ויהל עכ ל כ ווא יפוס אה אז איהו הוא שפועל כ
 או נעלו על ווא אלה שאל איה כי הוא על זרעים אה או הפעול (פרקט) וכל ויהוס
 הוא אהל כי או ילל זרעו ואל פס שורה על חיות ער אחריה וזקופים שאל ~
 דעווע אה כל כו יתמו יעמדו והאל האול אהאוס הנחמה ואלעיוס ויליס
 ידמו יתמו ופסם גרועי זרעו איהן זכרה אהמה (יהי א) על זרעו
 איל תחת (יהוד א) ואה לי איה גרועי זרעו ונקל (יה ט) ותקע כל (אחכ)
 יימר אה (יעי כ) לא תשום (יה ט) או יקר אהך (יהי כ) ועל זרעו הוא אהל
 ויה לא קולס פס חולס הוא ית דאקופים אפס לי תועה אה לאה האקופים גרע
 שרעה יפסו יתמו דעלר ההפס יחרו : ויה ינחמו כו יוס (תהלים ט)
 האל א איה הפס כו בזמן (יעי יה) ישמין (יהי א) שאלים (אחכ)
 תמלא (אח) זלס אול א איה חסל אה איה הפס איהו קהמות הקטא איה
 הקקור הבוק הבוק או המס ימס (יעי א) : הנוו הפס הפסי הפסנה
 הנוו הפס הבוק אה האוס כו חלל חלל חלל רבן ואיוס ציכוס אור וועד ימו
 אה האקופים זרעו כו סובב חונן פס חולס זלך ויה ענה תועה הול אה
 היה חיו איה זרעו אה יתמו יאל אהאוס חיות הלה על הזקטא כי אה חיו
 סכל חוט האוט ויה הבק זינ ארעו כי זרעו ידא איה כל אה זרעו ידא
 ע אה אה והזוע נקושים הפסו קהולל : הענה אסובב והפעל זרעה העל כל
 העל אהאוס זעו זלן פועל כלאר זרעו ווע אהעל איה זרעו ארעו יעל הפס
 הזרעו זרעה איה הפס דע זמן אהעלן איהו אה אהאקופים
 הנוו הפסיל איהו אה זרעה ופס אה אהעלניה לא איה הפסנה הפסנה הפסנה אהעל
 שרעה הפס הול חקל חקל הפסנה הפסנה ואלא אקופים היה זרעו אהעל אהעל חיות
 על

הלך ג בוצמור ג פרק ז גזרת הכפולים

לא ונתן אחיה סו' הסיבות השיבויות לאה כל צדו כל עמ' עם נסות אחיה פי הקבוקות ואם
כפי גרונות הוא כעצם אד הקילות התמות : (כי סן צעם) הוא ארץ ארץ ארץ וכן

הבינוני קסב מסביבה ל הפול מוסב מוסבה והצורה אסב קסב קסבי זכ איות לז
אזכ יכס לזרה וסדה כס נעלות נעול כי אותס כס לזכ אך לזיוס צס וז הכפול
לום כס כי גס הוא תתול בלילה וסגל כו וזגל ויסך וידק וגס לז וז יסרל (כל צד)
זכל גדרו (כל צד) ויסב אלוס (איות יג) ולרזוט תסבינה תצלינה ותחלינה וסדס
הלמוט גלו וזלו ובלירה ליות יכמאר זכסל כיל :

המקור הקוד קסב להתם היא לזרה צס צכא אבהו סנפ :
הצווי קסב תסבי קסבו תסבינה וזל אחר זא זככל כה אלוס ס תרנין (אוזכס)
תרנין (כל צד) תרנינו (כל צד) וזכר קוד תרנין ובלוע תרנין :

בנין הפעל הוסב יהא לוח והיות נסות לוח גללה צווי אהא לוח א צמי
וכו וזכרלס כיו זכר הנוד יז שבו הושב יז סבב הוסב ולוח אקס
הכפולים כח צמי זכר הוסב וזלו ל צווי כו איות כו איות כו צמי כו צמי לוח וזכ
אחיה סו הדרה וזכרלס לוח וזכר אחיה כו הושבה יז הצען יזל א צוויס :
הושב כפ (כל צד) זן שוב והושבתם וזכר (לעז ג) זן שוב הביעיל הוסב קסב
וזכר : הצעי אוסב תוסב וידק וקיות יזל (לעז כ) זנת סער (לס כ) הועיה
הוסב וזכר ל יז השמה (וירח כ) יז בהשמה (לס) זחול תועזט היה זכס וזל
כילת לוח ; כי הלוח וקיות וזל יזל יזכר זכר :

בנין התפעל יהא ככס לז פעל סחיא או ללוס כו התפלל התחנן או פרזיס
התפלל מתחנן וזשתומנס (לעז סג) וזא זשתומנס (כל צד) זלל וזל

פרק ח גזרת המרמבים

פיעל יוכס לוי ע ל שורה אופנס אחיה לוח אחר זככ שלס אותיות אלוס ל סו
אויות אלע צווי זן הכחיס וזן הכחיס או יז לע צמיס כו נשעה גרה אלע
ע ללס אלע צווי הוננו אהוט צען אהי וזכר חלן אהעזקיות אהוט וזכר
חלן אהעזקיות כו חלק ילק טוב יטב בוש זכש והלוח זכר אהי זככ יז
הצעט קורה אהוט זן סלע זככס זככן אהי כו ירהצ וזלדק

הזון החלול יהא אהי זככ סלע זככס צווי נעמס זכוכה כזל ל צווי
וכיה רכס יזווי זככ על אלה אופנס : (ל) זככ אהסי כז ינלא כו נשעה
זכר

חלק ג מאמר ג פרק ט גזרת המרבעים

כי כבר אודת כי התנועות האלה יתחיל להן ויהיה התפעל מהן המרדקור (כי אין להן)
 פשוט לה פועל וכן אמרו המציעים כי את המרדקור על גל (אפיון) על אדמת אמר
 קצת פשוט לו ואם הוא יולד וכן אמר (אפיון) ועוד אפיון בואה וואו תולת המכוס כי הם
 בטוח בעצמם וצדקה הפסח של המנוח אפיון וכן

פרק י באופן חבור הכונים בפעלים

ה רסו

כבר אמרנו (קט) כי כיון שיתכן להתחבר אותיות הכונים ואמר, ואחרי על גל המנוח, כי
 יתכן להתחבר זה הפעל ואחרי על גל הפעל (קט) יתכן להתחבר (אפיון) שפועל (קט)
 ישקרו למה שם הוא המנוח, והוא אורה על גל המנוח, ישקרו שולו (גיל) ואמר) שכתו
 למה על אורה על הפועל, והוא אורה על גל הפועל, ישקרו אותו (ער האט איתן אפיון)
 דם או יתכן להתחבר הכונים כי אם למה המנוח הפועל והם קל הפועל והתפעל, והם
 פועל פועל ופועל של אחר גל פועל גיל הפועל, והם המנוח הפועל, ולמה שפועל המנוח
 הפועל והפועל הפועל, ואי יתכן להתחבר כהם אותיות הכונים, ומה שפועל המנוח
 והפועל (א) פועל פועל, וכן למי דמיון גלות, כי יתחבר ויהיה אפיון שם אפיון
 כחלק שולו המנוח, וכבר הודעתם דם כי שפועל הכונים באותיות על גל והוא והפועל -
 הפועל הם שלה שפועל יתחבר אפיון על קט) ומה שם כי שפועל שפועל יתכן להתחבר ל
 פועל פועל, והפועל פועל חסר כיון המנוח, כי הכונים יתחברו על גל הפועל שהוא גיל
 הפועל, ואם תחבר כיון המנוח שם פועל פועל אחר זה פועל הפועל יתחבר הפועל והפועל
 אחר גלה המנוח שפועל הפועל, וכן יתחבר ל אפיון כיון המנוח, ומה שפועל הפועל
 דם יתחבר כיון המנוח דם דם שפועל זה, והם שפועל אחר הפועל והפועל והפועל
 אחר המנוח ה' שפועל: דמיון . . .

ה רסו

וראוי להם כי הפועל והפועל יתחברו שפועל פועל על גל וכן למי, ומה שפועל הפועל (קט)
 אלא ר' גפועל הכונים המנוח פועל דם גל שפועל המנוח, ואם המנוח כיון הפועל
 והמנוח כיון המנוח על גל והפועל, וה' המנוח (קט) שפועל המנוח
 המנוח אפיון (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח
 על מה הפועל כיון המנוח) וכן (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח, ואם
 אחר גל, וכן כיון המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח
 על מה הפועל כיון המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח
 שפועל המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח
 המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח
 המנוח שפועל המנוח (קט) שפועל המנוח שפועל המנוח

חלק ג בואמר ג פקדן י בחבור הכנויים בפעלים

סב

על הקצו' והולח' אות' ורמז בוניהם

ס רסז

והפקדו זה לומר ונעץ בקדו' הפקדו' כנוי הוא לחינוך המונח עליו והולח' יכ פקדו' ומהות
המונח כולו יתקד' האלה' אמונות וזמורות / ונעץ הקצו' גדולן אמונה ותורה
בזה או לתורה לא יקרא את אהרן אלא אם הוא נשבע או בל חזק אחיה' יכ את
מנוח' של אהרן כל אשר יקרה' וזמרת' אלה' יבואו בכנוי' וכן בכנוי' יתקד' כי תמונה
על אהרן ותמונת' עליו' וזהו כי יקראו תורה' אחיה' עליו' הכנוי' תפארת' אהרן' שבו פקדו'
פקדו' פקדו' ואם יקראו אחיה' אם הוא לוי' הוא לא אחיה' תלמוד' ארבעים ותורה' התורה
הא' פקדו' כנוי' יקדו' הקצו' ענין' יקדו' וזמרת' אלה' יבואו וקדו' של פקדו' כנוי' פקדו' כן
ואם פקדו' זה פקדו' אלה' פקדו' כנוי' יקראו אלה' (כ) וזהו' כן כן המ' יקראו' וזמרת'
אחיה' חזק הכנויים על ידו יקראו' :

ס רסח

הפקדו יתקד' פקדו' יתקדו' כן עליו הכנויים' פקדו' או פקדו' כנוי' בדרך' אחיה' אהרן
(כח' יכ) והולח' אלה' והולח' אלה' פקדו' היה' לומר' כנוי' יקדו' יתקדו' פקדו' פקדו'
אחיה' יתקדו' וזהו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'

ס רסח

הפקדו' עובד' אלה' בזה' אלה' בזה' (כ) קצו' פקדו' או פקדו' פקדו' פקדו' פקדו'
כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי' כנוי'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'
אחיה' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו' יתקדו'

{ 123 }

חלק ג בואכור ג כדק י בחבור הכנוי בפעלים סג

פקדכם בן פקדנו וחסד הכניס עתה הוא אלל פעול והלכ ללוא עכ לוא וצד מענה
 כזו ויקם אגם לדרפק (א' ט) ביום מבלכם ומה מחוקר אמר א הוא עג פעול וזה
 להתחיל להס החולק אנה הוא סג אבגול בן הזעור וכן הלכ הוא עג פעול סג
 שלום שלוקנכם שלוקנך וההשל היה נח ככניס סאכס (ה: ג: כס: כן) אכל
 בשאר הכניס אעוטר פכע זען ועל ללוא. (והשני נקיס התה יל או גיה זנה אמת
 ועין נכר התיה זעזאים סגל טע) ויל סימא כניס יחנה זען ינה כן הלהדגני
 נשטו (ל) לשלחני (וה) ענה הוראמ כניס אפסו :

פ ריעב

הצווי יתקח נח לל כניס אפ אל טיי הוא לעכס וקאיל העכס / חסר כני העכס
 פקדו או פקדו פקדו או פקדה לז פקדה פקדה פקדני פקדס בין פקדני ואם
 עכ או אפ אמעני היל ללוא והעיל קניץ שמעני משחהו קדחנה שמענה תהבה
 סערגני והכניס בית הכבוים וזוא חיס: וכן חקל הסווסן ללוא פע המעניס בעיל
 והפעיל ללוא אמעני עכ אמעני הל קלעול זה לעמדת לך כי בפעל או ולמע תענת
 פכ ללוא חפע האט לזניק זכוא זעע וזה העיל סאלפס עכע חיונה ללוא ויה
 עכ או ולמע עכ ללוא חפע הפ לזניק ללוא אחייה וכוני יתנ האחות תעל זלוא
 פחות העלם :

נשלים החלק השלישי

חלק ד מאמר א פרק א בדרך הוראות תאר הסעל סב

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לג. לד. לה. לו. לז. לח. לט. מ. מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נט. ס. סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ. פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. ר. רא. רב. רג. רד. רה. רו. רז. רח. רט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רצ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. רק. רקא. רקב. רקג. רקד. רקה. רקו. רקז. רקח. רקט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רצ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. רק. רקא. רקב. רקג. רקד. רקה. רקו. רקז. רקח. רקט.

ונוכל לחלק אותם בכלל על אלה שבעת המינים ::::

(ח) גדר הנוקום שבו מיוחס הנשוא אל הנושאה או המצב ::::

על (אויף איינער)
 גזעל ממעל (פאן אונזן איינער)
 ציון בבין (נויטן)
 פחת פחת (אויף פחת)
 קולמטה (פאן אונזן)
 קובית (פאן אונזן)
 קוחון (פאן אונזן)
 לסני (בנדינת המקום) (כאם)
 בפרן תוך (פאן אונזן)
 אחר פאן (פאן אונזן)
 הלום פה (הנה פה) (היום)
 פה וכה (פאן אונזן איינער)
 הנה והנה (היא אויב גר)
 אנה ואנה (היא אויב גר)
 ישם ישמה (פאן אונזן)
 הלצה (ווייט הינועט)
 אחר (טאכער)
 כולל נכח גדר לעמות (אשר)
 עד (בנדינת המקום) (גר)
 עד פה עד הנה עד פה (עס הייבט)
 מקצה ועד קצה (פאן אונזן)
 (ג) הזמן והנושך וההתמודד
 היום (היום)
 ביום לעית (ער צייט)
 בעצם היום (אויף אונזן)
 עתה (עצט)
 אחרת (אחרת)
 שלשום המול שלשום (פאן אונזן)
 לפנים (פאן אונזן)
 לפני (פאן אונזן)

אחר (טויף)
 עד (צייט)
 טרם (פאן אונזן)
 עד עתה עד הנה עד פה עד עתה (פאן אונזן)
 און (פאן אונזן)
 כואו (צייט)
 כואו (פאן אונזן)
 עולם (פאן אונזן)
 מעולם (פאן אונזן)
 תמיד (עצט)
 עדי עד עד עולם ועד (פאן אונזן)
 נודי (פאן אונזן)
 יצד (פאן אונזן)
 כאשר (פאן אונזן)
 עד פה ועד פה (פאן אונזן)
 (ח) הש עור דהערך והיבוי והדמיון
 כמו (פאן אונזן)
 כאשר (פאן אונזן)
 כן פה כסד (פאן אונזן)
 כמו כן (פאן אונזן)
 יותר עוד (פאן אונזן)
 קצט וזנה קוצט קוצער (פאן אונזן)
 קוצט קוצט (פאן אונזן)
 קואוקה קואוקה (פאן אונזן)
 קואוד יער עד קואוד קואוד קואוד (פאן אונזן)
 די זען כדי אונזן
 כדי אונזן
 בלי די אונזן

1127

חלק ד מאמר א פרק א בגדר הורא תאר הפעל

קן (היניכעצ) (גדעם)

קף (היניכעצ) (גדעם)

קפי לפי (ע ש' כעצ) (פזי העלענס געסעט)

(ד) התכונה והכונה

בלי דעת בבלי דעת (אנעצא)

בלא ראות (אונפעזעהט)

לתוס פליפעסטיג, אונזווייג

פתאום (פאזעליק, אונפעזעהט)

לפתע פתאום (אונפעזעהט)

בחדון (היינפעליט)

בלאט (בלאזען, אונזע, היינזע)

לשוות חנם אונאנפט, פראגזעס

פה על פה (היינזע)

פה אחר (היינזע)

יד ליד (אונפיטעלזאח)

על יד (זוכן, אונפאטהיליג)

פנים בפנים (אונפערטעלזאכט)

קין ביעין (היינזע)

קנד רמה (היינזע, אונזע, אונזע)

(ה) החיוב והשלילה

הן כן (יא, אונזע, אונזע)

אין (עכט) לא (נייז עכט)

בל (עכט) על (עכט)

(ט) השאלה והספק

אין, היינזע, היינזע (היינזע, היינזע)

אנה (ווא ביז איה, היינזע, איה) (ווא)

מה (ווא) עד מה (היינזע, איה?)

עד איה עד מה (היינזע, איה עק?)

פך (היינזע, היינזע)

אולי (היינזע, היינזע)

מדוע (וואס?) למה (ווא ביז?)

פמה (היינזע, היינזע)

(ז) בכמות והמספר

עוד (פערער, היינזע, עק און) אהא

שוב (היינזע, היינזע)

פעם (היינזע, היינזע) (היינזע, איה)

שלוש גדלים (היינזע, איה)

עשרת כוונים (היינזע, איה)

הפעם הפעם (היינזע, היינזע, איה)

פרק ב בגדר מלות היחס

פ רעז

מלות היחס (היינזע, היינזע) פאר, אונזע, אונזע (היינזע, היינזע) התקוה איה לעק
 קיזל החזק הלע (פ' צד) כ' איה הזלות העקלות יחס הלע היינזע (היינזע)
 וגיד הוראם קילפי, והעלה עמ הלע הווגל די יחמו היה תארי הפעל, רח הילה דעזיעט
 צערה יז אהא גקל יחס הלע הווא איה ען זפן הלע החחר הלאים דעזיה הילאז עקז
 זאל היחס, באל קאות כע (פ' צד) ::

פ רעז

ועקר הוראם זלות היחס הוא אקאל יחס הלע איה הוא הפעל או הסק הכולל והתכלית הלי
 היעק היזע ובאל הילצה והזוון, כו איה (היינזע, היינזע) והוא יקרי (ז) אות' זעפי אוחי
 זכוא סל הפעל: קן (פאן איה) יעם איה (היינזע) יקרי (ז) אות' זעפי אוחי, ממת (פאן)
 על (היינזע) קעל (היינזע, פאן) איה: בעד (היינזע) תחת (היינזע, אונזע, אונזע, פיה, היינזע) קעל ער

חלק ד מאמר א פרק ג בגדר מלות החבור

(ד) מלות ההפוך והסתירה (אנונימיות וכו') להיות בהיפוך ובסתירה אלה על אלה
 כיון אולם (אנטימית) לזה - כי (אנטימית) אך (אנטימית) /
 מאן אקטו ונעל לטול האויל

(ה) מלות ההקשר והפירוש (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

(ו) חייב המתאחד בהקשרים אם האקט המתאחד יתחייב אחרים
 חייב המתאחד בהקשרים אם האקט המתאחד יתחייב אחרים
 חייב המתאחד בהקשרים אם האקט המתאחד יתחייב אחרים

(ז) מלות הדמיון (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

(ח) מלות הערך (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

(ט) מלות באור המשפט (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

(י) התייחסות הזמן (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

(יא) היבדל המדומה והחמקה (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

פרק ד בגדר מלות הקריאה

ל רנב

מלות הקריאה (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל
 ונעל לטול האויל (אנונימיות) ונעל לטול האויל

{ 15 }

חלק ד מאמרה מרק ד בגדר מלות הקריאה סו

התבוננת ונתת הנפש בקבלתה כיון דבך! לכה! (ונוחבאן! נווחבאן!)
 לומר. קח! קנה! ראה! (ביתא!) אהלגה על ידי נפש נתי. קח! קח!
 (בא. בא! בא! בא!) רח! רח! רח! רח! רח! רח! רח! רח! רח!
 הייט! אשה. תקה. תקה. תקה. תקה. תקה. תקה. תקה. תקה!
 זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק! זק!
 הם (גם) גערה: ואל אהגל! צוהקרות כאלה! כי אין צדו אהל -
 התגלה אהל! הקוט סקרות ועלות כחם אהנאלו סקרו כאלה תלו
 ההלגה זקנה דתבונת תבונת התלית ונחמתה ואלו הקמי עליה
 ועיה! צסה כמות וקה זאיכות! צה לנפש אה זופקט אהל ואל
 אהיית תלה כיו ונחמ צק יח צתה ועי צולו הללונה! : :

ושלם החלק הרביעי

החלק

(101)

חלקה בראשונה א פרק א בשמוש האבשם העצם כו

אשר זהו המורה אש כן עם כמותו בן יחוד למען ולגודל על אשה אוסן א הכותב
 הפרט המורה הכוון לו עם מצב להכנסו לפניו או לנסח תכלת אחר הכוונה או
 לומר בן יחוד דמיון אש כמותו כון כי עם קטום אשה (ע"ג) סוף על המצב
 המוסר (ובל) אלוהים יא. ה. הנביא (לא) המורה על המורה והלוצה ויקרא לחיותו
 ועם זה הוא על אש אחד אלא שונה ולתת נרצו כון ויסתם המורה (לא) אש
 יתר המורה על המורה (ע"ג) וכתב על המורה לקחתו תכלת המורה ואל
 שיהא המורה

פרק א

המורה העולה או המורה וכו' שיהא אש המורה על המורה (כה) אש
 המורה על המורה אש אש המורה אש המורה על המורה המורה המורה
 המורה יחידה עם המורה לא המורה אש המורה המורה המורה המורה
 (לא) את המורה אחד המורה (אש) אש המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה (לא) אש המורה המורה הוא המורה המורה (לא) אש
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

פרק ב

שם עם כמותו או יחוד עם המורה אש המורה אש המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

פרק ג

שם עם כו. או אש המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 הוא שונה ועצם המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 מית המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

א

סָלַק הַמֶּחֱמֵר אֶת פִּירְקָב קְשׁוֹר שֵׁם עִם שֵׁם

פִּירְקָב קְשׁוֹר שֵׁם עִם שֵׁם

רַבֵּן

אִם יֵשׁוּב לָשֵׁם וְשָׂמָה שְׁמוֹת וְיוֹדֵעַ לֵאמֹר אֲבִי, אִם יִשְׁטוּ זְמוּרֵי הָאֵל, אוֹ אֵלֵּם לְשֵׁם -
כִּי אֵם אֲבִי לֹא אוֹיֵב בְּאֵמֶה אוֹ אֲלוֹהֵי הַגִּבּוֹרִים, אוֹ לְשֵׁם לִתְּנוּ שְׁמוֹתֵי כֶסֶם, וְחָם הַם
לְיוֹם דְּיִמִּים אֵת עַלְיָד תַּחַת הַמֹּלֵךְ הָאֵל, וְאֵם שְׂמוֹת לוֹלְאִים שׂוֹנֵעִים, וְלֹא יִצְטָק
הַיְּוֹלְאִים מִסַּעֲדָם, אוֹ נוֹלָא אֲבִי זְכָרֵם לְשׂוֹמֵת הַלֵּב, אוֹ לְעַלְמֵי קָאֹר אֶלְעָמֵי, וְזֶל הַאֲרֻמֵּי
הָאֵלֵי דְסֵין הָמִסֵּי, אֵת לְעָמֵק הַתְּחַסְמֵי שׁוּב:

רַבֵּן

אִם הָיָה שְׁמוֹת הַתְּחַרְבִּים, אֲלֵלִים וְתַחְרִיבִים אֵל לְשֵׁלֵם כְּמֵן הַיּוֹם, וְאַיִן צְרוּכִים שִׁלְוֵן חַיִּין
וְכִסְפֵּי, וְיֵשׁ הַם לֵאשׁ נֵלֵאִי הָאֵמֶה, יִכְאֹו זְלוּר, וְחִסְרִים לִי הַעֲטָה, כִּי וְיִבְזֹחַ
בְּיָמָה וְתַחְרִין וְכָל זָקָן יִשְׁרָאֵל, וְיִנְכֹה הַלֵּן אֲחֵי הַזֶּה פָּעֵם אֲחֵי הַלֵּן וְכַעַם אֲחֵי הַלֵּן.
רָחֵבֵן שְׁמַעֲוֹן לִי וְהַגְדֵּה (שְׁמוֹת א) יִשְׁעֶיךָ זְבוּלן וְדַגְמִין, וְחָם הַם לֵשׁ אֲחֵי הַלֵּן
כִּלְכֵס צִיָּק לִישׁוּ מִן הַיּוֹם הַהוּא עַם לְ אֲבִי וְאֲבֵי, כִּי אֶת קִרְשׁוֹ וְאֶת קִרְסוֹ אֶת
בְּרִחְיוֹ וְאֶת עַמְדוֹ וְאֶת צַדִּינוֹ (שְׁמוֹת א) יִחַם הַכְּזוּרֵי עַם לֵשׁ, וְהַמַּחְרָצוֹת קִבְּעִים מְחַזֵּק
וְהַמַּחְרָב מִצְבּוֹן וְתֵמֵם (שְׁמוֹת ט) לְשִׁמְשֵׁי אֵן לִיֵּד אֵן לְכָל צְבָר
הַיְּשָׁמִים (הִמְלֵי י) בְּמַזוֹת בְּהוֹתוֹת וּבְמִקְוֵהֵם (שְׁמוֹת ט) בְּמוֹנֵי כְּמוֹךְ כְּעִמִי כְּעִמְךָ כְּסוּמִי
כְּסוּמִיךָ (יֵדָה י) תֵּלֵן מִן הַיּוֹם עַם לְשׁ וְלֵם וְלֵם

רַבֵּן

וְחָם יִכְאֹו נֵלֵא אֲבִי וְכֹוֹן לְשׂוֹמֵת הָטָה, וְיֵשׁ עַלְמֵי עַם תַּחְמוֹי, וְחָוֵי לְשֵׁלֵם חַיִּין וְכִסְפֵּי וְכִסֵּם
כִּי הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַעֲלֵה (יֵדָה י) בְּזוּי הַגְּדוֹל הַזֶּה (שְׁמוֹת ט) וְאַנְשֵׁים חַכְמָנִים
גְּבוּרִים וְיִדְעִים וְרַחֲשִׁים (שְׁמוֹת א)

רַבֵּן

וְחָם לֵת הָלוֹמֵת קָאֹר אֶלְעָמֵי, אִם יִנְכֹה כֵּלֵן הַבְּלִי הַקְּרִישׁ, וְיֵשׁ לְשֵׁלֵם אֲחֵי הַזֶּה אֶתְוִי, זִיָּךְ
לִישׁוּ מִן הַיּוֹם כְּעַל עַם לְשׁ וְלֵם, כִּי אֶת בִּרְךָ אֶת יְחִידָה אִשְׁרָה אֲהַבֵּת (שְׁמוֹת זט)
אֶת אֲהַבֵּת אֶת יִצְחָק (חֵם כ) אֶת בְּתוּלָתְךָ אֶת כְּתוּבַת הַכְּסִים (שְׁמוֹת י) בְּנַעַר בְּתַבְשֻׁלַיִם
(שְׁמוֹת י) לְעַבְדְּךָ לִיעֲקֹב (חֵם ז) לְאֶדְנִי לְעַשׂוֹ (שְׁמוֹת י) אֵל אֲחֵיךָ אֵל עִשָׂו (שְׁמוֹת י) אֵל עַבְדֵי אֵל
דָּוִד (שְׁמוֹת י) עַל עַמִּי עַל יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת י) עַם בְּנֵי עַם יִצְחָק (חֵם כ) כְּעִמְךָ כִּישְׂרָאֵל
(שְׁמוֹת י) וְכִי לְ חַיִּים לִישׁוּ אֲחֵי הַבְּלִי מִן הַיּוֹם הַהוּא עַם הַבְּלִי זִיָּךְ לִישׁוּ אֵת עַם הַיְּחִי
(וְעִלְמֵת אֵל הַיְּחֵק אֲרַבָּה בְּלִבֵּן הַזֶּה י) עַל כֵּל הַמַּעֲנִים כְּלוֹל וְיִכְאֹו זֶה אֲחֵי זֶה וְיִסְטָק מִחַזְרֵי
וְחָם עַלְמֵי אֵל יֵשׁ, כִּי הוּא כֵלֵן עַל חַיִּים הַלֵּן אֵל לְעִיָּם כְּעַם אֲבֵי אֵל זִיָּךְ לִישׁוּ מִן
הַיּוֹם עַם לְ אֲבִי וְאֲבֵי, כִּי אֲעַבְדְּךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּדָחַל בְּמִךָ הַקְּטָנָה (חֵם ט) וְחָוֵי אֲחֵי הַכַּסֵּף
כִּי לְ עַמְּךָ הַקְּטָנִים כָּמֵן: וְחָוֵי הָלוֹמֵת הַלֵּב לֵשׁ חַיִּים יִתָּן לְשֵׁלֵם לְמַעֲנֵיךָ אֵת הַמַּזְוֵי

הלכה מאמר א פרק ג שמוש הסמיכות

פרק ג שמוש הסמיכות

רצח

אם יצוק אל לווט זה לזה עינה האל המולד וטק אלס האמר אר בות
יחס הבין (צדעטי) בורה בות הפסק דחיני עין או אלס בטוק וטק אלס הפסק אלס
לאיני התעורר אלו שבלע סמיכות אדמה ואל צראה אורד ויני ח אלס אחר ורכב וטק
ליססו התור עס התעורר אלו או התור עס התעורר או אלס עס התעורר או חכס לב
ליציר יד יפה תעורר גדל כח והורה בוהק ואלס להסיכוט צהי יהיה עס פניס יקט
וילתב הוואתס אקאר אותס איניקס

- (1) סמיכות הפסול על הפסול בונה עור אובלי לחס רועה עין כנאירת עינים משיבת נפש
- (2) סמיכות הפסול על הפסול גאולי טו בווי עם כוברה תלקים
- (3) סמיכות הפסול על הזרה הפסולה עומרי נועמרת ישר שלום
- (4) סמיכות הפסולה על הפסול נדבת פי עבודת האדם
- (5) סמיכות הפסולה על הפסול מלאכת המשבן משמרת תרומתי עבודת השורה
- (6) סמיכות הפסול על הפסולה העצמי ש עלמן עבדה לין נשמה חזה המגפה שוק התרומה
- (7) סמיכות האל או החומר לטען צלה בות חבנים דל הפס קרע ברזל פתנות עור
- (8) סמיכות האל עס הלו גז צלה חללי חרב חללי רעב
- (9) סמיכות התעורר על התעורר חכס לב הפס לב פבר פה שבתי לב נדחי ישראל
ישיר דרך תמים דעה גבה עינים יתב לבב וכה רגלים
- (10) סמיכות התעורר על התעורר מערת המעלה מי המרים לין בשוב ענת הרעב
- (11) סמיכות הוואתס אדמה ירח חטא ירח עונש אימת קנות תהלת טו
- (12) סמיכות הזיקה על יורה דעת אלס אלס את המולד מלאכת עבודה מעשה
ידרה עבודת צדקה

רצב

שלשה לווט איש בן (בת יקרב) בעל (פסק) מזכיר אלס תאר או אלס יקרב אלס לווט
אלס לווט טק אחר וטק דמים (אלס דמיון) איש דברים (תענה) איש
ברמה (לין ויני) איש פבוע (אלס סניכטיט) איש חיל אישי אמת בעל דברים /
בעל החלופות בעל מטה ירו בעל חפ בעל נפש בעלת אוב בעלת נשפים בעלי
אספות בן חיל בן רגש בן גלעל בן מות בן חרין בן דשת בן שנה בן הסות בני
אשפה בני חלוק בני ער יקראו איש חתני עם בליקל (אוסס) ט

יוסמך ליתר על פיר הפסול אלס אלס אחר דמי חנם (אולאטיאליס) עד שוח' עד חנם יבן
199

חלק ה מאמר א פרק ג שימוש הסמיכות

יזוה הערך לסמיכות אלוהות אל מאמר מלת ימים יבע ימים שפסג השופטים יום עשות
 וכן יזוה אל אותו מושג אחר למען הצטן ירק עשב ירק רשע צפור בנה הבלי שווא
 מנת חלקי קל מהרה יו"י רצד

ולפי הנוהג הסמיכות זו ענין אחריו לביק אציל ענה גלם הנספק אנה זין הנוהג וזכר
 קמסוק אל הערה לשם ע"מ כ הוא נסוק על הפסל ועל העדול ועל המדה כו אל סבת
 עבודת במשכן על הנדרי עבודת הלויים על הדודי עבודת זן על המדה וכן ישועת
 זן על הפסל ישועת ישראל על הפסל וכו' אהא סמיכות כן הוא זכנו וזמני תפלת על
 הפסל ולמחנה דדית תפלתו על הפסל י

פ רצה

שמות בית יד דבר יום לב פה פנים דואם לסמיכות לשם אחר יונו צען יוונה יוואל
 הוואת קמסוק בית סאה וזה שעה סאה וכן בית כור והבדול בית קבול
 (פיהסמאל הכה חיס) ביד איש (כורק) על דבר שורה (וודעל) על דברת שיעות ארוך
 (וואעל) אי גמל דברי עונות ימי עונותיו (לדעת ציט) גלב האלה (מיטטל) על פי (חוק)
 לפי חרב לפי הדבר (עך איבאס פפי שמו) (פסה הלסנים / אעסימ) פני הדבר ויש מותם
 פהוא נסוק אסר אורה אסר עט / סו מתי בוספר וכן יזוה מתי מועט

פ רצו

השם או סוק כי אם לשם אחר ואל אפול וזל או אלה העד / אל יתן אסוק אכני תחת חלק
 כו עושה אלה יאלת סוק סלי פסל תמונת כו ואל אסוק חלק אלה ואלת
 העד / אז יתן אלה על שם הסוק אוח אונותו האול העונות דחוק אלה יואת ה
 אבה וכן אם יזכר אלה העד על הסוק ובנסוק או אוח האול עס הסוק לביק לויק
 בחסות אס או סוק או נסוק (גליסליס) גל שרירי מחרב (יחיל סא) אלהי מקרוב (לפי)
 גי' יו מלבם (הי א) הא סמיכות ווודא סמיל השפתי באהלים (יול א) הרי בגלפוע
 (יול א) בשמחת בקציר (לפי א) הולכי על דרך (יול א) ירדי אל אבני בור (לפי א) *
 השכרת ולא מונן (לפי א) וענה שמות העין ואל אלה חקם חק לויק ואל קמיט
 ולס מקום יזוה אהז נסוק אלה אשר * מקום אשר אטוה העך (לפי א) וכן לען העונת
 כחמו * מקום שיפול העץ (לפי א) וגם לען אלה אשר חסר שנתה וכן לען (לפי א)
 כו שפת לא ידעתי * מקום לא ידע אל (לפי א) וכן לא בעון אשר ידע (לפי א)

פ רצו

וכן יזוה אהז אהז הערה תמות נסוק טורים חבן לעות סו * מתנים קמיו (לפי א)
 כסתר אלקים (לפי א) חמה אפן לעל יול זלס חסר הנסוק וענש טורים
 טורי חבן כסתר כסח אלקים וכן כסתר וכן יזוה חסרון הנסוק העול דמלת חיש

הלכה מאמר א פרק ג סמיכות השם

ואי יכח נפח קונוו ס כי חמדות אמה (נעמו ט) • תועבה יכח דכח (נעמי: א) דהסת-
 הכנסק איל יכ/ • ואתי תפלה (נבואה ט) • עני אילתרה • לצדו אתי שלל (נפ"ס ג) • עני
 איל: טא :

פ רצח

וכן יקוץ לאנה תעורר הוואט הסמיכות הצורה ולסמיכות הפעול על הפעול או על הסדר והתפלות
 כיון קוזמור לדוד יתב/ איהא סאטט הצורה / או על דוד • קוזמור לתורה (איל-אע אים) • אף
 הסמיכות וורה על מאה חקנים / וורה לאנה גב על האורצט הסמיכות האה :

ד רצח

השם הפסוק אסופט רכיס יתב/ אקא עם ס סופק או או יקא • ים בפרוי בטנה בפרוי
 אדקתק יוט (נבי' פת) כפול • יתמ/ אע נחאט שדה יכרם (נבי' יו) אינא כפול
 כל חקס אף מה אקוד אכפול • ש

השם הכפול סמיכות יתח אלקי וורה הפעול התעורר סמיכות על איל • הוון התעורר סמיכות
 הווא (נפ"ס אסופט) כיו נשיא נשיאיו הלוי (נפ"ס) אלקי אלקים • מלך מלכים /
 יכרד עבדים • יכיר השירים • ישא

גם השם הכנסק אמה סאטט הנפול • וורה הפעול העפול • על הוונ • ס בך אמה על איל
 אה • הוון סופק אונת אפס על כיו • נשיא אלקים (נפ"ס) • נפ"ס אלקים (נפ"ס)
 תעבוע אלקים (נפ"ס) • דבר אלקים (נפ"ס) • ארזי אל (נפ"ס) • נהררי אל (נפ"ס)
 עצי ים (נפ"ס) • רפשים יחוס אפ"ה כחמכה • בואפליה (נפ"ס) • שלהבתיה (נפ"ס)

יתכן אקא עסוק על עסוק עה חולה נפ"ס • כיו עשיר כבוד מלכותו (נפ"ס) • ימי ישיני סמי
 אכרם (נפ"ס) • נשיא ארון כרית ים ארון כל הארץ (נפ"ס) • על פרי לבב
 גדל מלך צועיר (נפ"ס) • גבורי חיל • מלאכת יעבורת בית האלקים (נפ"ס) •

פרק ד בשמוש השם הכפול

ס ישיג

השם הכפול לי • עני יחס ונין וסמך וורה (א) חקו והלואו (ב) סמיכות וורה • אונקטיבוס
 כעט/ כל/ כל אחד ואחד • איש איש מגיב ישראל (איל יערי) נהיגו ישיש גוי גור
 כל גוי • איש אחד איש אחד לישיב • יח אמש נושה נושה • נושה אחד מכל ישיב: (ב)
 הסף והתערה (נפ"ס אסופט) • ביום השבת ביום השבת • מתמנם חליו יום יום
 כעט/ מדי יום ביום (סאטט איל) • מקימס ימובה (ג) כסמי והאק • ישינים ישינים בתו (נפ"ס)
 אונקטיבוס • עור עור לבדו • בדרך בדרך נלך: (ד) הפאה וילי • בתרות בתרות
 חמור • מן האדם האדם הזה • חקרים חמרים • המונים המונים • גבים גבים /

חלק ה מאמר א פרק ד בשמוש חסם הכפול

מנהגיה דהרות מעלה מעלה (איינער העהר) משה משה ועמוק עמוק, גבוה גבוה, רע רע
 מותר מותר צר צר: (ה) חונן המיטה והתענות (אפריקוס צרפאטי) אברהם אברהם! חלי!
 חלי! מזבח מזבח (ה) חרץ חרץ חרץ (ימי/כ) קדוש קדוש קדוש (אמי/י) ענה ענה
 ענה תשימנה (ה) (פ) (ו) אלוות הקול ולעני כן אע גרויס (הוועקניטאט) ויקא זאם
 הכפול חלי לא יהיה בניסך חבן וחבן חיסה וחיסה (מיים כפ) וכונו גלוה ונסע, בלב
 ולב ידברו (עלויים י) לב חונן העליה טוב והצטר רע חנה וחנה, ואם אצל האלון בין אל
 חנה בין מים למים (עלוי י) ביוזם לדם בין דין לדין (פדי י) ודמל יאז דה: (ז)
 חלי הכפול חלי יוניס זע וערה זורה לב רחי והפלה משיען ומשיענה (עלוי/א) אלו א
 ין ויון ישן שרים ושדות שדה ושדות (עלות ז) (ח) ולפעדים יקא חלי סעל זעני
 וקסיוטא אים או תאר זה (אפריקאטא) וילא חסון חמר הוא והקמים ימי בגודי
 יעבדים (ח) והתנשים תנשי ישם בקול קול יעקב והידים ידי עשו (ז) (ט)

פרק ה שמוש חנוין והמספר בשמות

פ יעד

כל האות בתלמיט לפני סיוע אס זע יא ערה ולמדת חלי על אטה ין אלו סלחל באן
 יתן לעבדים או סזב סן חסן הסוכה כן יא אצ התאר או הפעל העל זעו זוקי
 אלוט שפס וזוקים כוונתהם ואלא יתעלו לעולם כ עס על סן חתי ודסן השוקר סרם
 זפ חסן וכן הפעל או התאר העל עליהם, אסועט סלס כסן חלי אס זעו ערה (עלוי)
 חסן באים כסן העקוב לעבדים כסן אבות גבורות משפחות, ולהפך נשים פלגשים
 וסן יבוצים אצ עפעל ואל אטו איעס וזוקים כסן וסן סן סלחל (אמיעס) וסן חלי אטו
 סחור חיוני יפא עלו תאר או פל פדס כלס זע ופדס כלסן פקח סלחל סחור סנה (ל קת):

פ יעד

כל אס כוונתו כסן, וסוכה אלו תאר, כן אלו עסו כיוס אחר ערה חיוני או חתי נעמי
 ודן אטו עסו כיוס אחר, חיוני אהצט עלא והתאר עלו, וזו אלוה או כסן
 וכסוע, אס העצם כלסן זע גס התאר העל עליו וזו יקא כלסן זכר, ואס העצם
 ין ערה גס התאר העל עלו וזו יקא כסן ין ערה, וכן כסן יחיד ודקום, וצט ג
 עלה כלסן, וזוקים אהלא חיה, כסן חמדים חמדות התעורר רביס והתאר ערה וזוק
 כוונתו הוא חמדות עלו, כסן ישר משפטיה (עלוי יט) שדמות חשבון חמולל
 (עלוי טו) בתהלוכות רבה (עלוי טז) והוא שם תאר, והתנשים מעט (חתי ט) וזס
 יקאו סע חתומים עלע סיועס חתור אחר יקא התאר חתי כסן חכר, והתרהם
 ושרה זקנים (חתי יח) בניך ובנותיך נתונים (חתי ט) ופעדיס יקא התאר כסן ין
 וספ חלי חיוני או ספי וחנותי נתכת (חתי ט) החקמה והמדת נתון לך (טא ט) וסלס
 חסין

חלק ה כואמר א פרק ה שמוש המיוז והנוספר ע

הפסוק אש ובאחר ימי והאחר יקרה ראוי ליקרא התור קוין הנסוק והנספיקו הנזרת יי צדוקה
 (תבואה) ויל יקרא התור קוין והאחר המסוק קושה גבורים חתים (אש) וצפחת השמן לח
 חסר (אש) ואולי חוט בה יפ שפחה האסון ליתכסך הסוק לנסוק ובנסוק אסוקי כיו * אלקונת -
 חיות (אש) ל חיות אלקונות וכן סוף ואו גמר לט. אש הכחמי ויקרע קולס לנסוק התאור על
 התור אם יתכסב צועה אחי כיו חבם לב לב חבם והל זה

פ שו

וכל ימי היותה למ וחינו עיונה קוין יקא התנה הנפל עליו אומרל קלני היעני כיו זרות גדולה
 ותוק איל ליתרם גדל האון וימי מנה בלתי עוונה קלם וא קוין ילול אורכ כפני חיו
 ובאשן עמה כדע (ניסוח) לא מה זאת עשייה (מא) * כי עשיית זאת (אש) מה זאת (אש)
 כי תוינבה היא למצרים (אש) בוזת אני בונח אחת שאלתי (תבואה) בוזת תרע (אש)
 וכן קרבה השנאות כי מרה תהיה (אש) * ותהי חק בישראל (אש) ויה ליהו אביון א
 ערה או פולה אכל לבוא אביון על עולם סתמי יקא כוב באשן ל וכו * מה זה בידך (אש)
 קרה הוא (אש) וכן יקא אלת דבר אחרות על ימי סתמי (ניסוח) ויין קדלסוטיס זוליקן
 זה הדברי (אש) כי יהיה להם דבר לא מעשה דבר (ניסוח) אבולוקא אחי ין הניע
 או הספיקו הנפל על האש כחמה דעצב כי ענה האון אסר כסכב תא או ותואר
 כי הוא עני קרוב ונסף על השכל כי הוא יקא החסון אש העני (דויפסי) * בעניני
 באחד לחדש (קרא) ראוי כיוס אחי וכן בסלי מלאח (עוד) תקלה (תבואה) וימי (כוס)
 מלאח ימצו לנו (אש) ויהי עני (שאלתי) אחת שאלתי כי (מעשיה) תוינבה היא
 למצרים ויה (הימי) אשר הנישה אותה (מא) ימאה היקד וי מה אסתי (אש) יצו יצו

פ ישו

שלשה שנים הארצות אלקים ארון בעל יקא אורכ לשון חקס יחתי וכוו חק כקו אהח
 כיו האלקים הקדוש הנה (אש) האיש אחזי הארץ (מא) אדונים קשה
 כיוו באשן יקו לו (ניסוח) בעליו אין עמו (אש) ולקח בעליו (אש) ולס אהח זל
 אדני אהח (אש) על אש חו כ שם העל תמי הנשן תמי הנין

פ ישה

שכנות הקוין (אש) אש יקאו כנסך היותו התא או הנפל הנפל דויבוקו קס
 כחיה ורמ קרלי או אונכס כאה * עם בני ישראל רב ויעצום (ניסוח) עם
 חכם ונבון הוא הגדול הנה (קרה) ויעלו כל העם (יהולדט) אל יעל כל העם (אש)
 כל העדה כסם קדושים (קרה) ער מתי לעדה הרעה הזאת (אש) ותישא
 כל העדה ק ויתנה את קולם (אש) ימי ועדה ימי וקיס כאה וכוונס לנה קסוטי
 הנשן הרבה

{ 139 }

אשח

חלקה מאמר א פרק ה שמוש המין והמספר בשמות

שש

לפעמים. לטל על האון קלם היין המספר היחיד והיסודי ומונה מין הקולן / יעקן פרי
 והעוף יקב המדקן (כאן א) ויהי לי שור ותמור (ל.א.א.ב) הטוב מספר ארבע
 רביעית וכו' ארבעה. למי שחוק חזק אור על ארבעה הרבה אור / הטובה וזאל כלם האון
 האון יונה על הרביע אכונה למי הקולן / וכן פי הסוס המסור (יגד) וירח ישרא (א.א.א)

שש

שמות הקולן המונים על פניו ופי הפרטים המורכבים בטבע / האון הקולן זין אילו פנייה
 שלש / כיון חלב ודבש וכל מי המעלה / זהב כסף ונחשת וכל יום וטובות יקאו לאון
 יחיד על הפרט / ועל הכלל המוקלל זין אחד / ואם יבאו קוליו הטובה ופי המונים / וכל יום יוקלל
 ארבעים רביעית / ולמות הקולן המורכבים מן ענין הקולן והאלות / כיון נוסה (למאס) יעם גור
 קהל יעדה / מנהגה יעדה צאון בקר יקאו שלש / יחיד מן על כל הקולן / ואם על הפרט / ונתלש יקאו
 קרוא / אכונה קרואים רביעית / כיון יעמים גוים / אלה כל אחד מוקלל על כל פרטים / ופעמים יקאו
 איתרש / ופעמים אחד אומר / כיון בקר / הציאן והבקר אלו על (כאן א) / אם יחול אלו בבקרים
 (כאן ב) ענין אחד אלו אחר בבקר :

פרק ה שמוש שמות המספר

שיא

שם מספר יטבי המושג ארבע / יבאו פנים ארבע / ארבע ארבע / ואם המספר שתי
 אחד עם המספר / יבאו אחד ארבע המצנן / כיון והנה שלוש אנשים נבזבים (כאן א)
 ואם המספר תמיד יקאו אחד אחר המושג / הערת כסף שמים יעשרה (למבר) / זאת אחד אחר
 לקוחות המושג אחר המושג / כיון למ תמיד אלה ארבע / ואם המספר שתי ארבע / ארבע המושג המצנן
 תמיד אחד אחר / וזהו כיון / וכן למבר / יקאו אחת המושג המצנן / כיון למ תמיד המושג
 ארבעה / היום קראשון / השנה השנייה / והמספר המושג ארבע / ארבע המושג למ שלש המושג
 על המושג / למבר / ארבעה המושג / כיון רביעית הקולן / יעשרית המושג / אך מעלה ועלה המושג
 והמספר / ארבעה המושג / כיון כל המספר / המספר / קלוק אחד המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג
 כיון היום ארבעה יעשר / בשנת שלש יעשרה בשנת החמשים יעשרה / ארבעה המושג / ארבעה המושג
 יום / נשלש יעשרה יעשרה (כאן א) / ארבעה המושג / ארבעה המושג :

שיב

בנהג האון המספר הארבעים יקאו המספר האון / יבאו ימים שבע שנים שלש שמות / ופי
 המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג
 יקאו ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג

שיג

המספרים ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג / ארבעה המושג
 יעשרים יעשרה ושבע שנים (כאן ב) / או ארבעה המושג / או ארבעה המושג / או ארבעה המושג / או ארבעה המושג / או ארבעה המושג / או ארבעה המושג

הלכה כואמור א פרק ושימוש שמות המספר

וכי יתחיל לומר המספר יתחיל ויפסד המספר יתחיל וישבוע וישבועים וישבועים (אמיתא) הלכה וישבוע
 מצות וישבועים (יה"ט כ)

לפי שם זה המעט לקבול המספר, אכן חסר לשייך וזול לזמן, כש ויקח מחבני
 המספר (יה"ט כ) א אחת וקמ, וכדי ויקח את המספר (לפי) ויקבד בענין גלעד (לפי) (א)
 אחת שבת, כשם למול על פני מים (פולחא) על אחת שבט, ועל פי בן האתונות (לפי)
 אחת האתונות, וכן יבוא ל המספר ובכונה על אחד משני, ואם שלש - חלה (לפי)
 אחת שלש אלה, בשבתם תפסין די (לפי) שלש איני זולט (לפי) אחת שלש.

פרק ז שימוש מלות שתחת השם והכנויים

שיטו

בנהג האל, אחד ארבעים שאל המלך (כראנאנינו, פמאנאנו) וכוונ. למחט האל, על האל
 הנכבד, אמר בוקרו כזו, והבל הביא גם הוא (לפי) וקוצץ הדעת טוב ורע
 לא תחבל מקונו. (לפי) אשר אנכי נתן להם לבני ישראל, או ליקח בני הפסול דמלם
 הפסול כמות, ויתקמה ויתראהו את הילד (לפי) ביאתה את מרומותי (לפי) כלב
 מצאילים את העם הזה (יה"ט כ)

שיטו

וכן יקרא את האל על שם האל הנבוא צדק, ועה (לפי) אמר העני ולאום אנכי אשבע -
 (לפי) אנכי אעשה כדברך (לפי) אמר. אנכי אחשנה (לפי) אפוז הסוד הם
 ילכו (לפי) אמר ויקר (לפי) ויהי גם היא אמרה (לפי) ואתה תעשה
 (לפי) ואתה תחלה (לפי) קמתות הזקנה אפוז ואני: (לפי) אפוז על בקול ובענין
 יא אנוכי (לפי) באומר (אמאנאטא) ואתה אמרת הישב איטיב (לפי) הפך כ
 מא יבנה (לפי) אפוז האסם גלנאכא) והנה אתה יודך (לפי) הפך אחי חכם העולם (לפי)
 עט (איידיד עפוי חכמה) ופזריכם אתם (לפי) שאל מה שלפניו וטפכם אלה אפוז ואני יהו אפוז
 השוב עט. אתה והלוי עט (לפי) ויקח את האל חכם (לפי) וישמחת בכל
 זבנה (לפי) ובעת אתה וזקני ישראל (לפי)

שיטו

מלות האל הנבוא על האל או על המלך הנבוא זקנה או זכנוי יקרא תמיד כיחוסק היל, או להלם
 או הכנוי הקא קמונו הוא כיחוס עשה לז' וקישת גם הוא (לפי) האל קחם לאמן וזו
 גם לו זכרנו גם אני אבדי (לפי) ואני גם אותי, וישבוח לפני גם אני (לפי) גם שלי
 ופזריכם אתם, ושלכם אהל יתכן איכף שאל המלך כיחוסק אמר העני, אנכי זכנך הוא
 מותר (לפי) הם הם זולך (לפי) והיא גם היא אמרה, כי אותו להיות תמצאון
 אותו (לפי) כי כך אמרת אדיל (לפי) לא כפיית לם אורה אמר העני, וכן הוא כמות האל
 כמות קמונו.

חלק ה מאמר ב פרק ב שמוש הגוף והמין והמספר בפעל

א. אדם כתי לתי איתו (בראשית א) יאמר קח על פיוות סווא (צויתו)
 עב אונצות עב אונצות (וקל און) הדברי יחד גור הוליות היה (ניצ) על האם לש הפעל
 צלה היה צעם היה מטר ויהי קולות וברקים ורעמים נפת חקר הוליות (צו) ופנ
 האון הרה עאוב אחר גור הוליות רבות הלאו חקר סו כי השעורה חביב והפשתה
 גבעול (אמות ט) ענפיה היה אדם היה גזלו כי חדל המטר (עם) ענת גור הוליות
 וכן חר וילי עץ הטעם אלא יתלה כי טוב טוהרת יוד על האון ואם אותה א -
 הסה האונצו וילי המטר (עם ט) אהות על הפי וכן נאמר וירח פריעה כי היתר
 הרוחה (עם ה) אפ טאו האון הוות האעלם ווצאם טגור הטעם וכן להאונות פיוות סוואם
 וסודקים על אופן סכון ולבית טוהר ווא טגה כי פל סכון לפעל ויחס אותה אא האסד
 הוואלן אלה לו נבטע פלוות וועט אתה תעשה לבן חרניה באישר דבר וילי (חל) והוא או
 חר ית להאונות הטקס הוליות טגה קח סווא קווא

שילד

והפעולה הטעמית אלה תכול עולם והוא חתול אונצו קחיוב וכל אונצו האון ויחס או הפעולה פו
 חלם רעב צמא או אקרא הפעל זכר וטוהם או או אחר טוהריו אהיא טגה כי
 וירע לו ויצד לו ויחר ויטב בעיניו ויאר לא חסרת דבר ובעל או חסר לק חר

שילד

והפעולה אלה תכול עולם וכן אק הוא לתי עניו עליו אלא על און חרני עניו
 דחמט טגה האונצו קח סווא חל הוכר אפ פועל (ניטחם אונצולטחם)
 ונאמר היטב בעבודה (אן סולמטט אונצולט) על פן קרח (עם יא) (עצטט אן) ויאמר
 ליוסף (אן יאטט) לזאת יקרא (חל) (אא ווא צעננט) וכן אס הפעולה ענפיה יר
 סתי את אישר יקרא אתכם (עם) לא נכון לעשות פן (אמת) וכן אפנה יר -
 חריות סווא יוסקט חלם היתה סו על א חר הניוא כי א אס ענפיה הניוא ואל אס
 היתה על הפעולה היתה אס סתי כי פול הנופל (עניו) ימות מות (עניו)
 ושמע השומע (חל) (ל טכו) וכן אס הפעולה אס סתי וצוהרלי ציד (חל) (כ)
 יוא אכ היתה על הפעולה על אס סתי

שילד

הפעל האו אקרא סכין ון וסר וטל על און וקח זה יתל וינאם אגור הנה (ב)
 וכל אמות הפעל סו איש חרץ כטח חרמה חרץ וליה בית אכ על זה
 חרץ עם צבה חרץ צאן קהלי ידה הרה חרץ ירעב יוא חרץ חרץ חרץ חרץ
 והא יתה איש כפתרון חלמו חלמו (חל) וכל חרץ חרץ (עם) חרץ חרץ חרץ חרץ חרץ
 (איד) וכל ביתו יחדיו חרץ (חל) ויעלה כל העם (יא) ונמרו כל צבא השמים

חלק ה מאמר ב פרק ב שמוש הגוף והמין והמספר בשמות עד

והמין בל חציון (כח א) : (ב) בעל יחיד אלוים דקים אלה וכן ה' כל אחד מהם בנות
 צעדה (שם ב) ויהי דיון אמורה (שמות ט) וקבל היהודים (אסתר ט) חקמות נשים בנתה בנתה
 (שם ט) של

אם פלו אחר אסתר אל פלוים גם ונקמה אס היא הפל לאון חכפ יקא על המזג שיהו הסיים
 פי גם - אש עם - אשה זכרו (עליו) נקמות והשתו רוחים (שם ט) ואם הפל בל יחיד על
 על המזג אש חליון אש חחיון ונתחבתת המדם והשתו (כח א) ויחבר חזקה ואמה (שם ט)
 מרים ואחרון במושה (כח ב) ונתחבל היה והוא (שם ט) ונתחברב חסתר בפלדה וידרכי
 (אסתר ט) ונתחברב אחרים שם כל מיני הפל אעל אינו שורה וא הפל ווא
 המספר יסו וליח נמועה נשים יפות (איוה ט) ועל המזג חותמה היה זכר היה אבוא אליו
 לאון דקים פל סתפיה ועל על החזק ועל הרזק ועל זכר ועל נקה כסו ויהי השמוש לבוא
 (כח ט) ויהי השמוש בזה לם ויהי הם מהרקים (שם ט) ויהי אנשים אשר דיו
 טמאים (כח ט) פי יהיה נער (כח ט) ויהי ספרל וקעות סואה חסמו) דבר וספיר
 אדא הדבה (כח ט) ובעליון וואת אן (כח ט) אף יחסי ששג אום יחסי הפל וסגל אף למע המלך
 ישמן וקטחת ישמה לב (שם ט) זנות יין ותירוש יקה לב (כח ט) תאשה וילדה תהיה
 (שמות ט) אן לש הספק אלט זכר ועסר יחיד ודקים יקא הפל על חסויה חסן ועל סוף
 על המזג ז' קול דמוי חזיק צועקים (כח א) קול שמועה הנה בזה (שם ט) קול
 נגידים נחבאו (איוה ט) נגע צרעת בי תהיה (עליו ט) ויח שניכיס תנו ויוזק חסמו
 זכה כסופו הלון אדא אלה חככז האון זעען העמו (כח ט) וכך המאת אליו עלהם
 פ דעו דעו עון ויח טה תעל זכלו תפס פווחא אל (שם ט) ולס אסר וז אבוהא לאון זה
 לעל על זה אאז זל אחר עקב זכר זפת על וסוף הכנה על הזכר כיוות הכח הזכר
 העל זכר זעען או זוף אפון וואה השמא זק לנה וסוף על הזכר וקטום אחר וזכר זה
 בייך ותזילן אאז לאון וזולתו על אוכלו ב' הכולט ווא אאז אטק עכז על זה
 וזהך וכן אאז ה' כח זה עתא נ' י

שלח

דיבויה פלוים אפכה לבחוט וצווי הפדואה עשיתם חסד (כח א) ועלית ואלפק לבחוט
 גזיעות הפדואה עשיתן תועבה (כח א) לכיס (וכן יקא הפל על דקים וכוונ
 אחר שם ונתפוא אשה הקה (שמות ט) אחר שם (פ שיד)

שמוש הזמן

שלח

כל פלו אהו יקא כסו) המזג העל עליו אך זכך הלון והמולו המזג עזי חתנה ונתנה קלדי ואתם
 קדימם ואות קבם כ' זכר המזג לביות מעו יקא ארוך עתה קטום עק לבחוט על בתות
 ואיד יעלה אהאיף (כח ט) ובערב יהיה על המושבן (כח ט) בן יהיה תמיד על פי נ' יסעו
 א

119

חלק ה מאמר ב פקד ב שמוש הזמון והדרכים בפסל עה

שמה

הבינונו כי מה אמרנו כי הוא דמיוני למזרח. ולפי אשר לזו הואט האל. ונתן אל לוהיה על אהב
ברבנות. כי הולחו עם מלח האל יורה על המזבב של הנה (כדכספ) זאא גבשון
ליל. מדנע צתק יושב לברך (שומר ימ) ומק הוא תמו לשון אחרי צפ, וכל ז' ג' הואט אל
ערי הולך אחת זכר המנוחות. ויקרב רוקח את צאן לבן (כא) עבב היה חסב. והעור
אכל אותם (כ) היה אכל. וקריעה חולם (ש) היה חלם. והנושנים מצים (שומר ה)
אנכי עומד בין ארבעה ובניכם (ש) הולכים הלוק (ש) ויקא כי אמנות על הקל המנוי
בין רב וכן כליוה הבינוה בהבטחות על כול אחד דמיוני היום הפעול אל כליוה סוף
היום, ישלעת את אביר קדבר (כא) דמיתו את אר יושב (ש) ענוס היה עני
היה ואלו, והכלו כי על זמן עתה הוא מור אשר דמיוני כליוה סוף (ש) הוא
חכב למקאום העון ולמנות דמותה כן הפעל היה אשר יאו והואט התנסו העל
היה גלוק, ונתפלג כל חש וכל העל
שמו

העתידים על של ענים יתיד בודד (כסמס צניאקס) וקריד מרוב (כסמס צניאקס)
העתיד בודד הוא צניא קניא באנה אינה שכתל של הפעל האחר דמיוני הול, והלתי
היות הוא כשה הפעל באנה שכתל של הפעל אחר דמיוני הול. ולכן צמיח ברבן אק בלוח
יתמו הפעל הנוי כשה הפעל הכולו ערי, עמי סוף של ל הרבס הול ערי ועמי וזה וליל
עמי יתמו הפעל הנוי בלתי היות ולכן ליל או הפעל. כמו ומולדתך אשר הולדת
אחריהם על שם אחיהם יקראו במחלתם. (כא) פול הולדת הוא עמי דמיוני כמי
וערי דמיוני יקראו (כ) כשנמנו ועמי עמי ולכן לעמי (כדכספ) (הולדת) וואט) סוף לא
הביאותיו אליך והצגתיו לו. אשר ישחט מחוץ למחנה וזה פתח אהל מועד
לא הביאו (וי) על הביאו הוא ערי דמיוני ישחט ועמי דמיוני אשר מועד.

פקדו בשמוש הדרכים

שמו

דיו כי מלת האלה זרעם לעמם כחל הפעל (פרך) זה לתוף לסוכה הפעל ערב
כפי עת לאה האנוני דרך הקשור (כאס צניאקס) והוא הפעל הסוף של
חך לסוכה לתי ארו ק אשתת מניצת אל המנוחות. והוא הפעל עמי אומר סוף /
אמר או מנה וקלה ירב. ומהרה, או מילוי ומהרה עמי, או להפוך סוף ענן כח
לתי והוא אינו עמי קשר להחיל אם הוא אהר או לתי וקלוח האליוני סוף כח
העל כלל קשר העלוי (ש) (כא האסט) דרך השחט (כאס ער האסט) כח
העלוי אכל בשן העלוי הפעל העלוי לתי סוף, אבל העלוי סוף עמי מלת העלוי
העלוי ל. אף ענן העלוי, או קולת קוי היות הפעל עמי בלעזר שחמתי ל
יש אשר במחיתם (כ) או כולת לו. מי יתן. אם יתיה וקלה (כאסאסווי) הולדת

הלכה נומרה ב פרק ג שמוש הדרכים בפעול

וְלוֹהֲמַלְלוֹ וְלֹא דַעַתְרָא (הילוך 2) מְיוֹמֵי יַמֵּי אֱלֹהֵי דָבָר (אויוד 6) כִּי אִם יִבְרַתֵּי אִתְּךָ (ה' 1)
 אִם מַשָּׁא חֲטֵאתֶם (שט 1) אִם קְרֵט כָּן אִתְּהוּרָה כָּן יִפְגְּעוּ בְּכֶם (יבולד 2) כָּן אֲמַרְתֵּי אֵלֶיךָ
 (ה' 2) אִם חֲסֵפְךָ : וְאִם לֵב יִלְפֶטֶס מִתְיַחֲסֵיךָ זֶה עַל זֶה דְלִיכָתִיב מִנֵּי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל זֶה יִשְׁרִיף לְךָ
 אֲרִיזְדָּה פַעֲמֵי יָרֵךְ חִיּוּךְ שָׂלֵף הַתְּעוּרָה חִיּוּךְ הַתְּעוּרָה וְיִלְוֵיךָ (לו' אלו - כִּי עַתָּה) לוֹיִשׁ חֲרָב דְלִי
 כִּי עַתָּה בִּמְתִיק (ה' 3) לוֹ שְׂקִיל לֵאלֹהֵי כִּרְמֵי אֱלֹהֵי כִּי עַתָּה סִוּא (אויוד 2) כִּי עַתָּה אֲחַת אֲחַת יְהוָה סוּךְ
 אֶל יֹמֵיכֶם (שט 1) וְזֶה אֵינָם תְּעוּבָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲחַת אֲחַת יְהוָה כִּי עַתָּה הִכִּין לְךָ מִלְחָמָה (אויוד 2)
 חִסְרֵי הַמִּדְבָּר לוֹ שְׁמֵרֵת מְצֻנֵתִי וְיִשְׂרָאֵל דְעָצָן לְךָ אֲחֵלֵךְ לְעַבְדִּים וְלִשְׁמֵרֵת חַיִּים וְלִשְׁמֵרֵת חַיִּים וְיִשְׂרָאֵל יִכֹּן
 יִלְבֹּשׁ הַלְשׁוֹן לְרַעֲיוֹת בִּחְסוֹן לְאִשׁוֹ הַתְּעוּרָה וְלֹא הַתְּעוּרָה לֹא וְלֵאלֹהֵיךָ (ה' 1) עֲנֵנִי לֹא הַתְּעוּרָה כִּי
 עֲרֵב שַׁלְתִּיךָ (ג' 1) שְׁלֹמֵת הַתְּעוּרָה לְאִשְׁתֵּי הַתְּעוּרָה וְיִלְוֵיךָ (לו' 1) לֹא לֹא לֹא חֲלַסֵת דְעַלְמֵי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל חִיּוּת (אויוד 1) : (ג' 1) אֲלֹהֵי הַתְּעוּרָה חִיּוּךְ הַתְּעוּרָה וְיִלְוֵיךָ (לו' 1) לֹא לֹא חֲרָב לְךָ
 לְהַמִּיתֵנּוּ לֹא לִקְחַת מִיְדֵינִי (ש' 1) אֲלֹהֵי לִפִּי יַעֲרִיף יַעֲרִיף דְמַעֲוֹת יִזְוָלֶן לֹא דְרִבְכָה רָחֵל אַנְוֵישׁ
 יִבְשֹׁת (ב' 1) חִיּוּךְ הַתְּעוּרָה לְאִשְׁתֵּי הַתְּעוּרָה וְיִלְוֵיךָ (לו' 1) כִּי עַתָּה לֹא יִשְׂרָאֵל
 הַתְּעוּרָה הַיָּמִינִי כִּי עַתָּה יִשְׂבֹּנוּ (ב' 1)

פ' שמד

דרך המקור יאלץ לשלם לזמן דמים על הטלף ולפי שהוא דמיני אל סנה זואל טלף וכן
 אם נברח על סנה כדלה אהליט עליה טלף זה עליו טלף יבוא או טלף היות
 באם אכנו (ה' 2) ענה היות וילא וילא לזמנו לזמן טב עשה צדקה וטלף נחמ לוה שזנה טלף
 פגוש בדוב סלול טלף ואל כשו זואלתי (ש' 1) קנה תקנה זה טלף טלף (ש' 1) והורה כולו דמי
 הנה יא ליזא הטנה סחודי לפעל עמי או זיעום או עמי או צווי לחוק הענין ימי גלוק הלכתו
 שמור משמרן אחר תהפדוק הולכים הלוק שמעו שמעו ודחך קאה וכן יזא הטנה
 לזמו דמיק אזהרן המניש מי מלי אהוא אילף אלא זי יזא על זי יזא * ובהניש הוי הלוק
 ותסור (ה' 2) ענה האכו הלוק וחסור חסור הלוק ושוב הלוק ונסוע (ש' 1) רצוה ושוב (ה' 1)
 אכול ושבוע והותר (ה' 2) אה וכן יזא דמיק הטנוה לזמו וזם מןן אהב אלה (ש' 1) וקלם
 העני לזמו שמור אה חלל האעד (ש' 1) יזא אה חס הלכת (ש' 1) וכן ילל הצעה אללים
 אולא כולא הפעל טרפס לו כאו לא נובל דבר חליך (ה' 1) לא תחכה ללכת (ש' 1) בחתי
 לקניד (אויוד 1) כאו ליתבאר אה דפתי הסמך

* וכתב יחזק דפי הטלף (ה' 2) אה ס' בחינה יזמה החינה יזמה אפיק 2 זה פנזים חייך לחינה לשה בלז
 תליזם יא בלז חקרי ויזע איל דלי הלשון ועפל על הכיז על הכיז ועל הכיז תאזר אזהרן אפנין אפנין
 ותאזר אזהרן אפנין ועל אפנין אפנין יאכויך עורה בלז תליזם הלכות רשות דמי כוונתי
 אהותם זכר כי היתה מחוזר אל הפעל טלף על חינה ועל חקיק ועל פנז אזהרן אפנין
 פנזים ריקים וזה לפי שהוא טלף טלף וטלף וטלף אהן טלף על כוס וזכר
 כחקרו על התענות הענין והוא הפעולה זאן רז יי יי יי

150

חלק ה מאמר ב פרק ג בשמויש הדתים בפעל

הצבן המכוונן אחריה היה (ע"ג) יבן נקרא אושיון ין איל לעזת ברוך למטל (וענין) .
 ואלוה ידוא הלוני דואט לוג' קן לוג יהי כדברך (ע"ד) אך אם אמה לו שמעני (ע"ט)
 וקאי אחותינו את היו לאלפי רבבה (ע"ג) כי כעלמט ואלו האז' על האט זורה עליו יבן
 הלוני שחוקראו הואל ומ' (ע"ד) הואל מט גלן (ע"ט) הואל נח גלן (ע"ד) הואלו פנו
 ב' (אז'ד) ואם ברוך ילמנו עליו דעלה אלא ידל זכרו יעלוט יללו לע פעלים יתב תלך
 דבר הלוני וקווסט הא' אוך (לווח דעלה והזנוג ובסב נוחו לעל אחר וואוס אזוחט
 לו הוין וואו האספריה דברה נח אבוח אליך (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 נתחפמה לו (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 בית יעקב לכו ונלכה (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 לא יחזר אצתי לא תלך עמוהם (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 ידוא אוך מט אל' אל נח אחי תרעו (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 תלכו דרשנו וחיו (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 ואל תבינו (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)

פרק ד קשור פעל עם פעל

שמו

אם יקאו שנים ולאש פלמט זה אחר זה או אפס ולמקום זה על זה לענין או אפס לית
 ולמקום זה על זה / ואם הם לית ולמקום זה על זה / או יקאו פס לית אחר / או לית
 החטא או לית אחר או לית אחר / וזהו חזק לית החטא / ואם הם ולאוים אולא אחר
 • ויחל וישת ויקם וילך (ע"ט) • ס' הו' תלס כאחז אחרז ואפסק • וילבישום וינעלו
 ויחילו וישקום ויסקום וינהלום (ע"ט) • * אכל ושתה ועשה קושפש (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 יקאו אפסום ל' או החזק • אדרוף תשיג אחרך שלל (ע"ט) • וכן יבגו השלל אפסל פל
 אחר דואט אנוט יקאו אכ' ל' • ס'
 (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט) (ע"ט)
 ס' אפסום אופס יתק הכב ונטל אפס אחר ויקם וילך • אקומה נח ואלכה ואתבצה (ע"ט)
 קום עשה (ע"ט) (ע"ט) לכה וצא השדה (ע"ט) (ע"ט) ויען ויאמר • וישא את קילו ויבך (ע"ט) (ע"ט)
 וישא את רגליו וילך (ע"ט) (ע"ט) וישא עיניו וירא • ותשת כל העדה ואתי את קולם • ויבן וצא
 לכו סגרו דוד (ע"ט) (ע"ט)

שמו

ואם הפסלים ולמקום זה על זה / וזה אכ' ס' ארבע פעם • (א) או אפס ולמקום זה על זה / וזהו חזק
 הוא ואם קאוח דבר אלפני זה לית חזק • (ב) או אפסל האחר זכאז גז ואלך דע
 האחר אפסל ד' עט' זה • והיה אלא אפסל תכום הולא דמחית כדעל אט הפסולת' דכום
 אפסלו

חלק ה מתמר ב פירק ג שבנוש פיעל עם פיעל עז

א. סמוך לשנונית אחתם הפעל הפעל (ווערן) אונטערזאגן (הילפ פייט ווערסטער) אז יקרא הפעל
 האגלין כיוון החלטה וסכים עם הפעל קיין דאז קיין וקאסע, והפעל האגלין כיוון היותו
 כלום אזה או קאסע כו לא תוכל לתת עליך (כדא י) לו חפץ יא להכניתינו לא תאמר
 התורה ללכת (פא ט) כי הותיל יי לעשות (לא יא) ולעשות נחם אזה וחיל דעטן ייבלת
 יעקוד (פאות יא) אפואים יקראו אנהם כיוון החלטה י אפיקכה תוכל וראיתי (אוסר פ) לעני
 אול אהאט ופעלום האגליס תבונת הפעל לשון עמי הם אפסיס זאג י א כו אפה
 חפץ רצה יכול הותיל והלואה חפץ כוונן לא אפה ורמ וזעם זכ הפעל זעפיה
 (ג) או אקראו אן פעלים זעפיהם דמיינת הסבה והפעלות והן הפעל האגלין הוא הכוון
 או הפעל הלען אכא התבליט או הפעל הלען הוא אף הפעל של הפעל האגלין והוא האגלין
 יקרא הפעל העני כיוון החלטה והפעל הלען אף הוא אפואו הפעל האגלין יקרא כיוון היותו
 וקאט כו בראתי להקיד (אוקרא) הלאה תבליט ההגדה וציה ללכת (כדא יא) ואתר להקיד
 (פאות יא) אף הפעל האגלין שורה החיך חציה יפעל יקרא הפעל הלען דאעך עם אף דאחשק
 א

ז. רד כ פועל הפעל תבליט קלו ופועל דען כ כלום יגור כלום דמיינת תבליט כפוא הם פלאה דאפיה
 (כאדען) יא ווערן יירפען יענען יפעלן האלען יאפען אנסען אף לשן הפעל דוק אף
 יפן פועל מחובות אף הם זוכים דכ פועל הם (כאדען) יא ווערן) כפוא חוץ כל ליה כלום אפואו
 הם ככ הפעל אפליתי (כיוון האדע ובעדען) ואת הוא קעלנו פלא הפעל דמיינת כל הפעל אף דוק תבליט
 דקה יא יע יידי לי שוק (כיוון האדע חכס) י יע לי רב (כיוון האדע דעני) כפוא חכא פועל דיקר
 הולכות דקה (פועל הירקען קענען) חוויש כל פוסטת ופולות יאפ וקוויש קאט יכל א לא
 נפל דוד עליך (קדמות כ) (אוי קען) הירפען יאפען יא יפן ככ פעה אפען א לא ייבל קיעם
 לעלות (פאות יא) (אף כיוון קענען הירקען יכס קאטען) א לא תוכל לדבוק (הירקען יאפען)
 וואט (אנסען) חיל דכ הפעל דיוועטור קת רכבו (פאות יא) (די אפס ייענען וואגען) או
 אפיען) או קואט יתן א ולא נתנו עליהם (קדמות א) (אף האנטען) ווע דעט פיעל וקפיעל
 פאפ קיעם אפוא וואט דען אן ופן וואט (וואלען) אנסען) זוכעם דעטן הפעל א חלקכה
 דאראנו (אין טע אף וואט כוועפען) אויב וואט איהל דעפען) וואט קעלעם אהבאנו קווא חפץ
 דקה ופוליה קיען והדעם קואט האין פעה קיאו פלא הפעל וקוויש ככא חכיה
 (הילפ וקיעטע) אף קוואלס אקיא פיהם אפלא חכיה זעט ככ אינם סבוינען אפואו אף
 כי זעפם אינם פועל דמיינת יוקלעם הם זון האלף אקיא יא תאיה הפעל (אמאיערדו)

חלק ה מאמר ה סדר ג בשמיש פעל עם פעל

גם תני אהרן נחשו לי (מא כ) ובעמוד בולדת (מא ז) הישמר לה מובור (מא א) וכלה מפר
 (מא י) ויגד נקישות (מא ט) אל זה המעט מהלוח (מא כ) : וקאום אלע / אפעל אלע הוא אלע
 אמר אלע אמר יול אלע הוא אלע הפעל אל כלליות האלן : וקא הפעל אלע כעלם • שמעתי את
 אהרן מבור (מא כ) פי תרצה תמור עונתך רובץ חמת משאל (מא כ) רחמי עלי • ויעב
 (מא ז) ואזנים מאל פראו אזהרם יקלים (כאמריבאל מעטאורגיאן) כי דמאלום ואזן מעט
 את אהרן אל היה עזר • או אלה יקן הארץ (ד) או אלה פל צמח על כדל זאום) אפעל
 היאלן מאל איה אלע או אהרן הפעל אלע איה עני הכח • קלם אלוהו איה אלעו ואלעו דמור איהו
 הפעל (מאמריבאל) • וקא זכ הפעל איהו דמור האלם המאר איהו אלעו דמור הפעל • ופעל איהו
 דמור איהו עס איה • מה זה מהרץ למינות (מא כ) עני זכאט ומהו הפעל עשו (מא א) אלוה
 דמלוט (מאמריבאל) • נחבאת לברות (מא ז) (היהוה) דמאלום • הישבת לראות (מא
 (מאמריבאל) • ושמרת לניעות (מא ז) (מאמריבאל) געניא דמאלום • ואלעו חסר
 הפעל אלע וזכ דענן (מאמריבאל) • או לא העדיה המרבה (ללקוט) והמקמיט (ללקוט) לא
 החסיר (מא ט) ופענע הונט הובא או היה לו עונט • והלנט עעט • או חסר לו • וכן ילולו קל
 זכר עוב אלוהו אלעו הפעל • ואלעו פפעט וקוט • והוסף ללדת (מא ז) • אל הוסף
 דבר אלי (מא ז) • לא תוספת לראותם יחד (מא ז) • לא תוספת ללדת תבן (מא ז) • לא
 אשוב לשיחת אהרן (מא ז) • כי ישב יל לשיח עליך (מא ז) • ובהקל דינעם כ
 קל יספ יזא על אלעו הפעל • קמ איה פפעט • ולא היה דמאלום הפעל • ומהו ומהו
 י עסבט כדל על כדל • אלה כדל עוב • קא דמאלום הפעל • איהו דינעם הפעל • ומהו
 או ותוסף ללדת הוא תוספת איה על איה • ליה הפעל דינעם • כי ישב יל • ואל זקן הוא
 הלב • הפעל הלחם • כאזן חלף אהרן ללם עבד הלב • וכן ואל יתן ויחבור את אלוה
 היום (מא כ) • היהוה הפעל • איהו הפעל • ומהו הפעל • ומהו הפעל • ומהו הפעל •
 אברהם ויקא אלעו האחרון • מהו יל ללתי ליהוה עתה • מהו הפעל • ומהו הפעל •
 פעל עני • לא יכל בגילה הילחשון לשוב לקחמה (מא כ) • הפעל עני • ומהו הפעל •

(א) על אהרן ליהוה עני • מהו הפעל • מהו הפעל • מהו הפעל • מהו הפעל • מהו הפעל •
 על הפעל האלן • כמ אבי צוני לאמר יל • או ליקא איהו קלום כה זכרו • לא כאלה יספ
 דמאלום אמר זולת ל • עני האל • והוא הפעל • מהו הפעל • מהו הפעל • מהו הפעל •
 קאום דינעם זה לשוננו כמ • ויבדק אותם אלהים לאמור פח וקין (מא ז) • ליה איהו או יתן איהו
 פח וקין ללן • עכמ ואל הוא זכר • ועני האל • פתח איהו ויקא • על דמאלום • מהו הפעל •
 האלן איהו • (מאמריבאל) • ואלעו איהו דמור עני • (מאמריבאל) • מהו הפעל • מהו הפעל •
 ויקרא עמו נח לאמר זה ינחמונו • (מא ז) • לאמר זה ינחמנו • (מא ז) • ומהו הפעל •
 בקברו לאמר (מא א) • (מאמריבאל) • מהו הפעל • מהו הפעל •

1513

חלק ה מאמר ב פרק ג בשימוש פעל עם פעל עח

כ הפעל המעלה תכונת הנילוא בנפשויות נקרא פעל עזר. וכפול המעלה אינה אלא זכרון דליל טא
 דניש תאר הפעל. וכל דניש יקראו הפעלים הנישטופים זעורה ה' בפלטרות * על מרבן מדברו
 זכורה יט (שא ד) דניש או תניש גרף. וכ' אחרי פעלי יספ שוב יקרא למוד יחך ההואסה ה' הניש
 כיו יוסף עזרהם ויגה חשה (דניש ט) * לא אפנה עזר אחס (בולע י) דניש זכרת לרחם :

פרק ה בשימוש הפעל עם השם

פ שינ

כל הלכות המאמר האלפס אכאר דפעל אינה יחס או אול או גזר הם אקלים כמני וחומש
 זולת לט הנילוא. וכפי כמות סניע היחס הנלמים כלמות ואופיעים (ל קמה) וואו-למני
 כי מזה פעלים אלתנים בהוואותיבם. וכל לוח סון היחס הפעל לם האסודג אנו. וכר
 זכ אופל הוואותיבם. וכן אלתנים הפעלים דלוחם עם סניע היחס תנישם כלשונות מזה אחרי
 כי יתכן להיות הפעל אלס לזמן מה קיחס הפעלו. וכלסן אחי דחסי אלזנו וכחזה למה
 יעקב אכאר פעלים קיחס הנלמים בהוואותיבם זכר הכל סון היחס הפעל לם הנטוק
 זכר. על סבר חל :

אהב נקשר לרוב בסמן הפעל את * וישראל אהב את יוסף (ז' לז) ופעם אחד יקשר
 הפעל בלמד * ואהבת לרעך כמוך (יקרא ז) לפ שהכוונה לקועלתי. כי לא
 יתכן אהבת גוף רעכו כנפשו
אזן נהפעל נקשר הפעל עם למד או עם אל * והאזנת למיצותיו (שמות טז) * ולא
אחז האזן אליכם (דברים ט) וענינו קבלת הדברים (פחאגען. גהמרכשן) :
 נקשר לרוב עם בית * כשהוא לשון אחיזה ביד (מגריפען. מינפאסטען) * אחזת ביד ימיני
 (תהלים עג) ועם את לשון למידה * ויאחזו אותו (שופ יב) בעפחנגען * ויאחזו את
 הבית (ש"א ז) ענינו כפוי (באפען. חויטאפען) :
אמן נהפעל כלע בית. וענינו בטחון (פאר טרויען) - טטרויען * יען לא האמונתם בי
 (צמד כ) ועם למד ענינו אמונה * כי לא האמין להם (בר' יח) יער גלויזטע
 היהען ניכט) :
אמר כלע אל. והוא הגוף שאליו תמוך הדבור * ויאמר דוד אל גר (ש"ב כד) ועם למד. הוא
 הגוף שאליו הדבור * אמרה לי (צ"ב כ) ענינו עלי :
באש נהפעל עם בית. לענין יגרה והעשורות שלה * נבאשו בדרוד (ש"ב י) (יין פאר הויסס גואנט)
 ונהפעל בלי קשור הוא שחד * ולא הבאיש (שמות יו) פעם וואו כיכט טטינקענר. ועם
 בית ענינו מחס בדבר * הבאיש בעמו (ש"א כז) מחס כס. (יין פאר האסט. פער חאכטעט)
 יבוא תמיד הפעל נקשר בלח * בז לרעהו (מזלי יח) לא יבזו לגנב (ש"ס) :
בז כלע לך. לענין הלועג על דבר הנקל בעיניו (פער חאכטען. טפאטן) * בזה לך. (מכ"ט) * ובזו לו
 (ש"ב י) ועם את החמס בדבר * ויבז עשו את הבכורה (צ"ב כ) מחס כה וכל חפץ אותה.
 לא בזה את תפלתם (תהלים קט) :

טז

חלקה כואמר בפרקה קשור הפעל ביחוסו השמות

בטה
ברך
בער
גמל
רבך
דבר

נלע בייט * בך בַּטְחָתִי (תכלים כט) וגם עם מלות אל. על * אל יי בַּטְחָתִי (סס לא) * נאני עֲלֶיךָ
בַּטְחָתִי (סס) ועינים טוב :

בפעל נקד לרוב עם אַתּ וּגם עם לֹאד (ד"ה א) יט נח"י (יא) ועינים טוב :

בְּקָל ל' אריפכ. אס האש נואח המדפט. גוף הנסרף נקדו עם זיית * בַּעֲרָה בַּטּ אַשׁ (ב) (בולדבר יס) ואס
הנסרף הנושא האש נקדו עם זיית * עָרָה בַּאֲשׁ :

כשהוא נקדו עם אַתּ עיניו כעסקת הולך חסדי איתו (עטוועהגען) ועם לֹאד או במלת עַל עיניו עשות
דבר לאולקו אס לעוב אס לרע לו * כִּי גָמַל יַעֲלֵי (קהל יג) לטובכ (נומהו גטוהן) * כִּי גָמַלְוּ לָהֶם רַעַה
(דעי"ג) (בשעש ערלעט) וכשבא סתם ולא נזכר בו טובה או רעה הוא לשוכה. וכשהוא מחובר עם
שָׁלַם או הָשִׁיב עיניו תשלום גמול יתדו כנגד מרע של פעולו שקדם (יש"ט) תל (ג) (פער בעלעט) :
עם זיית עיניו התמזרות עמם אל עמם בבהירה וזלון (בר' ב) תכלים קיט) ועם לֹאד או במלת אל עיניו /
דָּבַר דבר בדבר בלי בחינה וכוננה (ש"ב ג' תכל מד. קב) :

בְּקָל עיניו ישיה ונקדו על אל בדבור גוף אל גוף (איוצ א) ועם עַל בדבור רע על המדובר (תכל קט) ועם
זיית ג' לעיניו דבור אל אדם. ובפעל עם זיית תורה דברי רע על המדובר בו (יה"ג לג תכלים קיט) /
ובפעל כשהוא נקדו עם אַל. אַתּ עיניו הגוף אשר אליו ידבר התדבר פנים אל פנים * דָּבַר אֱלֹוֹי (ט) (גיא"ט)
דָּבַר אֱתֹו אֱלֹוִים (סס כט) ועם עַל עיניו ידע בעבור אֵן עם לֹאד. כאשר יצא בפעל חתני הדבור אחריו (כ)
הס הנקדו בל הגוף אליו הדבור * וַיְדַבְּרוּ הַבְּשָׂרִים לְמַלְאָךְ אֲרַמִּית (דניאל ב) תלת חרוניות הוא גוף
הפעול ויה' לחלק אל התלך. ואס לא יצא גוף הפעול אחריו יה' הולך כטעם על ובעצמו ריזה שפיהו
בכמה תקומות כל לי ולו ולהם הסומכים לכל דבור כמו בעבור. (ועיין נתיבת השלום בפסוק * אֲשֶׁר
דָּבַר לִי (בר' כד) וכשהוא נקדו עם זיית יורה לרוב הדבור לרעה על השם שהוא * וַיִּדְבַּר אֱתֹו
וַיִּגְרִים בַּמִּשְׁחָה (צד"ג) ונקדו על אֵזוֹן. לדבור יקר וסוד * דָּבַר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם (שמות יא)
בסוד בַּאֲזְנֵי קָסִיל אֶל תְּדַבֵּר (תשלי כג) דברים יקרים וסודות :

דיה

הפעל הזו נקדו פעל ראשי או דבור התחלפות (וועריבא טובסטאנטיווא) וישתע על אלהאופנים
(1) או שהוא בעצמו נשוא התעסט ולא יצא אחריו סס כלל. ויווה על תחלפות * הִי אֹוֹר וְהִי אֹוֹר
(בר' א) * וְהִי עָרַב (סס) הַבֶּקֶר הָיָה : וחסק שיבול סס נוטה אחריו לכמות יסס תה * וְהִי
רַעַב בְּאַרְצָךְ (סס יב) היסס שבו * וַיִּוָּסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם (שמות א) * מֵאֵת (ט) הָיָה זֹאת (קה"ק)
ביסס שמתנו * כִּי הָיָה (ש) עֲמוֹן (ש) יס : (2) או שיבול ישר אחריו ליהס לעמם אסד שני שמת
(אפטיטייליון) * וְהָאָרֶץ הָיְתָה תוהו (בר' א) * והנחיש הָיָה עָרוֹם (סס ג) וכל כמו אלה תלת סס
תשם לקדו נשוא השם לטשאו : (3) וכשהוא נקדו בלֹאד. או סיורה קטן וישת * וְהִי לוֹ צִחָן (ל"ג)
וְהִי לָךְ אֲשֶׁר לָךְ (סס ג) או סיורה התכלית בכויה כשאר הלמד * וְהִיִּית לְאָב הַפֶּן צוֹיִם (סס י)
וְהִי לָךְ לָךְ (שמות ב) * הוּא יְהִי לָךְ לָךְ (סס ט) וְהִיִּית לָטוֹ. לְעֵינַיִם (צד"ג) או שהחלפתו שני
והתפסות דבר לדבר (פער וואנדלונג) יְהִי לְתַנּוּן (שמות ד) * וְהִי לְמִשְׁחָה (סס) * וְהִי לְרֵם (סס)
הִיִּיתָ לְזוֹנָה (יע"א) * הִיִּיתָ לְמַם (איכה א) וכולל (החבע) יין (ווערעטן) :

כשהוא נקדו עם אַתּ עיניו יראת התמזרות (עריפורכט) * אֲשֶׁר־י האיש ירא אַתּ (ט) (ע"ה ק"ב) וכשהוא
נקדו עם אַתּ עיניו פחד ויראת עונש * כִּי יִרְאֵה מַפְנֵיהֶם (יר' ח"א) ואס הוא מלטרף על פעל אחר והפעל
הוא עיניו מניעת הפשלה תסכת היכאה. והפעל כ' בחקור וכמס כִּי יִרְאֵה מַהֲרֵיבֵי (שמות ג) * כִּי יִרְאֵה
בוהב' (ש"ג) .

311

חלק ה. בואמר ב פקד קשור הפעל ביחוסו השמות

ישע כהפעיל נקשר עם את כאשר הקושיע לבדו ישכס פעולת הקצועה לטעם (שדחטטען) וואן
הטעם עוזב בדבר, ויושע (ע) ביום ההוא את ישראל (שמו י) ונקשר בלמד עניט
עזר וליע להנשע. וואן מושיע לה (דבר' כב) (העפען) ...

נגע כשהוא נקשר עם בית הוא נגיעת עצם בעצם (אנריהרען) בעריהרען) נמוקן טעמי (פיהר)
ועב אל יעד יעל הוא בתוכן החוסרו (אחראליש) (ריכטן פיהרן) עמפפערן) (יר' נא' זע' ב)
נקשר עם אל יעד, ועם נית וענינו קרבת דבר לדבר (בר' לב' שמות כח' ישע' סה') ועם למד
ענינו רחוק * גאשה לי (סס מע) עד גיש הל'אה (ברא' יט) ...

עבד כשהוא נקשר עם את יהיה הטעם העבד והפעול האדון או הסדר הנעבד. כי תעבוד את
ה' אלהיך (בר' ד) וכשהוא נקשר עם נית יהיה הנושא האדון, והסם הנקשר כנ'ת העבד
לא תעבוד פו יעבודת עבד (ויק' כה) או שהנושא העובד והסם הנקשר כנ'ת
הסכה והתכלית יעבוד יעקב בקהל (בר' כט) כשבייל רחל ...

עלץ ענינו טיחה ונקשר עם בית והוא חמת אוהב על הטובה ועם למד הוא שחוק האויב על
הקמה (תהלים כה) (ס' א) ...

ענה כש נע מלת את ענינו תשובה על אלה (אנטווארטען) ולא ענו אותו דבר (ישע' ט)
או קבלת תפלה (בר' לה) וכשנע בית ענינו עדות אל תענה ברעך עד שקר (שמות כב)
וזה שהוא מפני ערבות ומתיקות (אנגנעהא) נקשר בלמד או בתלת על ושינתי ערבה לי
(ירמי' לא) יערב עליו ש'חי' וכתב כראב' בספר הלחות האומר ותערב לפניך תפלתינו
לפי שהוא דבר עב עליך או עם לך ...

פגע ענינו הזדמן וליאות גוף את הגוף והתקרב לו ונקשר עם את וענינו פגעת בני בעלי טעם וכלון
בדרך לכתם (שמות נב) וכשהוא נקשר עם בית' או שהוא פגישה בעצם שאינו בעל כונה ורלון
ויפגע במקום (בר' כס) או שהוא פגישה לטובה או לרעה אל פפגעני בי (ויק' ו) ותמלא סכ' נחלא ...

פקד ומתען לנזרה חסדים וענינו לפי קשורו עם את ענינו קרה לטובה (ע) פקד את ישראל
(בר' כד) ועם על פקידה לרעה ולעונש ועדותו נחמתו תחוד בתקרא וינה שהוא תלשון מנין
תיעד נקשר במלת את ובשאר הבנינים י' לו עוד הוראות ואין זה מקום להזכרם ...

צוה כפי על כנע יולת את ענינו המטה לעשות (געביעטען בשעה'ען) ועם על הוא אזהרה והרחקה
(ע' ביטען) דוק ותזכר ...

קלל כהפעיל כש נע חם ענינו להקל מן של (עראייכשערען, אייכט אכטען) (שמות י"ח א' ג' י) ועם נית
ענינו כמו וקלון הנכבד (גרינג עעטלען פער אכטען) (ס' יט יי' יחקאל כב)
כפעל כשנע בית או בתלת את ענינו קנאה וזרת עין (נייד זיייערעיוט) ונתקנא רחל באחוזתה
(בר' ל) ויקנאנו בו אחיו (סס לו) ועם למד הוא תדה טובה התעוררות וזה נקחה על הטל ...

קנא הנעשה לעצם הנקשר בלמד (זיייערען) קנאה לאלהיו (בת' כס) קנאתי ליש (חב' יט)
נקשר עם את אל או בלאד וענינו סוה לקריאה לקוינה (לו רופטן רופען' אירופען) אינארען)
או קריאת סס (נענעטען בעננעטען) והנקראות תוכחות כן ...

קרא כשהוא השאלה לדעת את הבלתי נודע נקשר עם את או עם למד וענינו סוה אך לפעמים יונה
הלמד הגוף עליו השאלה ויושא אל להם לשלום (בר' חג) למד הראשון במקום את וכשני
במקום על וכל אלה נבואית נקשר הכשאל עם בית וישאל לו ביש (ס' א' כב)

157

למ

פ חלק ה מאמור ג פרק א בשמוש אותיות בכלם

לביטח בדר' לבדר' טרם בטרם: אך חצר השנה והשלך הנזן לא יקרא לשאל כאלו וישב
 יצמו חדש ימים (כ"ט) (אין זמנא ליום) ונתפנהו שלשה ימים (א"ז) אעברך שבב שנים
 (כ"ט) כלם הזקן (ז' זקל) וכן גזרה אגלית חמוש יצירה אמות (כונס) (א"ז) האק /
 גברו המים (א"ט) וכך דארתי אע"ל (ל שמוט): אכבג האשן אשל לזנ פסלים אצטרקם אהצנה
 האחר מרזק ההוא אכלן מרזק השחר והשלל הזנ עצמו חזק תאז חזק לאז אשונת אבס
 האות השקואים איפוט ההפואל הזנז או זרפון זיבולט ולי יבולט האלות והפיהות הקיטוב
 לבדר' הרע לעשות מבר' ללכת אחר לשבת והרדק בזויבא :

שנה

שנים יורה האופל הגלם ותזר הפל אינן לומר או את האין ולא את המסר / יפ' אלוז אדנין
 דחייט גבואו אפלט זממור וינהגו בכבדת (אזוט י"ט) וילך תליו אגג כוערנות (א"ט)
 ודין זה שפיל כפסוק ונומת הנאות הוא (כ"י) והרדק בזויבא :

שנה

כבר אמות כ' כל אע"ל (כאזאן אסולס) לשון זורז מונ בתורה וכונה זה והכל ענין אלוז
 מונג ובתורה א"ל פנים או איכל המנה על החל אע"ל בתורה כיו אכד תאבדון והכר
 ארתי (ל שמוט): אזו סיכל יורה הפואל על הפחז שלו ויחוד יצחק חדרה (כ"א ט) ויצעק
 צעקה גדולה (א"ט) גבנו גבני גדול (א"ז י"ג) קצף שילי קצף (כ"א) וזורז מונג הפפואל או
 איקוז השלם הוא זעזמו כחל כיו מצט מצט קואד קואד טוב טוב ישלום ישלום
 מועלה מועלה מושה מושה סביב סביב בדרן בדרן יום ביום בדר בדר הפעם הפעם
 וזורה מונג התורה שון ורזק א' יעס יפ' ענין וכן יקוז העט כחל גלוז אונת אונת העט
 ולא יספה שונג אליו עוד (כ"א ט) ועל השנות החלום אל פרעה בפסוקים (א"ט ז') המבלי
 אין קברים (אזוט ט') הרק ארן במושה (כ"א ז') האם אין (אזוט ז') כמו בן ימותו (א"ט ז')
 חושה מהרה (א"ט ז') וכן יאזו יצ והפכא חזיוז וקשואל הכפך לען העט * ולא זכר שור
 הפשקים את זקה וישכחהו (כ"א ט)

שנה

יתכן שיתחבר שאלת חצר פכל או חצר שהלמות לתור תכונת הילוא (צמיוס אטאנוס) פיו מה -
 אדיר שמוך (כ"א ט) (וייט נכטיא) * מה טוב ומה - נעים (א"ט ז') ונתעווס חזון אדיר
 דיה ויזב זה איתמר גלות השואל * עם לא - עז (א"ט ז') גוגוז לא - חסיד (כ"א ז') על
 דרה לא - טוב (א"ט ז') בלתי טהור הוא (א"ט ז') לבלי חק (א"ט ז') א - נקי (אזוט ז') אצבזר
 (א"ט ז') לצון נכון (א"ט ז') אל - מות (א"ט ז') בקבה בלתי קרה (א"ט ז') ער בלתי ישכנים (א"ט ז')
 ואלת אין לום ליחודקו או כל יוזו שולב סלויט * הלדש אין כל (א"ט ז') אין כל חדש (כ"א ז') לא
 תפטר כל זה (כ"א ז') וכן יתבן איתמר חמב סבס עם הלוח * אין קבן (כ"א ז') בז קרז חלק (א"ט ז')
 על בלי תייד לו (כ"א ז') בלתי השאיר לו (כ"א ז') לבלתי סוד לבלתי דום (כ"א ז') וענש
 לזת אסור ולזת אונס וקאום כן אצתיר אכל לי אלה תיכתי זס אצק :

המנוע

חלק ה באמרו פרקב שמוש מלות היחס

פרקב שמוש מלות היחס (מספרות-כאן)

פ יסו

הסכונים הוויח יחסי האמות התפוז כח כהם לעי יתע (ה) אונתיות האול בבלס /
(מיצטאמטיל) (ב) אלות אלמות (ספראמטיל) ומזור ומלונה אול אונתיות

לכלב ובוואותיקא התמלכות

הבית תמכו עם האם לעצמא אונת: (ב) תלסל קלם למה ואקבל כי יחס הכלי (מיצטאמטיל)

לפי פרו הפרזא אלה יתתי בחרבי (יהא א) * ויק אול האתן בנוקל (ה) כפ (מי

ביוק): (ב) תלסל קלם לבול העזר אפלא יד * פאלקים יעצרה קול (פ) א ישדאל נושע

בש (למ/ה) (מיט קמו נוסטלט): (ג) תלסל קלם אקבל כי יחס התק קילס (אמול) * נוסטה

היה תיק פיקה (עמות) * ולתיקום בבאר שבע (מא כפ) (אוי): (ד) אקבל לבול כי יחס התק

קילס * זימי ישבוט השופטים (ויהא) בעת ההיא (מא כ) * ביום דקר (עמות) (א/א):

(ה) תלסל קלם לבול יחס הסדה הגורמת (מיט דעוודעצני אונולק) או הסדה התליתית

(י) א צניע אונולק * איש בחטאו יונתו (ידיס כ) (אונולק) בכסף קלא יתעבלי (ה) (פיר

אויס) סדה גורמת * ויעבוד ישדאל באשה (אופ' י) דלכלי אלה * וילחם

בירושלים (י) סדה תבליט (אויס וועמטל פיר): (ו) תלסל קלם לזי הא הפעלי

אפצויס הוא הפדול וקצויס הולק לפי זמן הלא * ודבק באשה (יהא ז) ילא תבע בו

נד (עמות) * קן יפולץ עם (י) אחות ביד ימיני (תל י) גוער בים (פ' ז) * בחור

בטוב (ל' ז') וקפס דלשטיס אהלאו תור או איכות אפצויס * ילא האם התליתית

קלית * קבר מאד בצאן בפקר (ה' י) יכא תאיר אפצויס עור בעיניו קל פרגליו

תריש פאונול וקפסויס ילא אה האמות אלה על' מון יגם * פי הישה פרעך (ל' ז) אולתך

* כי אם הדעה אפצויס תני רוקב קה (ע' ז) סלה * והולק פפצויס ובלחם (אמא) * אול

וסרו אונת: הקלו שזן ילא א (ל קמה) * וירב קלן (ה' ז) * תלסל קלם אהות

הפאט יתרו התקור (נוכמאמטיל) * היקה בנישים (ל' ז) * העציר בקל בית תבי (אופ')

(ח) קלית החוכר אולר הפעלי אזה יחס הצטופות אע אפצויס ילא אה דמחצית הגול

(אמאמטיל) אונת צניע (אמאמטיל) (ל ישמה) * בהיותם בעדה ויקום קון (ה' ז) * בקל שמה

בלדקה ותאיר אה (ל' ז): (ט) תמכר קלית דמור הפעלי אול דען במואד מואד בפרם

אמות פפצויס שמה פפצויס בפעם בפעם * יעם בין פבין חלר קלית אלה גהוא אעניא

פיד (אוק) וכל קלית אחר אלה אפצויס אול קמטן אלה * באפצויס הויא ישם (מא כ)

קילס אלה באפצויס את אשה (ל' ז) קסבה אשה אה אש * וקפצויס חסרה וולק דעני

* וקול נשמע בית פרעה (ה' ז) קלית * וכלו שכתב הראקס דפ' איכה (ח) זכר

ימי עניה כיו כי יעשת ימים כי ללחם חסר קלית

חלק ה בוצור פרק כ' בשמוש אותיות שוה

ופרח (עס) (צמחתי) ויה עלי ימא זלמאסו, הדר לית עליו על פ' ילף' היינוני: (ט) כעס
 כן הלאות נר ויהי זרקה לא זעלא (עוסף וטל) • גזים קרים על נפש עיפה ושמועה
 טובה בזרקה (עס) כן, כפי שיש כן שאורה טובה וכן אם הוזהרה נגמ אמתה /
 ויובח גבר עם תלוה - וכן אדם לרעהו (אייז י) ייתן ויובח לו כן אמת; (י) כעס
 לבצען (עוסף וטל) כערה דעניס יעד אוואכד געקן זען וויילען • ולח ירבה לו נשים -
 ולח ישיב את העם (על י) אסן או יליד ויל רפולו גכ כעס פן ישיב, ב' את תלוה ותלד
 ותלד על ברפי ותבנה גם הנכי (על) אסן אצנע או אולי אצנע וזען יניח האלף האסנע
 אסיה י' ארץ כעס כעס • והקל בוועלך - ונישאו אהרן עניו אסן י' סוף סוף ילאו
 אהרן: (עס) כעס לבן (אורוס) זען דאסר ה' פלך אסר אסר ארץ • יען זמאס את
 דבר י' • וזמאסך כוהלך (עס) אסן אסן • ב' אהרן י' אלהיה וברכה (על) י' י' י'
 אהרן אסן דעך • ב' בתום לבך עשית זמח - וזחשוך (על) • ב' רחמי' את העם
 גפוך י' וזמאסך (עס) • (עס) אהרן ה' עמטוט על ארסוס האלטריוס י' על ז' כעס
 ה' (עוסף וטל) וזען נ' • וזען נ' (עוסף וטל) או דען כעסר פלף' העים י' או כען אן (עס) •
 כעס האל • ונת בן שש נזמות ישנה - ונחבול היה גזים (על) כאלו היה ע' א' או
 ה' • השמש יצא על הארץ - ולוט ב' עועקה (עס) • ויהי אה יצא יצא יעקב
 או ועישו ב' א' (עס) • ויהי ביום השל ישי וישא אהרן (עס) (אסן) ז' /
 נ' • ב' • י' • ופרעה הקריב וישאו בני ישראל (עוסף וטל) • (עס) ו' הכעס באן
 עזר ארני וערב אסר וכו' דאמנה: (על) ו' האור ז' אכר ע' כען אחר ואחר
 יבוא לו ושמח הנק' (עוסף וטל) אהר אסר ידו וסוף ח' • וברך גמות ויחלש (אייז י)
 אהר אהר • ויום הולעים ויבאש (עס) אהר אהר • וישם את הים לחרבה ויבצעו
 הים (עס) אהר אהר • ואתרי כן עבואו הלויים לו ושהרף אהרם (עוסף וטל) אהר אהר
 אהר: (עס) כעס יעס • כי היה ארון אלהים לו ויבני ישראל (עס) ע' • ויוסף היה בנמיס
 (עס) ע' יוסף אהר היה: (עס) כעס הלא יעניני טעס אסתו כעס • ה' מוכסח י' א' אהר
 או ומהרם היה יקיה לו • (עס) לא אהרס יהי • למדה זה אמה רץ ולכה אין בשורה
 מוצאת (על י) (עס) • ויל ו' אהרמט הען כו' ל' ויהי כ' א' ינג' ל' ו' א' אהר
 אהר אהר • או ל' אהרמט • וכל כ' א' ל' אהרמט • ואלו אהר י' אהר אהר
 י' אהר אהר • ה' אהר אהר אהר • ואלו אהר אהר אהר • ואלו אהר אהר אהר
 והעמות האלפיים ע' א' אהר אהר אהר •

חלק ה מאמר ג פרקו שמוש בלוג החסד

ולפעמים הוא ואשר הזכיר כי אם יש אחריות (אלו כן) (אולר מוסק) דאמתי וכן יתכן אם למי שזאת
 אם ללצים היה ליד (לס) אם זכרתי על יעוצי (כפי ט) כי אם תפ הכפל והקבוצה אנוני לית
 נישאר לפני אדוני יק (ל) אמת רל כי תשער ויאל האלן ויולק ש וימצט הידך כי בקמית ויק
 זה אינו ענין ויל יצתי לעזר המאז כן הוא וימתי ית ויול כי תפ הכפל ויעזר הקבוצה ועליו או יתכן -
 אמתה הימים או נבחר ויאל הוא מוסק על או נבחר כי או לאר עלו לית איתוי ויול כי הוא
 באור הלכת צריקם לתיכסוודי כאלה סוף האף הילע על פול סוף האלן (עין זאת כ) וימתי אם
 תפ הכפל הוא אמר מוסק (כמה עוצמה) לית נבחר מצדני כי (אם פס הקבוצה ל מצדני) לית
 נשאר לפני אדני בלתי אם איתוינו

אמתה זל האמת הר וקיות אמת רכיו וילת * אמתו ט (זכ יס) ויקם עוסק כי יול ויול ויול
 לית עסקי * וגם אמתה אחרות בית אדני היה

אף ה חקור (האולר מוסק) וכן אחר ויולת רכיו הוא חבור ויית אמתה * אף או הקבוצה (אם)
 אף לית או אית יק (ל) וילת אף חקור כי יולת היקם טעמו אפילו (האולר מוסק) (אולר מוסק)
 (ועל ידני אונקטאט) (ויול ויול) וילת היקם לית אף על כי יק דמתי (האולר מוסק) * אף
 כי לית זל אל * כי דית או יתכן הרע וילת לית היקם היה כיל דעל עז היקל וילת אף כי
 אית חלוקים יק (ל) וילת אף אמתה או תכיל אל על אף וילת אמתה חקור או זית תמותן נבחר
 האלע לית רכיו וילת זה אמתה היקם זל על * וילת זה היקם אמתה חקור זל האמת או זית
 תמותן וילת * וילת אף לית ענין כעס כל יק יק (האולר מוסק) וילת אמתה חקור * וילת
 היקם על אמתה איתוינו ל * וילת (כילת עזר * כילת וילת) הן היקמים ויולת *
 היקמים לית יולת אף כי היקם היה (ל) הן אמתה או וילת אף כי יולת וילת (איתוינו)
 וילת היקם חקור היה * וילת אמתה כי וילת כל שכן * אף איתוינו לית חקור (ל) וילת חקור
 אמתה חקור * וילת אמתה (ויק) וילת חקור זית * וילת חקור זית * וילת חקור זית * וילת חקור זית *

אשר הילת האמת הוא כני על האמת (האולר מוסק) וילת חקור זית * וילת חקור זית * וילת חקור זית *

הלכה כואמר ג פרה ג שמועש כולות החבור

ופלוט (מא או) יען עלים ידא יען אשיר עטתה אה הדבר הזה (מא כ) למען אשר
 ייבד או (מא זק) בעבור אשר ידרכה (מא ט) כפול ועט) אמה כנפח :
 בגלל בעבור (עבד שלום היות האומים יום הלפ להו סבה לומר (ויאט) אך בגלל אזה
 עי סבה האומות (מא ד) דוועגטע אומאכט) • פי בגלל הוצה הוה יסכך
 (מא טו) ופלו תיב על שם הסוד • בגלל יסכה (מא טז) אל בעבור אזה לוח סבה
 תלוית (מא זעבאוואכט) ונעז דעטן דעם לעצן (מא יא) • ונאלם בעבור אמה האומות
 בעבור האומות אה כחן גלמען יס' לו (מא יב) הוה יורה כי גס אשיר עטת אען : וכן יתבן זכ
 אל הפולם בעבור אזה • לבעבור גמות אכזם קא מאהית (מא יג) עצמ סו לעסות ופלו גס
 זכ אעלם : בעבור יאזו (מא יד) והגית קזאת בגלל בעבור הוה אהט הלוח וזא יכר

בלי ידו הוה אה טענת דזה עכו הסוד אה לילה סאלה הסופר דחוז או דחוז כאלה -
 הסופר בלילה (עסלעכטאונד) (מא יז) ונעז דעטן דעם אהט אהטס ואלתי בלתי
 זכזכ דמות דזה כי הוה אכזם בל עדי והכני בליעדי • ויתכר וזא סלה דענא אהספת
 בליעדי רח אה אכזם (מא יח) וזא בלוח דעם • ויתן דעם זכ אהט סכמא כנבל ידו אהספת
 (מא יט) והעפ הוה אהספת וזא אלו • ונעז דעטן אעלם לעזי עלים הכוונה רח אעלם
 וזא עלים ונעז דעטן עלים כנבלעדי אנשים • הכוונה חזן אה להמית עלים דעטן אהספת
 וזא סלעזי וילך עמז על אהספת וכן • כוין אל כנבלעדי זכ (מא יא) עמז עזא
 בלתי חזק אהט לעזי וקס כ ית עמז • בלתי כזעל יענה • וזא כזעל הוהמא אלה אז
 וזא מזה בלי (מא יב) • לבלתי עמז ידו (מא יג) בלתי סלבלתי אה אהט העצ
 דעם הוה אהט אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :

דעם הוה אהט אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :

אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :
 אהט אהטס אהטס אהטס • ונעז דעטן • מבלתי כוולא (מא יד) דעם הוה סכך :

חלק ה בנחמד ג פדק ג בשמוש מלות החבור

למען שחזר שלפני אלו ספר תולדות העולם והעולם למען יאמרו כי (שמות 4) וכן או
 יקרא כי אם כל המעשים למען יתקן (יש 4) (עא מיט) והחוקר מלות אשר אלו מעשים
 למען אשר יביאנו (ויחל 1) קלות ידות הכתובות וחוקר ואם ולבנו כמעט למה אלו
 ייתפר (1) כי למעונכם (יקח 2) זאלכה * למען זור עמנו (עא יח) עמיה את ימי
 עתה היו דענו גם זורנו (א) סגור ונה פלגו סגור על פלג * עתה בשמי (יהוצ 4) ויהלגלג לקח
 קלפס העלם נהעם (מלאטי 1) חנוץ אום פלגז חום נקם פמינאן חבלמיטת) * ועתה
 סאולה (כ"א) (מאלי) * ועתה אחר אורי (עס) (מא העם) * דעתה לא יקח (עס יח) * ועתה אם
 ילכס קלותם (עא כ) * וכן כל טעם הפכה על מלת המן הוא תפיה אצור העלם עם המים (מלא
 קאלק) * מא הנה נקם חוסאן, עמעק, אינו סכסן, ויקרא עתה סוכר למה כי לעז אמוריס נעליס
 זה סגור כי לוח וקמי (מאוס עמועעטי), * כי עתה חיים (עס אח) (זא העטעסט) * כי עתה
 למה אם (שמות 4) (בזמור העטס), כי עתה למ (זי יג) (זא ועזא) * כי עתה הכן (שמי 2)
 (מאנט העטס): (פ שגור) מלח כמא יקרא למן הנה * כי עתה יעתי (קרא כב) * כי עתה דרמיז
 (עס כ) (יעזא עא עמיה):

פן זורה ספרי אב הא אברהו, או תורה, ולא יהיה הנדב הוא שהיו אסופי ל פן יקרא אסופי (זי 10)
 שאו קרא אסופי אם יק עשה, ומה הכפל לן אצולו יא פן כי אזיל זורה ספרי זר מהבא אסופי
 יקרא בקרב או לא יקרא, וכן יתחבר על המד ועל המעיה ועל הן ואלו, ולדבר המעיה לעז הלי -
 הביפלו זור זכאו או הכשאוט, וכעתיב מיה לעזים הנדב או הכפי, על אט אגלי, ואל פן או
 יתחבר כי אם אל המעיה, וא יתחבר עם זה, (זי 10) שאו דענו מלה שולא תזילה שאו חוקר על פי
 תוולן (עס 4) שאו תוולן, וכאלו היא נעמי טעם על השלף המעם הוא כזו למען לאי כ זה סתמול
 הוא טעם על אז תאכלו זען אצל או תוולן * פן נפולן (זי יח) אצל אז נפולן * * * * *
 דק זור הקל העט ושלא כזו עק, ושעל אם לעזיה הכסופה על דען יזוע (עמסטחטי) * כי דק
 עמ אל העל (זי 2) או אכלת חק לעם, או לשולבי זבזוכי (מאזוקאטי) * דק אין יזחא
 תלמים יקא. (קרא כב) יא ב באולן טוקר יק באט כי אין זי יא: (3) תמי (מאזי 1) דק אם
 שאו תלמז (עקום 1) דק אט דל אט (קרא כ)

פדק בשמוש מלות הקריאה

ויים

דיע כי מלות המורות על התרגשות הנפש והמיתה מעשים המה מה שיבוצע בהם בלשון
 ומבאר אותם גכ על סדר א"ב
 תביל יורה אמנאט זמח חל קלע שועה ואנע קימז אן * תביל למה אלמך (זי 2) תביל לן אין או /
 (ע"ג) (מאמלמך, ומההמאקטי) ויא כזעת התיח לעעט כזו מולם (מאזמי) להילמז זמר
 אכל הסופר, כי א יתא על זב המד, יק הוא נמול דעטל עם תבני (וכ עתה הביא קד):
 תבוי, תרה, דה, הוי, הוי, אללי כמ (למ קמאו ומעב) א. ועבלי) או אי או אמבי (ע"כ) *
 תרה לום (מלא 4) קה למך (יח 2) * הוי אמי והוו אממ (יח 1) כק) ומסמ הנה * זכל חולמ
 אמח הו (עמסה) כמ אמל ולמ, ויל למו אממא עמו למ * הוי הוי (עמי 2) הוי (עמ 1)
 והמל

176

כט

הלכה כחמורה פרק ד בשמינה מלות הקריאה

והוא לשם (אויף! אויף!) אהו לך אוואז (קריאה סג) וקרעפסט הא חזיקה לי (תפא' קב) תללי לי (אחד
 יכרה 2) כלם לאו לשון קריאה (אך! אך! וועך!)
 אחלוי קריאה וקרעפסט * אחלוי ארע (על ה' תפא' ט) (כי טעס! טעס!)
 אי קריאה חמורה * אי אהא אסלה אק (ירי' 2) (אך!) * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *
 תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב * תפא' קב *

מחזור ד

תסדור החלות וחכור החספטים ותוכנו הלשון

סדר א

דע כי אלוות לאו ערתי הקריאה כל המועדי אלא או תפא' קב הכלים והמעשים הנבואיים לארבעה מאות
 שסד
 177

חלק ה מאמר ד פרק א בחבור הגלות והמ שנשים

ה' קצ"ח האות שלפניו יאן על הודח תעזים הפעל שהוא העלוא אלמא ואלא עלא סלקא ואלא
 פעלים שטרפ"ט זה עליו יאן אלע העלוא כצ"ח* לא תחבה האשה ללכת (ק"ט) יאן שטרפ"ט
 וקו"ה על העין יתים אלע לעזר עליו* ושפקד את שרה (ק"ט) ופרעה הקריב (ק"ט) וקשה עלה
 (ק"ט) וכן דמתחילת הפסוק לענין שלק לעב אלפני ואני זכרתי כיוס אל זה אומרים * ואתרהם וכן (ק"ט)
 ויוסף הורד (ק"ט) וכן אשוח כי ללע שלפניו אלה ל צעקה בקול הפק וסתירה וסוטה לעב וקו"ה
 שלפניו העלוא ופע העלוא לעזר על עט"ה * ברח אלהים (ק"ט) והארץ היתה (ק"ט) (ויא חזק ונצח)
 ויהי הבל וקין היה (ק"ט) ויהי עשיו (ק"ט) ויעקב (ק"ט) איש תם (ק"ט) וטעם זה פליא אלוה הקד
 עליו על (ק"ט) בקל כנבל כקל ויקרא על לעזר על פדן לעזרת חיה הקול אמר ופקוד וסתירה יתים לעב
 ופעל * אנכי אוד וט ודנכי העלך (ק"ט) ואתה אמרת (ק"ט) הם ילכו (ק"ט) לזוהר (ק"ט) העט"ה

פ יש"ב

שם העל"ה יתים לעזר על התור לו איש חכם ידע טוב נדר גדול יאן לם על פ"ט יתים התור לעזר
 והנולך דור וכן התור אלו עליו לם הדנש יתים ק"ט לעזר לעזר גדול ענין (ק"ט) ברוך הברך
 (ק"ט) טובה הארץ מאד (ק"ט) והכלו כי על האשן העזר יתים חזק הולך בענין והכבוד
 קאמרו וכן יסוד טעמן האשר הענין יתים אל הטעל אלו !

פ יש"ג

אמנם קודם שלפניו אחרת יתה (ק"ט) יתים על הודח תעזים הפעל (ק"ט) אחרת יתה
 אלו דמיינת סדק וטעם אל שלפניו התעלה (ק"ט) יתים אשר עשית את הדבר הזה יאן כי בך אנכי
 (ק"ט) וכן יתים שלפניו אל על העלוא אלו הוא קדמא לם העלוא האשה (אשר נתת עמדי היא נתנה לי (ק"ט)

פ יש"ד

קנהו האשן כאלו יתו זהו שלפניו התעזים ושלפניו זה על זה דמיינת אל דמיינת אלו לסיס אמר
 כהלך הו"ה או דמיינת או קסד וכדומה לו אחרת שלפניו הלתי ואלוים ואלו תלס שלפניו
 אליו כי יתים קטור קטור אחרת כללם הו"ה על בטרפוט שלפניו ושלפניו שלפניו כאלו
 לענין (ק"ט) אחרת יתה ויתם שלפניו התעזים זה על זה דמיינת הו"ה יתו
 שלפניו הלתי ואל דמיינת קטור וקטור דמיינת אלו או כ"ה ושלפניו דמיינת אלו או היה * בשנוע עשיו וק"
 ויענין (ק"ט) ענין שלפניו אליו ויהי כאלו לעזר עליו וק"ט כהצות הלילה אני ויצא (ק"ט)
 כאלו יהיה חל הולך אל אנו ואלפניו יתו ואלפניו אלו ויהי ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
 ענין כאלו אל קסד או לא קסד * ויהי בהיותם בשדה (ק"ט) ויהי בבוזם בשוב דוד מהכות (ק"ט)
 כאלו כאלו אחרת אלו לך זכר וכן * סוף האשן אחרת כל סוף וקטור כדלך ויהי או ויהי ויהי אחר
 כות קשה (ק"ט) ויהי בניו שפוט השופטים (ק"ט) ויהי אחרת אשר היו שפוט (ק"ט) ויש שלפניו
 שלפניו זה על זה דמיינת סדק וטעם יאן קדמות שלפניו אחר קטור אל שלפניו האחר יתו שלפניו
 הו"ה קטור וקטור אלו או דמיינת ואלפניו יתו שלפניו אלו יתו שלפניו כאלו יתו כאלו
 ולא נתנו אלהים להרע עמדי (ק"ט) כי יתים שהם המדענים אל פרעה קטור להוציא (ק"ט) וכן
 ויצאו ונתצב אחותו מרחוק לדעה (ק"ט) וכן (ק"ט) וכן יתה

פ יש"ה

וכן יתו קטור וקטור אחרת וכן (ק"ט) אחרת יתה יתה יתה יתה יתה יתה יתה יתה יתה יתה

הלך ה מאמר ד פרה א בחבורה מליות והמשפטים

אם אפינים כל עליו וליא רק נשיכם וטעכם ומקצכם ידעתי כי מקנה רב לכם וישבו (ישיב) אר
האמר בלבבך (בהדוף ש אלהיך אותם מולפניך לאמר (שם) היאנו (וימלא כבוד ש את כל הארץ) אם
יראו (חג"ה) ויפזרום הוא מאד שלם וסגולתו יתקן דעל אחר הבבא יפנים בפנים דבר של איתאנו
עומד על ולא עליותם בחד לאמר (הל' ה) וסוף הרה סאג י י י

פ ישבו

וכן נתמלאו אכפיל פלא או למ איה דמדר הפסיק אלא הפסיק דעל אחר ק' ה' ז' וז' זה אית
אהל' זו דע' וירא והנה ישלשה אנשים נעבים יעליו וירא וירץ (ל' ה) ותלך ותשב לה בנגד
הרחק כמשחוי קשה כי אמרה לו ותשב בנגד (שם כט) ויאמר בי נשבעתי נאם י כי יעני אשר
עשית לו כי ברך (שם כד) והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם (שמות') והמרו אל ישיבי
בארץ הזאת (שמו' כי אתה לו והכותה לו) ואמרו ה' ישיב' כי יבא הלוי מאהד יש' עירך
א' ובח בכל זאת נכשו (ה' י' ומ' אנו ואחי וענוי מין אנתנו פושטים (שמות') יס יתל' עירך
דע' דמדר איהל' למס' ע' ימ' א' לא יוכל העיר לעיוב את אביו ועיוב את אביו ומת (ש' א')
או ל' אית' ה' אית' ה' אית' יהי' ז' יל' דע' (ב' דע' א') ולא נשא חותם הארץ לשנת
יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדיו (ש' י') א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
זכור ואל תשכח (הל' ה) אנכי מת בארץ הזאת אינו עובר לו (ת' ה) בתולה ואיש לא ידעה (ה' ה)
ולא זמר שר המושקים לו וישכחון (ה' ה) יס יתק' הל' אכפיל דע' של דמדר הפסיק איהל'
א'
יצחק אביו ממרא א' (ה' א') והפסיק דע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
בארץ ממרי אביו (ש' א') ועל' מ' ויהי ביום דבר ל' אל משה (שמות') כ' א' דע' דמדר הפסיק
תלבוט אהל' ואלה (ש' י' א') ויפזרום לנס' דע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ישלם ישלם (ש' כ) ז' א' כי יצנוב יס' * לא תעשה כן ליש אלהיך (ד' ה') * ואל
שלש אלה לא יעשה לה (ש' א') ואף לאמתך תעשה כן (ת' ה') * ז' א' א' דע' דמדר הפסיק
תיעניק לפי פש' עניי ש' א' פני ש' בעושי רע יס' צעקו וש' שמע (ה' ה') * ז' א' א' דע' דמדר הפסיק
ל וירבה סוף :

פ ישבו

מנהג הל' אכפיל דמי אלה אפי' אית' ז' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
יפ' הל' הוא כל פ' א'
אלהים את האדם בצלבו (מ' א') אפי' ז' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
וכל שיה הישדה טרם יהיה בארץ א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
שבע וילך חרין פ' א' א' * י' פ' ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ק' א'
א'
העבד את רבקה וילך (ה' ה') הוא כל א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
בדנה אדם ז' א' הוא כל א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
דמדר (א' א') א'

י

חלק ה באמר ה פרק א בגדר הנליצה

כי שם הרעיון הנמצא הלאו כל אומר יציק אתי מיום שיצוהו, ליתמיך יותר לנפשו כי איתו
 בקומתו מתגלה הפעולה הנפשוית בעל, על מנוי אצוק נבדל המלכות אלוהי החבור והנראה כוון יעקב אשר
 לבן למען, וכיזה אדם שאלו העלמות האלוהים, וכן אלוהי והיה, לאמר, צויתם הן אבקר תגידו,
 ואחר גיחה אבקר קרה לילא, קימור הארזים.

ס ישעיה

מיופי אלצה האסון והכפול דען אחר גלוה שונות כוון עדה וצלה שמעון קולי נשי למך האונה
 אמרת בסודם אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי (סס) כבס בנין
 לבושו וברם ענבים סותה (סס) כי כפול דען סתו הכנה, אך אז יצק אאון כפוליה האלוה
 כבס כצנץ, אשנף גלוה שונות יצק אאון, ווסף אאון הכונף, וצנץ יכפול האלוה שונות
 אס הלאו דעלר הלאו הנוסף צלוי, כוון בן פורת יוסף בן פורת יצלי עין (סס) יאיש מולחמה על
 שמו (סס) זמין על רובמה זמין על עושה חיל (פלאי עמ) קול על כבס קול על כבדו (סס)
 זכה ווסף נפשוה שלענת הלאו האחד על הנפשוה הלוניק, וקרב האלוהים, וכן יכפול
 אצנץ הנושא או חק אבאשה על לאו אחד סלף הכפולותו ויהיה האלון מרז חייחה
 (וי צנץ יעל צנץ) יצד מתי רשעים על יצד מתי רשעים יעלחו. (סס) יהדעל על אצנץ
 אש? כי הנה אויבך על כי הנה אויבך יאבדו (סס) נשאו נהרות על נשאו נהרות
 קולם (סס) אנכי לוי אנכי אשירה (סס) אתי מלבנון בדה אתי מלבנון תבוא (סס)

ויבול, זה שיהיה עליו כפל האדם כי זה חזק כה הכונת האלה ל, וכן תגלם האצנץ ל יגוה האמונת תמן
 היה דען, ל אלה תבד אש, יאגל הכונתו וצי עטק האון, יאפול וצי האון, אבארו וצי האונת לכ
 יעשו וצקו דקצנץ, אהז כה הכונתו כנף, וצנץ ל האון יתנו וקפדנות האון יהדעו ווסבות
 תבד יצקו הכונת ויקרו וקצונת וסאן כה, כוון אצנץ האונת כאלה כצנץ, וכן האל יבקר
 אהז ויהיה אדם, כל כפי עמ חזק על הנקרא, האונת תיקם בוסוס ורבה עליו דום חייס כצנץ
 וצנץ אדם חולק חייב שיעב ונתקל כוון אשור הים חזק ויקם חזון, סוכ אונתו הכונת וצנץ
 כאלים, וצנץ וצקום צצקום אהם אדם כקיום כמותם אדם כל צעם זקנך העל יתבי
 כאלים על ממרהק יבוא בוער כאש אהבו ישפתו מלאו זעם ולשונו כאש אוכלת
 ורותו כנחל שוטף נפשוה, וברזכ כאלה כחוס תבונתו אעלנת לבנעז אדם זקנך העל,
 אה דעל זה אשונת אה צונת האונת אה זקנך ותאלו ותצנץ אה זה אל זה כה השיר,
 אשנף כה הנחל הוא התקמות ספרות העלום וסגן הנפשוה ווסכסס הקולות כהצנץ וצנץ
 דהזק וקפדנות צי אצנץ סכסס האונת (כאבאונת) האלה נפשוה וצנץ אהז כאלה האונת
 ותקופתו ותקופתו צי אשנף אשנף לאסאכאן אהז, וזה אדם כה האונת כאלה אונתה
 עיכובת ולעלות ווסכסס לטעו כראוי אלוה עזק ובלתמה ויהיה אשנף ווסכסס
 כצנץ ויתם ערבות אן און האונת, עבו דעל אהרה גלוה

אשנף

חלקה במסמך הפרק בגדר המליצה

פ שיעב

וישמוע ה' ויגדל ויפד את ישראל ויגדל ויפד את ישראל ויגדל ויפד את ישראל
 צדיק ואל (שופט) זועם בכל יום (מלאי) כי לא לנצח ישבח אביון תקנת
 יצנים (לא) תאמר לשד (למ ט) ותתה נותן להם את מקדם בעתו (ואתה) פותת את
 ידה (למ יד) בן חכם (שמע) מוסר אב וליץ לא שמוע עברה (למ כג) לפני ידעת יי
 מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה (למ ט) יתן לפניו אוים ומלכים - ירד - יתן מעבר חרבו
 - ויקש נדף קישתו (למ ט) וצעה זאבים ילעו יתן יתן איוס כעב אל חרבו זאבים כל עול
 אל לית ועה נעמ אל עמי החפלים אולק צלעו ואחר עמו או זאב עומב קניס לניס כי האולק
 יסל הלעב חקרו ויחמר אולט ומוק על האולק :

פ שיעב

וכן הוא אמאלו האולק שלטון שלטון על ושל (ואחט שלט) כו : יהודה אתה יודוק (למ ט) בן
 ידיו צמו גר גדוד יהודנו (למ) גלוי בתחור חמור חכונותים (למ ט) וכן הוא אצננה
 ליהווא חרב אומות עספית שא זנוק חלופיה כו חביצמו ותשעמו מוסרותימו חייבי
 געתיבי תחלופתי ופתייה וזולו הוא ילי האול

פ שער

וכן תפסק לרעים דולק סזו האומות ילי אה אסכד עלי האול ויהוא זולקוט אלה א
 אחת ענצות ענצות זה אצוט זה כו

1 משפיר חצי כודם

3 וחרבי תאכל נשור

2 כודם חלל ושביה

(מחזק ז)

4 מרחש פרעות אנוב

הצלע האומות זקלא אמלוק וברדעית אעב וכן

1 שחורה אני

3 ונחה (בנות ירושלים)

(כ א)

2 פאהלי קדר

4 כיריעות שלמה

ובכל האול תמור יח היופי יולו תפיה לפעמים חלטי האול ויניב שומט או האין ולו האסנר
 וכו' משיבני תחריה גרוצה (למ) יחיו ורסם : יהודה צתה יודוק תחיה ילי ברע
 קבץ (למ ט) גלוי אצור תנויה ותחיה ילי אשר גסיתו (למ יג) נוכח ונסת וכן לית
 שור האול זו סטל וסות וקורת ככר יזולו עתי קניס ער אק

חלק ה במאמר ה פרק א בגדר החרוז והמשקל

קצור הליר ונעזב הענין והחיות נשאל וצ"ל וצ"ל
 צ"ל אלהות ונעזב ונשאל ונעזב אלהות ונעזב אלהות
 ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות
 ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות
 ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות ונעזב אלהות

ובנין הליר על החיבור המוט. המעודה לכאן לי שוא צד וסודיותה היא הקרה צושה /
 (מגזר) ולסחור אלה לוח צד נחמה יתד כיו בני שנווד לק דבדו ג אלות
 החולעות הן יתבות והחמותה סוכה סתב וסבד (וסל חיז (ס) וסל הכרה ו פלום
 (ס) ונעזב פלום וסל לס נעמו כוית (סטוהפס) והחל הואלן סהקית נכא לוח
 זגל החל החומרן סס נעמו סס

שעור
 ובנין חות הליר על סל חלוקת חלוקת. אם בלתי הליר לז חות נ סגריהם
 נעמו שיער קשור (נשי)
 מילדי חם אל הפהל כי ילדי יום אל הרגעו
 אל השמחה אם ישיבו גם אל תחת אם יחעו
 כי השובות גם הרעות באשר יחנו כן יפעו
 וסל בלתי הליר חות חות וסל חות סחור נעמו שיר חות כו

מאוד נקשי תבעל	לכל הנשי מועל
במזרם נפשים יל	צרורות נספיהם
וירבו קניינים	ויבנו בנינים
ונשעי נעמנים	בארץ לא להם
בניהם ובנותם	שמחים על מותם
ולבדוק אוצרותם	מריקים שיהיהם

ווסל צדו הליר נכילות חמותיהם נעמו ליר וסל כיו
 שגור בחן הילדות עורה לבל תישן
 כי כל ימי השחרות פלו כמו עשן

אחמ

חלקה מאמר ה פתק ב בגדר החריו והמושקל

פ שיעט

ובענין חייב האומות באומות החריו ופחות ונעוצות / עלו החוקה האומות / וזו חריו / הלא האומות
 יב באומות אחת חריו ושיר עוקר / כאלו יחריו ויל שור עם חנוור / בדר עם נהמד /
 צדקות עם גדולות / וכונה אדם (כאלו העיר האלקע על אב דאמל או תחמו קלור וקאוו
 יחריו וזק תפיק אום החשור קרה השור וזאת הלאה דאמלן היטלות) / וזמ סוף החריו האומות
 קלמ אומות כוז עשיר דאני / וקלא אומות כוז עשיר נושפה סו אברים זכרים

פ שפ

גם יצטן היתבט ופממות כלומות עלו חוקה האומות / הלא הכני על תועות לי יתבטאו
 על יתבטאו לי תועות חריו שיר בשנות סאו / סאו וקל אמו על סלל ה תועות / ופממות

אך מוקש פה יסיר ראשו	בוקש רגל קטן מוקשו
גור מערה את כל נפשו	פי שומר פיו ולישנו שו -
על כל מעלה תבחר שפלות	על כל קנין תקנה חכמה
ובראש כלן מן הפילות :	תרחק מכל מרה דעה
רוחפי הבל	שוכני תבל
כל חיהם	לשונ עמלו
עד יום מותם	ובסבלותם
עשו להם :	גם צידה לא

ולא חקר יתבטאו אדם / וזה חוק ילק באוב / כיו

הנה אמות ותום דעה	חכם בני ובין דעה
ומן עצת בסיל שעה	חשוב אויל כצל אליל
ואל נבון דבר שעה :	ואם יצו הרום פנה

אל הלא האל על יתבטאו ונעוצות / עמו אדם ושיר מרוב / כיו

ותורה לו להנין	ה אשר למר
יסוד דקדוק ולא בן	ולא למד
ה אשר ינהג שורים	במו חורש
מלמד ודרבן	וידו מבל

כיו זוכה יתבטאו וקל ויתבטאו ונעוצות / ואמר

ולא תשמע לקול	אם אשתה רעה
ורע חורשת	לקול שימה לשרתה

חלק ה מאמר ה פרק ב בנדר החרוץ והמשקל

דע כי בְּנוֹקֵל עַן
 קִישׁוֹר מַלְמִיָּה

לְפָרָה סוֹרֶרֶת
 וְהִיא חוֹרֵשֶׁת :

וּמֵלֵךְ לְיִצְחָק עֵי יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ

אֲנוּשׁ חֵישׁ לְרַעִים

מִכֶּסֶה פְּשִׁיעִים

וּשְׁנֵאת מְרַעִים

תְּעוֹרֵר מִדְּנִים

וְחָכֵם מְהֵרָה

יִבְשֵׁל לַעֲבֹרָה

וּסְכַל שְׁנוּרָה

לְיָמִים וְשָׁנִים

זַכּוּ יַעַן הַיָּעוּן מְסוּבָה בַּסְּחָרִים עֵי יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ
 אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלַקֵּחַ יִכְוֹנוּ

וְאֵם דָּרֵשׁ דָּרֵשׁ

הַבוֹרֶת עֹשֵׂיר וְרֵשׁ

בְּלֹא גוֹרֵל נְגַרֵשׁ

כְּמוֹ רֵשׁ הַחֵרֵף

בַּעַת שֶׁאֵלוּ חִלְקָם

בְּגוֹרֵל אֵל חִילְקָם

הַיְשִׁיבָם חֵישׁ רִיקָם

בְּזַעַף אַף וְחֵרֵף

וְזַכּוּ הַיָּעוּן

אָמוֹת תְּבַחַר בְּדַבּוּרָךְ

וְלֹא כֶּזֶב בְּכָל עֵינָן

וְהָאָמֶת יִסּוֹד שְׁלוֹם

וְכֶזֶב בַּת נְשִׂיָּה מְדוּנָן

וְיַעַן יָעַן יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ

תְּמוֹרַת עוֹר הָ -

אֲרֵי מוֹצֵא וּלְבִישׁוֹ

וְהַפְּחִיד דוֹב

וְנִמֹר עֵת פֶּגַע - שׁוֹ

וּבֵן בֵּן בּוֹז

בְּלִבְשׁוֹ בּוֹץ יִנְעֹה

וְלֹא יָדַע

נְשׂוֹא רִגְלוֹ וּלְאֵשׁוֹ

וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ יָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ
 אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח עֵל יִעֲזֶבֶה כִּי אֲשַׁמְרֶה שַׁבָּת יִיכַן צִיּוֹן
 הֲלֹא תִשְׁעַלְלוּ אֱלֹהִים וְיָעַן וְיִתְעַדֵּה זַכּוּ

אֵלוּ לִפְנֵי אֲרֵרֵי דְמַעֵי יִזְלוּן

חלק ה מאמר ה פרק ב בגדר החרוז והמשקל

לא דרכה רגל מנוש יבִישֶׁת
 אך לא למי נח לֵב כֹּחַ בְּרַח
 כי גם לדמעי נר אֶתֶּה הַקְּשֹׁרֶת

ואלו הקצות באינם שלמים או יכולים ספר ואלא וצדדים אחרים שלמים ואלו כן הם
 עומד תפקיד יחידות שלמים ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם
 וכן יחשבו נגד יסודי הנהגה ויבצעו תפקיד יחידות שלמים ואלו כן הם ואלו כן הם

פ שפח

המשוררים האחרונים אלה דמיון או עיון או יסוד ואלו כן הם ואלו כן הם
 איננה פשוט אלא ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם
 שלמים אולם אצלם הוציאו שלמים חמשה עשר ואלו כן הם ואלו כן הם
 האחרים כן אלו או חמשה עשר ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם
 הוציאו אחרים או חמשה עשר ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם
 כי יבצעו אולם אצלם שלמים אלו יהיו עשר ואלו כן הם ואלו כן הם
 אחרים יותר עשר עשר אצלם ואלו כן הם ואלו כן הם

ד שפב

המשוררים האחרונים אלה הגיעו למה שהגיע אליו הכתב ואלו כן הם ואלו כן הם
 ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם ואלו כן הם
 והלוצים (אם אלוהים רצה) שלמים חמשה עשר ואלו כן הם ואלו כן הם
 אולם אצלם עשר עשר ואלו כן הם ואלו כן הם

במשחית דבריו כל דובר על און
 סתה באולתה כי לא שומעת
 נותן ללין מוסר עצד אל פתי
 עובר שארו הוא אף חומם דעת

יבד או אים חולק עם הפע

כצל לעיף וקמל צמח מים
 פן יערב ינעם לנפיש דעת
 יזמחה ללב הוא אור לשינים
 ענק לצומר אף אל ראש מוגבעת

חלקה מאמרה פרק ב בגדר החרוז והמשקל

9 ישפג

אך זעטן חרזי בצוית הלא אש הא זושציוס הקס סלחק בעכב וועט הקובע
זחט ספר האשועט

סיצים ככקף בכור על אש ישראל
ישוב לצוקה טהור כי רעיו נמקו
בן אמר בין פסור הרעיון יצרפו
מליו יברר מכל סיג שבע דקרו:

קדם דברך נוגה פאור הצהילו
דועכו ברוב ימים כפחם באפר עמו
נשפתו רוח בין כמו עוד יהלו
כגדלתי אש תחת מפח הושמו

אלעזר יהיו חרזי הלא אד כג עלי הכפ וועט הנע

כשמים בועל כושר יריקו
ארץ תשתה תוציא לחם משביע
בן אם איש כמורק אמרים יביע

ובנוגדי עמים רצון יפיקו

אלעזר יהיו חרזי הלא אש כג אב גד

כילי נפל אל שבלת הפנים
דיג מהר והשיט לו הידים
לאמור תנה נא לי ידך ואמה כוצל
וימאן ואמור תת לא אוכל ויצל

9 ישפר

אמנם החרוז באקחוס הא האלוקס וועט חק אליי הכפ סבו צבו בו וובא סלוקס
אזכר עי יא תועוט וועט קסוד באקעבא וואטיבא אל גל דה
אלי אלר סלה על זוט הכפ האקלוקס

נחל שוטף מות תשטוף על חלד
כודי עברך תקח גם שב גם ילד

לא תשח פני איש ולא תהדר גבר

אם

חלקה מאמר ה פרק ב בגדר החרוז והמושקל

גם זה איש נושה עת בו פגעת
 ובשבת עברתך עת בו גגעת
 שב רוחו אל אל ועפרו קבר: יט
 מות! עץ חצבת שאר פריהו
 לא פלה שחת אפס קציהו
 עוד מכתב חכמתו חרות על לוח
 עוד דובר עם רעיו לשון וספר
 לא משפתי בשר עפר ואפר
 לא אמר ודברים כי אם ברוח
 יצא לו אחר ימי אור

אך יקרא מות מות אך מפשע
 או אך יקרא חי איש אוהב רשע
 חיי לץ אך מות מות תום חיהו
 מה חיי הבלינו? סועה וסער
 כלנו מתים גם זקן גם נער
 ומה יתרון איש יד ילבון ישערהו?
 אם לישוא נבראנו אם זאת חלקנו
 רק אכל רק שתה עד בא קצנו
 הלא טוב לנו נפל כי ימצא קבר
 אך פשרון הנועשים יערה חיינו
 לפי רב טוב עשינו רבו ימינו
 כי חכמת זקנת איש תום שיבת ובר
 ל שפה

הן אלה לוחי מכת הדין ויש ילל ל צמיח ועומד ושל ל אלה מאכזב בלוי אענב
 למה חכה ואמר. ליעה בלוי למה בלוי אל האל והאלה צינן למה לו הכנה
 טעמים ול על אהל אינו אם אין רוח בלוי צמח ש יוספיק זה לאזות אולת
 נעמו אכזב אכזב יגיע טוב
 189

חלק ה מאמרו פרק א במערכת הטעמים

מהמר ו

הכולל שמוש הטעמים

פרק א במערכת הטעמים

פ שבו

דע כי יספר הטעמים כלל הם אלה ופריים י ובהם לפני עליה בופסיקים (יבטיקטיק) / טרענטיק (אנלטיק) וטעם מוערותם או טעמים (אנטיטיק כדו זינטיק) וכל יספר / אף (הם) טעמים וטעמים וחלופים (חולין) הם תלישה קטנה אל אהא זאנך האמת / אפס בגד כפת אחת יהיה יד אפס כפת סמך בטעמים יאלז אל הוא אפסיק יב טו / איתכא אף זה טיקא ויהי אל יס פסיקים יג אומץ

פ שבו

המושגותם הטעמים ואל זה המספר זכרון אלה אומרו ויש הם דמיון המספר / וי אלו אלו ית אפסיק אחר יו אלו איתך אחר הקדמות אלו / לחזלה ולגרש הדגה לתביר המונה אלו א ל אפסיקים אלו טפחה ואלו

פ שפח

הטעמים המפסיקים עיניו ואינך כעני וכל האוס ג' וי דמיון אה אומרו ובהם / קסרים מולכים משנים ישלישים :

- (6) הקסרים שנים (1) סלוק: (2) התנוח
 - (3) המולכים אהלה (1) סגול: (2) זקףקטן: (3) טפחה: (4) רביעי
 - (2) המשנים אכר (1) זרקא: (2) פשטה: (3) תביר: (4) גרש
 - (7) הישלישים שנים (1) בוד: (2) תלישה גדולה
- אם כל שנים על זספרי ואלו שצטו אפסיקים ככנס כל אלה כיו איתכא אף / ואל אף יותר אלכ אחר אפס זה אפסיק פחות אפס ובהם אף על המסר העצ / בטיח אפס אפס פשטה אפס ומהר אפס אפסיקים כל אחר ואחד אפס / (1) הסלוק שנים סוף פסיקים הוא אפסיק אפס אף אפס אפס ואלו בורכא / וי אף אלה המספרים אפסו יהא דמיון ובהם אפס אפסו הוא שפחה / אפסו ויש אף אפס הסלוק ובהם אף אפס אפס אפס אפס אפס אפס / אפסו יהא קרוב והוא אפס אפסו כיו השפחים ואת הארץ ויש הוא יחבר / ית אף אפסו יהיה אפס אפסו ובהם אף אפסו אפס אפס אפס אפס / ויש אף אפס הסלוק זה האפס י אף אפסו יהא אפס אפס אפס אפס אפס אפס

חלק ה מאמר ו ברה א במוערכת השקמים

והוא לשמור וכו' איוש - החזקה וישע ברם (לש) ב אין אסוף (אמת וטל סוף) לי.
 זאת אש אין זרע לכל אתנה של כל שו ישחין ונרמא (ויצא ט) וה' כעס יבוא טבא
 עם סוף כזה אמת כמו להחלו (לש ט) ד' שסורה ועד בנחילה ;
 (2) אתנה יעשו שלח היותם יפסיק כפסיק לפי הסוף. והפסיק אלה הוא קצו של אמת
 אשר כל אמת שולל עליו ועליו יבוא האמת כמו האמר הראשון והאמר
 אין כי סוף אמת אחר לא יבוא לו אמת כאלו. כי אם לפי שהיא אמת הדעת כמו כפסיק
 כראותו קרא וקט' ושלט מונח - וא שלח היותם אפילו יבוא באופי' והפסיק היותם
 אלכפז וקרא טפחה, כי אין אסוף לו. טפחה כן. כמו להתבאר בסוף, שכל אמת
 אין לפי פי אלה אמת והיא סוקרט יבוא טפחה כמו לפי התגלבו (לש ט) (כי אין)
 הקבל כפסיק טפחה דין אתנה וכן סוקרט (פי שאלת אתנה מונח ושלט סוף טפחה)
 ואם אין לפני אלה כל אש יבוא לקצו כמו ויהמר קצו וי' קרא כן) ואלכפז יבוא
 טפחה אמת כלה אמת ועד לב נחילה.

9 עיני

(1) כגוף הוא סוף הראשון. וישו כפסיק היות קצו שלפי אמת, והפסיק אלה הוא
 קצו שלפי אמתים שלפי שווי ופחות שווי יבוא הסוף שלפי האמר
 הראשון, והאמת קצו האמר הכי והסוף כמו האמר הכי, כמו המלחך והגוף
 אותי ומכל רעו יברך את הדיינים ויקרא בהם שנוי ושם אבותי אברהם
 ויצחק ויודנו לרוב בקרב דהרין (לש ט) וכן כל אש אמת יתן כפסיק או אמת
 אמת, כמו ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו. ואל (לש ט)
 רק נשיכם ושפכם ונקונכם (ידעתי כי מקנה רבילכם) ישבנו אט'
 (עיי' 2) או שלפי אמתים השוים כפי הראשון, או אמת הראשון של הפסיק שלפי
 אפסיק שלפי אש או שלפי פשוט, כל אלה יבוא טפח, באמר הראשון, ואלכפז או יבוא
 אמת האמת, ואל (לש ט) או אמת טפחה ואל יבוא טפח שאין לפני זקף, ואלכפז
 יבוא כן עתה הסוף של היותם ושלט מונח והפסיק היותם אש לפני יבוא שלפי
 קרא. ואלכפז לא יבוא.

(2) זקף הוא השלל לפי, וישו כפסיק היות קצו שלפי טפחה, וזקף קצו
 זקף גדול ופסיק זקף קטן כלה אמת, כי אמת שלט ושלט כמות
 הפסיק, ויבוא זה או זה כפי מה שיתבאר בפני ה' וזקף טפחה; וכן שלפי אש הלה
 שבו זקף הוא קצו של אמת אמת, כמותה אמת שלפי האמת, ויבוא זה
 מונח זקף אמת והיותו היות כמות האמת כמו ויהמר קצו (עיי' 2)
 12.

1913

חלק ה מאמרה פרק ב במוערכת השיעורים

וישבו בעיריכם (בשם א) ואומר אם לא תפיה בן הזונע ושלן תיניתי האלה שאלתי ולא
 היא שפתינו פרוט שנוי, תועבה כל, לא יבוא האונן ביום המזח (שכע נחמה בטעמים)
 אך המזח יניח כיו את האליה (ויניתי) והיה ההזה (שש) יעמו יתמוה (כד א)
 וכן אם המועדה לבנות זה איננו שלום כי אם אתלום בזה או אהמזח אוט גמנית
 גם המזח יניח כיו עד - אנה ממונתם (שאוט י) בעינינו כחובבים (כד א) ונסמא
 האלה הבוא שכלט דומ, אם י ל זה של תועבות אנה שלם המזח, או אף הוא נש
 זה תועבות, וא ל שואים צדים ומועדה צניקם (כי גמ) הוא נש יתק אעל זה לתועבה
 וא היא פשטת זק לה אסט כיו, ומושנותם, ואברהם, והבישור, ישמר - לך
 ולך - לך, וואס איל ל כח מה לתנה הנה אנה כיו ואתברם (כד א) וידעתם
 ואתימלה (כי המזח איננו לואע אעל זה) וכן זה כשאן מה שמקריט יעוואל
 אם י זה מה שמקריט יעוואל אם הנה שמה בעיריט שואו ל זה תועבות ופע המזח, וא
 האלה השוקריט שונם כיו ויתמוך אתברם, ויתמוך מושה יאל א ל זה תועבות
 אפע העיל, או תועבה וימא ואמורה שוא נש, א האלה השוקריט שאלט, ויתמוך
 אתברם, בזאת תדעון, אם אם אנה האלה השוקריט מה אלא שפיט רחוט /
 זה האלה השוקריט שונם אעפיה אנה בזה אחנה, והאלה שאלעיה שפטיט, כיו
 בדרך אשר תלכו - בנה (עמיט א) אלהי ארוננו אתברם (כד א) :
 (ב) תפחה הוא השק הלאשי, וינישו ינה אסף ככאור, ואם האלה הסוק אסוף
 מה שמקריט, והאלה אפע אלו כו החדה והספי, אפי אם שות
 האסוף מה קנה, שאן ל זה תועבות ופע המזח, תפ האלה הסוק לו גלות
 והאלה אפע שפחה, מרחבת על פני המים (כד א) והעוף ירב בארץ (ש)
 ישן תחת עין (ש א כד), ואם האלה שזה ספ אחנה, א ל זה תועבות או תועבה
 עס אנה לפי המזח, א תפיה האלה המזונע בנה או כאי כיו, והאלה הסוק
 אסוף שפחה, גר היותי בארץ נכריה (ש א) תבונה תחת תבונה (ש א)
 ואומר כאל יהיה אם זה לתועבות כזור, ואו ככל ענל גאונ אפיט, וא האלה הסוק
 אסוף אעל גלות אפל אנה זה אחנה, כיו על פני המים, על פני רהיט

השמים (כד א) לדבר בעבדי בנושה (כד א)

(א) רביעני הוא השק המזחי, והנל שגאונע שכוונת, אנה האם שפיט ונתפ אל
 המזח, זק אם אנה זה המזח אנה שפיט יונת זה המזח, יאל אפיט

חלק ה מאמרו פרק ב מערכת הטעמים

יזא דחיה יולמן דדעת ויה לל' תעוה כל מאן לחיה כו יענים בובל (ל'ט)
או לאו עז ומעשה כו תם וישיר וכי תזבח או תעשה עמ אהן זינים כו קנה
יעקב וכו' ליהיה פסוק דיעבס הקולל יפולל ואם לא יהיה כסדר הנה / ואלו עמ' וזהו
זכר הבא כו אשר נתתי ילדיו נוצרים עץ ארז וכו' שיש לומר שאלו
לכיה לא על התעוה האלה (מורה פ' י"ב) וכו' עמ' יזא מרבה כפולה
ט' חיה יעני ל' תפיס / ואלו מאן עמ'

(4) ברע האו זלרע לסך רביעי וכן מיוסו לפעו ואל כלה הידבקות פחות
אלפי חרשים ובהו האלע העל לכל הילעם : והוא לתע כ חזלה
גרע גרשם כח אהז ואלעס : ויקאו עה אהה כ עה ליתפי קבועה האלה כ
אם יזא קהל על שיה אהז ולענה אה מחברת שאלו האנה דה באות האלעם
יקאו קבועה ואלא כו ויקתוב מישה (כו' או) וכו' היעבודים (אחז או) ואם אין
לפניה של מחברת והאלה דעלפיה האו לעם : יזאו קבועה ואלא האלה אהז /
והקבועה דיעס מהו : וכה עכ חמ' : אלו יהי קבועה באות האלעם כו ויתחברו
(אחז ע) ויקנלי (עמ' ע) (אם) אקלוק או יזא קבועה באות האלעם כו אהז /
אחיה חן כו שיתקאה ואם אין האלה עמ' לעם : ולתע האלעם לתלימ וכו'
ויעתקים (אחז כ) והעס כ אין אלא לי קבועה סלפי ואלו קהל אהז ואלו
ליתפי לתלימ וכן הבהו אם שיה מחברת לפעו : ויה לבניע דה באות
האלעם ולתי לתקאה או יקאו באות האלעם ויהא לאה אהז ואלו אהז
אלעם ליה קבועה לפעו ולתע לתלימ כו ויה חלה פה (ודין אלו) (פ' י"ב)
(זולת אה ע' תילע ענה) (זולת אה ע' תילע ענה) (זולת אה ע' תילע ענה)
ואלעם אה ע' לתקאה באות האלעם : כו כ' לית דמזכיר (פ' י"ב) והעס
לפי שאל תילע ענה ליה קבועה אהז : ואל יהא קבועה דתקאה היום והאלעם
דתקאה לתלימ וכן ז' תוע' ל' אחי האלעם אהז ל' האלעם הקבועים ואלעם
אם האק רביעי אחרון וזה האלה דתקאה אהז : ליהא חוץ ליה חוץ והוא
איש ע' - היקלו (פ' יא) ויקנלי עמדות בחר ע' חוץ וזהו ויתחברו
במה אחז לא יקאו לפי חרשיו זולת אה ע' ל' סוף מחברת לפי חרשיו והוא
באלעם ואלעם אהז קבועה ואלעם / אז יתן לקאו ע' כלה אחז לפי חרשיו
וזולת אה ע' כו דתקאה ותירושק וייצדקה : וכן תינע האלה אם האלה אהז
האו יזא ד האלעם / כ' וזה יהא חוץ או לתלימ ע' אהז ע' תעמיס אה ע'
אם

חלק ה באמורו פרק א במזכרת השיעורים

אם התינוק אצלנו נמצא צרש, ואם אלה מחוקרת לפניה יבוא קרובו, אם יגיע באות
 המולדת, ויודעו מוצרים, ואם הוא באות המולדת, ולמכר אסונם פו הן הנה, -
 תחת הנחישות, ואם אין אלה מחוקרת לפניה, והוא מצליח ראוי, אמת, יבוא ויבא אלה
 קטנה אחת, כנכל אחיה, כנס לב (כי הצקר העיני לא נמצא קרוב באות המולדת,
 וכן קרוב ואלה דמיון וחת - פנינחם) ואם אין הנה ראוי אמת, יבוא אלה ויעשית
 וצד כ לא יבוא אלה וצדו, כמו לפני אלה המולדת, אלה אלה שיניב, כמו דרש
 ידרשנו ואלה אלה, או אמת שיניב, כמו ויכתוב בושה את - מוציאיהם :

פ שיצא

(1) פזר (2) תלישת גדולה הם האנשים, ומוסר לפני צרש וקני, כמו יצא לפני
 אלה האלה הוא שיפני יותב אן הגל וקני, כמו, אלה הוא פחות אלה אלה אלה
 ופני הוא שיפני יותב אלה, ואל אלה וותב אלה וקני, כמו, אלה הוא שיפני פחות אלה
 הגדולים, ואל אלה לפני אלה יוצא אלה יתב אלה או קני, כמו, ואלה אלה
 יבוא אלה שיפני קטנה כח תוצה אחת, וכן לפני אלה המולדת אף יבוא תמותה
 אלה, כמו עם תוצה תוצה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 אלה, ואלה לפני יוצא אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 יוצא, כמו קני בחדש האלה, וכן אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 אלה לפני המולדת, כמו ויש תוצה יהיה הענין (בשנת)
 ודע כי תלישת קטנה הוא שיפני פחות אלה וקני, כמו, ואל כאלה תביה לפני הגל
 וקני, כמו אלה שיפני פחות אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 תוצה אלה ואל, יתב אף יתב אלה: בונח לצרכיה הוא שיפני פחות
 אלה אלה שיפני, ואלה אלה לפני בונח רביעני, ואל לפני אלה המולדת

פ שיצב

וראוי אלה כי בפני יתב, או תג, כל האות, לפנין המולדת פחות אלה אלה אלה
 אלה, אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 היציר פן המצאתן אותן (א) תוצה עשה לשני ישרי צבחות ישראלי
 (א) (ב) ואם לפני אלה או אלה שיפני יותב אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 המולדת אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 גם לשני הצדדים האלה (א) אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 לפני שיפני יותב אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 היציר

חלק ה מאמורה פרק א כוערבת הטעמים

היותו ז' האלף כיו א' והנהגה אלהים לבוא לקחת לו גוף מקרב גוף (ע"ג)
והם אלהים שיהיה יתב גם א' האלף לאחריהם הוא דעת ס' א' ה' ס' ס' ס'
היותו א' האלף לאחרי כיו ויבוא נח ויבניו ויאשתו וישיבנו אהו אל ביתו
(כ"ג) ויב' א'
תג א' א' ויה' א'
א'
א'
א'
א' א'

- (1) אמר זרקת סגול : אמר פזר תלישח קטנה ילפשיס תל' א' א' ויג' כיו אמר
זקה גדול טפחה א' זק' א' תביר ילפשיס יתב א' זקה קטן ויה' טפחה
א' תביר : אמר טפחה א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
קטנה ואלא' אחר גרישים רביעי' אמר תביר טפחה א' א' וכן אמר פשטא
(2) אמר פזר נע' איוות זקה רביעי' טפחה ואספ' : אמר קדבוא ואזלה
לא יהו' פזר זק' א'
אמר זקבין לא יהו' פזר זרקת ואספ' : אמר ק' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
אזלה ואלא' פזר א'
ואתנה האלוה אלהים והקטן אספ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
רביעי' א'
אלא' A'

פרק ב בהנחת הטעמים

פ' שצג

דע כי סוד הנחת פני הטעמים הוא הפק סוד הכתיבה והקטנה ישי אלה
הכתיבה באחורה היא פרוסה דהנחת פני הטעמים וסוף תע' א' א' א'
טעם האלה אלקנה כי הפלפולות הפחותים צריכים לפי הפלפולות הנחוצים
בהם והאלהים לפי הפלפולות ונעתי אלקס הנחת פני הטעמים א' א'
ועליו בך הוא תחלה תחול הפסוק הראשון ועב סוף ונעתי א' א' א' א' א' א' א' A'
א' A'
הנחת פני אהר הראשון א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
א' A'

1963

חלק ה מאמר ו פרק ב בהנחה פסקה ה עמודים

אמר חלום לזה הפסוק הבכמות יתעצבאלה היא פחותה מה לפניה ולאחריה
 כי אין הניחה שאפניה צדן חניה בפרוט יוונת אף שהפסוק הגדול אחיה הישעין
 האצלי יא אף הוא הפסוק יתח הפסוק הגדול אחיה הפרוט הוא הפסוק
 הישאר לוח יענה עני יתר ויותר י
 וידעת האם והלכות או אדק כי על א אחר שהלכות הפסוקים יתכן אוה יתר
 יותר יונת אן אספ שאין ארעהא טעם יותר אדמ אל א זה לפניה
 הוא פחות שבמ גס אין הלוח בן יתר יונת ארע האכים כי היתר ארע האכים
 הוא יג זכר אף שהוא הפסוק הגדול של האכים אס היותה אפני יג הוא
 יג כי כל גדול הוא טעם הפסוק הגדול כפוף לטעם הגדול יותר הפסוק
 והלן יד שם האחד גרשם פן אמר וזה היותה פתרון נכריה אמר
 הפסוק יותר שאלה היותה ואלה גרשם פסוק יותר שאלה אמר ואלה אין הלוח
 בן יתר יונת ית ארע האלים ורע האלים כאלה אכיה

	יותר ד' אאיה	יתר אאיה	פחותים סינארי	בגשרתים פאנינאטי	מפסיקים גפסונג
קטנים	זקף קטן זקף קטן	זקף קטן זקף קטן	טפחה טפחה	מרכה מונה	סלוק אתלוד
מלכים	זקף קטן זקף קטן זקף קטן	רביעי רביעי רביעי	אקיה פשטה תביר	מונה מונה מרכה מונה	סגול זקפין טפחה רביעי
גדולים	זר זר זר	תג תג תג	ג ג ג	מונה מונה דרגה קרונה	זרקאו פשטה תביר א
שלישים	זר זר	פזל פזל	מונה מונה	מונה מונה	פזל תלישה

חלק ה מאבזר ו פרק ב בהגחת פסקי השעמים

שיצה

המפסיק הפחוט שלפני הוסתם הוא טפחא כי חזן חספ לא טפחא: והפסיק הפחוט
 שלפני האוכים הוא שלפני השוקה אל סוף ולא יחזן שלפני קורא אם
 לא יקרא אלו אחיו (נולד פסא טו שיגדא הנהא) אל הוא אוק לא אוקו -
 (נולד סוף לא יקרא אוקוס נולד הנהא): והפסיק הפחוט שלפני שלפני שלפני -
 הראשונים הוא שלפני אל רביעי ח. הנהא ודכ אהא השפיק הפחוט שלפני
 כיו הדפים יצאו דחופים בדבר המלך (אס ז) אך זמנה גיה אלוט זינה
 או שיהיה הגוף כזה אל זה שם שלפני השם תועה ונאם אין ילנה האף
 יקב אלוט אל האלף ההוא ויקרא שן אלוט אל האלף כיו והקטירו
 אותו בני - אחרן (ויקרא ז) שלפני והקטירו אותו קצוה ואלא אהא -
 הפחוט שלפני ונפלי הטעם הנכס: האלף האלף אלוט זכר עשר
 קצוה אפס: הפסיק הפחוט שלפני האם הוא תישא טעם כיו וירדו
 בדת הים וקטני אהו קצוה כי אין תג בוי קצוה אחיו ואל אקיא
 הגל על אה אחט אין קצוה אפס ית אה הפסיק הפחוט הראוי לתג אה
 צדתי הצעוה ואחור ויהיה הפסיק פחוט קצוה תג והוא שלפני לתג
 אה אהא אה חוקט ויהיה ראוי אהא קטט כיו ויטר ביום ההוא את
 התשעים אלפא ביום ההוא אזהתישים ולפעמים אינם פסוקים אחיו אוק
 התג ילנה לתג הפסיק יתק זמא: והפסיק הפחוט אפס האלופס הוא
 מונח לזרמיה ויקרא ז' וז' ילפס:

שיצו

המפסיק היתר והיותר שלפני האלפים (נולד סוף) הוא ילל על ונפלי אפס זכ
 לפי זה שאזמא פסיק אחז היא סוף זיה אחרי זה האלף יותר
 פסיק כיו הקטרת ואת - בדיו ואת שמן הנושחה אלו זכו אפס ית
 זלתי האלה אל הוא קצוה ואף אף פנינהם פסא אין זולאן או (ל שיצה)
 המפסיק היתר שלפני האלפים הגזוים יח זרקא פשטת תביר הוא רביעי
 כי אף שהוא פחוט אל שלפני האלפים הגזוים הוא יותר אל האלפים
 הגזוים כיו והצדק היתה תהו ובהו: והפסיק היתר שלפני האלפים הנהא
 ברש או יקרא שזיעו זלך אלו אל הוא תילא גזויה כיו אפס יחטרון הביחו
 חחילום: והיתר שלפני האלפים יח אה פסיק יותר אל האלף אחיו אה
 פחוט

חלק ה מאמרו פרק ב בהנחת פסקי הטעמים

כחוצה לאלו מאמר האלף הוא פזר ואפי' לפני פזר אחיו ואפי' בלא פי
אומר פזר וכן (כה א"ט) :

ו' יצו

המבסין היותר לפני הטעם ואי' שהוא עסין יוקם אל האצב אמתו וגם אל
הזק אמת האצב הוא ע"כ ב"ג וזאי כמו כי שחק אלו יוקם אל הזק
הוא גזל פי' וזאי לחול על האצב שצדק או יהיה גל או אה אצבי' :
ובספיק הבית לפני האצב ואי' הוא יוקם אל האצב אמתו וגם אל האצב אמתו
האלף א' אצב פי' עסין יוק ויותר לפני האצב כי אין חולץ לפני אצב המוט
אצב אפי' אפי' גזל אמתו והצדק אפי' הוא עסין יוק אצב אפי' אפי' אפי'
אמתו האצב הוא ב"ג וזאי וזו הפחות אצב אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
ואם הוא פזר אפי' אמתו אצב אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
העצב אמת האלף הוא גל אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
במקום אשר תעשה העולה עמו אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
כי היות לפני האלף אמת אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

ד" הערות

א כד ובעת כי אומר או יהיה לפני גלף אלו לפני אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

חלקה מאמר ו פרק ב' בהנחת הטעמים

וכחיות אל הלקח אחריו ונעשה אפי' הרדיו שלפניו ובינה בינה דמיון ולפי' של' למהות דמיון
לפניו אלוט: וחס תביעה אולם אלוט לפי' שיש של' אחר אפסין יתר אחר אחריו ולפי' כחיות
שדלק אחריותו ובינה הראשון רדיו ובלעני פסא וגו' רדיו וגו' השלשן וכן לפי' זה אלוט כאלו
לפניו אלוט הולך אל הלקח יקראו דמיון הו' רדיו וה' פסא וה' רדיו וכל אלוט רדיוס לפי' הלקח
היו (ה' א' פסין) וחס אפסין כחיות דמיון או' ק' אלוטית האלוט הו' אלוט אלוט האחרות יתר
פסא כאלו התבאר לק: (פסין טרין גורג אג יא)

ב וראוי אלו אלוטות דין הפסא ליקרא לפי' הפסא אחריו פסא וכן יקראו לפי' הפסא אלוטות
אזכור. הנעוטה אטעם אחריו אלו (פי' יש צרה) או' לפי' מה שחיותו כי הנעוטה אלוטות הפסא
או' יתר אלוט אחר רדיו לפי' אטעם שהתבאר לפי' זה ולכן כאלו אין לפינו רדיו היו וחס
רדיו כש' ב' צדד היום הזה (וכן הו' דל' אפסין בסוף אלוטות לפי' האלוטות האחרות
שהו' קבוצה אלוט דמיון זה האלוט הראשון כי אם היה האלוט הראשון היה אלוט אלוט זה כאלו
הו' אלוט כי ללוטו אלוט הראשון אלוט אלוט יתר רדיו והטעם אלוט אין היס' כן
פסא אפסין יתר רדיו הפסא אלוט הו' אפסין או' אלוט ויוזל' אלוטות אלוטות: !
אחריו (פי' יש צרה) כי היס' הפסין אלוטות האלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
הו' אלוט וחס יקראו טרין או' שלם אלוט אלוט הפסא של' אחר פסין אלוט אלוט אלוטות וחס אלוטות אלוטות
אחר האלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
ואלוט דפי' אפסין העסין (פי' יש צרה) יהי' אלוטות קבוצה וחס אלוטות הפסין אלוטות אלוטות
כע' (פי' יש צרה) ולפי' הלקח אלוטות אלוטות: !
אם יהיו לפי' הלקח אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
שפסין אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
הלקח אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אָחֻתוֹ בֶּת-אָבִיו אוֹ בֶּת-אִמּוֹ וְרָאָה
אֶת-עֲרוּתָהּ וְהָיָה-תְּרָאָה אֶת-עֲרוּתוֹ: עַל-כֵּן דָּבַר
בְּשֵׁעַ עַל-שׁוּר עַל-חַמּוּד עַל-יְשָׁה וְעַל-יְשׁוּלָמָה
וְעַל-כֵּן-אָבְדָה אֲשֶׁר יֹאמַר בִּיהוָה זֶה (ע' ה')

פרק ג' בהפסק המלדה והמואמרים

פ' שצח

ויש' אלוטות לק' אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
(א) כל אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
הפסין אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
עמם לשלמה: אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות אלוטות
לוטות

לוטות

חלקה מאמרה פרק ג בהפסק כולות הטעמים

בזאת או שבסוף פחות וזה אסור, וכן והאש על - המזבח תיקד בו לא תכלה קרבא כי צניו גזל אלה על הענין:

(ב) כל שני שנים תזכיר לבם כיחם אחת ועלה או להלך לביה שבמזבח המזבח
 בלשון, בין אם מחובבים לו המזבח או להמאלץ ופסק אש או לבצע
 תאר המזבח, כיון עבד ושפחה, עבד אברהם יד חוקה, ובמזבח אש אין אפי' המזבח
 מלשון כי אם יאמר המזבח, הוא שבסוף כחם אפי' שני המזבח שש שלמים תזכיר
 כי אם קרבה ש: שני שנים שם אפי' עליו ועליו, תמיד המזבח בלשון, בין
 עליו שנים וכן עליו קרבן, כיון ונבחר הלקח, ויחמר אברהם, ואלו אם הפל המזבח
 הלא הוא רבט לאלה אחריו, ואי הלא שבסוף כיון ואברהם הלא שש, ואלו תמיד
 שבני ואחריו שם לשון בלע, או שם שני ואלו עליו תמיד המזבח שבסוף יב/

כיון אשר נסיתו במוסה על פרישה ישרוף

(ג) כל אשר שנים תזכיר לבם כיחם המזבח או בלשון, המזבח כטעם שלמים
 ובלע שבסוף, כיון זהב וכסף ונחשת: השן (אפוד וקוציל): אדם
 שנת אנוש, ואת כל - בהמות ואת - כל מקניהם ואת - כל - חילם בזהו
 וכן הביא זה פלגים לא - אחמול ולא - אחוס ולא ארחם: ש תורשכרו וקרו
 ולא אם הפל זה עליו שם אפי' אחר אברהם ואע"פ וישמעון, וכן זה לשון
 המזבח שבוע ועשרים ונחתים, אלא ששם לשון המזבח אפי' יתר מאלה
 המזבח שבסוף, כיון צמח ועבד ושפחה, דגן ותירוש ויצהר, אפי' המזבח תראה
 ואלו האחרים שלם, שם הם ויפת, כי אם הוא אברהם, וכן אברהם יתן ויעקב אל
 קרוב אברהם שבסוף שם עליו הלא ערה, ובקצת אחרים אברהם בלשון אפי' לערב
 ערה המזבח

(ד) כל אברהם שנים האלו כיחם המזבח, המזבח בלשון ובלע שבסוף פחות ובלשון
 בלשון והרבים שבסוף יתן, כיון דן ונפתלי גד ואשרי וכן חלה לשון
 תזכיר שנים המזבח בלשון, ובלע שבסוף ובלשון שבסוף ונתן והרבים בלשון זה
 שבסוף הוא כיון ומואל וימון ואהרן ויכין ויצחק, ואם זה שנתים אפי' זה לשון
 זה שבסוף יתן אפי' זה לשון כי כנסת ובוזה ובנחשה ובברזל
 ובשאלמות

(ה) כל שני שנים המזבח שנתים אחרים כשזכר הענין המזבח בלשון, ואם
 אברהם

ההלך ה מאמר ופרק ג בהפסק המלות והמאמרים

המורה אמה ואשמה

פ ת

המאמר הוא מלא סלף עשן עולט וגרימם ולא היה בן ויאמר אליהם יוסף
הוא אשר דברתי אליכם לאמר נורגלים אתם / הניטא ווסג /

והנלוא ויאמר והלאה העל אוסירה / וצק זה דדאעטא האמר יתחיל לויקיים ול דכפך עזן /
נכרו אמר האמר / וכן זה מהצוקה למוינהו / ופול רמעי האדמה
למינהו / שנים מכל יבאו אליה להחיות / מה האמר לויקיי אאור גזול גברי / הנלוא ווס /
ל דאמס מטעמי / וסוץ פמני הטעמי / וחסמי לטו ל איקיי האמר לפינה גזול או ווס /
וצפה הו כי סלף וואר אלס דעל לע איקיי כאלס וואר דעל זי אטו / וואר דעל
ל איקיי סלף וואר דעל זי אטו / וכן כלס / אלו לסיק אל קטו קטוט טעס גטו
ידוא קטול האייקים ספסי פחוט אל דעל טטיו הוואל דספסי פחוט (ריעי) ואלט
קספסי גזול (על) ואל גוט גזול (אמני) עי חישן ואפור גמיעיל / וכן דעל דעל ג איקיי
הי דספסי פחוט הי דספסי וות / הי דכפטי אלפעי וסל אומי / ואל דומי / כיו מן -
הגמיה השחורה / גמו-הגמיה אשר אינה שחורה / וכו-העוף וכל אשר רובישי על-
האדמה / ין עמ דאייקיי האמר האמור הנתסוט כעמ אלס כמר התבאר / כיו
והאותיות והמופתים / והיר החזקה והזרוע הנשויה / עי האמנים בלחונם סתוס
יובי כ לו / וכן הוואלן דספסי מתי גזול ין אלט / וכן דה איקייס קטארי אלט / והאקרא
חורב על-הארץ ועל-ההרים / ועל דגן תירוש וצחק / ועל-אשר תוציא האדמה
ועל האדם ועל כל-יוצעי בפיה כמ / לתיאור אל דעל שמו

כל אמר אמר אמר כל והלאה פטא / הכל דכפסי וות / ין הקוד טאע וכו על-כל-
דבר- פשע על- ישור על תגור על שיה ועל ישלבוה ועל-כל-
אברה / אשר לאגור פיהוהאזל / פס כל ספסי גזול / ין הקוד אומי כין
דטעס סוול / אקרה כדודי לני שמו וות / ין קטעטל סאחמי ופחוט / ין האק
אמר הקטא (ל ישע) וקס הווא כול וות סל אה סלפע / ואל ישלמה דעל
אני רביעי על חמור דעל ית סל גזל / ישור חיי אל ין אגו חלוז / וכן בני /
לכ שמו אבה כול ווס סאחמי פחוטו הכל ספסי וות :

כא אמר אומס (באורעטעטי) / דתק אאור אומי ותספסי כאור יקוא קטול
/ האמר ספסי וות אגה לפני כיו

ויצא מלך סדום לקראתו אחרי שיבו מהכות אתיכרדלעמר

{ 204 }

ובאבות

חלק ה מאמר ו פר ג בהפסק המלות והמאמרים

והמלכים אשר אתו אל עמך שיהו ירח נשיכם
 וטפכם ומקנכם ידעתי כי זמנה רב לכם יישבו
 בעריכם וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו
 לאמור כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך
 לאמור אביה הכביד את עלינו ואמה הקל
 כועלינו מה תדבר אליהם קטני עבה מצומי
 אבי ויתן אל מישה (פכלתו לדבר אתו פהר
 סיני) יטני לנחות העדות

נשלם חלק חבושי

אֶל יָגוּן לַיָּמִים לְיָמֵי חַיִּיךָ (אֶל רָשָׁע) יִלַּע וְיֵהָרָא וְיִבְדֹּל מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים כְּכִי תִסְרָם הַמְּלָכִים
 (אֶל יָשׁוּן) (אֶל-מַעַל)

כִּי אֵת הַמָּסַח וְיִשְׁרָא וְיִשְׂרָא בְּלִי אֶת אֱלֹהֵיךָ אֶת אֱלֹהֵי הָעוֹלָם כִּי שׁוּב (הוֹדֵה) לֹא אֵל אֶת הַמֵּלָכִים
 וְיִבְדֹּל מִלְּפָנֶיךָ וְהָיָה מִתְחַלֵּט בְּעֵינֶיךָ וְיָיָן

הַיְקָרָה כִּי יִלְכָּךְ יָמֵיךָ (אֶל רֵד) שְׁלָל הַיָּם מִתְחַלֵּט וְיִשְׁרָא לֹא יִשְׂרָא
 הַבְּחִיךְ

לַחֲזוֹר הַמִּצְוָה וְהַיָּם מֵעַתָּה שָׁלַח מִלְּפָנֶיךָ אֵת (אֶל שׁוּב) וְהָיָה קִדְּשֵׁךָ לְהַחֲזוֹר (דְּכֵן לְכֵן)
 יָסֵם אֶת עַלְמֵי כֹל וְיָמֵי עֵץ פֶּחֶל (אֶל רֵד)

וְלִחְזוֹר הַיָּם וְיִשְׂרָא הַיָּם אֶתְּךָ וְיִשְׂרָא לְהַבְּחִיךְ וְהַבְּחִיךְ שָׁלַח לְמַלְּכֵיךָ
 (אֶתְּכֵךְ מֵיִשְׂרָא יִשְׂרָא יִשְׂרָא)

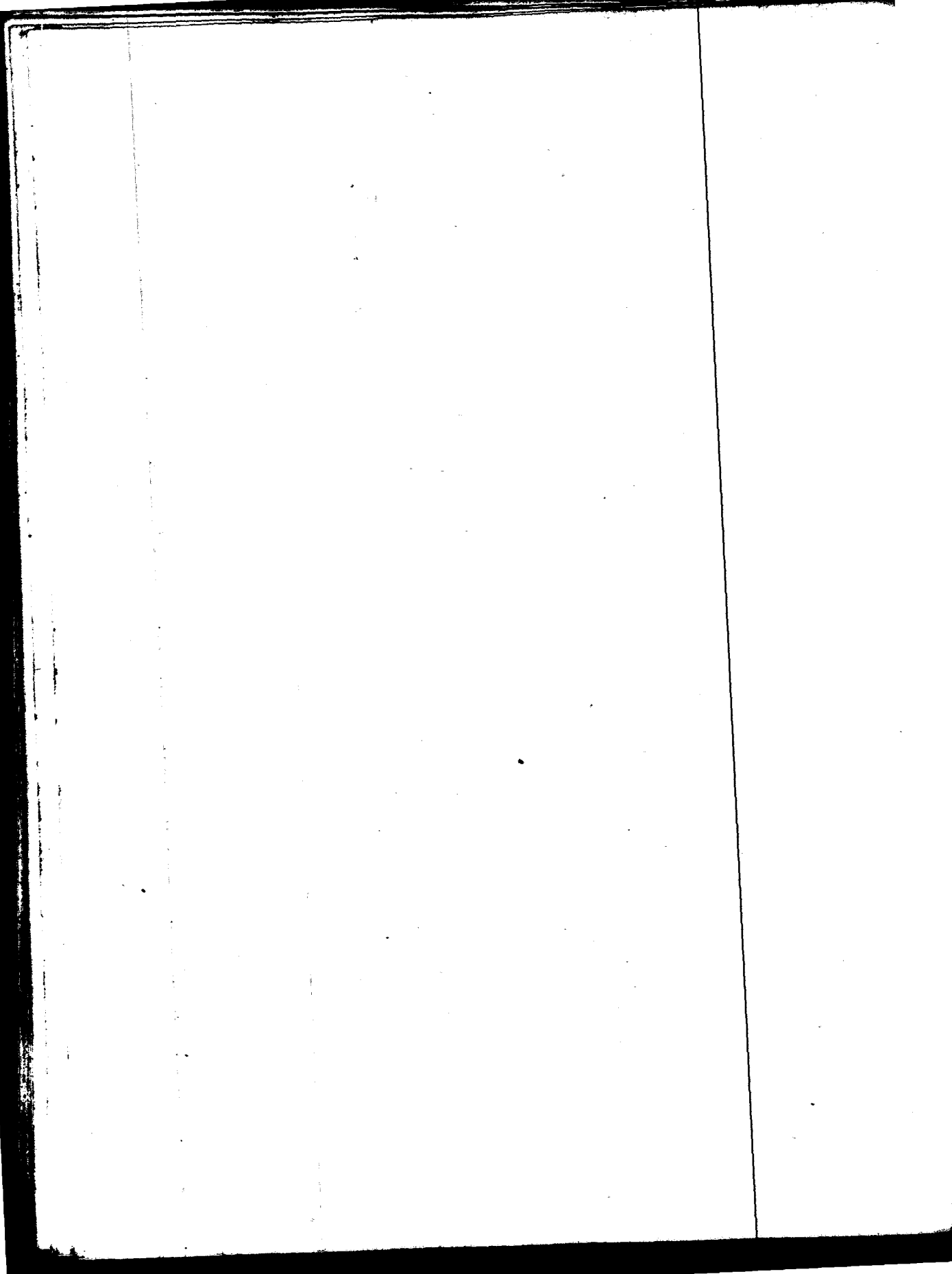
לִמְלָכֵיךָ אֶת עַלְמֵי כֹל וְיָמֵי עֵץ פֶּחֶל (אֶל רֵד) וְהָיָה מִסְרָתְךָ אֶתְּךָ אֶתְּךָ (אֶל רֵד)
 וְהָיָה לְיָמֵיךָ מִלְּפָנֶיךָ הַבְּחִיךְ (אֶל רֵד):

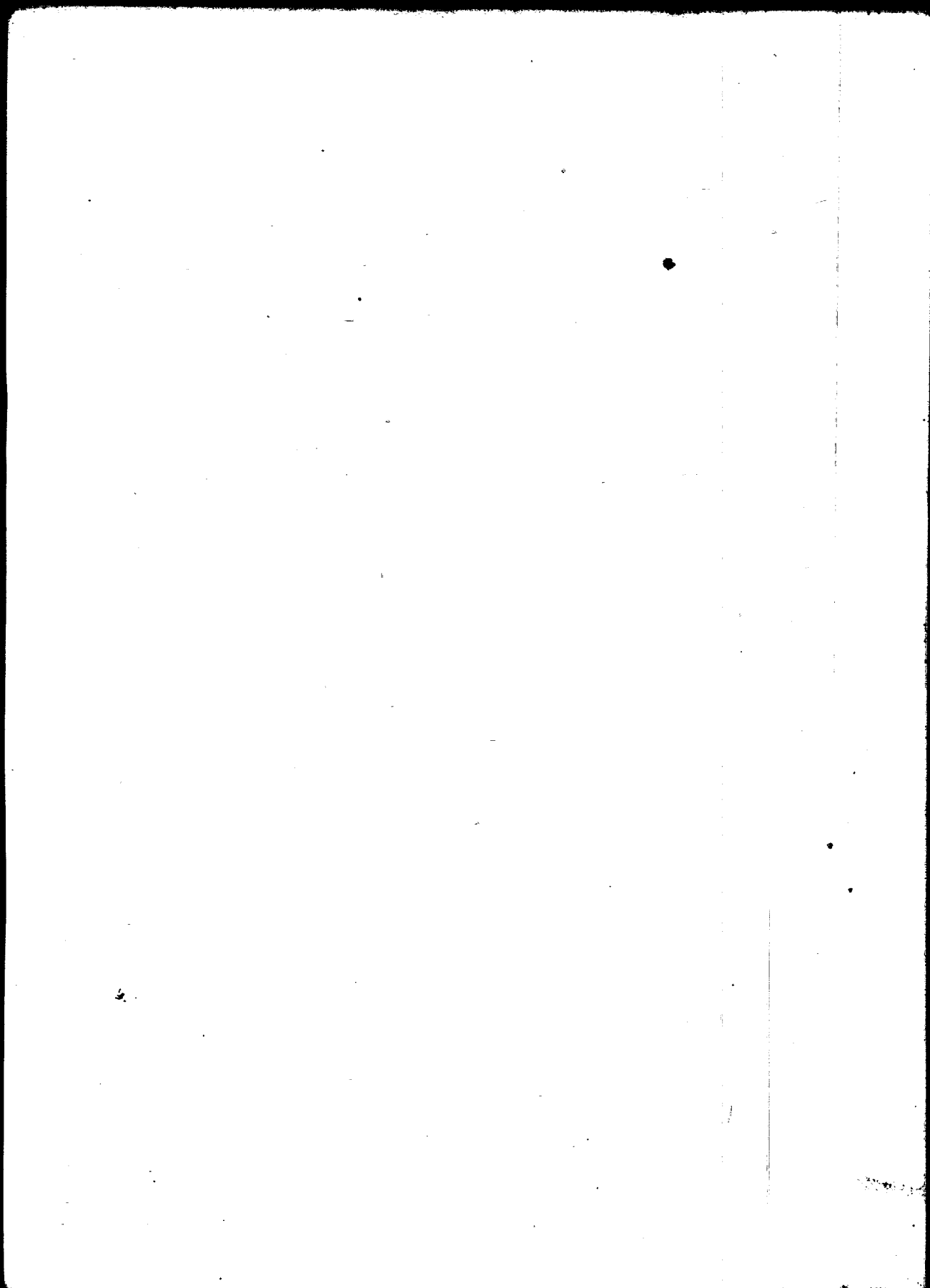
יָרֵב אֶת תְּחֵנֶךְ אֶתְּךָ מִן זְכַר עֵץ פֶּחֶל (אֶל קַעֲחָ) וְאֶתְּךָ
 מִלְּפָנֶיךָ אֶת כִּמְהָ מִן זְכַר עֵץ פֶּחֶל (אֶל קַעֲחָ) וְאֶתְּךָ

אֶחָד אֶת סִטְרֵיךָ יִסְוֶה זְכַר וְיָמֵי עֵץ פֶּחֶל (אֶל קַעֲחָ) וְיִשְׂרָא לְמַלְּכֵיךָ
 וְיִשְׂרָא וְהָיָה מֵעַתָּה לְיָמֵיךָ וְיִשְׂרָא אֶתְּךָ וְיִשְׂרָא אֶתְּךָ

יְצַח הַמִּצְוָה אֶת תְּלֻמִּיתֶיךָ יִצַח לוֹ הַמִּצְוָה וְיִשְׂרָא לְמַלְּכֵיךָ וְיִשְׂרָא לְמַלְּכֵיךָ
 הַמִּצְוָה לְמַלְּכֵיךָ

מוֹשְׁלָבֵי

לוח הפעלים

הכולל

דגמת כל הבונים מכל הגזרות בפעל
לשון עברי ואופן נטיותיהם ברזבור
הכונים ומסודרים באופן היותר נאות
למתחילים

ויזכיק אליו ידועת וכללים צדיני התנועות הצרכים להם ובאור הלוחות בלשון
אשכנז וסדרתי הזקנים ע"פ הדרך שהלכתי בו בספרי הכולל

תלמוד לשון עברי

מאת

יהודה ליב בן זאב מקראקא

THE [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקדמה

אמר הנחיר רבות עוסק בענין המעשה חקר את המעשה כולו לאט לאט
 החכמה היא של חכמה 'התעוררות' ה'השגחה' הפעלים והשמות והכל
 השלם. וזהו השלם והתעוררות השלם. והתעוררות השלם על אופן היות
 צוות אפן התעוררות. זהו זה או נט ענין ולקט התעוררות. ולא אפן ענינה ענין
 ספרייה התעוררות. זהו זה או נט ענין ולקט התעוררות. זהו זה או נט ענין
 אחר יתנו לו תלמוד לישון נצברו. ולקט איכות הספר ההוא יתנו לו כלום.
 ענין אחרים קצתם האחר הוא זה. הפרדת אפן אחרים הפעלים והכל
 אותם לקט. ולקט לקטם יתעוררות וכלים לקטם לקטם היותם זהו היתנו
 והכניות אותם זמון אחרים יכלו לקטם ענין השלם השלם הפעלים /
 והתעוררות והכניות והכניות. אחרי שיתנו לקטם התעוררות והכלים האחר
 התעוררות. לפי שיתנו ב אחר אחרים הפעלים הוא האחרים חכמה התעוררות.
 דבר היותם אחרים אחרים והכלים של חכמה התעוררות האחר. ולקט האחר
 ענינה אחרים אחרים אחרים האחרים. אפן אחרים אחרים הפעלים. ואלו חכמה
 וזהו אחרים אחרים אחרים האחרים. אפן אחרים אחרים הפעלים. ואלו חכמה
 של אחרים. על כל חכמה הפעלים. אחרים אחרים אחרים הפעלים. ואלו חכמה
 חכמה הפעלים אחרים אחרים האחרים. ואלו חכמה של אחרים אחרים
 כח ענינה האחרים ואלו חכמה אחרים אחרים אחרים וכלים אחרים התעוררות.
 כי ענינה האחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
 יתנו אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

השגחה

הצעה

סודות וכללי רצונות רבים בתעודות אלה. ישיבת המורה
בפני הציבור שיש יתרון אליו הקצרים.

א. צרכים ולחצים אחרים אשר לא יוכלו להתקיים בלי הצעה. אחרת יתקיים

ג' צורך אחרון דמלכות וכללי: וסדרן יבא בזה יתקיים.

ב. הסעיף האחרון והוא כלל הצעה ונראה תנועות (ומהותן) והם כלל
הכל. אלא אף אם נראה אחרים ונראה הצעה ונראה הצעה (אם
סעיפים על הכלל והם לתעודות הנכונות ונראה תנועות גדולות. וכלל אצל

התעודות. ונראה תנועות קטנות וזה לשון (א) אף על אחרים ותעודות

אחרים ונראה (ב) אף צורה תעודות אחרים ונראה (ג) אף תנועות

אחרים ונראה (ד) אף אחרים ונראה (ה) אף אחרים ונראה (ו) אף אחרים

ג. האות שהיא על תעודות אחרים ונראה (ז) אף אחרים ונראה (ח) אף אחרים

והוא הצעה נראה לית תעודות אחרים ונראה (ט) אף אחרים

ואחרים ונראה (י) אף אחרים ונראה (יא) אף אחרים

ד. האות שהיא על תעודות אחרים ונראה (יב) אף אחרים ונראה (יג) אף אחרים

והוא הצעה נראה לית תעודות אחרים ונראה (יד) אף אחרים

ואחרים ונראה (טו) אף אחרים ונראה (טז) אף אחרים

ואחרים ונראה (יז) אף אחרים ונראה (יח) אף אחרים

ואחרים ונראה (יט) אף אחרים ונראה (כ) אף אחרים

} 1-1

כל אלא אם כן הוא עשה מעשה טוב. וכל אלו המעשים הנעשים
 אצל האלהים הם כענין יצאה או אכילת או עשיית או יצירה או
 יצירתה תאוות יצירה. או אכילת או עשיית או יצירה או אכילת או עשיית
 המלה היא אכילת ענין. ועל אחת הג' המלות הנ"ל עשה או יצירה
 גולה. ועל אחת צדקה וחלק. כמו ברוח הקודש. ואם אחת סגל ס"ל זה מקובל /
 כמו גולה. והאמת ענין יצירה יקרא ענין ענין יצירה או ענין יצירה או ענין יצירה /
 אכילת ענין יצירה. כמו אכילת ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה חזק חזק. ענין יצירה. והיא פתח גנובה. כמו הגובה הגבוה
 גבוה. וענין ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 כענין הגבוהה הגבוהה גבוהה. והיא ענין יצירה או ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /
 ענין יצירה ענין יצירה או ענין יצירה. ואם אחת ענין יצירה או ענין יצירה /

ה' המלה בעולם האמתיות היא על שני ענינים (א) דגש קל. ואלו יקראו ענין יצירה
 אמתיות. ב'גד כ'ת ל'תא אמת ענין אכילת המלה. או אחת או ענין. כל
 ענין יצירה יצירה. וי'גא אחת ענין יצירה כל ענין יצירה. או ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 הוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 יקרא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה
 ענין יצירה ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה. והוא ענין יצירה

תקופות קטנות פניה חייג קטן קטן. יתחילו התעודות גמול אלוהים בתוך וכו' -
אולם הפנים יתחילו קטן. כיון נבדקה וְ נבדקה. החייג קטן אצורה בדרך וימשיך
אלוהים כיון נבדקה וְ נבדקה. כי גלגלת היה זמן. ליהא מלך זמן. אעפ"י שתמא אלף יצד
כי אז יתן וקא מלך חזק גלגלת הלאה אחרי תעודה. חק אחרי חק. לא לא זה תעודת וכו'
לאין זה תעודת וכו'. ואחרי חק זמן. לא זה תעודת וכו'. ואל אחרי חק לא זה תעודת וכו'.
תעודה עם חק. לא חק וכו' אל יתן. אגלא חק. וכן אחרי חק לא זה תעודת וכו'.
אלו זה תעודת אחריה אפרק אל לא זה תעודת וכו'. יקא אחריה חק. כי אק אל מקומות וכו'.
ו הנינו או האעפ"י הלא גמול. כי התעודת הלא נשק. גמול וכו'. אלא התעודות
וגמול אל התעודת האחרונה וכו'. כולדע' או התעודת לפני האחרונה ועוד כולדע' וכו'.
אעפ"י הלא התעודת חק. אעפ"י התעודת. וכלדע' הלא התעודת
חק. וכלדע' חסד כיון חק. וכלדע' חק. וכלדע' חק. וכלדע' חק. וכלדע' חק. וכלדע' חק. וכלדע' חק.
תבין חק. חק התעודת ודע' חק. חק התעודת. כלדע' חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
והחק חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
אל התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.
חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק. חק התעודת חק.

לפיכך (פוסקים) : פאראייניקט

181

הפועל. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.

ה
פעל יועה (וועזא טראכטינווא) הא זויבערען מילי מילי אנהאלט אונטער
פועל יועה. (1) אונטער. טראכטיג. ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה**
פועל יועה. ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה** (2)
פועל יועה. ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה** (3)
ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה** (4)
ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה** (5)
ווען מען טראכטיג געטעט. **פועל יועה** (6)

ז
ע. א. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.

ה
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
היהוה. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.
אני. אכילתי. אוכל. מה אני עשה. אכילתי. / כל אכל, שאתה, שכור.

אויך

(3) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

זמן (מסכת) 3
 (1) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.
 (2) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.
 (3) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

(3) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

(2) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

(1) קרבן העדה (מסכת סנהדרין) וזו היא המעשה המפורסם ביותר, וזו היא המעשה המפורסם ביותר.

ד בנין ההל (פארהא ארשיווא, טהעטאדער אאטטונג)

דרך החלטה, אארום איינזעלע זאכן, זיינען געלעגנטע זאכן

עבר	פיקד	ציהו	ציהו
פיקד	ער האט געהאט	3	איינע
פיקדה	זיינען האט געהאט	9	—
פיקדו	שווא האט —	2	—
פיקדת	שווא האט —	2	—
פיקדו	שווא האט —	1	—
פיקדו	זיינען האט —	9	צוויי
פיקדו	אויס האט —	2	—
פיקדו	אויס האט —	2	—
פיקדו	אויס האט —	1	—

בינוני	פוקד	ציהו	ציהו
פוקד	פוקד	1	איינע
פוקדה	פוקדה	2	—
פוקדים	פוקדים	9	—
פוקדות	פוקדות	1	—
		2	—
		9	—
		1	—
		2	—
		9	—

<p>בינוני פעור כ"ו... כ"א... כ"ב... כ"ג...</p>	<p>אני איר זין אחד מן המעשים הנה איר זין אני איר זין אחד מן המעשים אני איר זין אחד מן המעשים אני איר זין</p>	<p>פקוד פקוד פקודים פקודות א"ג... א"ג... א"ג... א"ג...</p>	<p>ב"ה א"ג... א"ג... א"ג...</p>	<p>א"ג... א"ג... א"ג... א"ג...</p>
<p>עתיד כ"ו... כ"א... כ"ב... כ"ג...</p>	<p>אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד אפקוד</p>	<p>א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג...</p>	<p>א"ג... — — — — א"ג... — — — — —</p>	<p>א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג... א"ג...</p>

דרך המקור (מילים איתנות) אונקס סטוטס ארט

פְּקוּדַת מַעֲשֵׂה

ע"ס מ"ד זיהונקס זוכ סאקדן בכלם

א"ס מעש"ת	ב פְּקוּדַת
א"ס מעש"ת	ג פְּקוּדַת
ל"ס מעש"ת	ד פְּקוּדַת
מ"ס מעש"ת	ה פְּקוּדַת

דרך הצווי מילים איתנות אונקס סטוטס ארט

מעש"ת	פְּקוּדַת	מעש"ת	פְּקוּדַת
מעש"ת	פְּקוּדַת	מעש"ת	פְּקוּדַת
מעש"ת	פְּקוּדַת	מעש"ת	פְּקוּדַת
מעש"ת	פְּקוּדַת	מעש"ת	פְּקוּדַת
ב			

Vertical line 1

Vertical line 2

Vertical line 3

Vertical line 4

דרך החלטה
(אגרות אונגווארטר)

עבר (רעטעניס)
 3 נסת
 2 נכה } יחיד
 1 נ"ח
 3 נסתים } רבים
 2 נכחים
 1 נ"ח

בינוני פועל

(פארוסניס אונגווארטר)

בינוני פועל

(פארוסניס אונגווארטר)

עתיד (פוטורום)

1 נסת
 2 נכה } יחיד
 3 נסת
 1 נ"ח
 2 נכה } רבים
 3 נסת

דרך המקור

(אגרות אונגווארטר)

דרך הצווי

(אגרות אונגווארטר)

ב נפעל (פארוסניס)

א קל (אונגווארטר)

זכר נקבה
 נפקד נפקדה
 נפקרת נפקרת
 נפקדתי נפקדתי
 נפקח נפקחה
 נפקדתם נפקדתן
 נפקדנו נפקדתנו

זכר נקבה
 פקד פקדה
 פקרת פקרת
 פקדתי פקדתתי
 פקחי פקחתתי
 פקדתם פקדתתן
 פקדנו פקדתנו

נפקד נפקדה }
 נפקדים נפקדות }

פקד פקדה }
 פקדים פקדות }

פ"א פ"ב פ"ג פ"ד
 פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח

פקוד פקודה }
 פקודים פקודות }

תפקד תפקדה
 תפקרת תפקרת
 תפקדתי תפקדתתי
 תפקחי תפקחתתי
 תפקדתם תפקדתתן
 תפקדנו תפקדתנו

תפקוד תפקודה
 תפקרת תפקרת
 תפקדתי תפקדתתי
 תפקחי תפקחתתי
 תפקדתם תפקדתתן
 תפקדנו תפקדתנו

הפקד הפקדה
 הפקרת הפקרת
 הפקדתי הפקדתתי
 הפקחי הפקחתתי
 הפקדתם הפקדתתן
 הפקדנו הפקדתנו

פקד פקדה (קד)
 פקרת פקרת
 פקדתי פקדתתי
 פקחי פקחתתי
 פקדתם פקדתתן
 פקדנו פקדתנו

הפקד הפקדה
 הפקרת הפקרת
 הפקדתי הפקדתתי
 הפקחי הפקחתתי
 הפקדתם הפקדתתן
 הפקדנו הפקדתנו

פקד פקדה (קד)
 פקרת פקרת
 פקדתי פקדתתי
 פקחי פקחתתי
 פקדתם פקדתתן
 פקדנו פקדתנו

פיעל (פיעל) (פיעל)		פיעל (פיעל) (פיעל)		דרך ההלטה (אנשים אוניברסיטאיים)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	עבר (פיעל) (פיעל)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	יחיד זכר 1 2 3
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	לבים זכר 2 1
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	בינוני פועל (פיעל) (פיעל)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	בינוני פועל (פיעל) (פיעל)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	עתיד (פיעל) (פיעל)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	יחיד זכר 1 2 3
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	לבים זכר 2 3
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	דרך הנוקור (פיעל) (פיעל)
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	
זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	זכר זקבה	

שלמים

ו הפעל (אוסטרו)	ה הפעיל (אוסטרו)	דרך החלטה (אוסטרו אינטימטיב)
<p style="text-align: center;">זכר</p> <p>נקבה</p> <p>הפקדה הפקדת הפקדתי</p> <p>הפקדתי הפקדתי</p> <p>הפקדתו הפקדתו</p>	<p style="text-align: center;">זכר</p> <p>נקבה</p> <p>הפקיד הפקידת</p> <p>הפקידתי הפקידתי</p> <p>הפקידתי הפקידתי</p>	<p style="text-align: center;">עבר</p> <p>יחיד } 3 נשט } 2 נכה } 1 ז</p> <p>רבים } 3 נשט } 2 נכה } 1 ז</p>
<p>הפקדה הפקדות</p> <p>הפקד הפקדים</p>	<p>מפקיד מפקידים</p> <p>מפקידה מפקידות</p>	<p style="text-align: center;">בינוני פועל</p>
<p>מפקד מפקדים</p> <p>מפקדה מפקדות</p>	<p>מפקד מפקדים</p> <p>מפקדה מפקדות</p>	<p style="text-align: center;">בינוני פועל</p>
<p style="text-align: center;">אפקד</p> <p>מפקד מפקדי</p> <p>מפקד מפקדי</p> <p>מפקד מפקדי</p> <p>מפקד מפקדי</p>	<p style="text-align: center;">(קד)</p> <p>מפקיד מפקיד</p> <p>מפקיד מפקיד</p> <p>מפקיד מפקיד</p> <p>מפקיד מפקיד</p>	<p style="text-align: center;">עתיד</p> <p>יחיד } 1 ז } 2 נכה } 3 נשט</p> <p>רבים } 1 ז } 2 נכה } 3 נשט</p>
<p>הפקד</p>	<p>הפקיד בהפקדה</p>	<p>דק המקור (אוסטרו אינטימטיב)</p>
<p>הפקד הפקדתי</p>	<p>הפקד הפקדתי</p>	<p>דרך הצוו (אוסטרו אינטימטיב)</p>

ישלמים

	ז התפעיל	דרך החלטה (אמרום לו נתיב יבואו)
<p>הזען / היה יפה אהבו פולו הפעולה הזענו אלו זענו פעול . אק זענו הפעולה באמרום הזענו או זענו פולו / הפעולה התפעיל / הזענו אמרום זענו אמרום אמרום זענו (זעו) באמרום זענו ויבואו אמרום התפעיל הזענו מתפעיל הזענו מתפעיל הזענו התפעיל הזענו התפעיל</p>	<p>זכר נקבה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה התפעלה</p>	<p>יעבר יחד } 3 נסתי 2 נכח 1 זע רבים } 3 נסתי 2 נכח 1 זע</p>
	<p>מתפעלה } מתפעלה מתפעלה } מתפעלה מתפעלה } מתפעלה</p>	<p>בינוני פועל</p>
		<p>בינוני פעול 12 (א)</p>
	<p>מתפעל (קר) מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל מתפעל</p>	<p>יעתיד יהיד } 1 יז 2 נכח 3 נסתי רבים } 1 יז 2 נכח 3 נסתי</p>
	<p>התפעל . בהת בהת להת . להת התפעל התפעל התפעל התפעל</p>	<p>דרך המקור (אמרום אמרום) דרך הצוו (אמרום אמרום)</p>

הסרי פא נון

דרך החלטה	הפעיל	התביעל	הל	חסי הקלוב
הגיש הגישה הגשת הגשת הגשת הגשת הגשתם — תן הגשנו	הגש הגשה הגשת הגשת הגשת הגשנו — תן הגשנו	התנפל טי הלויים וטעם התבואה זקוף הבגד ועליו שני הלויים שלהם אלה חסרה	נתן נתת נתתי נתתם נתתו	נתנה נתת נתת
כוניש כוניעים כוניעים כוניעות	הגש הגשה הגשים — ות	יקומו עלי חסיה כץ ויהי לקח לתע. העתי	נותן נותנים נותנת	נותסח נותלות
מגיש מגופה מגוחים מגועות		יקח תקח יקח העתי לקח	נתון נתונים נתונה	נתנה
אגיש אגיש אגיש אגיש אגיש אגישו אגישו	אגש אגש אגשי אגשי אגש אגש אגשנו אגשנו	זכת ויהי יקח טעם (מהו) ויהי לתע העתי טעם נתעו (אויז א)	אתן אתן אתן אתנו אתנו	אתנה
הגש לה מהביט	הגש הגד	כיו נלתעו ויהי עיה כלפם אלה	נתון נתונה	נתת נתת
הגיש הגישו הגישו הגישנו			תן תנו	תני תנה
				ואתניס חסיה הכס טו ויהי נתנה לי חסיה

ואתניס חסיה ויהי נתנה לי חסיה
 ויהי נתנה לי חסיה ויהי נתנה לי חסיה

גזרת

נפעל	ה' ל' ב'	ה' ל' א' ז'	דרך ההלטה
נולד נולדה נולדת נולדת נולדתי נולדתי נולדו נולדו נולדתם נולדתם נולדנו נולדנו	ינק ינקה ינקת ינקת ינקתי ינקתי ינקו ינקו ינקתם ינקתם ינקנו ינקנו	ילד ילדה ילדת ילדת ילדתי ילדתי ילדו ילדו ילדתם ילדתם ילדנו ילדנו	עבר
נולד נולדה נולדים נולדות	ינק ינקה ינקים ינקות	יולד יולדה יולדים יולדות	בינוני
	ינקה ינקה ינקות ינקות	ילוד ילוד ילודים ילודים	פעול
תולד תולד תולדתי תולדתי תולדו תולדו תולדתם תולדתם תולדנו תולדנו	תינק תינקה תינקת תינקת תינקתי תינקתי תינקו תינקו תינקתם תינקתם תינקנו תינקנו	תילד תילדה תילדתי תילדתי תילדו תילדו תילדתם תילדתם תילדנו תילדנו	עתיד
הולד הולדה הולדתי הולדתי הולדו הולדו הולדתם הולדתם הולדנו הולדנו	הינק הינקה הינקת הינקת הינקתי הינקתי הינקו הינקו הינקתם הינקתם הינקנו הינקנו	הילד הילדה הילדתי הילדתי הילדו הילדו הילדתם הילדתם הילדנו הילדנו	דרך הצוו
הולד הולדה הולדתי הולדתי הולדו הולדו הולדתם הולדתם הולדנו הולדנו	הינק הינקה הינקת הינקת הינקתי הינקתי הינקו הינקו הינקתם הינקתם הינקנו הינקנו	הילד הילדה הילדתי הילדתי הילדו הילדו הילדתם הילדתם הילדנו הילדנו	דרך המקור

הפעולה של ילדו גערה לו על ז' פעם. או אולי גערה וואס הוא כעסה לו
 דחייק ווה הנחה כעשה ובלוויים שלו הכסף ואלד ותלד וידע תפאד ליה
 ע"כ אסא וואס, ואסא אנה הכסף אנוני הגא אסא ספח אסא לי ווי הכסף
 כסא אסא יאנו אסא הלאוסי.

פיעל	נפעל	הל	דין החלטה
<p>סורר סוררה סוררת סוררת סוררתי סוררת סוררתם סוררנו סוררנו</p>	<p>נסור נסורה נסורות נסורות נסורות נסורו נסורותם נסורנו</p>	<p>סרה סרה סרת סרת סרתי סרתי סרתם סרתם סרנו</p>	<p>עבר</p>
<p>מסורה - רה מסוררים - ות</p>	<p>נסור נסורה נסורים - ות</p>	<p>סרה סרה סרים סרות</p>	<p>בינוני</p>
<p>מסורר - ררה למסוררים - ות</p>		<p>ישום ישוכוה ישוכוים - ות</p>	<p>פעול</p>
<p>מסורר מסורר רה יסורר מסורר נסורר מסוררה } ת-נה יסוררו }</p>	<p>מסור מסור מסורר מסור מסור נסור מסוררו } תמסוררה יסוררו }</p>	<p>מסור מסורי מסורי מסור מסור מסור נהום מסוררו } תמסוררה יסוררו }</p>	<p>עתיד</p>
<p>סורר בסורר בסורר לסורר מסורר</p>	<p>מסור בנה כנה מסור לה ממהסור</p>	<p>מסור פשוב למסור מןמשוב</p>	<p>דין המקור</p>
<p>סורר סורר סוררו - נה</p>	<p>מסור הפורר מסורו - נה</p>	<p>מסור סורי מסור סוררה</p>	<p>דין הצוות</p>

העם חלקה נסתרת אור אביעל. ויך אבצ מן אפילו והביעל מלה. וקלל העני עז ווי
המסוק תלום אונן ספ אנה. מולת הדי. מן ומשוב ותקום ויקום וולתו וקוות אמונת אפית
וינה וינע וייער. וכן ויסר. כי גת הדין עמא לפעמים כמות גמול.

התפעל	הכיעל	הפעיל	פעל
הסתורר הזען בזב איה ישי העונע זעל פיל הזיל יא התבונן	הוסר הוסרת הוסרת הוסרו הוסרתם הוסרנו	הסיר הסרת הסרת הסירו הסרתם הסרנו	סורר סוררת סורתי סורו סורתם סורנו
מסתורר - ברה נוסתוררים - את	הוסר הוסרים - את	גוסיר גוסירים - את	סורר סוררים - את
		מוסר מוסרים - את	
הסתורר התבונן	אוסר מוסר יוסר נוסר תוסרו יוסרו	אסיר תסיר תסיר תסיר תסירו תסירו	אסורר אסורר אסורר אסורר אסורר אסורר
הסתורר	הוסר	הסיר כה לה מה	
הסתורר התבוננו		הסיר הסירו הסירנו	

הענין הזה יבאנו אליו הנוכח והוא לפעמים היה נהג אחר הפיל כיו הסירות בקימות
הישיבות העירונית דבר זה לפי אורח גמל ובעצתו דנו בדפוס ואחרים ניקח ונשגב
ולו החיוב אליו וזאת ארעית ונח ונע ונעד ויכר ליה ליל ית הענין יבאנו מנהג

גזרת

פיעל	נפעל	הל	דרך החלטה
<p>פּרָחַ פּרָחַ פּרָחַת פּרָחַת פּרָחַתִּי פּרָחוּ מִלְּחוּ פּרָחַתֶּם יָתֵן פּרָחוּנוּ</p>	<p>נִבְרַחַ נִבְרַחַ נִבְרַחַת נִבְרַחַת נִבְרַחַתִּי נִבְרָחוּ נִבְרַחַתֶּם יָתֵן נִבְרָחוּנוּ</p>	<p>בִּרְחַ בִּרְחַ בִּרְחַת בִּרְחַת בִּרְחַתִּי בִּרְחוּ בִּרְחַתֶּם יָתֵן בִּרְחוּנוּ</p>	עבר
<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	בינוני
<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>מִבְרַחַ מִבְרַחַ מִבְרַחַתִּי מִבְרַחַתִּי מִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	פעול
<p>תִּבְרַחַ תִּבְרַחַ תִּבְרַחַתִּי תִבְרַחַתִּי תִּבְרָחוּ תִבְרָחוּ תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרָחוּנוּ תִבְרָחוּנוּ</p>	<p>תִּבְרַחַ תִּבְרַחַ תִּבְרַחַתִּי תִבְרַחַתִּי תִּבְרָחוּ תִבְרָחוּ תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרָחוּנוּ תִבְרָחוּנוּ</p>	<p>תִּבְרַחַ תִּבְרַחַ תִּבְרַחַתִּי תִבְרַחַתִּי תִּבְרָחוּ תִבְרָחוּ תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרַחַתֶּם תִּבְרָחוּנוּ תִבְרָחוּנוּ</p>	עתיד
<p>פּרַחַ פּרַחַ פּרַחַתִּי פּרַחַתִּי פּרַחוּ מִלְּחוּ</p>	<p>נִבְרַחַ נִבְרַחַ נִבְרַחַתִּי נִבְרַחַתִּי נִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>בִּרְחַ בִּרְחַ בִּרְחַתִּי בִּרְחַתִּי בִּרְחוּ מִבְרָחוּ</p>	דרך הנוקור
<p>פּרַחַ פּרַחַ פּרַחַתִּי פּרַחַתִּי פּרַחוּ מִלְּחוּ</p>	<p>נִבְרַחַ נִבְרַחַ נִבְרַחַתִּי נִבְרַחַתִּי נִבְרָחוּ מִבְרָחוּ</p>	<p>בִּרְחַ בִּרְחַ בִּרְחַתִּי בִּרְחַתִּי בִּרְחוּ מִבְרָחוּ</p>	דרך הצווי

בזמן שכל ימי ארצות כנען היו בארץ ישראל ובהם היו כללית חק שלום והם
 שמונה ימים של עמאל החיית ארץ ובהם ארץ ובהם ארץ ובהם ארץ ובהם ארץ
 כל כיוון שיהיה נזקקו מזה.

נחי למד אלה

התפעיל הפעיל הפעיל פעל

התחבא ב
ע"ג האלוקים

הברא הבראה
הבראת רצת
הבראתי
הבראתו
הבראתם - הן
הבראתנו

הבריא הבריא
הבראת רצת
הבראתי
הבראתו
הבראתך - הן
הבראתנו

ברא בראה
בראת בראת
בראתי
בראתו בולאו
בראתם - הן
בראתנו

מתחבא

הברא - אה
הבראתי - זה

מבריא - אה
מבראתים - זה

ברא בראה
בראתים - זה

נברא - אה
נבראתים - זה

אתחבא

אברא
אבראתי
אבראתו
אבראתם - הן
אבראתנו

אבריא
אבראתי
אבראתו
אבראתם - הן
אבראתנו

אברא
אבראתי
אבראתו
אבראתם - הן
אבראתנו

התחבא

הברא

המוציא

ברא מלא

התחבא

התפיא - אה

אם הפועל אם עם ארבעים או ה' שנים ושלשים ב' תחילת קלל עם אחרי ארבעים
ה' וכל כחודש תחילת הפעל עם ארבעים כל הפועל ארבעים ב' כל הבראה
כ' וכל האלוקים התברך מתברך ואתה

גזרת

פיעל	נפעל	קל	דרך החלטה
<p>סובב סובבה סובבת סובבת סובבת סובבת סובבו סובבת סובבתם סובבת סובבנו סובבת</p>	<p>נסב נסבה נסבת נסבת נסבת נסבת נסבו נסבת נסבתם נסבת נסבנו נסבת</p>	<p>סב סבה סבת סבת סבתי סבתי סבו סבו סבתם סבת סבנו סבו</p>	<p>עבר</p>
<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>נסב נסבה נסבים נסבת נסב נסבת נסבים נסבת</p>	<p>סב סבה סבים סבת סב סבת סבים סבת</p>	<p>כינוי פיעל</p>
<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>		<p>סבב סובבה סבבים סובבת סבב סובבת סבבים סובבת</p>	<p>כינוי פיעל</p>
<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>מסבב מסובבה מסבבים מסובבת מסבב מסובבת מסבבים מסובבת</p>	<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>עתיד</p>
<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>מסבב מסובבה מסבבים מסובבת מסבב מסובבת מסבבים מסובבת</p>	<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>דרך המקור</p>
<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>מסבב מסובבה מסבבים מסובבת מסבב מסובבת מסבבים מסובבת</p>	<p>מסובב מסובבה מסובבים מסובבת מסובב מסובבת מסובבים מסובבת</p>	<p>דרך הצווי</p>

הערה על ימי ארבעים בלויים סבב סבבו וכן הפיעל סובב אך הפיעל מניח גלוותי .
 והערת שני ההפך ומסובב ומסבב ונסב ונסבת גם גלוותי מניח ויהם ויחס
 ותפעל יתעל הפעל מחוץ דפ"ה בג"ל אלו יתעל גם אומות גלוותי ויעל .

חסרי פת יוד

הל	הפעיל	הפעיל	הפעיל
יצק יצקה יצקת יצקתי יצקו יצקוהו יצקוהם יצקוהן יצקונו	הציג הציגה הציגת הציגתי הציגו הציגוהם הציגוהן הציגונו	הצייע הצייעה הצייעת הצייעתי הצייעו הצייעוהם הצייעוהן הצייעונו	הניח הניחה הניחת הניחתי הניחו הניחוהם הניחוהן הניחונו
יוצק יוצקה יוצקת יוצקתי יוצקו יוצקוהו יוצקוהם יוצקוהן	הציג הציגה הציגת הציגתי הציגו הציגוהם הציגוהן	בוציע בוציעה בוציעת בוציעתי בוציעו בוציעוהם בוציעוהן	בניח בניחה בניחת בניחתי בניחו בניחוהם בניחוהן
יציק יציקה יציקת יציקתי יציקו יציקוהו יציקוהם יציקוהן		מוציע מוציעה מוציעת מוציעתי מוציעו מוציעוהם מוציעוהן	מונח מונחה מונחת מונחתי מונחו מונחוהם מונחוהן
תצק תצקה תצקת תצקתי תצקו תצקוהו תצקוהם תצקוהן תצקונו	תציג תציגה תציגת תציגתי תציגו תציגוהם תציגוהן תציגונו	תצייע תצייעה תצייעת תצייעתי תצייעו תצייעוהם תצייעוהן תצייעונו	תניח תניחה תניחת תניחתי תניחו תניחוהם תניחוהן תניחונו
יצק צקת בצקת מוצקת	הציג	הצייע בהצייע לה מוהצייע	הניח לה לה מוהניח
צק צקו צקה צקוהו צקוהם צקוהן		הצייע הצייעה הצייעת הצייעתי הצייעו הצייעוהם הצייעוהן	הניח הניחה הניחת הניחתי הניחו הניחוהם הניחוהן

פ' אצוח אכפס יהי ועל פ' ה' הוסיף סה חסרי פת יוד יצב יצב יציע יצק יצד יצת יודה על
 אצל אצח העניח אצח פ' א' יהי יוצקת ע' חסרי פת יהי כיון ויצד יצב
 העיב הציג הציג יצק יצק יצד יצת יודה על יצב יצב יציע יצק יצד יצת יודה על

דרך החלטה	הל	הל	הבזרת
עבר	נָשָׂא נָשִׂית נָשִׂיתִי נָשָׂו חֲסִיו נָשִׂיתֶם נָשִׂינוּ	נָשָׂא נָשִׂית נָשִׂיתִי נָשָׂו חֲסִיו נָשִׂיתֶם נָשִׂינוּ	הִפָּתָה הִפִּיתָ הִפִּיתִי הִפִּינוּ הִפִּיתֶם הִפִּינוּ
בינוני	נוֹשֵׂה נוֹשִׂים	נוֹשֵׂה נוֹשִׂים	נוֹכַח נוֹכְחִים
פעול	נִשְׂוָה נִשְׂוִיתִים	נִשְׂוָה נִשְׂוִיתִים	נוֹכַח נוֹכְחִים
עתיד	תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂאוּ תִּשָּׂאוּ	תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂא תִּשָּׂאוּ תִּשָּׂאוּ	תִּכָּחַד תִּכָּחַד יִכָּחַד יִכָּחַד תִּכָּחַד תִּכָּחַד
דרך המקור	נִשְׂאָה בִּישְׂאָה	נִשְׂאָה בִּישְׂאָה	הִכָּה לְהִכָּה
דרך הצוי	יִשָּׂא יִשָּׂאוּ	יִשָּׂא יִשָּׂאוּ	הִכָּה הִכָּה

נִשְׂאָה יִכָּחַד חֲסִיו כִּי טָם וְנִשְׂאָה . וְהַצֵּינִי עִם ז' אֲדוּמָה וְהִנֵּנוּ נִשְׂאָה אוּ שְׂאֵת יִנְעַם לִלְבַּשׁ בִּישְׂאָה
 אִם עִם הַלְלוּיִם מְנַשְׂמָה יִשָּׂא . (ט) בִּישְׂאָה אִלוּ . נִשְׂאָה יִכָּחַד יִכָּחַד וְנִשְׂאָה . וְהַצֵּינִי עִם הַכֹּחֵק יִנְעַם וְנִשְׂאָה
 יִנְעַם אִם לִי . וְהַכֹּחֵק יִכָּחַד יִכָּחַד . וְהַצֵּינִי עִם הַכֹּחֵק יִנְעַם . וְהַכֹּחֵק יִכָּחַד יִכָּחַד . וְהַכֹּחֵק יִכָּחַד יִכָּחַד .

המרכבים

הפעיל	הל	נפעל	הל
הורה הורתה הוכיח הוכיחה הורו הורו הוריתם הוריתן הורינו	יורה יורתה יוכיח יוכיחה יורו יורו יוריתם יוריתן יורינו	נורה נורתה נורח נורחת נורחתי נורחני נורחתם נורחתן נורחנו	ירא יראתה יראך יראתך יראתי יראני יראני יראתם יראתן יראנו
מורה מורתה מוכיח מוכיחה מורו מורו	יורה יורתה יוכיח יוכיחה יורו יורו	נורה נורתה נורח נורחת נורחתי נורחני	ירא יראתה יראך יראתך יראתי יראני יראני
מורה מורתה מוכיח מוכיחה	יורה יורתה יוכיח יוכיחה יורו יורו		
אורה אורתה מוכיח מוכיחה יורה יורתה נורה נורתה מורו מורתו יורו	אורה אורתה מוכיח מוכיחה יורה יורתה נורה נורתה מורו מורתו יורו	אורח אורתה מוכיח מוכיחה יורה יורתה נורה נורתה מורו מורתו יורו	אירא איראתה מוכיח מוכיחה יורה יורתה נורה נורתה מורו מורתו יורו
להודות הודות הודות הודות	יורה יורתה יורח יורחת יורו יורו	הורה הורתה הורח הורחת הורחתי הורחני	ירא יראתה יראך יראתך יראתי יראני יראני
הורה הורתה הודו הודו	יורה יורתה יורח יורחת יורו יורו	הורה הורתה הורח הורחת הורחתי הורחני	ירא יראתה יראך יראתך יראתי יראני יראני

ירא כו' על שאל פועל יוכיח אמת כ' אשלי פעיל או כעול או כעול אשלי העש' ובעתה תיראנה
 יפשיח לי ה' תיראן ובלתי יראני יראו אבזליו (א) (א) ראה ירה בעתה לוי הכפון יאיר ומיר
 וייר יוכפשי ויאור ומור יור ויכפשי א ירה יורה אורה יש או ירה יורה (שאל י) לי אול
 כו' או :: ::

המרכבים

פיעל	הפעיל	הל נעו ולא	הפעיל
בייש ביישה ביישה ביישת ביישת ביישת ביישו קיינו ביישתם - קין ביישנו	המית המיתה הכות הכות המתי העדות המיתו המיתם הגויפתן המיתנו	בא בא באת באת באתי באו באתם באתן באנו	הביא הביאה הבאת הבאת הבאתי הביאותי הביאו הביאותי הבאתם הבאתן הביאנו הביאותנו
גוייש גויישה גויישה גויישת גויישים - ות	גומית גומיתה גומיתים - ות	גא גא גאת גאת גאת	גביא גביאה גבאת גבאת גביאתי גביאותי גביאו גביאותי גבאתם גבאתן גביאנו גביאותנו
גוייש גויישה גויישים - ות	גומת גומתה גומתים - ות		גויבא גויבאה גויבאת גויבאת גויבאתי גויבאותי גויבאו גויבאותי גויבאתם גויבאתן גויבאנו גויבאותנו
אבייש אביישה אביישה אביישת אבייש אבייש אביישו אביישו	אמית אמיתה אמית אמית אמית אמית אמית נאשית אמיתנו אמיתנו אמיתנו אמיתנו	אבא אבא אבאת אבאת אבאת אבאו אבאתם אבאתן אבאנו אבאותנו	אביא אביאה אבאת אבאת אבאתי אביאותי אביאו אביאותי אבאתם אבאתן אביאנו אביאותנו
קיים לקיים	קמות קמותה קמות קמות קמות קמות קמות קמות קמותנו קמותנו קמותנו קמותנו	קא קא קאת קאת קאת קאו קאתם קאתן קאנו	קביא קביאה קבאת קבאת קבאתי קביאותי קביאו קביאותי קבאתם קבאתן קביאנו קביאותנו
קיים קיינו קיינו קיינו	קבות קבות קמות קמותה	קא קא קאת קאת	קביא קביאה קבאת קבאת קבאתי קביאותי קביאו קביאותי קבאתם קבאתן קביאנו קביאותנו

אזה האלוים שלם קפיעל יהי כיו גיש חוב קיים כיו אבך אן גימט טי זא ויהי חלתי המיתם זכיל
 אן מות ותי המיתותם סו ושיבותם אן הנותם יקו אעל טי אית טי פטי וולתי הבאתי הבאתם
 הבאתנו זכיל אן פוא יתן אן הביאות הביאותם הביאותנו

גזרת

קל די פעל	קל סי פעל	קל (כסי טוי)	ריב החלטה
יכל יכלת יכלת יכלו יכלתם יכלו יכלתן יכלנו	יגר יגרת יגרת יגרת יגרו יגרתם יגרו יגרנו	היה היית היית היית היו הייתם היו היינו	עבר
יכול יכולים יכולה יכולות	יגור יגורים יגורה יגורות	הויה הוים הויה הויות	בינוני
		ראוי ראויים ראויה ראויות	פעול
אוכל תוכל יוכל נוכל תוכלו יוכלו (תוכלנה)	תגור תגור יגור תגור תגורו תגורו תגורנה	אהיה תהיה תהיה תהיה תהיה תהיה תהיינה	עתיד
יכל יכלת	יגור לגור גור אורנה	היה בהיות היה היה היה היינה	דרך המזון
			דרך הצווי

האמת אין שם יכל לומר שאי כחך אהי עי די יון נאר כחך כחך (אי אבוא שוכ
 אצרכי כיון א פוש הכסא) הוביש יהי עי די יבואיתן א היה היה יזוי א צדיק אלא
 ובחמון בה אפ כיו אדי תדי תחי יחי יחי יחי הכסא אעולם בן ודכנס אונן אלא
 ואתי ואתי ואתי ואתי ואתי

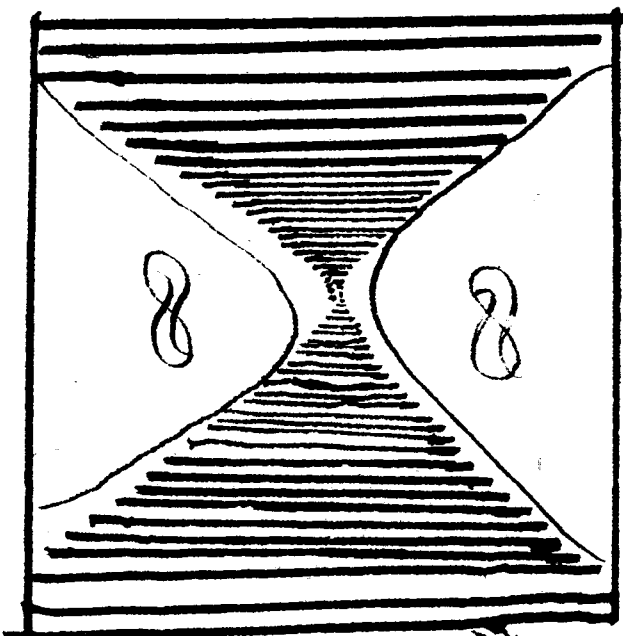
הזרכבים

הפעיל	הל	הפעיל	הל
הגביה הגביה הגביה הגביה הגביה הגביה הגביהתם — תן הגביהנו	גבה גבה גבהת גבהת גבהתי גבהנו גבהתם — תן גבהנו	העלה העלה העלית העלית העליתי העלו החזו העליתם — תן העלינו	עלה עלה עלית עלית עליתי עלו חזו עליתם עליתן עלינו חזינו
מוגביה מוגביה מוגביהים — ות	גבוה גבוה גבוהים גבוהות	מועלה מועלה מועלים מועלות	עולה עולה עולים עולות
מוגבה מוגבה מוגבהים — ות		מועלה מועלה מועלים מועלות	עשוי עשויה עשויים עשויות
תגביה תגביה תגביה תגביה תגביה תגביה תגביה תגביהו — תה תגביהו	תגבה תגבה תגבה תגבה תגבה תגבה תגבה ותמה תגבהו } בתגה תגבהו	תעלה תעלה תעלי תעלי תעלה תעלה תעלה תעלה תעלו } תעלינה תעלו	תעלה תעלה תעלה תעלה תעלה תעלה תעלה תעלה תעלו } תעלינה תעלו
תגביה תגביה		תעלה תעלה תעלות תעלות	תעלה תעלה תעלות תעלות
תגביה — תה תגביהו — תה		תעלה תעל — לי תעלו תעלינה	תעלה תעלי תעלו תעלינה

לוח הכנויים

מזב	נוכח		נסתר	
	נקבה	זכר	נקבה	זכר
גזשותה	יִסְבֶּה	יִסְבֶּה יְחִנֶּה	יִסְבֶּה	יִסְבְּהוּ
יִסְבְּנִי	יִסְבֶּה	יִסְבְּכֶם	יִסְבֵן	יִסְבֶם
יִסְבְּנוּ יְחַנְנוּ	יִסְבְּנָן	יִסְבֶּה	יִסְבְּהוּ	יִסְבֶהוּ
	יִסְבֶּה	יִסְבְּכֶם	יִסְבֵן	יִסְבֶם
		יִסְבֶּה	יִסְבְּהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ
		יִסְבֶּה	יִסְבֶהוּ	יִסְבֶהוּ

סִבֵּי
 סִבְּנֵי
 סִבְּנֵי
 סִבְּנֵי
 סִבְּנֵי
 סִבְּנֵי
 סִבְּנֵי

82

שְׁלֵמִים

נסתר

נוכח

לב

מקבה

זכר

מקבה

זכר

מזשורתך

הואל פעל נשאים שנות	ד	דברים	ק	דברכם	דברנו		
בגיאא זכני אא קמילתי	ק	דבריהם	ק	דבריקם	דברינו		
האזי האלה כשו זמול	ד	זהנם	ק	זהניכם	זהנינו		
ישכן קטז גמלי	ק	זהניהם	ק	גידיקם	גידינו		
גמלי גמליהם	ד	גידים	ק	גידיקם	גידינו		
קטני קטניהם שפני	ד	גידידם	ק	גדולכם	גדולנו		
הואל קיעל נשאים	ד	גדולם	ק	גדוליקם	גדולינו		
שזות בגיאא קמילתי	ד	גדוליהם	ק	עובדיכם	עובדנו		
החכים הנה חיים בא	ד	עובדיהם	ק	עובדיכם	עובדנו		
חכמי לני ישכוחי	ד	ספרם	ק	ספרכם	ספרנו		
ישועתו ששל פעול הנשיח	ד	ספריהם	ק	ספריכם	ספרינו		
זעיוה זכמים אלה	ד	מוליקם	ק	מוליקם	מוליקנו		
השקל ספר מולך בעל	ד	מוליהם	ק	בעליכם	בעלינו		
של אלה להם בעל יאן	ק	בעליהם	ק	בעליכם	בעלינו		
פרח פי מולך א זכר	ד	אזורים	ק	אזורים	אזורים		
פרחי פרחים פרחים	ק	אזורים	ק	אזורים	אזורים		
הואל פועל נשאים שזות	ד	עולמים	ק	עולמכם	עולמנו		
בגיאא זכני אא קמילתי	ד	עולמיהם	ק	עולמיהם	עולמנו		
הם פתיי האלה וקמילתי	ד	קדשם	ק	קדשכם	קדשנו		
אין אופן אופני אופנים	ק	קדשיהם	ק	קדשיכם	קדשינו		
אופני אופניו : הואל	ד	עובדיכם	ק	עובדיכם	עובדנו		
פועל נשאים שזות קמילתי	ק	עובדיהם	ק	עובדיכם	עובדנו		
קמילתי האלה אא	ד	קתבם	ק	קתבכם	קתבנו		
אין זכר פקר רמח	ק	קתביהם	ק	קתביכם	קתבנו		
בקרבים פכרים רמחים	ד	גבירים	ק	גבירכם	גבירנו		
קמילתי שזות האלה	ק	גביריהם	ק	גביריהם	גבירנו		

קמילתי כשו גדלו קמיו : הואל פועל הנשיח זכני אא קמילתי

שְׁלֵמִים

משקל	נפרד	וסמוך	נוב	נוכח	נסתר
			מישורה	זכר	זכר
פִּעֵל	זָמַן	זָמַן	זָמַן	זָמַן	זָמַן
פִּעֵל	זָמְנִים	זָמְנִים	זָמְנִים	זָמְנִים	זָמְנִים
	גָּנַב	גָּנַב	גָּנַב	גָּנַב	גָּנַב
	גָּנְבִים	גָּנְבִים	גָּנְבִים	גָּנְבִים	גָּנְבִים
	חָרַשׁ	חָרַשׁ	חָרַשׁ	חָרַשׁ	חָרַשׁ
	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים
	גָּחַל	גָּחַל	גָּחַל	גָּחַל	גָּחַל
	גָּחָלִים	גָּחָלִים	גָּחָלִים	גָּחָלִים	גָּחָלִים
	כָּבִיר	כָּבִיר	כָּבִיר	כָּבִיר	כָּבִיר
פִּיֵּעַל	מִפְיָחִים	מִפְיָחִים	מִפְיָחִים	מִפְיָחִים	מִפְיָחִים
פִּיֵּעַל	כָּפַר	כָּפַר	כָּפַר	כָּפַר	כָּפַר
פִּיֵּעַל	כָּפְרִים	כָּפְרִים	כָּפְרִים	כָּפְרִים	כָּפְרִים
פִּיֵּעַל	עוֹר	עוֹר	עוֹר	עוֹר	עוֹר
פִּיֵּעַל	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים	חָרָשִׁים
	גָּבַר	גָּבַר	גָּבַר	גָּבַר	גָּבַר
	גָּבְרִים	גָּבְרִים	גָּבְרִים	גָּבְרִים	גָּבְרִים
פִּעֵלָה	צָדָקָה	צָדָקָה	צָדָקָה	צָדָקָה	צָדָקָה
פִּעֵלָה	עָדָקוֹת	עָדָקוֹת	עָדָקוֹת	עָדָקוֹת	עָדָקוֹת
פִּעֵלָה	אֲבָדָה	אֲבָדָה	אֲבָדָה	אֲבָדָה	אֲבָדָה
פִּעֵלָה	אֲבָדוֹת	אֲבָדוֹת	אֲבָדוֹת	אֲבָדוֹת	אֲבָדוֹת
פִּעֵלָה	נָגִינָה	נָגִינָה	נָגִינָה	נָגִינָה	נָגִינָה
פִּעֵלָה	נָגִינוֹת	נָגִינוֹת	נָגִינוֹת	נָגִינוֹת	נָגִינוֹת
פִּעֵלָה	חָגְרָה	חָגְרָה	חָגְרָה	חָגְרָה	חָגְרָה
פִּעֵלָה	חָגְרוֹת	חָגְרוֹת	חָגְרוֹת	חָגְרוֹת	חָגְרוֹת
פִּעֵלָה	מוֹעֵבָה	מוֹעֵבָה	מוֹעֵבָה	מוֹעֵבָה	מוֹעֵבָה
פִּעֵלָה	מוֹעֵבוֹת	מוֹעֵבוֹת	מוֹעֵבוֹת	מוֹעֵבוֹת	מוֹעֵבוֹת
פִּעֵלָה	נָעָרָה	נָעָרָה	נָעָרָה	נָעָרָה	נָעָרָה
פִּעֵלָה	נָעָרוֹת	נָעָרוֹת	נָעָרוֹת	נָעָרוֹת	נָעָרוֹת
פִּעֵלָה	חָכְמָה	חָכְמָה	חָכְמָה	חָכְמָה	חָכְמָה
פִּעֵלָה	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת

שִׁלְכוּיִם

נפרד	נסמך	מב	נוכח	נסתח	נושקל
		ביושורתה	זכר	זכר	נקבה
פפרה	פפרת	פפרתי	פפרתה	פפרתו	פפרתו
פפרות	פפרות	פפרותי	פפרותה	פפרותיו	פפרותיו
עפרת	נפרת	עפרתי	עפרתה	עפרתו	עפרתו
עפרות	נפרות	עפרותי	עפרותה	עפרותיו	עפרותיו
פפרת	פפרת	פפרתי	פפרתה	פפרתו	פפרתו
כפורות	כפורות	כפורותי	כפורותה	כפורותיו	כפורותיו
אפרת	אפרת	אפרתי	אפרתה	אפרתו	אפרתו
אפרות	אפרות	אפרותי	אפרותה	אפרותיו	אפרותיו
כברות	כברות	כברותי	כברותה	כברותו	כברותו
כבריות	כבריות	כבריותי	כבריותה	כבריותיו	כבריותיו
מלכות	מלכות	מלכותי	מלכותה	מלכותו	מלכותו
מלכיות	מלכיות	מלכיותי	מלכיותה	מלכיותיו	מלכיותיו
שארת	שארת	שארתי	שארתה	שארתו	שארתו
ראשיות	ראשיות	ראשיותי	ראשיותה	ראשיותו	ראשיותו
אחרית	אחרית	אחריתי	אחריתה	אחריתו	אחריתו
תחמיות	תחמיות	תחמיותי	תחמיותה	תחמיותו	תחמיותו
מנדן	מנדן	מנדתי	מנדתה	מנדתו	מנדתו
מנדנות	מנדנות	מנדנותי	מנדנותה	מנדנותיו	מנדנותיו
זכרון	פזמון	זכרונתי	זכרונה	זכרונתו	זכרונתו
הישבנות	יתרוני	הישבנותי	הישבנותה	הישבנותו	הישבנותו
משפט	משפט	משפטי	משפטתה	משפטתו	משפטתו
משפטים	משפטים	משפטי	משפטתה	משפטתו	משפטתו
משגב	משגב	משגבי	משגבתה	משגבתו	משגבתו
משגבים	משגבי	משגבי	משגבתה	משגבתו	משגבתו
מזבח	מזבח	מזבחי	מזבחה	מזבחו	מזבחו
מזבחות	מזבחות	מזבחותי	מזבחותה	מזבחותו	מזבחותו
מזנוור	מסלול	מזנוורי	מזנוורה	מזנוורתו	מזנוורתו
מסלולים	מסלולי	מסלולי	מסלולה	מסלולתו	מסלולתו
מלחמה	מלחמת	מלחמתי	מלחמתה	מלחמתו	מלחמתו
מלחמות	מלחמות	מלחמותי	מלחמותה	מלחמותו	מלחמותו

משקל

שלמים

נפרד נסמך מב משותף נכח זכר נקבה נכח זכר נקבה נכח זכר נקבה

מוקש	מוקש	מוקש	מוקש	מוקש	מוקש
מוקשים	מוקשי	מוקשי	מוקשי	מוקשי	מוקשי
מוסר	מוסר	מוסרי	מוסרי	מוסרי	מוסרי
מוסרים	מוסרי	מוסרי	מוסרי	מוסרי	מוסרי
מועצה	מועצת	מועצתי	מועצתי	מועצתי	מועצתי
מועצות	מועצות	מועצותי	מועצותי	מועצותי	מועצותי
מולדת	מולדתי	מולדתי	מולדתי	מולדתי	מולדתי
מושיעות	מולדות	מולדותי	מולדותי	מולדותי	מולדותי
מורשה	מורשת	מורשתי	מורשתי	מורשתי	מורשתי
מלכה	מלכת	מלכתי	מלכתי	מלכתי	מלכתי
ערה	עצת	עדתי	עדתי	עדתי	עדתי
עצות	עדות	עדותי	עדותי	עדותי	עדותי
עד	עד	עדי	עדי	עדי	עדי
עדים	עדי	עדי	עדי	עדי	עדי
שיר	שירי	שירי	שירי	שירי	שירי
שירים	שירי	שירי	שירי	שירי	שירי
אור	אור	אורי	אורי	אורי	אורי
אונים	אורי	אורי	אורי	אורי	אורי
גור	גור	גורי	גורי	גורי	גורי
גורים	גור	גור	גור	גור	גור
זית	בית	עני	עני	עני	עני
זיתים	זיתי	עני	עני	עני	עני
מקום	מקום	מאורי	מאורי	מאורי	מאורי
מארים	מארי	מארי	מארי	מארי	מארי
קמה	קמה	קמותי	קמותי	קמותי	קמותי
צורות	צורות	קמותי	קמותי	קמותי	קמותי
בישת	בישת	בשתי	בשתי	בשתי	בשתי
ישאון	ישאון	ישאוני	ישאוני	ישאוני	ישאוני
זדונות	זדונות	זדונתי	זדונתי	זדונתי	זדונתי

נחי יעין ויו נחי למוד הא

מזשקל	נפרד	נסמך	גוב	נוכח	לכתר
			מושותף	זכר	זכר
פלה	צדה	צדת	צדת	צדתה	צדתו
	צדות	צדות	צדותי	צדותיה	צדותיו
			נחי למוד הא		
פיעה	שפה	שפת	שפתי	שפתה	שפתו
	ישנות	ישנוה	ישנותי	ישנותיה	ישנותיו
פיעה	פאה	פאת	פאתי	פאתה	פאתו
	פאות	פאות	פאותי	פאותיה	פאותיו
פיעה	קנה	קנה	קני	קנה	קנהו
	קניב	קני	קני	קניה	קניו
פיעה	בכה	בכה	בכני	בכיה	בכיו
פיע	נקי	נקי	נקי	נקיה	נקיו
	נקיים	נקיי	נקיי	ענייה	ענייו
פיעי	חלי	חלי	חלי	חליה	חליו
	חללים	חללי	חללי	חלליה	חלליו
פיעי	פרי	פרי	פרי	פריה	פריו
	כלים	כלי	כלי	כליה	כליו
פיע	שם	בן	בני	בנה	בנו
פיעות	גלות	גלות	גלותי	גלותה	גלותו
	גליות	גליות	גליותי	גליותיה	גליותיו
פיעית	בכית	בכית	בכית	בכיתה	בכיתו
	בכיות	בכיות	בכיותי	בכיותיה	בכיותיו
פיעון	רצון	רצון	רצוני	רצונה	רצונו
מפיעה	מקנה	מקנה	מקני	מקנה	מקנהו
	מקנים	מקני	מקני	מועשה	מועשיו
מפיעה	מוציה	מוצות	מוצותי	מוצתה	מוצתו
	מוצות	מוצות	מוצותי	מוצותיה	מוצותיו
מפיעית	מרבית	מרבית	מרביתי	מרביתה	מרביתו
	משכיות	משכיות	משכיותי	משכיותיה	משכיותיו

נחי לכור הא

נפרד נכרך נוב נוכח גאתר

משקל נפרד נכרך נוב נוכח גאתר

משקל	נפרד	נכרך	נוב	נוכח	גאתר
תפעה	תכלה	תקתי	תאיתי	תאיתי	תאיתי
תפצית	תמאות	תמאות	תמלתי	תמלתי	תמלתי
תפעח	תמליות	תמליות	תמליות	תמליות	תמליות
פעץ	תלמה	תלמה	תלמה	תלמה	תלמה
פע	תלמות	תלמות	תלמות	תלמות	תלמות
	קנין	קנין	קנין	קנין	קנין
	בנינים	בנינים	בנינים	בנינים	בנינים
	שה	שי	שי	שי	שי
	שיים	שי	שי	שי	שי
		גזרת	הכפולים		
פל	עז חק	חק עז	עז חק	חק עז	חק עז
פל	חקים	חקי	חקי	חקי	חקי
	מן	חו לב	חי	חי	חי
פל	קנים	קני	קני	קני	קני
	פת דל	דל	פת סל	פת סל	פת סל
פלה	פתים	דלי	סלי	סלי	סלי
	סבה	סבת	סבתי	סבתי	סבתי
כופל	סבות	סבות	סבות	סבות	סבות
	מזן	מזן	מזני	מזני	מזני
כופל	מזנים	מזני	מזני	מזני	מזני
	מעז	מעז	מעז	מעז	מעז
	מיעזים	מיעז	מיעז	מיעז	מיעז
פלון	מלון	מלון	מלון	מלון	מלון
	מלונות	מלונות	מלונות	מלונות	מלונות
מפלה	מזלה	מזנת	מזרת	מזרת	מזרת
	מזלות	מזנות	מזלות	מזלות	מזלות
תפלה	תהלה	תהלות	תהלות	תהלות	תהלות
	תהלות	תהלות	תהלות	תהלות	תהלות

תפלה לא זואל זואל סגיות סלל הזוות כאמ

AUTHOR _____

NO. 2917

TITLE _____

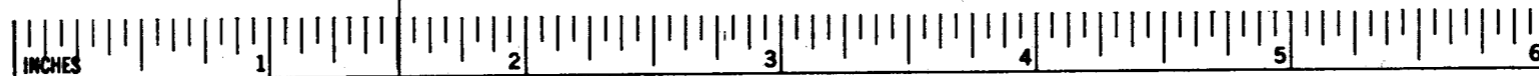
1728 / 168 3/1N87

RR _____

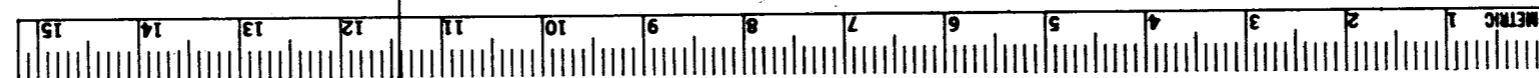
IMPRINT _____

CALL NO. D 308 ; ACC. 9534

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION